

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Móring József Attila,***
Szabó Sándor, Tordai Bence

Az ülésnap megnyitása.....	20571
----------------------------	-------

Napirend előtti felszólalások:

<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	20571
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	20573
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP).....	20575
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	20576
<i>Varju László</i> (DK).....	20578
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	20579
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP).....	20581
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	20583
<i>Jakab Péter</i> (Jobbik).....	20585
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	20587
<i>Földi László</i> (KDNP).....	20588
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	20590
<i>Horváth László</i> (Fidesz).....	20591
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	20593

A sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról

szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.....	20595
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	20595

Felszólalók:

<i>Dr. Szabó Tünde</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	20598
<i>Dr. Budai Gyula</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20600
<i>Dr. Tapolczai Gergely</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20601
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20602
<i>Hiszékeny Dezső</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20604
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	20605
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	20606
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	20607
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP) előterjesztői válasza.....	20609

Egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló előterjesztés kivételes

eljárásban történő összevont vitája.....	20611
--	-------

<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	20611
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Tapolczai Gergely</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20615
<i>Dr. Budai Gyula</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20616
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20618
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	20622
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	20626
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	20629
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	20633
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> (Jobbik).....	20634
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	20638
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	20638
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP).....	20641
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	20642

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági

határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról
szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20646
Felszólalók:

Mátrai Márta, a Törvényalkotási bizottság előadója 20646
Dr. György István, a Miniszterelnökség államtitkára 20648
Dr. György István, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza 20648

A rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló elő-
terjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20651
Felszólalók:

Mátrai Márta, a Törvényalkotási bizottság előadója 20651
Dr. György István, a Miniszterelnökség államtitkára 20652
Schmuck Erzsébet, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének
ismertetője.....20654
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....20656
Schmuck Erzsébet (LMP) 20658
Hajdu László (DK)..... 20660
Mátrai Márta (Fidesz) 20662
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 20663
Schmuck Erzsébet (LMP) 20664
Dr. György István, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza 20664

**A Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról és a Közép-európai Épített
Örökség Megőrző Alapítvány részére történő vagyonyjuttatásról** szóló előterjesztéshez
benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20667
Felszólalók:

Mátrai Márta, a Törvényalkotási bizottság előadója 20667
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) 20668
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 20670
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) 20671
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza..... 20671

**A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV.
törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző
módosító javaslat vitája.....20672
Felszólalók:

Dr. Tapolczai Gergely, a Törvényalkotási bizottság előadója 20672
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) 20674
Nacsa Lőrinc (KDNP) 20674
Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....20675
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza 20676

**Egyes törvényeknek a tizenharmadik havi nyugdíj visszaépítésével összefüggő
módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító
javaslat vitája 20677
Felszólalók:

Mátrai Márta, a Törvényalkotási bizottság előadója 20677
Bangóné Borbély Ildikó, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének
ismertetője.....20678
Nacsa Lőrinc, a Népjelölési bizottság előadója.....20679
Varga Zoltán, a Népjelölési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője..... 20680
Schmuck Erzsébet (LMP) 20681
Nacsa Lőrinc (KDNP) 20683
Balczó Zoltán (Jobbik).....20684
Dr. Szakács László (MSZP) 20686
Varga Zoltán (DK) 20687

Mátrai Márta (Fidesz)	20688
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20689
Nacsa Lőrinc (KDNP)	20690
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	20691
Varga Zoltán (DK)	20693
Dr. Szakács László (MSZP)	20694
Hohn Krisztina (LMP)	20694
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	20695

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20696
--	-------

Felszólalók:

Horváth László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20696
Arató Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	20698
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20700
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	20702
Ander Balázs (Jobbik)	20704
Dr. Szakács László (MSZP)	20707
Nacsa Lőrinc (KDNP)	20708
Dr. Szakács László (MSZP)	20711
Horváth László (Fidesz)	20711
Arató Gergely (DK)	20714
Horváth László (Fidesz)	20716
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	20717

Az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20720
---	-------

Felszólalók:

Horváth László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20720
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	20722
Ander Balázs (Jobbik)	20723
Hohn Krisztina (LMP)	20726
Arató Gergely (DK)	20728
Horváth László (Fidesz)	20729
Hohn Krisztina (LMP)	20730
Dr. Maruzsa Zoltán Viktor , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának előterjesztői válasza	20730

Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2019. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	20731
--	-------

Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előterjesztője	20732
--	-------

Hadházy Sándor , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója	20741
---	-------

Felszólalók:

F Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	20743
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	20746
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	20748
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	20752
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	20756
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20759
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnökének előterjesztői válasza	20760

Napirend utáni felszólalások:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	20769
Kálló Gergely (Jobbik).....	20770
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	20772
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	20774

Az ülésnap bezárása	20776
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen volt:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, KOVÁCS PÁL államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztérium államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SZABÓ TÜNDE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés nyári 3. rendkívüli ülésének
2. ülésnapja,
2020. július 2-án, csütörtökön
(8.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Tordai Bence)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket ezen a szép, melegeget ígérő napon.

Az Országgyűlés nyári 3. rendkívüli ülésének 2. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre. Ne tévesszen meg senkit, hogy a bal oldalon üres a jegyzői pulpitus, de Tordai Bence képviselő úr **napirend előtti felszólalására** jelentkezett, ennek megfelelően máris megadom neki a szót. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Nagyon köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! A mai napirend előtti felszólalásomnak az alcíme, hogy vajon miért szavazta meg Varga Mihály pénzügyminiszter a Párbeszéd alapjövedelemről szóló költségvetési módosító csomagját, merthogy ez történt ezen a héten, hétfőn. Amikor néhány ellenzéki módosítóról is szavazhattunk a költségvetés kapcsán, akkor a Párbeszéd által fenntartásra kért, alapjövedelemről szóló módosító csomagot - meglepetésre - nemcsak a baloldali pártok, így a Párbeszéd mellett az MSZP és a DK frakciója - *(Dr. Rétvári Bence: Miért nem szavazta meg a Párbeszéd Brenner Kolumant?)* ezúton is köszönöm nekik -, hanem a Fidesz részéről Varga Mihály pénzügyminiszter is megszavazta. Nagyon örülünk ennek a váratlan fejleménynek, és most szeretném megfejteni az okát.

Azt a nyilvánvaló nonszenszt kizárhatjuk, hogy véletlenül szavazta volna meg pénzügyminiszter úr a történelem legnagyobb költségvetési módosító csomagját, amit Magyarországon benyújtottak a parlamentnek. Sorozatban szavaztunk ellenzéki módosítókról, elmondták azt is, hogy ki nyújtotta be *(Dr. Rétvári Bence: Még ő maga is röhög a saját felszólalásán.)*, és mégiscsak a pénzügyminiszter bizonyosan kiemelt figyelemmel követi a költségvetéssel kapcsolatos szavazásokat. Sőt, aki nem országgyűlési képviselő, annak elmondom, hogy tíz másodpercünk van szavazni, villog a megnyomott gombnak megfelelő szavazat, tehát még korrigálni is lehet, ha valaki véletlenül félrenyomta. Varga Mihálynak tehát jó oka kellett legyen arra, hogy megszavazza az alapjövedelem költségvetését, és ezt kell megfejtenünk, hogy mégis mi lehetett.

Lehet, hogy egyszerűen jó pénzügyminiszterként megnézte, hogy ez a nagyméretű átrendezés a költségvetési hiányt nem növeli, növeli viszont az emberek létbiztonságát, életszínvonalát, és egyszerre jó hatással van a társadalomra és a gazdaságra, és ilyen módon

pénzügyminiszteri felelőssége körében úgy döntött, elérve a frakció kiabálóembere által kiadott „nem”-től, hogy ő mégiscsak megszavazza. Vagy lehet, hogy jó politikus, és megnézi, hogy mit akarnak az emberek, azt pedig látjuk, hogy még a válság előtt is már az emberek közel 70 százaléka támogatta Magyarországon az alapjövedelem bevezetését. Most, a koronavírus-járványt követő gazdasági-társadalmi válságban 80 százalék azoknak az aránya, akik támogatják, hogy vezessük be Magyarországon az alapjövedelemet. Tehát öt magyarból négy bevezetné az alapjövedelemet.

De az is lehet, hogy Varga Mihály megnézte azokat a jó nemzetközi gyakorlatokat, amik a válságban, de már annak előtte is terjedtek, például a baloldalisággal nem vádolható Trump-kormányzat helikopterpénzét, vagy ugyanezt a megoldást Hongkongban. Megnézte talán az olasz tapasztalatot az alapjövedelem bevezetéséről, ahol már egy éve létezik ez az intézmény, és most bővítették, megnézte, hogy a spanyol kormány június 15-étől közel két és fél millió ember számára tette elérhetővé az alapjövedelemet. Talán meghallotta Skócia miniszterelnökének szavát, aki azt kérte a brit parlamenttől, hogy engedjék meg Skóciának, hogy bevezesse az alapjövedelemet, vagy éppen olvasta az ír kormányprogramot, ahol három párt abban állapodott meg, hogy ők is elkötelezik magukat az alapjövedelem mellett, és kiterjedt kísérleteket indítanak a korábbi példák alapján. Sőt, lehet, hogy a finn kísérleteket nézte, ahol kiderült az, hogy az alapjövedelem, ha nem is növeli, de nem is csökkenti a munkavállalási hajlandóságot, ugyanakkor javítja az emberek testi-lelki állapotát, egészségét, növeli a többi emberben is az intézményekbe vetett bizalmat, egyszerűen egy boldogabb, jobb országot hoz létre, és más országban folytatott kísérletekből tudjuk, hogy csökkenti például az iskolai lemorzsolódási arányt, csökkenti a bűnözést és az ezzel járó stresszt.

Örülök, hogy itt van Tállai államtitkár úr, aki nyilván a miniszter helyett majd meg tudja mondani, hogy miért szavazott így Varga Mihály. Talán Varga Mihály utánanézett egy korábbi, tájékoztatlanságról árulkodó felszólalásának, amikor azt mondta, hogy a Párbeszéd alapjövedelem-javaslatát helikopterpenz lenne. Közel sem az, de az igaz, hogy hétmillió embert a tízmillió magyar polgárból elér, garantálja azt, hogy minden gyerek után legalább 50 ezer forint támogatást és minden felnőttnek legalább 100 ezer forint jövedelmet biztosítsunk, de a dolgozóknál is azt eredményezi, hogy a nettó minimálbér a mostani 107 ezerről majdnem 60 ezer forintra magasabbra, több mint 166 ezer forintra emelkedne, és a négy és fél millió foglalkoztatottból hárommilliónak növelné ez a jövedelmét, a bevételét.

Tehát, belátta, hogy az alapjövedelem nem ségély, hanem egy olyan állampolgári járandóság, jogosultság, amely az élethez való jogunknak a költségvetési megfelelője, amely garantálja azt, hogy tényleg senki ne maradjon egyedül, senki ne maradjon az út szélén, senki ne maradjon nincstelenül, kiszolgáltatottan ebben a világban. Lehet, hogy megmozdult

benne az emberi jó szándék, amely tényleg politikai meggyőződéstől, világnézetektől függetlenül ott lehet mindenki, hiszen ezt nemcsak baloldaltól, hanem a konzervatívok és a liberálisok közül is sokan támogatják.

Úgyhogy nagyon örülök, hogy Varga Mihály végre felsorakozott az alapjövedelem-javaslatunk mellett, és a költségvetés tárgyalása során ezt szavazatával is támogatta. Köszönöm szépen. *(Dr. Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Jegyző úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenekelőtt szeretnék reagálni az alapjövedelemmel kapcsolatos felvetéseire, ami megint csak azt bizonyítja, hogy segélyalapú rendszert szeretnének bevezetni a munkaalapúval szemben. Bárhogy is csúri-csavarják, ez a helyzet, mert az ilyen típusú megoldásnak az a lényege, hogy nem köti munkavégzéshez a támogatásokat.

Őn a nemzetközi példákra hivatkozott, képviselő úr, de ha megnézi a finnországi példát, ott azt látja, hogy bevezettek egy ilyet, majd csúfosan megbukott, mert még a hazai, a nem a kormánnyal szimpatizáló sajtó munkatársai is arról írnak, hogy rengeteg költségvetési kiadásba került, miközben a foglalkoztatottságot nem mozdította. A lényeg az, hogy az önök javaslatai nem kötnék munkavégzéshez a támogatásokat. Ráadásul, ha megnézzük az önök többi javaslatát, akkor adót is emelnének, ez alacsonyabb foglalkoztatáshoz és magasabb munkanélküliséghez vezetne, visszatérés lenne abba a korszakba, abba a baloldali korszakba, ahol 12 százalék volt a munkanélküliség.

Érdeklődéssel figyeljük a felszólalásaikat abból a szempontból is, hogy abban a szellemben hangoznak el, mintha semmi, de semmi felelősségük nem lenne, ezzel szemben felelős pozíciókban ülnek számos önkormányzatban, mindenekelőtt Budapesten. Ott minden lehetőségük meg lenne arra, hogy a jólétet növelő intézkedéseket hozzanak. Két dolog már most teljesen látványos. Az egyik az, hogy ugródeszkának használják a fővárost saját pártpolitikai céljaikhoz. Alig tudtak valamit felmutatni az ígéreteikből, illetve azok teljesítéséből, de már most arról megy a duruzsolás, hogy Karácsony Gergely esetleg miniszterelnök-jelölt lenne. Na, álljunk meg egy szóra itt! Mert a vezetői és a döntéshozói képességeikről mindent elmond az, ahogy a Lánchíd ügyét kezelték. Azért hozom ezt fel, mert ez mindent elmond arról, hogy amikor dönteni kell, amikor cselekedni kell, akkor meddig terjed a hatókörük.

Nézzük a tényeket! A budapesti kasszát Tarlós István tetemes pénzügyi tartalékkal adta át. A fővárosnak 180 milliárdja van állampapírban. Ez toronymagasan a legmagasabb összeg Magyarországon, erre

most azt állítják önök, hogy nincsen rá pénz, mármint a Lánchíd felújítására. Az egész egy nagy politikai blöff, ami abból is látszik, hogy az egyik főpolgármester-helyettes is bevallotta azt, hogy megvan rá a pénz, csak az a helyzet, hogy éppen nem írták ki rá a közbeszerzést. Szóval, nem a pénz hiányzik, hanem a szándék, vagy ami éppen olyan szörnyű, az a képesség, hogy végigvigyenek egy normál közbeszerzést. Ez ilyen egyszerű. Minden más csak pártpolitika, ami nem a budapestiek érdekét nézi, hanem egy politikai csoportét.

(8.10)

Azért azt hozzáteszem, hogy volt, ahol cselekedtek, de abban nem volt sok köszönet, mert például a járvány alatt ritkították a buszjáratokat, miközben a távolságtartás alapvető, vétőzhatták a szuperkórházat, a különleges jogrendet használva a sajátjaik bérét emelték, s miközben pénztelenségre hivatkoznak, azért döntöttek a Városháza milliárdos felújításáról. S ami alapjaiban van hatással a mindennapi fővárosi közlekedésre, forgalomlassító intézkedéseket hoztak, kerékpársávokat alakítottak ki balesetveszélyes módon, ami tovább lassítja az egyébként sem gyér forgalmat.

Azt azért, képviselő úr, hadd kérdezzem már meg, hogy a Párbeszéd nevű párt megkérdezett-e erről bárkit előzetesen. Megkérdezte például a távolabbi kerületekből ingázókat, hogy mit szólnak mindehhez? Megkérdezték, ha már egyszer Párbeszéd a nevük?

S már most szólunk, hogy rövidesen jelentősen nőnek a parkolási díjak. Úgy vezetik vissza azokat, hogy magasabbak lesznek. Magasabbak! Egyfajta autósüldözés zajlik, nem az akciófilmes fajtából, hanem büntető jellegű. Ez az önök politikája. Egy dolgot kérünk: ha ilyen politikát folytatnak, akkor legalább ne kenjék az egészet a kormányra.

Mindezt összefoglalva - és ez vonatkozik a bérekre, a megélhetésre vonatkozó javaslataikra is - azt gondoljuk, hogy Facebook-posztokkal, aszfaltfestéssel, panaszáradattal, tétovázással és a folyamatos másra mutogatással nem lehet fővárost vezetni, de még csak egy kistelepülést sem.

Tisztelt Képviselő Úr! A budapesti választási programjukban ígérték egy dolgot, azt, hogy egy olyan városvezetést szeretnének, amely a megoldást keresi és nem a kifogásokat. Sajnos, a padlás közben tele lett kifogásokkal, de azt is mondhatnám, hogy még a pince is tele lett. De kifogásokkal sem jövőt, sem várost, sem országot nem lehet építeni. Azt gondolom, hogy a választási mézesheteknek vége, itt az idő, hogy változtassanak a politikájukon. Hát, rajta! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP a járvány ideje alatt és a járvány után is sokszor felhívta a figyelmet arra, hogy a magyar gazdaság nem válságálló, nem fenntartható, radikális szerkezeti átalakításra van szükség, zöld újjáépítésre, zöldfordulatra, nem folytathatjuk ott, ahol a járvány miatt abbahagytuk. Az elmúlt időszakban azt láttuk, hogy az Európai Unió is a zöld újjáépítést helyezte programjainak középpontjába, és ennek alárendelve formálódik az Unió támogatáspolitikája is. A klímavédelem a gazdaság átalakításának a motorjává vált, célul kitűzve azt, hogy 2050-re érjük el a klímasemlegességet, vagyis hogy annyi szén-dioxidot bocsássunk ki, mint amennyit a zöldfelületeink elnyelni képesek.

A zöld újjáépítés jegyében hirdette meg az Európai Unió a „Földtől az asztalig” programot is, amelynek a célja az egészséges élelmiszer termelése és ezzel az emberi egészség védelme. Ennek a programnak az értelmében 2030-ig radikálisan kellene csökkenteni a műtrágya-felhasználást és a gyomirtószeresek használatát, az ökológiai gazdálkodás arányát pedig 25 százalékra kellene emelni.

Sajnos, a Fidesz-kormány mind a kettőre nemet mondott. Nemet mond a gazdaság szerkezeti átalakítására, a zöld újjáépítésre, és lehetetlennek tartja, hogy 2030-ig a műtrágya és a gyomirtószeresek felhasználását jelentősen csökkentjük, és hogy az ökológiai gazdálkodás arányát 25 százalékra növeljük. Ez utóbbiról a kormány álláspontját a közelmúltban Nagy István agrárminiszter hozta nyilvánosságra.

Ugyanakkor egyértelművé vált az elmúlt időszakban az is, hogy a magyar gazdaság mennyire sérülékeny, hiszen mindkét húzóágazat, az autóipar és a turizmus is gyakorlatilag bedőlt. Ebből következik, hogy új és más gazdaságpolitikára van szükség. Elég volt az összeszerelő országból, amikor éveken keresztül alacsonyan tartotta a béréket, lebutította az oktatás és a képzés színvonalát, amikor a kis- és középvállalkozások a támogatásokat illetően a „futottak még” kategóriájában voltak.

Sajnos, az elmúlt hetekben egyértelműen látszik, hogy a kormány még mindig a csődöt mondott gazdaságpolitikáját folytatja, egyáltalán nincs elképzelése arról, hogy milyen irányváltásra van szükség. Szórja a pénzt az oligarcháknak, továbbra is kiemelten az autóipart, a felesleges nagyberuházásokat és a turizmusban a luxusszállóhelyek fejlesztését támogatja, a helyi gazdaságok erősítése, a kis- és középvállalkozások támogatása helyett. Az elmúlt néhány hétben sok milliárd forintot adott a kormány luxusszálláshelyek fejlesztésére, miközben tudjuk, hogy belföldön egy kicsit több kapacitás van a turizmusban, mint amennyi kell, és ugyanúgy szórta a pénzt az autóiparnak. (*Dr. Rétvári Bence: A panziókat kifelejtette a felszólalásából!*) Az Audi a közelmúltban sokmilliárdos támogatást kapott, miközben a múlt évben 700 milliárd forintos nyereségre tett szert (*Dr. Rétvári Bence: Bezárnátok az autógyárakat is?*), aminek, tudjuk, hogy a jelentős részét kivitte az országból.

És ami különösen felháborító és dühítő, engem rettentően bosszant a MotoGP-, a motorversenypálya kormány általi megépítése, amit bejelentett (*Dr. Rétvári Bence: A Hungaroringet is bezárnátok?*), hogy 2023-ra 65 milliárd forintból Hajdúnánáson motorversenypályát akar építeni.

ELNÖK: Államtitkár úr!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Erre a pénzre bizony nagyon sok más helyen lenne szükség. A kérdés az, hogy egy szociális és gazdasági válság közepette egy ilyen motorversenypályát kell-e építeni. Ez komolytalan és vicc! Amikor bejelentették, nem ismertették részletesen azt, hogy ennek milyen hatása lesz a térség gazdasági életére, milyen környezeti hatásai lesznek, milyen természetrombolással jár. Ön persze azt mondja, hogy jó, de ezekre a kérdésekre nem válaszoltak. Nem tették nyilvánossá, hogy milyen gazdasági számítások születtek, nem tették nyilvánossá ennek a környezeti hatástanulmányát. Önök felesleges és ilyen beruházásokra szórják a pénzt ahelyett, hogy az emberek munkahelyét védenék, hogy a jövedelmüket veszített embereket támogatnák. Tudjuk azt, hogy egy ilyen motorversenypálya hasonló a Forma-1-hez, tulajdonképpen egy utazó nagycirkusz. (*Dr. Rétvári Bence: Azt is bezárnátok?*) Önök azt is szeretik és azt is támogatják.

Ezt meg kellene gondolni, éppen ezért kérdéseket intéztünk Palkovics miniszter úrhoz, és várjuk a válaszokat arra, hogy a MotoGP-pályának mi az indoka, miért akarják megépíteni. Ezekre a felesleges beruházásokra nincs szükség, helyettük válságálló, fenntartható gazdaságot kellene építeni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony iménti napirend előtti felszólalására a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az a helyzet, hogy jó pár témát érintett a felszólalásában. Engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy a magyar kormány elkötelezettségét klímaügyben nem lehet kétségbe vonni, hiszen számtalan intézkedésünk, számtalan döntésünk mutatja a valódi elkötelezettséget. A magyar kormány valójában sokkal többet tett le az asztalra zöldügyben és a klímavédelem ügyében is, mint jó pár hangos ország, amelyek igyekeznek magát zöldnek beállítani, és sokkal, de sokkal többet tett le az asztalra, mint azok a baloldali pártok, amelyek megpróbálják magukat az elmúlt időszakban zöldre festeni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Attól még, hogy valamit zöldnek nevezünk, valójában még nem történik semmi, ez csupán a szavak játéka, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén nem jelent semmifajta előrelépést, és semmifajta előnyt nem hoz magával.

Az is meglepően furcsa, amikor egy ilyen fontos kérdésből újra és újra megpróbálnak olyan politikai kérdést csinálni, amelyben megpróbálják szembeállítani a magyar embereket, a különböző társadalmi csoportokat a kormánnyal, miközben egy olyan kérdésről van szó, amely meghatározza a gyermekeink, az utódaink jövőjét, éppen ezért összefogásra és együttműködésre lenne benne szükség.

És, tisztelt képviselő asszony, arról se feledkezzünk el, hogy igencsak visszás az a helyzet, hogy önök, akik magukat zöldpártnak nevezik, az elmúlt időben többször bizonyították, hogy sok mindent támogatnak, de pont a legfontosabb zöldügyeket nem.

(8.20)

Nem támogatják a Mátrai Eróműnek a zölddé alakítását, klímabaráttá alakítását (*Schmuck Erzsébet közbeszól.*), nem támogatják az egyébként klímabarát atomenergiának a fejlesztését, nem támogatják az egyébként környezetkímélő vasúti fejlesztéseket sem. Hosszasan lehetne sorolni mindazokat az ügyeket, amelyekkel a magyar kormány megmutatja, hogy hogyan lehet klímabarát gazdaságot építeni, hogyan lehet olyan fejlesztéseket létrehozni, amelyek erősítik a gazdaságot, növelik a foglalkoztatást, munkahelyeket teremtenek, és közben egyébként társadalmi és klímaszempontból is hozzájárulnak a jövőhöz, önök pedig ezeket az ügyeket folyamatosan lesöprik.

Es ugyanez a helyzet, ha politikai kérdéseket nézünk. Hiszen önök voltak azok, akik klímapolitikai vitanapot kezdeményeztek, de aztán nem jöttek el rá; önök voltak azok, akik klímatorvényt kezdeményeztek, de aztán nem szavazták meg; önök voltak azok, akik országgyűlési határozatot kezdeményeztek az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés érdekében, és aztán nem szavazták meg ezt a határozatot sem. Azt lehet látni, hogy önök folyamatosan csak abban érdekeltek, hogy ezt a kérdést megpróbálják olyan hangos politikai akciókhoz fölhasználni, amiből aztán szépen lassan ki is hátrálnak. És ha megnézzük, ugyanez történik egyébként Budapesten is, ahol hangos politikai programpontjuk volt ezzel a kérdéssel kapcsolatban, és ehhez képest mégiscsak azt látjuk, hogy semmi, de semmi nem történt ezen a területen Budapesten sem.

Tisztelt Képviselő Asszony! Azt is a szemünkre hányta, hogy miért támogatunk olyan beruházásokat, mint például a MotoGP-pálya. Engedje meg, hogy arról tájékoztassam, hogy ez egy fontos fejlesztés, egy olyan fejlesztés, amelyik a beruházás ideje alatt 4000 ember számára biztosít munkát abban a régióban, ahol ezekre a munkahelyekre bizony szükség van. És amikor megnyitják majd ezt a pályát, akkor is úgy számolunk, hogy 900 fővel fog nőni csak e miatt a fejlesztés miatt hosszú éveken vagy évtizedeken keresztül a foglalkoztatás. Ebben a régióban, képviselő asszony, ez igenis számít, ez egy fontos fejlesztés. Azért is fontos fejlesztés, mert ez egy multifunkciós, gazdaságosan üzemeltethető, korszerű, versenyképes pálya lesz, amelyik valóban egyébként

alkalmas lesz akár MotoGP-futamoknak a befogadására is, de emellett számtalan egyéb fejlesztés is ki egészíti, és felhelyezi ezt a régiót is a járműgyártásnak a világtérképére. Olyan együttműködések és olyan fejlesztések tudnak idejönni a Debreceni Egyetemmel közösen is akár, amelyekre igenis szüksége van a magyar embereknek, számukra ez egy komoly lehetőség, akik ott élnek a régióban. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Látom, itt szívesen veszik a kormánypárti képviselőket, illetve a válaszolókat Budapestet a szájukra, akkor nézzük meg, hogy igazából mi az, amit önök csinálnak.

Kezdjük azzal, hogy itt zajlik a költségvetés vitája, és az önök itt elhangzott véleménye és döntései alapján láthatóan az önkormányzatoktól elvesznek pénzt, így ott nem marad a lakosság támogatására. Az egészségügyet olyan módon utasítják el, az ottani bérfejlesztést, hogy lényegében elkergetik a dolgozókat az egészségügyből, vagy olyan javaslatot is leszavaztak, amikor fertőző agyhártyagyulladás elleni vagy más hasonló védőoltások beadását - amely egy családnak 300 ezer forint költséget is jelenthet - leszavazzák és nem támogatják. Eközben közpénzpazarlás címen itt van előttem egy kis csomag, éveken át tartó pereskedést kell folytatni annak érdekében, hogy a Felcsúton elköltött 50 000 millió forintot önök mire költik el. Eltitkolják és eldugták az emberek elől, miközben az embereket közvetlenül érintő, fontos ügyekben igenis rossz döntéseket hoznak.

És eközben végül is mi az ideológia? Idézem önöknek Orbán Viktort: „Nagyon nehéz volt megértetnem a politikai döntéshozókkal, hogy itt többről van szó, mint pénzről. Nem arról van szó, hogy szedjük be az adót, aztán osszuk vissza mi, aztán pedig süvegeljük meg a helyi vagy az országos vezetőket. Az a fontos, hogy az üzleti világ és az öt csapatsport között gyorsan létrejőjön az a kapcsolat, ami Nyugaton egyébként az elmúlt ötven évben természetes módon épült föl. Ezen pedig úgy lehet segíteni, hogyha nem a kormánynak, nem a helyi polgármesternek akarunk dicsőséget gyűjteni, hanem hagyjuk, sőt motiváljuk a vállalkozásokat és a sportszervezeteket, hogy keressék egymást. (...) A számok mellbevágóan biztatóak.” - mondta Orbán Viktor. És a rendszer elkezdett működni; Felcsúton 50 000 millió forintot fialt ez a rendszer, de most ne csak őket emlegessük, nézzük meg, mi történt Újpesten!

Tisztelt kormánypárti Képviselő! A helyi jégkorongszakosztálynál zajlik az, hogy miközben a szakosztály évente 60-70 millió forintot taopénzt kap, tehát közpénzt költ el jégkorong-, hokiütőkre, ugyanezeket

az üteket kifizeteti a családokkal, a gyerekekkel. Kétszer húznak le róla pénzt: egyszer akkor, amikor nem közvetlenül a gyártótól vásárolnak, hanem egyébként egy helyi vállalkozó az, aki ezt megveszi, túlárzott módon eladja a sportegyesületnek, majd a sportegyesület kifizeteti ezeket az eszközöket, mezeket a szülőkkel. Hát micsoda pofátlanság ez, ami itt történik!? Csodálkoznak azon, hogy a szülők felháborodtak és egyébként feljelentést tettek? És hol van a feljelentésnek az eredménye? Eltussolják az egészet. Közpénz felhasználásában önök így járnak el. Nincs joguk önöknek senkit sem felelősségre vonni és másokat kárhozatni addig, amíg önök intézményesen és rendszereszerűen így csinálják ezt. De ezzel a történetnek még nincs vége.

Újpesten a Szilágyi út melletti sporttelepen nekiálltak egy 1 milliárd forintos jégcsarnok-beruházásnak. A jégcsarnok-beruházás 1 milliárd forintjából 6 milliárd forintos Mészáros Lőrinc-beruházás lett. Ez a beruházás tartalmaz két darab csarnokot, egy jégcsarnokot, igaz, lelátók és nézők nélkül, és egy curlingcsarnokot.

Tisztelt Államtitkár Urak! Pillanatnyilag ott tartunk, hogy se építkezés, se vállalkozó, levonult onnan mindenki, félbehagyott építkezés úgy, hogy az egyik csarnoknak a szerződését decemberre módosították, miközben egy kapavágás nem történt ott. Így gazdálkodnak önök felelősen? Azt gondolják magukról, hogy ez a felelős gazdálkodás a közpénzekkel?

És bizonyos értelemben természetesen hadd térjek vissza a magyar sportra, amelyet önök ilyen módon finanszíroznak! Amit önök a sporttámogatással csinálnak, ez végtelenül felháborító, a létező legnagyobb bűn, amit elkövetnek a gyerekekkel szemben, hogy egy ilyen piszkos környezetbe teszik bele, és ott látják mindazt, hogy egyébként hogyan használják fel önök ezeket a pénzeket. És természetesen ott van a korábbi idézet; látszik: a fejtől bűzlik a hal. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Több témát is érintett, engedje meg, hogy pontonként cáfoljam azt, amit ön a kormánnyal szemben felhozott.

Ön azt mondta, hogy a jövő évi költségvetésben az egészségügyre kellene többet fordítani. A jövő évi költségvetés 156 milliárd forinttal fordít többet egészségügyre, mint az idei évi, tehát nyugodtan megszavazhatja holnap a költségvetést, tisztelt képviselő úr. Ha összehasonlítja az önök által utoljára elfogadott költségvetéssel, akkor 77 százalékos többletet talál benne egészségügyi célokra.

Ön azt is állította, hogy jövőre az önkormányzatok kevesebből gazdálkodnak. Ez egy fontos érv ahhoz, hogy valóban, Magyarországon érdemes a matematikaoktatással sokat foglalkozni, ugyanis az idei évben 739 milliárd forint kiadás jelentkezik a költségvetésben az önkormányzatok részére, a jövő évben pedig 857,8 milliárd forint, ami azt jelenti, hogy 118 milliárd forinttal több; ez 16 százalékos emelkedés, tehát nem elvonásról, kevesebről van szó a költségvetésben, tisztelt képviselő úr, hanem többletről van szó. Ennyit a matematikáról.

Újpest kapcsán az látható - és ezt a polgármester is nyilatkozta -, hogy Varju László napi szinten egyeztet az önkormányzati munkáról. Ennek persze lehetne pozitív oldala is, de hát mik történnek közben az újpesti önkormányzatnál, miközben ön napi szinten egyeztet a polgármester elmondása szerint?

(8.30)

Ki lett a helyi rendelőnek a vezetője? Ungár Klára. Hogy, hogy nem, ő tudott visszatérni, a baloldal régi ismert politikusa. És ki lett, először úgy tűnt, hogy egy jogi tanácsokkal foglalkozó személy az önkormányzatnál, majd később azt kommunikálták, hogy nem, bármennyire is ügyvédi irodában volt gyakornok, de kommunikációs szakemberként számítanak az ő munkájára a polgármesteri hivatalban? Gréczy Márton, Gréczy Zsolt, az ön párttársa, egykori frakciótársának a fia. Így intézik önök, mióta hatalomra kerültek, Újpesten az ügyeket, a régi baloldali politikusok és a saját családtagok gyors helyzetbe hozásával.

Ön a tao elleni ellenzéki mozgalomnak a Che Guevarája. Mind a bíróságokon, mind itt a parlamentben rendkívül érzeletől átitatottan szólal föl, és valóban egy nem létező probléma ellen hétről hétre harcra hívja a baloldali ifjúgárdisták táborát - most már ehhez a gárdához nem is teszek megjegyzést, mert bal- és jobboldali gárdisták egyaránt vannak benne -, tehát a közös, egyesített gárda élén ön Che Guevaraként küzd a taotámogatások ellen.

Csakhogy ön itt egy vega burgerbe került húspogácsaként *(Derültség.)*, mert ha egy kicsit körülnéz maga körül, tisztelt képviselő úr, ha megnézi az önkormányzati világot, vagy Brüsszelle kacsint bal szemével, akkor egyaránt azt látja, hogy tényleg, ön egyedül maradt ebben a küzdelemben. Mert mi az iszonyatos csapda az önök taoellenes, elmúlt években folytatott hadjáratában?

Mi az iszonyatos csapdahelyzet abban, amikor kistilít, rövid távú politikai haszonszerzés miatt támadják a taorendszert? És ez megnyilvánul, ha egy kicsit tágabbra nyitjuk a perspektívát. Ön itt támadja a taorendszert hetek, hónapok, évek óta folyamatosan.

De mit tesznek az önkormányzatok? Másban sem bíznak a saját sportfejlesztéseik kapcsán, amikor helyi sportcsarnokot kell felújítani, a helyi sportolók öltözőit kell felújítani, vagy azt a pályát kell felújítani,

vagy amikor valamilyen jövőképet kell kínálni a fiataloknak, és sportolásban szeretnének minél jobb eredményeket elérni akár a megyei bajnokságban, akár országos bajnokságban, mindenki mást sem csinál, csak taoforrásokat gyűjt; a baloldali polgármesterek is. És azzal fotózkodnak, a Facebookon olyan fotókat tesznek közzé, amin azt mutatják, hogy hogyan gyűjtöttek taoforrást a helyi ilyen-olyan, kisebb vagy nagyobb sportegyesületeknek. Másban sem bíznak az önök helyi politikusai, mint hogy taóból tudnak fejleszteni. A rendszer, amit önök itt támadnak, azt az önök polgármesterei a Facebookon posztolva, mindenhol, ahol csak lehet, használják, kihasználják, mert így tudnak az embereknek segíteni. Akinek közvetlen felelőssége van az emberek iránt, az sokkal inkább a taorendszer pártján áll.

A másik fele ennek a vega burgernek pedig Brüsszel. Tisztelt Képviselő Úr! Hat évre engedélyezte Brüsszel a taorendszert. Hogy lehetne nem átlátható? Hogy lehetne bármifajta szabálysértési probléma vele, ha az önök szoros szövetségese, még Brüsszel sem tudott belekötni, és azt mondta, hogy ez egy átlátható, szabályos, törvényes rendszer? Hat évre engedélyezi ezen konstrukció szerint, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy ez egy elég erős csapdahelyzet szerintem, és a rövid távú politikai gondolkodás meg mutatja, hogy nincsen perspektívája hosszú távon.

Ami pedig a konkrét ügyet illeti, tisztelt képviselő úr, amit Újpesten ön is említett, annak kapcsán pedig hadd mondjam el, hogy ez nem egy taotámogatásokkal kapcsolatos probléma, amit felvetett, hanem taotámogatásból megszereztek eszközöket, idáig a taorendszernek a része le is zárult, és utána a gyanú szerint nem megfelelően bántak vele. Csakhogy ez nem taokérdés, ez egy sima, szövetségi vagy egyesületi vezetési kérdés, hogy utána, amit taóból megszereztek, törvényesen elszámoltak, lezárták a taós részt, utána mire használták. Ebben az ügyben nyomoznak valójában, de ez nincs összefüggésben a taorendszerrel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az egész világon egyre nagyobb figyelmet kap a nőkkel szembeni erőszak megelőzése, illetve megszüntetése. Nőként, anyaként, politikusként egyaránt kötelességemnek érzem, hogy ezt a kérdést a magyar törvényhozás is súlyának megfelelően kezelje. A valóság ugyanis az, hogy ha a Fideszen múlna, senki nem beszélne a kapcsolati erőszakról. Felteszem a kérdést: miért? Sajnos tragédiának kell ahhoz történnie, hogy a közvélemény felfigyeljen erre a problémára.

Ilyen tragédia volt annak a nőnek az esete, akit volt párja, egy orvos maró folyadékkal csonkított meg.

Ilyen tragédia volt tavaly augusztusban, amikor egy 35 éves férfi Budán megölte élettársát és négyéves, közös gyermeküket. Egy győri férfi tavaly decemberben megfojtotta 13 éves nevelt lányát és tízesztendős kisleányát. Pár napja olvashattuk azt, hogy egy másik férfi egy vita során bántalmazta volt feleségét, és megpróbálta megakadályozni abban, hogy értesítse a rendőrséget, majd a mobiltelefonját is összetörte.

Nem öncélúan soroltam ezeket a borzalmas eseteket, hanem azért, hogy ne merüljenek feledésbe. És ezek még csak azok, amelyek bekerültek az újságokba. Sokkal több olyan eset van, amelyekről senki sem szeriz tudomást, sem a hatóságok, sem a média, senki. Ebben a helyzetben egyszerűen nem maradhatunk némák!

Nem vitatom, hogy a kapcsolaton belüli erőszak ellen Magyarországon is történtek lépések. Nemzetközi események és az ellenzék nyomására a kormány valóban elkezdett foglalkozni a témával. Meghirdették az áldozatsegítés évét, önálló tényállássá vált a kapcsolati erőszak a büntető törvénykönyvben, szigorodtak a feltételes szabadságra bocsátás körülményei, és növelni kezdték az áldozatsegítő központok számát; éppen Pécssett adta át miniszter asszony, tegnap is beszélt róla. De azt is látni kell, hogy ez messze nem elég.

Látjuk, hogy az utóbbi időszakban nem csökkent, hanem a Covid-időszak alatt még nőtt is az erőszakos esetek száma. Ez viszont fényesen bizonyítja, hogy a meghozott intézkedések messze nem elegendek. A kormányparti padosorokban sokan azt hiszik, hogy minden rendben van, és a hazai törvények megfelelő védelmet nyújtanak. Ezt a tévhitet szeretném most tényekkel cáfolni.

A magyar szabályozás megkülönböztetést tesz a párjakkal még együtt nem lakó, illetve a már nem együtt élők között. Ennek semmi alapja nincs, sőt káros következményei vannak. A hatóságok gyakran mediációra kényszerítik a megvert nőket. Milyen békéltetés az, ahol az áldozatokat büntetik, szemben azokkal, akiktől rettegnek. A távoltartás intézménye sem nyújt megfelelő védelmet. Az pedig egyenesen tragikus, hogy a bántalmazó szülő visszaél a kapcsolattartás jogával, amit megfélemlítésre, bosszúállásra használ, vagy egyszerűen bosszúból nem fizet gyerektartást, ami a gazdasági erőszak egyik gyakori fajtája, nem túl jó fényt vetve ezzel a magyar férfiakra. A magyar jogrend ezeket a helyzeteket nem tudja kezelni.

Mi lehet a megoldás? Ott van az önök orra előtt. A költségvetési törvény vitája során tettem egy módosító javaslatot, civil szervezetek szakmai javaslatait is meghallgatva tartjuk fontosnak, hogy olyan nő- és családvédelmi jelzőrendszert kell létrehozni, ami a gyerekvédelmi jelzőrendszerre épül. Mi kell ehhez? Fel kell számolni a párhuzamosságokat, hatásköri zavarokat. Erősíteni kell a jelzőrendszer tagjainak a felelősségét is, a jelzés elmulasztása járjon erőtlen és biztos szankcióval. Tekintsük ezt is veszélyeztetésnek, minthogy az is.

Mindehhez szükség van egy olyan erőszakellenes koordinátorra, aki kidolgozza a jelzőrendszer bővítésének a koncepcióját, és a vonatkozó törvényjavaslatot négy hónapon belül pedig leteszi a kormány és az Országgyűlés asztalára. Tudjuk jól, ha a Fidesz úgy akarja, fogadott el már kétharmados törvényt egy nap alatt is. Ezért ne mondják, hogy ennyi idő nem elég, kérem, akarják!

A koordinátor további feladata lehet a gyámhivatal, a bíróság és a jelzőrendszer tagjai közötti együttműködési problémák orvoslása, illetve jogszabálymódosítás esetén az egyeztetések lefolytatása. A koordinátor folyamatos dolga lehet továbbá a jelzőrendszer tagjaira vonatkozó oktatási, képzési programok kidolgozása, szervezése és ellenőrzése. Csak így szoríthatják vissza a családon belüli erőszakot, az erőszakellenes koordinátort a költségvetésben és az államigazgatásban az Egyenlő Bánásmód Hatóság alá kell rendelni. Ennek a programnak a végrehajtása hárommilliárd forint keretösszegeből megoldható.

A kérdés az, képviselőtársaim, hogy megér-e önöknek ennyit a további tragédiák megelőzése. Magyarország kíváncsian várja a válaszukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gurmai Zita képviselő asszony imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy felszólalásában azokat az eredményeket is felsorolta, amelyeket 2010 óta a kormányzat és a jelenlegi parlament el tudott érni; tehát hogy a büntető törvénykönyvbe ez a parlament, ez a kormány emeltette be a kapcsolati erőszaknak a tényállását, fokozott védelmet nyújtva az áldozatoknak és súlyosabb büntetést helyezve kilátásba az elkövetőknek.

(8.40)

Ugyancsak megemlítésre került az áldozatsegítés rendszerének a kiépítése. Valóban, a héten adtuk át Pécssett a negyedik áldozatsegítő központot, amely a regionális fejlesztést szolgálja. A miniszter asszony azt is bejelentette, hogy belátható időn belül minden megyeszékhelyen létre kívánunk ilyeneket hozni, hogy ne egy hatósági fórumon kelljen az áldozatoknak előadni a saját sérelmeiket, hanem egy sokkal kötetlenebb formában kaphassanak felvilágosítást, milyen lehetőségeik vannak akár a rendőrség, akár az áldozatsegítés hivatali, kormányhivatali igénybevételére, milyen lehetőségeik vannak akár a gyerekekkel kapcsolatban, a kapcsolattartás szabályozásával kapcsolatban. Itt is jelentős előrelépések történtek tehát az elmúlt időszakban.

Említette a képviselő asszony azokat a sajnálatos, súlyos sérelemmel, akár halálessel végződő eseteket, amelyek valóban a sajtó nagy nyilvánossága előtt a szélesebb közvéleményt is megrázták. Látható, hogy ezekre is azonnali válaszokat próbáltunk adni, a parlament nemrégiben fogadta el a kapcsolattartás újr szabályozását az ilyen esetekben, hogy hogyan lehet még jobban szűrni, hogy a jelzőrendszer időben érvényesüljön, mire kikerül egy ilyen elkövető, addigra a kapcsolattartás témája vagy akár a távolságtartás kérdése már teljes mértékben szabályozásra kerüljön.

Megalakultak azok a munkacsoportok, amelyek ezeket az eseteket elemezve civil szervezetek széles körű bevonásával, például az emberi jogi munkacsoport keretén belül begyűjtötték azokat a javaslatokat, amelyek ebben az ügyben születtek a szakmai szervezetek részéről. Tudjuk, hogy maga az ülés ez a Covid-járvány miatt ugyan nem tudott folyamatos lenni, de az írásbeli kommunikáció folyamatos volt, a határidőket feloldottuk, tehát mindenki határidő nélkül megtehetette a javaslatait. Nagyon remélem, hogy ebből egy olyan anyag tud születni, amely abba az irányba mutat, amit a képviselő asszony is felvetett, hogy hogyan lehet a párhuzamosságokat, az együttműködési zavarokat kiszűrni.

Ugyancsak itt van a tisztelt Ház előtt a feltételes szabadságra bocsátás szigorításának a törvényjavaslat, amelyet az ősz folyamán tudunk majd megtárgyalni és elfogadni, amely szintén ezeknek a helyzeteknek a korlátozását, beszűkítését szolgálja. Sajnos valóban vannak olyan helyzetek, olyan emberi magatartások, amelyek óhatatlanul időről időre magukkal hoznak ilyen cselekményeket, ezeket kell minél jobban beszűkíteni; természetesen én is szívesen beszélnék ezek megszüntetéséről, de sajnos nem lehetünk naivak, sajnos az emberi tényező nem iktatható ki ezekben az esetekben.

Elhangzott néhány korábbi esetre történő utalás, például ami a maró folyadékos elkövetéssel történt. Éppen a héten olvashattuk, hogy a Kúria legfelsőbb szinten is elbírálta ezt az esetet, nem enyhítette a büntetést, tehát a szigorú büntetés, büntetőpolitika érvényesülni tud, minden ilyen esetben megfelelő büntetéssel jár.

A képviselő asszony említette, hogy a rendőrség különbséget tesz, hogy hol kezdődik a kapcsolati erőszak. Azért egy dologban megnyugodhatunk: hogy a magyar büntető törvénykönyv minden erőszakos bűncselekmény esetén kellő védelmet nyújt minden magyar állampolgárnak vagy akár külföldi állampolgárnak, tehát ha a kapcsolati viszony nem is állapítható meg, akkor sem maradhat semmilyen erőszakos cselekmény büntetés nélkül. Ezekbe a szakmai részletekbe azért nem merülnék bele, mert nyilván a bűnüldöző hatóságoknak, az ügyészségnek, a bíróságnak kell ezekben döntenie, és minden eset más.

Nagyon remélem, hogy az a munka, amely jelenleg is folyik, és azt mondom, hogy 2010 óta intenzíven folyt, minél nagyobb eredményekre vezet. Azt is meg

tudom erősíteni, hogy mindenféle nemzetközi összehasonlításban álljuk a versenyt, és kibírjuk azokat az összehasonlításokat, minden olyan intézkedést bevettünk, amely akár az Unió többi tagállamánál van, és a statisztikáink semmivel sem rosszabbak, sőt az látszik, hogy nem látszik szignifikáns összefüggés a különböző nemzetközi egyezményekkel összefüggésben, hanem az, hogy a belső jog hogyan szabályozza ezeket a kérdéseket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Jakab Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársak! A jövő évi költségvetés kapcsán nemrég a pénzügyminiszter úr olyat mondott, aminek még én is tudtam volna örülni, hogyha nem tudtam volna, hogy hazudik. A pénzügyminiszter úr ugyanis arról beszélt, hogy a magyar kormány nem a megszorításokban hisz, hanem abban, hogy csökkenteni kell a magyarok terheit. Nagyon jó! Akkor miért nem csökkentik?

Mi, jobbikosok azt javasoltuk önöknek, hogy az átlag alatt kereső magyar munkavállalókat mentesítsük a személyi jövedelemadó megfizetése alól, amivel akár azonnal 40-50 ezer forinttal többet lehetne hagyni a magyar dolgozók zsebében. Azt, hogy önök ezt nem támogatják, megszoktuk, na, de hogy még a saját javaslatukat sem?

Tavaly novemberben a pénzügyminiszter arról beszélt, hogy 2021-ben egy nagyszabású adócsökkentés jöhet Magyarországon, ami alatt azt értette, hogy a személyi jövedelemadó mértékét 15 százalékról 9 százalékra fogják csökkenteni. Na, ez az, aminek nyoma sincs a 2021-es költségvetésben, marad minden a régiben, adózzon csak a magyar, ugye, államtitkár úr? Legyen miből felújítani Mészárosék szállodáit szobánként 77 millió forintért! Egészen elképesztő agyrém, amit önök művelnek, képviselőtársak. Eközben a béreket mindössze 7 százalékkal tervezik emelni, 7 százalékkal akkor, amikor csak az élelmszer egy év alatt 9 százalékkal drágult. Ez így nagyon sovány lesz, képviselőtársak, nagyon sovány! Nem beszélve a nyugdíjakról! 3 százalék nyugdíjmelés? Meg plusz egyheti nyugdíj? Ez lenne az önök dicső nyugdíjas-politikája? A választások előtt utalvány meg krumpli, a választások után meg 3 százalék emelés, ebből oldják meg az idősek a bevásárlást, a rezsit, a gyógykezeléseket, és a többit?

Ha önöknek fontosak lennének a nyugdíjasok, akkor ott lenne a költségvetésben a differenciált nyugdíjmelés, ott lenne a „Férfiak 40” program, hogy negyven év munka után a férfiak is nyugdíjba meheszenek. Hovatovább a jelenlegi helyzetben nyugdíjba engedhetnék azokat a 60 év felettieket is, akik a válság miatt elveszítik az állásukat, de önök még erre sem

képesek. Önök elvárják, hogy ha valaki hatvanévesen az utcára kerül, az szépen menjen sorakozni a munkaügyi központ elé, aztán találjon magának állást; ha nem megy, akkor álljon be közmunkásnak vagy katonának! Nagyon emberséges, nagyon keresztényi, mondhatom.

Megszorítják az önkormányzatokat is. Ausztria, amelyre önök mindig pozitív példaként hivatkoznak, 1 milliárd eurót oszt szét az önkormányzatok között helyi gazdaságélénkítésre. Önök ennek pont az ellenkezőjét teszik, önök elvonnak pénzeket, elvonnak pénzeket az önkormányzatoktól; nyilván elsősorban az ellenzékietől, hiszen azért azt látjuk, hogy a kormánypárti településeket, mint mondjuk, Kisvárdá, különféle rendkívüli állami támogatásokkal meg tudják segíteni. Mondjuk már ki, itt nincs másról szó, mint hogy önök költségvetési eszközökkel büntetik azokat a településeket, amelyek merészelték önökre nemet mondani az önkormányzati választáson! Ebből a kudarcból egyébként önök levonhatták volna azt a következtetést is, hogy talán normálisan kéne kormányozni, de önök inkább úgy döntöttek, hogy büntetnek. Na, meg persze lopnak továbbra is ezerrel, most már nemcsak pénzt, hanem országrészeket, lásd Balaton! Önök zabálják a közpénzt, zabálják az országot. Miért? Azért, mert megtehetik. Mert megtehetik.

Az Európai Bizottság épp a közelmúltban hozott nyilvánosságra egy korrupcióval kapcsolatos felmérést, amelyből az derül ki, hogy bizony a magyarok 90 százaléka úgy gondolja, hogy a korrupció behálózta ezt az országot, egyszerűen fogalmazva: a magyarok azt gondolják, hogy önök ezt az országot szétloplják. Ez egy nagyon lesújtó megállapítás. Ami azonban még ennél is lesújtóbb, az az, hogy mindez csak a magyarok 38 százalékát zavarja igazán, és számomra ez az igazán elkésztő. Merthogy akkor, amikor arról szólnak a hírek, hogy önök sorra teszik zsebre a milliárdokat mindenféle túlárzott állami beruházáson keresztül, akkor valójában önök nem tesznek mást, mint hogy szó szerint elveszik a pénzt a magyar dolgozóktól, elveszik a pénzt a magyar nyugdíjasoktól, a konyhapénzt veszik el azoktól, akiknek minden egyes forintra szükségük lenne a túléléshez. Ezért nincs pénz nyugdíjmelésre, béremelésre, egészségügyre meg oktatásra.

Harminc évvel a rendszerváltás után ott tartunk, hogy mi, magyarok vagyunk az Európai Unió második legszegényebb nemzete, és a mi kormányunk a második legkorruptabb - a kettő között nyilván van némi összefüggés, a magyarok pénze ugyanis ott van önöknél, és egészen addig ott is marad, amíg ez csak a magyarok 38 százalékát zavarja. Egy biztos: minket, jobbikosokat piszkosul zavar, mert azt valljuk, hogy lopni bűn, kiváltképp a szegényektől, márpedig önök most pontosan ezt teszik: Európa egyik legszegényebb nemzetét fosztják ki, magyarként fosztják ki a magyarokat - és ez az, amire nincs bocsánat, nálunk, jobbikosoknál kiváltképp nincs. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(8.50)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Érzékelem, hogy az elmúlt fél évben ön végezte a munka dandárját a pártjában, mert ön tette a legképtelenebb állításokat. Így volt ez az elmúlt fél évben is és így volt a mostani napirend előtti felszólalásában is.

Engedje meg, hogy pár tényt megosszak önnel mind a költségvetéssel, mind a munkaerőpiaci helyzettel, mind a kormány politikájával összefüggésben, amelyeket ön említett. Egyrészt rögzítenünk kell - ön kritikát fogalmazott meg a költségvetéssel kapcsolatban -, hogy hála a Jóistennek, a magyar emberek megérdemlik a dicséretet, mert, azt gondoljuk, azokat a sikereket, amelyeket az elmúlt tíz évben el tudott az ország érni, a magyarok teljesítménye nélkül nem tudtuk volna elérni. Ezért óvatosságra inteném önt, bár nem tisztem ez ügyben állást foglalni, amikor a magyar állampolgárokkal és választópolgárokkal kapcsolatban fogalmaz meg kritikát. Amellett, hogy nem értek egyet önnel, azt gondolom, talán nem egy jó politikai stratégia.

Mindenesetre mi úgy gondolkodunk, hogy az elmúlt tíz év sikerei minden magyar ember sikerei, és ez teremtette meg azt a lehetőséget, hogy a koronavírus-járvány elleni védekezésben is stabil gazdasági alapokról tudjunk indulni. Azt gondoljuk, hogy a koronavírus elleni védekezésben a stabil gazdasági alapokat arra kell használni, hogy a járvány elleni védekezés későbbi szakaszaira felkészüljünk, mert mellett, hogy a járvány elleni védekezés első szakaszát nemzetközi összehasonlításban is sikerrel vette az ország, fel kell készülnünk arra, hogy esetleg később még nehéz lesz.

Ezért aztán ennek a költségvetésnek a járvány elleni védekezés költségvetésének kell lennie, a munkahelyek megvédésének és a gazdaság újraindítása költségvetésének kell lennie. Ha megnézi az adatokat, teljesen egyértelmű, hogy erről van szó. Gazdaságvédelemre több mint 2500 milliárd forintot fordítunk, a járvány elleni védekezésre, egészségügyre, egészségbiztosításra 3000 milliárdot. Lehet, hogy ön azt gondolja, a családok, a nyugdíjasok, az egyszerű vállalkozók, a munkavállalók - nem tudom - nem a magyar nemzet részei, hanem valamiféle jobboldali oligarchák, mert igazából az ön felszólalásából valami ilyen világkép alakul ki, de azt gondoljuk, hogy a magyar kormánynak és a magyar parlament által elfogadott költségvetésnek pont ezeket a társadalmi csoportokat kell támogatnia. A nyugdíjasokat, a családosokat, a rászorulókat, bérből és fizetésből élőket, kis- és középvállalkozókat.

Nézze meg, az erre vonatkozó minden tétel megtalálható a költségvetésben! Így például családtámogatásra az egész Európai Unióban GDP-arányosan a legtöbbet költjük, immár a GDP 4,5 százalékánál vagyunk. Az egészségügyre vonatkozó kiadások is emelkednek, a jövőbe fektetett kiadások, tehát az oktatási kiadások is folyamatosan emelkednek, ez már 784 milliárd forint növekedést jelent 2010 óta. Lehet, hogy az ön számára ez nem jelent semmit, de mi azt gondoljuk, hogy annak a több millió nyugdíjasnak, aki él ebben az országban, fontos, hogy azt, amit elvettek tőlük a baloldaliak - az a baloldal, aki jelen pillanatban ellenzékben van, és akikhez önök is csatlakoztak -, vissza tudjuk adni nekik. Ezért fontosnak tartjuk a 13. havi nyugdíj visszaépítését. Ennek a költségvetési alapjai is ott vannak a jövő évi költségvetésben 77 milliárd forint erejéig, amellelt, hogy a 2020-as nyugdíjprémium kifizetésének a költségvetési alapjai is 53 milliárd forint értékben megtalálhatók.

Tehát azt gondoljuk, hogy ezek fontos tételek. Emellett tovább folytatódik az adócsökkentés politikája. Lehet, hogy elkerülte az ön figyelmét, de éppen július 1-jétől lépett hatályba az a módosítás, amely járuléksökkentést jelentett és tulajdonképpen újabb 2 százalékpontos járuléksökkentést eredményezett. Gyakorlatilag a felére csökkentek 2010-hez képest a munkáltatói terhek. Emellett a koronavírus elleni védekezéssel összefüggésben bértámogatást nyújtunk, illetve a magyar vállalkozásoknak, nem egy-két vállalkozónak és nem politikai színezet alapján, hanem minden vállalkozónak támogatást nyújtunk, és ezzel több mint 1 millió 300 ezer munkahelyet tudtunk megvédeni.

Elnök úr, köszönöm szépen a türelmet. Ha megengedi, csak annyit javasolnék, hogy kérem, fejezzék be az álhírgyártást és az álhírek továbbközvetítését, mert higgyék el, hogy mind a magyar emberek, mind pedig a megmaradt jobbikos szavazók ezt értékelnék. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Földi László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Mert ez műanyag.” Aki hozzám hasonlóan ötven nyárnál többet megélt már, az jól emlékszik erre az unásig énekelt televíziós reklámszlogenre a hetvenes évek végéről, a nyolcvanas évek elejéről.

A műanyag akkor az előrelépés, a hasznosság, a megbízhatóság és általában véve a modernitás jelképe volt. Az egyéb hagyományos anyagokhoz képest óriási távlatokat nyitott meg. Műanyag nélkül nem létezne számtalan, az életünket biztonságosabbá és kényelmesebbé tevő áru, szerszám, gép vagy szolgáltatás. Ez azonban csak az érem egyik oldala. A másik, hogy az

utóbbi 30-40 évben nyilvánvaló lett: a műanyag termékek túlzott gyártása, forgalmazása, vásárlása és használata elviselhetetlen mértékű környezeti terhelést okoz. Az egyszer használatos, tehát a nem újra hasznosítható műanyagok azonnal hulladékká válnak. A megoldás egyértelmű: az a legjobb szemét, amit le sem gyártanak. A környezetszennyezés pedig a vírusokhoz hasonlóan nem ismer határokat, ezért a globális problémához globális megoldást kell párosítani. 2015-ben és 2019-ben született egy-egy európai parlamenti és tanácsi irányelv, amelyek kimondják, hogy csökkenteni kell a könnyű műanyag hordtások és más műanyag termékek számát. Nem azért, mert baj lesz, hanem azért, mert baj van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya és a Fidesz-KDNP elkötelezett az ország uniós tagsága, Európa értékei és a környezetvédelem ügye mellett. Hozzáteszem, hogy az úgynevezett zöldbaloldali mozgalmaktól eltérően erre a témára sem identitásképző erőként, önigazoló politikai terméként vagy szimpla kommunikációs fogásként tekintünk, hanem az Alaptörvényből fakadó kötelezettségünknek tartjuk. A kormány az Európai Unió irányelveinek megfelelően az abban foglalt határidőn belül a környezetvédelmi szempontok mellett munkaerőpiaci tényezőket is megfontolva kéri tőlünk számos egyszer használatos műanyag termék forgalomba hozatalának megtiltását. Úgy vélem, hogy ezen termékek esetében nemcsak az újrahasznosíthatóság, hanem a helyettesíthetőség is kulcskérdés. A betiltandó termékek között természetesen bőven vannak, amelyek használata finoman szólva sem létfeltétel. Fültisztító pálcikák, műanyag evőeszközök, tányérok, szívószálak, és még lehetne sorolni napestig.

Mindazonáltal persze ezekre komoly kereslet van, az pedig a közgazdasági alapszabályai szerint kínálatot teremt. A kínálat mögött pedig gyártóbázis van, végső soron tehát emberek tízezreinek munkahelye a tervezésben, gyártásban, szállításban és a kereskedelemben. Ezeket nincs jogunk veszélyeztetni, főleg nem egy olyan időszakban, amikor a koronavírus-világjárvány önmagában is éppen elég bajt okoz a munkaerőpiacon. Úgy vélem, a kormány bölcsen felismerte a helyzet rendkívüliségét és komolyságát, ezért az egyszer használatos műanyag termékek magyarországi betiltásának eredetileg tervezett határidejét és tartalmát módosítja.

(9.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A környezetvédelem, a fenntartható életmód végső soron nem törvények és szankciók kérdése. Itt társadalmi szemléletváltásra van szükség. Annak az útnak a bejárására, ami a műanyag mindenhatóságát hirdető tévéreklámmal kezdődött, és ott végződik, ahol nem veszünk felesleges műanyag termékeket. Mert ha nem veszünk, akkor gyártani sem fognak, akkor átállnak más termékekre, mi pedig elmondhatjuk, hogy megőriztük a munkahelyeket, de megőriztük a természet értékeit is.

A kettő egyszerre fontos. Nehéz eldönteni, hogy egyformán fontos-e, de az biztos, hogy egyszerre fontos. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jegyző úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány számára fontos a teremtett világunk, környezeti örökségünk védelme és a klímaváltozás elleni küzdelem, hiszen mindannyian tisztáztat, tisztább levegőt és elviselhetőbb klímát szeretnénk. Alaptörvényünk is tartalmazza azt a gondolatot, hogy a Kárpát-medence természet adta értékeit meg kell óvnunk, és azt is, hogy felelősséget viselünk az utódainkért, ezért természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Ezt írja az Alaptörvényünk. A kormány ennek szellemében és ennek tudatában cselekszik. Azon dolgozunk, hogy a megváltozott körülményeknek is hazánk a nyertese tudjon lenni.

Tisztelt Képviselő Úr! A teremtett világ védelme nem lehet politikai divat kérdése, hiába látunk erre kísérletet a baloldalon rendszeresen ezt csinálni belőle; hangzatos szavak, a régi színek átfestése zölddel, tisztán szakmai kérdések politikai köntösbe öltöztetése, cselekvés pedig semmi. Jól látjuk, hogy a baloldal a saját maga által kezdeményezett vitanapon sem vett részt, előtte inkább az Országgyűlés munkáját akadályozta, és azt is, hogy Karácsony Gergely kihirdette a klímavészhelyzetet Budapesten, azonban semmilyen konkrét intézkedést nem hozott, a szólamokon kívül semmilyen érdemi cselekvést nem látunk.

Ma már volt róla szó, hogy az Országgyűlés a közelmúltban elfogadta a klímavédelemről szóló törvényt. Ezt a törvényjavaslatot az ellenzék nyújtotta be, majd végül nem szavazta meg a baloldal. Az Országgyűlés szintén elfogadta az éghajlatváltozás mértékéből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról szóló országgyűlési határozatot. Ezt is az ellenzék nyújtotta be, de a baloldal végül ezt sem szavazta meg. Éppen ezért engedjék meg, hogy ezúton is megköszönjem a KDNP- és a Fidesz-frakciók támogatását ezen határozat és törvényjavaslat elfogadásához, amely jól mutatja ezen két politikai erőnek a teremtett világ védelme iránti elkötelezettségét és kiállását.

Tisztelt Képviselő Úr! A klímátörvény elfogadása megerősítette, hogy a kormány cselekszik az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, s a teremtett világunk megóvása érdekében sok mindent megtesz. Ezt bizonyítják is az eddigi intézkedései, és az idei évben elfogadott energia- és klímapolitikai stratégia, valamint a meghirdetett klíma- és természetvédelmi akcióterv is.

Tisztelt Képviselő Úr! A klíma- és természetvédelmi akcióterv részeként megkezdtük a hulladékgazdálkodási ágazat racionalizálásához szükséges intézkedések kidolgozását, felszámoljuk az illegális hulladéklerakókat, és létrehozunk olyan hatóságot is, amelynek az lesz a feladata, hogy a hulladékgazdálkodási ágazatot ellenőrizze és a szennyezők számára szigorú büntetéseket határozzon meg.

Az egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának a betiltásáról szóló törvényjavaslat, ahogy képviselő úr is említette, az Országgyűlés előtt fekszik, végrehajtása a törvénytervezet elfogadását követően 2021 nyarán kezdődhet meg. A célja kettős: egyrészt a műanyag hulladék visszaszorítása révén az ország környezetvédelmi érdekeit szolgálja, másrészt pedig, s erre is utalt a képviselő úr, hozzájárul az uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítéséhez is. A törvényjavaslat számos egyszer használatos műanyag termék, köztük tányérok, poharak forgalomba hozatalának a betiltását kezdeményezi, valamint a műanyag szatyrok, zacskók felhasználásának csökkentését célzó intézkedéseket is tartalmaz. Megtiltja a biológiailag lebomló hordtasakok kivételével azoknak a 15 és 50 mikron közötti falvastagságú könnyű hordtasakoknak a forgalomba hozatalát, amelyek egyszer használatosak, és jelentős mennyiség fogy belőlük minden évben, de létezik más helyettesítő, környezetbarát termék.

Tisztelt Képviselő Úr! Példát mutat Magyarország azzal, hogy az Európai Unió által előírt kötelező rendelkezéseknél szigorúbb rendelkezéseket fog elfogadni. Éppen ezért ezúton is kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot majd a későbbiek során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Horváth László képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A legjobb az lenne, ha nem is lenne aktualitása a felszólalásomnak, ha nem is lenne aktualitása az iskolai erőszaknak. A legjobb az lenne, ha nem is lenne iskolai erőszak - de sajnos van.

Egy kelet-magyarországi kistelepülés nehéz helyzetben lévő iskolájának egyik tanára az elmúlt napokban mondta egy tévéstábnak szó szerint: „A mi iskolánkban a verekedések mindennaposak. Halmozottan hátrányos helyzetű, túlkoros gyerekek, akik a legkisebb sérelemért ölik egymást. Ahogy negyed 8-kor beérkezünk az iskolába, egészen 2 óráig, fél 3-ig, amíg az órák tartanak, se leülni, se mosdóba menni, se rágyújtani nem tudunk, mert ha kicsengettek, rohannunk utánuk, hogy hamarabb érjünk ki az udvarra vagy a folyosóra, mint ők, hogy hol, melyik sarokban lesz verekedés. Nemrég történt, hogy testnevelésórán,

ahol a tanár egyedül volt, az egyik nyolcadikos gyerek a társát földhöz vágta, és nagyon súlyos, több műtétet követelő felkar- és alkarsérülés lett belőle. Egy kislányt egy fiú úgy megvert, hogy összezúzódott az arca, agykoponya-zúzódása is volt, és az orrában is volt egy repedés” - számolt be a történetéről a tanár. Azt mondja, hogy a szétválasztás viszi el a legtöbb időt és energiát, és szerinte a gyerekek védelme érdekében lenne szükség az iskolaőrökre. A gyerekek védelme érdekében szükség lenne az iskolaőrökre.

Nincs egy hónapja sem, hogy Hajdúhadházon vizsgáztatás közben egy vizsgázó diák támadt a tanárjára, kétszer felsőtesten rúgta, majd egy feje fölé tartott székkal kényszerítette menekülésre a tanárt az osztályteremből, és a rendőrségnek kellett eljárást indítania. Ebben a hajdúhadházi iskolában is azt mondja a nevelőtestület, hogy iskolaőrökre szükség van a tanárok védelme érdekében.

Ebből a két példából is látszik, hogy akik ott vannak, ahol baj van, akik ott élnek a mindennapjaikat, akik ott dolgoznak és ott tanulnak, ahol baj van, azok azt mondják, hogy szükség van iskolaőrökre. Akik pedig nincsenek ott - s itt a baloldali politikusokra és az ő holdudvarukba tartozó szakértőkre gondolok, hogy félreértés ne essék -, azok meg kezdetektől fogva, az első pillanattól támadják a kormányt, és támadják az iskolaőrök felállításának a szükségességét. Megint fordítva ülnek a lovon. Megint nem az áldozatok oldalára állnak. Megint nem velük kezdik, hanem az áldozatokat figyelmen kívül hagyva megint az elkövetőknek próbálnak felmentést adni, megint az elkövetőknek próbálnak valami menlevelet fabrikálni. Pedig tudni való, hogy az iskolában semmiféle keresnivalója és helye nincs az erőszaknak. Ahol erőszak van egy iskolában, ott sem tanítani, sem tanulni nem lehet. Az az intézmény pedig, ahol sem tanítani, sem tanulni nem lehet, már nem nevezhető iskolának.

Azt is tudjuk, hogy minden tanárnak és minden diáknak alapvető joga az, hogy tiszteletben tartsák az emberi méltóságát. Minden diákot megillet a nyugodt tanulás joga, és minden tanárt megillet a nyugodt tanítás joga. És minden családnak joga van ahhoz, hogy biztonságban tudja gyermekét az iskolában. Ezek olyan alapvető jogok, amely jogokat Magyarország Kormánya biztosít, és ha kell, akkor meg is véd. És ha kell, akkor igen határozottan állítja fel a tilalomfát, mert van egy nulladik iskolai követelmény, amit még az iskolába lépés előtt kell vállalnia minden szülőnek, aki iskoláztatja a gyermekét.

(9.10)

Ez úgy szól, hogy iskolában tanárt, diákot megfélemlíteni, megfenyegetni, bántalmazni szigorúan tilos. Ez egy olyan norma, amit mindenkinek tiszteletben kell tartani, függetlenül attól, hogy milyen az ő szociális helyzete, milyen az ő származása. Az erőszaknak nincs keresnivalója az iskolában.

Magyarország Kormánya most is, mint más ügyekben is az áldozatokkal kezdi, az áldozatok oldalán áll, biztosítja az ő jogait, biztosítja a többség nyugodt tanuláshoz való jogát, nyugodt tanításhoz való jogát minden tanárnak, és ahol kell, oda kell iskolaórság; ahol kell iskolaórság, mert azt mondják a helyiek, hogy szükség van rá, ott szükség van rá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzott napirend előtti felszólásra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A törvények megszegői sohasem lehetnek előnyben a törvények betartóival szemben, így van ez az iskolai erőszak esetén is. Akit bármilyen erőszak ér az iskolában tanárként, diákként, amellé rögtön oda kell állnia az államnak, rögtön segítséget kell nyújtani, mert elfogadhatatlan, hogy bárki félve menjen be az iskolába akár diákként, akár tanárként, mert attól fél, hogy valaki őt megveri, bántalmazza, agresszíven lép föl vele, folyamatosan fizikai vagy verbális agressziónak van kitéve. Egyrészt emberhez sem méltó így járni az iskolába, sem tanárként, sem diákként, másrészt teljesen ellehetetleníti azt, hogy valaki tanítson vagy tanuljon az iskolában. Elfogadhatatlan!

És ezért elfogadhatatlan az, hogy ezt a törvényjavaslatot, amiről holnap fog az Országgyűlés tárgyalni, amely bevezeti egyrészt az iskolaórságot, másrészt majd a későbbiekben elmondom, hogy mennyi minden más intézkedést, ezt támadják szakszervezetek, baloldali politikusok.

Ez a javaslat pontosan megvédi abban az 500 iskolában, amely majd önként jelentkezik, hogy ő kér ilyen segítséget, azokat a tanárokat, akik nem tudnak tanítani. Mert ha egy osztályteremben nem fogadnak szót a diákok a tanárnak, abban az osztályban nincsen tanítás, azoknak a diákoknak a jövője elveszett. Mert aki nem tud az iskolában tanulni, ahol van egy osztályközösség, huszon-egynéhány diák, akik közül van kettő-három, amelyik félelemben tartja a többieket, vagy megakadályozza fizikailag, erőszakkal, hogy a tanár érdemben föl tudjon lépni, hogy a tanárnak tekintélye legyen, hogy egy osztályteremben rend legyen, akkor annak az osztálynak a többi tagjának a jövőjét is elvették. Nem fog végzettséget szerezni, nem fog jó munkát találni azért, mert van pár diák, aki a többieket és a tanárt is fizikailag tudja fenyegetni. Ezért fontos az ő érdekükben fellépni.

Nem ez az első intézkedés, amelyet a kormány meghozott. Nagyon sok mindent tettünk már eddig is azért, hogy megelőzzük az ilyen helyzeteket - bűnmegelőzési célból is -, és nagyon sokat tettünk, hogy szigorúbban büntessük az ilyen helyzeteket.

Egyrészt már 2012-ben szigorítottuk a büntetési tételét annak, ha valaki a tanárára vagy tanárra támadt. Elindítottunk pedagógusoknak olyan konfliktuskezelési továbbképzéseket, amelyekben ők is meg tudják előzni ezt a helyzetet, vagy úgy tudnak fellépni egy ilyen, nem várt helyzetben, hogy már előre is átgondolják velük szakemberek, hogy mit kell ilyenkor tenni a saját maguk érdekében és az osztály érdekében. Volt ebben mentálhigiénés alapképzés pedagógusoknak, ENABLE-program és más. Több mint ezer pedagógus vett már részt ezeken.

Az iskolapszichológusok számát megdupláztuk azért, hogy azon diákoknak, akikben ott van a veszély, hogy esetleg agresszíven lépnek föl, tudjunk emberi, lelki segítséget és támaszt adni. Akinél tehát lehetőség van arra, hogy iskolapszichológussal próbáljunk neki segíteni, hogy ő maga is jobban beilleszkedjen az osztályba, és ne legyen agresszív, azoknak most már kétszer annyi iskolapszichológus tud segíteni, mint egy évtizeddel ezelőtt. Ezért is akartuk a gyermekeknek, akik otthonról úgy jönnek el és olyan nevelést kapnak, hogy az iskolában a többiek tanulását vagy fizikai épességét veszélyeztetik... - nekik dupla annyi iskolapszichológus próbál segíteni.

2000 iskolarendőr van már, 200 középiskolában bűnmegelőzési tanácsadók is segítenek abban, hogy az ilyesfajta cselekményeket megelőzzük. Ezek voltak, amiket eddig tettünk már, pontosan azért, hogy ne alakuljanak ki ilyen helyzetek, de úgy látjuk, hogy többféle külső körülmény is nyilván ebben közrejátszik, de ezeknek a helyzeteknek a száma nem lett nulla, és nem csökkent olyan szintre, amit szeretünk volna elérni, éppen ezért egy új törvénycsomagot is benyújtottunk ide a Házba.

Ennek egyik része az iskolaórság felújítása. Szeptember 1-jétől fognak azokba az iskolákba érkezni, ahol ezt az iskola kéri; természetesen egyeztetve mindenhol a fenntartókkal. Ők testi kényszert és bilincset használhatnak abban az esetben, hogyha egy tanár riasztja őket. Erre szeretnénk egy mobilalkalmazást is minél hamarabb kifejleszteni, hogy egy pánikgombbal tudják a többi tanárt és az iskolaórt is értesíteni arról, hogyha valamelyik osztályteremben agresszív helyzet van.

Ha pedig rátámadnak az iskolaóra is, tehát a diák rátámad az iskolaóra, akkor abban az esetben önvédelemből használhat vegyi eszközt vagy rendőrbotot, fegyver ezeknél az iskolaórnél nem lesz. Különleges kiképzést kapnak, pedagógiai, pszichológiai, rendészeti és bűnmegelőzési képzést is, és csak a szükséges és arányos mértékben léphetnek föl, de ezekben az esetekben viszont fel kell lépniük, mert az nem lehet, hogy kevés agresszív ember megfélemlítésben tartsa az egész osztályt és akár a tanári kart is.

A törvénycsomag a büntethetőségi korhatárt is leszállítja, hiszen sokszor a fiatal kor miatt tudtak egyesek kicsúszni a büntethetőség alól. A bűnügyi költségeket a szülőkre lehet terhelni abban az esetben, ha elítélik a gyermeket, illetőleg az iskoláztatási

támogatás is jogerős elítélés esetén 12 hónapra felfüggeszhető, mert a szülőnek is jelentős felelőssége van akkor, ha a gyermekét nem nevelte arra, hogy a tanárra hallgasson, és a többi diákot ne zavarja, és ne agresszív legyen az iskolában. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A Bánki Erik, Szabó Tünde, Kocsis Máté fideszes, Simicskó István és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/11085. számon a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető. Először az előterjesztő felszólalására kerül sor.

Mielőtt azonban megadnám Simicskó István képviselő úrnak, megválasztott frakcióvezető úrnak a szót, tájékoztatni szeretném, hogy 25 perc időkeret áll rendelkezésére, és amennyit felhasznál most expozéként, annyival kevesebb marad a zárszóban. *(Dr. Simicskó István: A TAB, nem?)*

Én a saját forgatókönyvből zenélek, mindenkinek van egy. De hát ezek szerint Budai Gyula képviselő úr lesz az, aki... *(Dr. Simicskó István: A TAB. A Törvényalkotási bizottság.)* Elnézést ezért a kis intermezzóért, de Budai Gyula a forgatókönyv szerint a Törvényalkotási bizottság előadójaként, tehát kettős minőségében fog szerepelni ezek szerint. *(Dr. Budai Gyula: Csak a TAB!)* Értem. Tehát csak abban vagyunk, hogy a képviselő úr nem tudta, hogy mi a forgatókönyvi sorrendiség.

Tehát ennek megfelelően azért hadd adjam meg Simicskó István képviselő úrnak az előterjesztő képviselőletében a szót, mint ahogy elmondtam, a 25 perc idő gondos beosztását kérve tisztelettel, a két részre. Parancsoljon, megválasztott frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A sporttörvény módosítását kezdeményeztük képviselőtársaimmal, Szabó Tünde államtitkár asszonnyal, Kocsis Máté frakcióvezető úrral, Nacsa Lőrinczel azért, mert egy egyedi eset világított rá arra, hogy joghézag mutatkozik a sporttörvényben. Egy tragikus eset döbentett rá minket erre, és természetesen Benedek Tibor haláláról van szó, háromszoros olimpiai bajnokunkról, akit mindannyian tiszteltünk, szeretünk, kedveltünk, kiváló sportolónak és remek családapának tartottuk.

Természetes, hogy személyekre szabottan általában itt a Házban, a törvényhozás házában nem nagyon szoktunk törvényeket módosítani, ritka eset legalábbis mindez, de az biztos, hogy ez a tragikus eset rávilágított arra a hiányra, arra a jogi problémára, amit mindenképpen orvosolnunk kell emberségből,

szurkolói magatartásunkból fakadóan is, jogalkotói felelősségtől vezérelve is, országgyűlési képviselői mi voltunkból adódóan is.

(9.20)

Azt hiszem, hogy a sportbarát magyar társadalom ezt örömmel és szívesen támogatja és fogadja, bízom benne, hogy a parlament valamennyi képviselője meg fogja mindezt szavazni.

Szeretném elmondani azonban egy rövid bevezetőben azt, hogy mit is jelent a magyar embereknek a sport. Gyakorta halljuk, hogy a magyar kormány sportbarát kormány, és ez nem alaptalan kijelentés. Valóban nagyon nagy fejlesztések valósultak meg a kiemelt sportágakban, jelentős mértékben növekedett az utánpótlásbázis, egyre több gyermek sportol, sőt egyre több felnőtt is sportol, és nemcsak a versenysportunk erősödik és van növekvő pályán, hanem a társadalmunk is. Tehát rengeteg futóverseny van, szabadidősport-rendezvények vannak, és ez örömteli, hiszen a nagy cél nem más, mint hogy sportoló nemzet építsünk föl.

A magyarok hihetetlen tehetségesek a különféle sportágakban, ezt mindannyian tudjuk. Hiszen, ha csak az olimpiai aranyérmek számát nézzük meg, 177 aranyéremmel rendelkezünk jelenleg, bízunk benne, hogy a jövőre elhalasztott tokiói olimpián tovább tudjuk növelni az aranyérmeink és az érmeink számát. Ebből egy téli olimpián szerzett aranyérem, 176, amely a nyári olimpiákon szerzett aranyérem. Ezzel a nemzetek sorában a nyolcadik helyen szerepelünk, tehát az első tízben ott vagyunk, egyedülálló tehetség, egyedülálló edzői, sportolói akarat, szándék és siker, és emögött persze ott van a magyar társadalom, ott van az oktatás, nevelés rendszere, ott vannak a magyar családok és mindenki, aki hozzá tud tenni, hiszen a sportban is szereplő fiataljaink a társadalmunk tagjai, nemzetünk tagjai.

Ez nem véletlen, mert egyébként, ha Wolfgang Behringert ideidézem egy mondat erejéig, ő azt mondja, hogy a sport nem más, mint kulcs a társadalom működési módjához. Tehát a sporton keresztül láthatjuk, hogy hogyan működik egy ország társadalma, milyen emberi viszonyok vannak, milyen magatartási normák vannak, milyen jellemű emberek vannak alapvetően, és a sporton keresztül azt a nagyon-nagyon fontos értéket, amit a sportolók hordoznak, a fair play szellemiségét, a sportszerűséget, ha ezt egyre erőteljesebben tudjuk a társadalmunkban fölmutatni, személyes hitvallással is és példaadással is felmutatni, akkor biztos vagyok benne, hogy a közösségi együttélésünket, az emberi kapcsolatainkat minőségibbé tudjuk alakítani.

Szükség van erre, azt hiszem, hogy amikor keressük a közös nevezőt ebben a pártosodott, rohanó, globalizált világban, akkor egy-egy olyan sportverseny, egy-egy olyan sportsiker, ahol a magyar sportolók olimpiai aranyérmet nyernek, vagy egyáltalán Európa-

bajnokságon, világbajnokságon, bárhol sikereket hoznak a nemzetünknek, akkor együtt tudunk örülni, együtt tudunk szurkolni. Ez lehet, és kell is hogy legyen közös nevező ebben a mai világban is és mindig is.

Tehát egy olyan sportolóról van szó Benedek Tibor személyében, aki sok-sok fiatal számára példát mutatott, példát adott. Ezenkívül pedig családapaként három gyermeke van, két kisebbik gyermeke félrván maradt, felesége özvegyen maradt.

Rátérve a módosító javaslat lényegére, amellyel ki tudjuk fejezni odafigyelésünket, együttérzésünket is, és ha bármilyen ilyen eset történik még bármelyik sportolónkkal, ne adja a Jóisten, hogy történjen, de ha ilyen eset történik, akkor rá nézve is természetesen ezek a szabályok állni fognak, és példaértékűen tudjuk rendezni ezt a helyzetet, már amennyire lehet egy ilyen nehéz időszakot anyagi értelemben is rendezni.

Hol tartunk most? A jelenlegi szabályozás alapján azt tudjuk mondani, hogy Benedek Tibor özvegye nem jogosult özvegyi járadékra. Egyébként a jelenlegi szabály alapján tíz év házasság kellene, ez év augusztusában lettek volna tízéves, tíz éve házások. Két gyermekük: Mór és Barka, tizenéves gyermekek, az ő felnevelésükhöz is mindenképpen szükséges az anyagi biztonság. A jelenlegi szabályok alapján 367 800 forint az olimpiai járadék. Az a helyzet, hogy ha ezt a döntést meghozzuk, akkor éves szinten ez elhanyagolható összeget jelent a költségvetésben, tehát összességében - nekem itt összeírták a számokat - 13 millió forint körüli összegről van szó éves költségvetési szinten, tehát nem okoz semmilyen komoly terhet a költségvetésnek, ha erről az oldalról nézem.

A mostani módosító javaslat arra vonatkozik, hogy tíz év helyett öt év házasság után is jár az özvegyi járadék teljes összege, tehát nem csak a fele, ahogyan a jelenlegi szabályozás alapján járna az olimpiai járadéknak. Egészen a gyermekek nagykorúvá válásáig jár ez, és természetesen kérelemre történik, az özvegy kérelmére történik mindez. De ha ezt elfogadjuk, akkor szerintem fontos, hogy reagálni tudunk a tragédiából adódó joghézagra, arra, hogy igenis az élet produkál sajnos ilyen meglepetéseket, ilyen tragédiákat, ilyen változásokat. Hiszen valóban, a jogrendszernek stabilnak kell lenni, de a jogkövető magatartás érdekében is fontos a kiszámíthatóság, de az biztos, hogy életszerűvé kell tennünk a jogszabályokat, és ez egy életszerű probléma, életszerű gond, amit orvosolnunk kell.

Gyakorta idézem kereszténydemokrata politikusként Kolpingot, aki a XIX. században először még cipészinasként, majd aztán papként szolgálta a szegény gyermekeket, és életút lehetőségét, életpályát vázolt nekik föl az iparomesterségekben, aki azt kérte a Jóistentől, hogy egyet kér csak, hogy felismerje saját korának bajait, és orvosolni is adjon hozzá neki egészséget és erőt. Tehát nekünk is ilyen szellemiségben és ilyen küldetésben kell elvégeznünk a munkánkat, föl kell ismernünk korunk bajait, föl kell ismernünk a joghézagokat, a jogi problémákat, lám, lám, az életszerűséget nekünk alkalmaznunk kell, és ezen keresztül tudunk orvosolni egy nagyon súlyos

bajt, és ki tudjuk fejezni együttérzésünket, emberségünket Benedek Tibor családja irányába.

Úgyhogy arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot, és természetesen az expoze idejéből még van lehetőség rá képviselőtársaimnak is, hogy hozzászóljanak, Nacsa Lőrincnek és másoknak is, akik benyújtották velem együtt a módosító javaslatot. Nagyon szépen köszönjük államtitkár asszonynak, hogy ezekben a tragikus, nehéz pillanatokban is államtitkárként odafigyelt erre az aktuális gondra és bajra, és a szándék és a segíteni akarás ilyen módon való kinyilatkoztatása is megtörténik így. Nagyon szépen köszönöm mindenkinek, köszönöm szépen, képviselőtársaim, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, 8 perc 50 másodperc volt a fölhasznált időkerete, tehát a 25 percből a 8 perc 50 másodperccel csökkentett lesz a zárszóban rendelkezésre álló időkeret.

Most tisztelettel megkérdem Szabó Tünde államtitkár asszonyt, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár asszony, jelzem, hogy 15 perc az időkerete, amit nem használ föl most, azt bármikor fölhasználhatja a vita során, de a zárszóban már nincs lehetőség szólni. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

DR. SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetek szomorú eseményei ismét fókuszba helyezték azt a kérdést, hogy sportolóink megbecsülése közös felelősségünk és kötelezettségünk, hiszen az olimpiai részvétel, a győzelem, a becsületes helytállás vagy egy szép eredmény, helyezés nemcsak a sportolót, hanem az egész országot, nemzetet is büszkévé teheti, büszkeséggel tölti el.

Ezen sportolók egész élete annak példázata, hogy minden egyes olimpiai, világbajnoki vagy Európa-bajnoki érem mögött emberfeletti teljesítmény húzódik meg. Hiszen a versenysportunk sikerei támaszt nyújtanak nemzeti önbecsülésünkhöz, hazánk ismertségének, vonzerejének növeléséhez és növekedéséhez. Mindezt jól mutatja, hogy Magyarország a nyári és a téli olimpiákon az érmek megoszlását figyelembe véve a 11. helyen áll az éremtáblázaton, míg ha a nyári játékokat nézzük, a nyolcadik helyet foglalja el, és ha a lélekszámot nézzük arányosan, akkor pedig hazánk a dobogós helyen végez.

(9.30)

Természetesen nem felejtkezhetünk meg arról sem, hogy a kiemelkedő eredmények a hétköznapi emberek figyelmét is a sportra irányítják, támogatják a rendszeres testmozgás kultúrájának elterjesztését, növelik a sportolni vágyó és akaró fiatalok számát, ahogy képviselőtársam is elmondta az imént. Az olimpián legendává váló sportolóink miatt gyermekek

százai kapnak kedvet a sporthoz, egy-egy sportághoz, felnőttek vagy időskorúak kezdenek el újra sportolni.

Alapvető fontosságú tehát, hogy megbecsüljük kiemelkedő sportolóinkat, hiszen az egész nemzetünknek szereznek dicsőséget a teljesítményükkel.

Ezt a célt szolgálja az olimpiai járadék biztosítása, amelyet ha nézünk, a szabályozás akár húsz évre visszamenőleg is többször módosításra került, hiszen az igények és az idő is bizonyította, hogy bizony szükség volt a módosításokra. Ennek során bővült például a járadékban részesülők köre az érmesekkel, majd az edzőkkel és a szövetségi kapitányokkal, és kiegészítésre kerül az olimpiai járadékra jogosító sportesemények köre is többek között például a paralimpiával és a siketlimpiával, valamint bevezetésre került a járadék összegének az aranyérmek számához igazodó megállapítása is. Így többszörös olimpiai érmeseink valamennyi érem után jogosulttá váltak az érmek után járó járadék teljes összegére, ezzel is elismerve a valamennyi érem mögött lévő kivételes sportemberi teljesítményt és méltatva az eredmények egész nemzetre gyakorolt hatását. Emellett természetesen bevezetésre került az olimpiai járadékra való érdemtelenység intézménye is, amelynek az eredményeként nem részesülhet olimpiai járadékban az, aki büntetett előéletű vagy próbára bocsátás hatálya alatt áll.

Az elmúlt időszak szomorú eseményei, így Benedek Tibor halála ismét egy olyan helyzetet eredményezett, amikor kötelezettségünknek érezzük az olimpiai járadékra vonatkozó szabályok módosítását, annak kiegészítését.

A képviselőtársaimmal közösen benyújtott, a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló T/11058. számú törvényjavaslat az olimpiai járadékban részesülő sportolók özvegyei részére járó özvegyi járadék szabályozását érinti, és elsősorban azoknak a családoknak nyújt segítséget, ahol az elhunyt sportoló után kiskorú gyermek vagy gyermekek maradtak.

A jelenleg hatályos szabályozás alapján az özvegy a törvényi feltételek fennállása esetén minden esetben a sportoló olimpiai járadéka 50 százalékának megfelelő mértékű özvegyi járadékra jogosult. A törvényjavaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy amennyiben az özvegynek az elhunyt sportolóval közös kiskorú gyermeke van, úgy a gyermek nagykorúvá válásáig az özvegy a sportolónak járó olimpiai járadékkal megegyező mértékű özvegyi járadékra váljon jogosulttá, amennyiben az együttélésre vonatkozó feltételek is teljesülnek.

Ezenkívül a törvényjavaslat az özvegyi járadékra jogosultsághoz szükséges házastársként való, az érmes halálakor fennálló együttélés időtartamát tíz évről öt évre csökkenti. Ezt Simicskó képviselőtársam említette, köszönöm szépen neki, hiszen nem lehet elégszer hangsúlyozni közös felelősségünket abban - és nagyon-nagyon fontosnak látjuk -, hogy megbecsüljük kiemelkedő sportolóinkat, hiszen nemzetünknek szereznek dicsőséget teljesítményükkel, és sokszor egész életüket a sportra áldozzák.

Emellett ugyancsak fontosnak tartom, hogy amennyiben a sportoló halálát követően az özvegy közös kiskorú gyermekükéről gondoskodik, úgy tudjuk támogatni a családjukat, ezáltal biztosítva megfelelő anyagi feltételeket a kiskorú gyermek felneveléséhez. A javasolt módosítás tehát az életjáradékra jogosult sportoló házastársát elvesztő özvegynek nyújt segítséget azáltal, hogy a közös kiskorú gyermek neveléséhez és gondozásához szükséges anyagi biztonságot megteremti.

Ennek értelmében természetesen a kormány támogatja a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló T/11085. számú törvényjavaslatot, ezért kérem én is tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy támogassák a zárószavazás során az előterjesztést. Köszönöm szépen megítéltelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt államtitkár asszony, tájékoztatni szeretném önt, hogy amennyiben a vitában föl szeretne valamikor majd szólalni, 8 perc 50 másodperc időkeret áll a rendelkezésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Most adom meg a szót Budai Gyula képviselőtársunknak, a Törvényalkotási bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. BUDAI GYULA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. július 1-jén tartott ülésén megtárgyalta a sportról szóló 2004. évi I. törvény olimpiai járadékkal összefüggő módosításáról szóló T/11085. számú törvényjavaslatot. Az öszszegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fiatalon elhunyt Benedek Tibor halála pótolhatatlan veszteség a sportvilágnak és az egész országnak. Az előttünk fekvő javaslatban szeretnénk minden lehetséges támogatást megadni családjának ebben a nehéz helyzetben, mert az olimpiai járadék ügyében méltánytalan helyzetbe kerültek.

A módosítás lehetővé teszi, hogy egy olimpiai érmes sportoló halála után járó özvegyi járadék teljes összegét megkapja az özvegye abban az esetben, ha közös kiskorú gyermeket nevel. A javaslat az özvegyi járadékra jogosultsághoz szükséges házastársként való együttélés időtartamát lecsökkenti tízről öt évre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó, tekintettel arra, hogy a Magyarországnak hírnevet, büszkeséget szerző sportolók megbecsülése vitán felül álló nemzeti ügy. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a

frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek pedig összesen 8 perc időkeret áll a rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként legfeljebb 15-15 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Tapolczai Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Simicskó István képviselőtársam és Szabó Tünde államtitkár asszony, illetve Budai Gyula képviselőtársam is elmondta, a sportról szóló törvény módosításának jelenleg három lényeges tartalmi eleme van. Az érmes özvegye jogosulttá válhat a járadék teljes összegére ötévi házasság után, ezt a teljes összeget akkor jogosult megkapni, ha kiskorú gyermeket nevel. A jogosulttá váló özvegynek kérelmeznie kell a járadékot, így válhat jogosulttá a folyósításra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bárcsak ne kellett volna benyújtani ezt a törvénymódosítást! Többet nyertünk volna mindannyian, azt hiszem, ha nem lenne az asztalunkon most ez a javaslat. De az élet kegyetlen, és nekünk végezni kell a munkánkat.

A legjobb és legméltóbb Benedek Tibi emlékéhez az, hogy most ezt a javaslatot benyújtottuk, és ha elfogadjuk, azzal elismerjük Benedek Tibor pályafutását, sikereit, emberi nagyságát és sportolói nagyságát egyaránt.

Biztos mindannyiunknak van pár személyes emléke, élménye, benyomása Benedek Tiborral kapcsolatban. Engedjék meg, hogy én is felvillantsak pár képet az enyéimből. Az első számomra az 1996-os atlantai olimpia volt, amikor Benedek Tibor körül forrt a víz a medencében, úgy küzdött, és mégis 4. helyen végzett a csapat. Mély nyomot hagyott bennem, ahogy ült a kispadon a meccs végén, és próbálta emészteni a vereséget. Látszott rajta a győzni vágyás.

A következő képem az 1999-es Európa-bajnokság. Talán minden idők legnagyobb döntője után a csapattársak egyhangúlag skandálták Benedek Tibi nevét, aki a nézőtéren ült szótlanul, így fogadta ezt a hatalmas összetartást, ami megnyilvánult felé. Utána három olimpiai arany következett.

(9.40)

A harmadik élményem vele kapcsolatban a Magyar Siket Sportérmesek Klubja egyik fóruma volt, ahová meghívták egy élménybeszámolóra Kiss Gergelyt és Benedek Tibort - akkor már kétszeres olimpiai bajnokok voltak; ez 2004-2005 tájékán volt -, én is részt vettem ezen a fórumbeszélgetésen, és ott is láthattuk, hogy nagyon szerényen, nagyon közvetlenül nyilvánultak meg, és mindketten méltók a magyar színek képviselőjére.

Akkor is felmerült ez a banális kenőcsügykérdés és a nyolc hónapos felfüggesztés kérdése is, azzal kapcsolatban is szerényen, visszafogottan nyilatkozott Benedek Tibor, de a szemében azért látszott a bánat és a tűz egyvelege. A többi már sporttörténelem.

A sportág halhatatlanja, példakép, 15 millió magyar Benedek Tibije. Edzőként is mindig elől járt jó példával, tűzbe hozta a játékosait, a szurkolókat egyaránt és a tévénézőket ugyanúgy. Azon ritka kiemelkedő személyiségek közé tartozott, akik emberi és szakmai megítélésükben is egységesek voltak, és ez nagyon nagy dolog. Ez a törvényjavaslat méltó arra, hogy megemlékezzünk ebben a formában róla, és támogatni tudjuk családját, elismerve azt, amit a vízilabdasporthoz, illetve Magyarországnak tett.

Ha már szóba került a Magyar Siket Sportérmesek Klubja, akkor szeretném megemlíteni, hogy az érmi járadékkal kapcsolatos szabályozás többször is módosult az elmúlt időszakban, többször is méltányos módon módosult. A legutóbbi módosítás nemcsak az érme számát, illetve az edzők jogosultságát érintette, hanem kiterjesztette a jogosultak körét is az 1984 előtti paralimpiai érmesekre is. Viszont az 1984 előtti siketlimpiai érmesek még mindig nem jogosultak a járadékra. Szabó Tünde államtitkár asszony jól ismeri ezt a kérdéskört, többször is tettem javaslatot ennek kapcsán. Most is szeretném kérni és javasolni - már csak azért is, mert a Magyar Siket Sportérmesek Klubja egy levélben is fordult ez ügyben a kormányhoz, segítségét kérve -, hogy a következő körben erre is szülessen valamilyen megoldás.

Összefoglalva tehát: az előttünk lévő törvényjavaslat egyértelműen támogatandó, ezzel is tisztelegve Benedek Tibor emléke előtt, aki tíz nap múlva lenne 48 éves.

Engedjék meg, hogy a magam nevében is és a Magyar Hallássérültek Sportszövetsége elnökeként is, a siketsportszövetség nevében is Steinmetz Ádám képviselőtársamon keresztül is részvételem nyilvánítsam a válogatott csapattagok felé, illetve az elhunyt Benedek Tibor családja felé is.

Benedek Tibi, veled vagyunk! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Steinmetz Ádám képviselő úr, aki felszólalását az emelvényről mondja el. Megvárjuk, míg képviselő úr feljön az emelvényre. *(Dr. Steinmetz Ádám a szónoki emelvényre lép.)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Az előttünk fekvő, sporttörvényt módosító javaslat két fontos módosítást vezetne be a 2004. évi I. törvényben. Az egyik, hogy olimpiai járadékra jogosult, ha az érmmel halála időpontjában és legalább az azt megelőző öt évben megszakítás nélkül közös háztartásban élt - tehát itt a házastárs özvegyéről van szó; illetőleg:

az érmes özvegye az érmes életjáradékának teljes összegére jogosult közös kiskorú gyermekük nagykorúvá válásáig. Igen, ezt az előttem felszólalók is elmondták már, és köszönöm szépen az őszinteséget, ahol az is nyilvánvalóvá vált, hogy ez most egy szerencsétlen eset kapcsán merült fel, és valamilyen szinten egy személyre szabott törvényalkotás is, de én szeretném megvilágítani azt önök számára, hogy nem teljesen erről van szó.

Ismerve egyébként a javaslat célját és az előzményeit, előljáróban azt szeretném mondani, hogy én ezt jó szívvel tudom támogatni, és azt gondolom, mindenki más itt az Országgyűlésben is majd a holnapi szavazáskor reményeim szerint ezt meg fogja tenni.

Bár itt országgyűlési képviselői minőségemben vagyok, ezért az embereknek is meg kell magyarázni, hogy miért fontos kérdés az életjáradék, és miért fontos további kedvezményeket tennünk, aminek azért vannak költségvetési vonzatai is, még akkor is, mint hallottuk, ha ez nem jelentős. Különösen akkor, amikor a koronavírus-járvány okozta válságban több százezer ember veszíti el munkahelyét vagy csökken a fizetése, akkor érdemes elmagyarázni nekik, hogy a költségvetésből miért kell az özvegyekre is gondolkodni, azokra az emberekre, akik ezeket a sportolókat egy életen át segítik.

Az életjáradékkal kapcsolatban szerintem leszögezhetjük, hogy ez a társadalom tiszteletének és megbecsülésének egyfajta jele azon sportolók iránt, akik egy olimpián arany-, ezüst- vagy bronzérmeket szereznek. Ezt egyébként sportolóként én magam is tapasztalom, hogy milyen szeretet árad felénk, és nem csak társadalmilag, mint említettem, anyagilag is megbecsül minket a magyar nemzet. De úgy is kell viselkedni. És ha itt egy zárójelet nyitok: mivel példaképnek tekintenek minket, ezért fontos az, hogy sportolóhoz méltó módon viselkedjünk, nemcsak a sportpályafutás alatt, hanem azt követően is, a sportszerűséggel, a sportéletvitellel összeegyeztethetetlen életmód vagy cselekedet mindenféleképpen roncsolja az olimpikonok nimbuszát.

Arról is meg kell emlékezni, hogy a társadalom nagy részének, amely nem űzte ezt a sportot ilyen magas szinten, kevés fogalma lehet arról, hogy egy olimpiai győzelem vagy egy dobogós helyezés háttérben milyen munka áll, milyen lemondás áll, mennyi elvégzett edzés, verseny, és hogy ez milyen közös munka. Kell egyrészt hozzá egy nemzet szeretete, szurkolása; kell hozzá egy jó edző, kell egy jó csapat, ha csapatjátékról van szó, illetőleg egy olyan közeg, amely folyamatosan fenntartja a versenyszellemet; kell hozzá egy jó szakmai stáb; és nem utolsósorban kell hozzá egy szerető család, egy olyan megértő társ, feleség vagy férj, aki igenis minden segítséget és minden támogatást megad ahhoz, hogy ezt a sokszor emberfeletti munkát ezek a versenyzők el tudják végezni.

Úgyhogy én ebből a szempontból is szeretném megvilágítani, és ez nem került ide, az Országgyűlés plénuma elé, hogy ezért nem teljesen tekintem ezt egy személyre szabott jogalkotásnak, mert nagyon sokan,

ne adj' isten, kerülhetnek ilyen hasonló helyzetbe, és igenis fontos az özvegyek, a túlélő házastársak és a családok megbecsülése.

Végezetül én is tisztelettel szeretnék megemlékezni Benedek Tiborról és arról, hogy a jelenlegi sporttörvény értelmében az ő családja nem lenne jogosult erre a támogatásra, ezért is szükséges ezt a módosítást megalkotni. Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy Benedek Tibor, a volt csapattársam - Isten nyugosztalja! -, aki háromszoros olimpiai bajnok, világbajnok, Európa-bajnok és világbajnok szövetségi kapitány is volt, bár hivatalosan még nem volt a nemzet sportolója, de gyakorlatilag már a nemzet sportolója volt. Éppen ezért, mivel Benedek Tibor mindenki sportolója volt, párhovatarozástól függetlenül, én ezt a törvényjavaslatot abszolút egy pártokon felül álló kezdeményezésnek tekintem.

(9.50)

Arra kérem egyébként az ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy hasonlóképpen tekintsenek erre a törvényjavaslatra, ne csináljanak ebből pártpolitikát, és támogassák azt. De csendben azt is szeretném megjegyezni, hogy mivel Benedek Tibor egy egész nemzet sportolója volt, ezt a törvényjavaslatot elegánsabb lett volna egy összpárti egyeztetést megelőzően összpártilag benyújtani és úgy elfogadni. Sajnálom, hogy ez jelen esetben nem történt meg, de őszintén remélem, hogy a jövőben hasonló, nemzetünket érintő közös ügyekben erre sor fog kerülni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiszékeny Dezső képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Az elmúlt egy hónapban már másodszor kerül sor arra, hogy a sporttörvényt módosítsuk, és mind a két alkalommal kivételes eljárásban került erre sor. Azt gondolom, a kivételes eljárás erre a törvényre most indokolt volt.

Az is eszembe jutott, ahogy említette képviselőtársam is, hogy nem lett volna baj, ha kezdeményeznek egy hétpárti egyeztetést ennek kapcsán, és igazán szép gesztus lett volna, ha ennek a napirendnek az előadója a csapattársa, Steinmetz Ádám lehetett volna. Ez nem sikerült, de azt gondolom, így is, ezzel a kivételes eljárással megfelelő módon tudjuk kezelni ezt a történetet.

Gyakorlatilag ez a törvény arról szól, hogy az özvegyet illető járadék feltételeinek enyhítése ebben az esetben indokolt lehet, amivel mi magunk is egyetértünk, és úgy gondoljuk, ez egy észszerű javaslat. Arról pedig, hogy közös kiskorú gyermek esetén a járadék

100 százaléka járjon, azt gondoljuk, hogy egy méltányos javaslat.

Tulajdonképpen amikor ezt így végiggondoltam, és megnéztem ezeket a javaslatokat, az jutott eszembe, hogy akkor is, amikor az eredeti törvényt elfogadtuk, eszünkbe juthatott volna ez, tehát gondolhattunk volna erre, mert annyira észszerű a mostani módosítás és a javaslat, de azt gondolom, még időben vagyunk, és ezzel a módosítással tudjuk korrigálni az akkori, talán fogalmazzunk úgy, hiányosságunkat.

Itt hallgatva a beszédeket, azt érzékelem, hogy Benedek Tibor még most is nagyot alkotott. Úgy érzékelem, és ez egyszerre félelmetes és megindító, hogy ő abban volt igazán nagy, hogy egységet tudott teremteni - (Dr. Steinmetz Ádám felé:) te bizonyára jobban tudod ezt. Azt gondolom, egy vízilabdacsapat kapitánya attól kapitány ott a medencében, hogy a csapattársait össze tudja fogni, egy cél érdekében rendezve vezeti őket - ezt tette Tibor is. Aztán később már a medence partján ugyanez volt a feladata szövetségi kapitányként, és mind a két helyszínen, a medencében és a medence partján is ő ennek a feladatának maximálisan eleget tett. Sőt, amire céloztam, az egyszerre megindító és félelmetes: holtában is egységet tud teremteni itt a parlamenti pártok között. A javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr megindító szavait is. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy ember halála, elvesztése mindig tragédia a szűkebb vagy tágabb környezetének, és különösen súlyos ez a tragédia, ha viszonylag fiatalon veszítünk el valakit. Ha pedig egy olyan embert veszítünk el, aki egy egész nemzetnek a példaképe, egy olyan embert, akire, azt hiszem, mindannyian felnézünk ma is - azok a szerencsések, akik közelről ismerték a személyes ismeretség okán, és azok, akik csak a tévében láthatták hozzám hasonlóan, és a mérkőzésekből, az interjúkból, a személyes megnyilatkozásokból szereztek benyomásokat -, ha olyan valakit veszítünk el, aki egy nemzet számára volt fontos, akkor az egész nemzeté a veszteség. Éppen ezért jogos és méltányos az, hogy a nemzet osztozzon a család gyászában és veszteségében, és ne csak jelképesen, hanem segítsen is, ahogy tud.

Beszélt Steinmetz Ádám visszafogottan arról, hogy milyen racionális érvek szólnak amellett, hogy jogos és méltányos, hogy az olimpiai győzteseket ez a nemzet elismeri különösen anyagi értelemben is. Én hadd beszéljek az érzelmi részéről ennek a dolognak, Ádám erről talán nem akart beszélni az érintettsége, a személyes kötődései miatt.

Azt gondolom, az egy országnak fontos, hogy megbecsülje azokat az embereket, akik gazdagítanak minket. Azt hiszem, az olimpiai győztesek nem egyszerűen dicsőséget hoznak ennek az országnak,

nemcsak egyszerűen a saját személyes teljesítményükkel, egy nagyon jelentős, nagyon nagy teljesítménnyel járulnak hozzá ennek az országnak az elismertségéhez, hanem ahogy Hiszékeny Dezső képviselőtársam is mondta, talán ők azok, akik alkalmasak arra, hogy picit átgondoljuk azt, hogy mi az, ami fontos nekünk ebben az országban, mik a mi közös kincseink, mik azok a dolgok, amelyek felülemelkednek a napi harcokon, a létért való napi küzdelmen. Azt hiszem, ezért hálásak lehetünk minden olimpiai győztesnek, és hálásak lehetünk, hozzáteszem, azoknak a sportolóknak, akik rendkívül sok energiát, személyes életüket teszik fel arra, hogy sikereket érjenek el a sport területén akkor is, ha egyébként nem érik el akár az olimpiai bajnoki címet.

Én tehát azt gondolom, és a Demokratikus Koalíció álláspontja az, hogy jogos és méltányos az, ha segíteni akarunk ebben a helyzetben, helyes az, ha az Országgyűlés módosítja ezt a törvényt, hiszen amikor hoztuk az olimpiai járadékról szóló szabályokat és módosítottunk, talán egyikünk se készült arra, hogy ilyen tragédia bekövetkezhet, hogy ilyen fiatalon veszünk el egy olimpiai győztest, hogy még ilyen problémákkal kell foglalkoznunk. Érdemes lesz majd, nem most, hiszen most valóban a megemlékezésnek és a gyors segítségnek az ideje van, átgondolni egy kicsit a szabályokat, különösen az élettársi viszony elismerését általánosságban is, nem csak egy ilyen konkrét esetben, erről majd talán beszéljünk, de most nem ez a pillanat van.

Most az a pillanat van, amikor az Országgyűlés szimbolikusan is elismerheti Benedek Tibor teljesítményét és emlékét, elismerheti általában azt, hogy mit adnak az olimpiai győztesek és egyáltalán az olimpiikonok ennek az országnak és ennek a nemzetnek, ennek a közösségnek, és segítséget is tudunk nyújtani a hátramaradt családnak legalább ilyen értelemben az együttérző szavainkkal, az elismerésünkkel és legalább azzal, hogy hozzájárulunk az anyagi nehézségek enyhítéséhez.

A Demokratikus Koalíció tehát jó szívvvel támogatja ezt a valóban hazafias törvényjavaslatot, és természetesen támogattuk a kivételes, rendkívüli tárgyalást is, fontos, hogy ez gyorsan megszülessen. Ma is és természetesen holnap a szavazáson is támogatni fogjuk ezt a javaslatot. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Azt hiszem, itt ebben a vitában átérezhetjük mindannyian, hogy mit is jelent ez a tragédia a teljes nemzet számára. Szinte példátlanak tartom vagy példátlan eseményként érzékeltem, hogy mennyire megrázta az egész országot ez a szörnyű tragédia,

hogy ez ilyen fiatalon megtörtént az egyik nemzeti hő-sünkkel. Azt gondolom, teljes konszenzus van abban, hogy ez egy méltányos és nagyon fontos törvényjavaslat. Valóban közös feladat, nemzeti ügy, ahogy Budai Gyula képviselőtársam is elmondta, hogy az országnak, a nemzetnek büszkeséget hozó és ilyen eredményeket hozó sportolókat megbecsüljük.

Ezek a felszólalások, amelyeket hallhattunk Tapolczai képviselő úrtól és Steinmetz Ádámtól, Benedek Tibor csapattársától is és más képviselőtársaimtól, Hiszékeny Dezsőtől, Arató Gergelytől, megmutatták azt, hogy valóban micsoda értéke van ezeknek a sportsikereknek, micsoda értéke van ezeknek az óriási teljesítményeknek. Valóban hírért viszik az országnak, és büszkeséggel töltenek el mindannyiunkat, és ilyenkor lehet érezni, hogy mi az a nemzeti ügy, mi az a nemzeti büszkeség, és mi az, amikor félre lehet és félre is kell tenni mindent, ami egyébként itt elválaszt minket az Országgyűlésben így a dolgos hétköznapokban, és nyilván ma is el fog.

Azt gondolom, ezekért a pillanatokért egyetlen dolgot lehet tenni: megköszönni mindenkinek, megköszönni minden sportolónak, megköszönni Benedek Tibornak mindazt a dicsőséget, büszkeséget, amit ennek az országnak hozott, elismerve azt az óriási teljesítményt, ami emögött volt.

(10.00)

És megköszönni minden olimpiai bajnoknak és minden sportolónak, valóban, ahogy Arató Gergely is elmondta, akiknek esetleg nem úgy jött ki a lépés, nem jutottak el arra a szintre, hogy érmet szerezzenek, de mégis dicsőséget hoztak az országnak, hiszen ezen dicsőség, ezen sportsikerek mentén lehet átélni igazából, hogy milyen jó érzés is a magyar nemzet részének lenni.

Köszönöm szépen az előterjesztőknek, és semmilyen kritikát most, ebben a pillanatban nem kívánok megfogalmazni, azt tudom mondani, hogy az LMP is természetesen jó szívvvel fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. És még egyszer szeretném itt mindannyiunk, a magam nevében, a frakcióm nevében is megköszönni azt, amit Benedek Tibor ennek az országnak dicsőségként hozott, és szeretném én is a frakcióm nevében a részvételemet kifejezni a családtagjainak és csapattársainak. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kérdezem képviselőtársaimat, mivel véget ért a vezér-szónoki felszólalási kör, hogy képerces felszólalásra valaki szeretne-e bejelentkezni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Mesterházy Attila képviselő úr következik az MSZP képviselőcsoportjából rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igazából

az elhangzott mondatok talán szükségtelenné is ten-nék azt, hogy a képviselők tovább beszéljenek erről a témáról, hiszen teljes a konszenzus itt a parlamenti pártok között, de mégis azt gondoltam, hogy érdemes egy-két dologra talán még egy kicsit nagyobb hang-súlyt fektetni. Az egyik az, amelyről Steinmetz Ádám beszélt, hogy bizony, mindig, amikor a sportolókról beszélünk - van más szakma is, ahol ez említhető volna, de most maradjunk ennél a témánál -, ott egy picit a család szerepe talán nem jelenik meg annyira. Hiszen mindig az edzőkről beszélünk, a szakmai stáb-ról, a sportorvosokról, arról a közegről, amelyik tulaj-donképpen napi szinten támogatja és segíti a sporto-lók életét, és kicsit talán kevesebb fény jut a családta-gokra, beleértve a házastársat vagy éppen a gyerme-keket, akik ugyanúgy nélkülözik sokszor az édesapju-kat, édesanyjukat. Talán kevesebbszer beszél akár a média is arról, meg mi magunk is, hogy milyen, meny-nyi lemondással, áldozatvállalással jár ez a fajta sporttevékenység a család részéről, és ez igaz már a kezdetektől, akkor talán inkább szülőként érzi az em-ber ezt az áldozatvállalást, aztán később a saját csa-ládja tekintetében. Úgyhogy, én azt gondolom, na-gyon fontos, hogy ez elhangzott itt a vitában, hogy ez a mostani döntés tulajdonképpen egy elismerése en-nek az áldozatvállalásnak. Éppen ezért, ahogy Hiszé-keny Dezső képviselőtársam is mondta, igenis helyén-való, és ahogy Ádám is beszélt róla, helyénvaló ez a módosítás, és én is csak azt tudnám megerősíteni, hogy teljesen rendben van ez a módosítás, és mi ma-gunk is támogatni fogjuk.

Azzal is egyetérték, és ez lenne a másik ilyen ész-revételem, és ezt egy picit talán a fideszes képviselő-társak irányába szeretném üzenni, hogy vannak olyan dolgok, amiben nem kell félni attól, hogy valamilyen konszenzusra jutunk, vannak olyan témák, ahol talán nem kell mindig egyfajta pártpolitikai versenyt futni, hogy ki legyen a jó meg a jobb fiú abban, hogy egyva-lamit előterjesszenek vagy sem, vagy kinek az ötlete az, ami előkerül. Valóban, talán itt, ennél a kérdéskör-nél is jobb lett volna, és talán a tragédiához és a sze-mélyiséghez méltóbb lett volna, ha a parlament ezt valóban egy olyan értelmű konszenzussal tudja bete-rjeszteni és elfogadni, ahogy erre képviselőtársaim is utaltak, hiszen a sport valóban egy olyan terület, ahol pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, közösen tu-dunk ugyanazoknak a csapatoknak szurkolni.

Én sokszor szoktam sporttal kapcsolatos ren-dezvényeken elmondani azt a mondatot, hogy „Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!”, aminek itt, ebben a Házban egészen biztos, hogy van egy speciális politikai felhangja ennek a mondatnak, de ha ezt egy sportközegbe helyezzzük, akkor, azt gondo-lom, hogy már sokkal semlegesebbé válik, és a nem-zet sportolói buzdítására szóló mondat. Tehát, ép-pen ezért mondom azt, hogy érdemes ilyen esetek-ben odafigyelni, hogy talán ebben az országban, eb-ben a nemzetben van igény arra, hogy a nagy párt-politikai csatározásokon túl is legyenek olyan ügyek - lehet ez a sport, lehet ez más, lehet ez akár

külpolitikai téma is -, amiben valamilyen formában konszenzusra tudna jutni ez a Ház.

Egészen biztosan ez a tragikus esemény kapcsán beadott módosítási javaslat is lehetett volna ilyen, de erről többet nem is beszélnek, talán elég azt újra megerősíteni, hogy a teljes magyar parlament egyhangúlag fogja támogatni ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérem az előterjesztők képviselőjében Nacsa Lőrinc képviselő urat, hogy 15 perc 10 másodperc időkeretében zárót mondjon. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Meghatódva hallgattam a felszólalásokat. Meg kell mondjam, hogy nagyon le-tört a közelmúltbeli tragédia, Benedek Tibor halál-híre. Én nyilvánvalóan nem azon a szinten, de ifi vízi-labdázóként a 8-as számot választottam magamnak akkor, amikor elkezdtünk az ifibajnokságban játszani, nyilvánvalóan nem véletlenül. A Komjádi uszodában is számtalan alkalommal néztünk az olimpiai váloga-tott csapat tagjaira egyfajta félelemmel vegyes tiszte-lettel, és igen, rajongással. Azt gondolom, hogy én a gyászt úgy próbáltam feldolgozni, hogy a három olim-piai döntő utolsó negyedét megnéztem, mindegyik-nek az utolsó negyedét megnéztem a múlt héten, és meg is könnyeztem, azt kell hogy mondjam. Mint ahogy most is jólesett hallani ezeket a felszólalásokat, az emlékező felszólalásokat, és persze azt is, hogy mi-ért van értelme küzdeni, miért van értelme segíteni a magyar sportot, miért van értelme kimenni szurkolni, miért van értelme újra és újra, a kudarcok után is ne-kilendülni, és a sikereknek pedig együtt örülni. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon szép pillanata, nagyon szép fél órája vagy háromnegyed órája volt a magyar Országgyűlés nyári ülésszakának.

És hogy miért nem merülhetett ez föl 2004-ben, a sporttörvény elfogadásakor vagy akkor, erre nekem is az a válaszom, hogy belül mi mindig abban remény-kedünk, hogy nem lesz szükség ilyen törvénymódosí-tásra. Belül mindig abban reménykedik mindenki, hogy nem kerül sor arra, nem kerül sor olyan tragédi-ára, ami szükségessé tesz egy ilyen módosítást, és va-lahogy belül az ember mindig tiltakozik az ellen, ha egy ilyen dolog megtörténik, egy tragédia megtörté-nik, és valahogy mindig úgy érezzük, hogy ez nem he-lyes. És mindig megpróbálunk haragudni valakire vagy dühösnek lenni valakire emiatt, és talán ezért azt gondoljuk, hogy nem erre kell számolni, és nem ezt kell kezelnie egy törvényjavaslatnak, mert az élet rendje, normális rendjeként tovább kellene haladnia az életnek. A hitünk segíthet abban, hogy tudjuk,

nincs vége egy életnek a halállal, a hitünk segíthet ab-ban, hogy feldolgozzuk ezeket az értelmetlen kérdése-ket, hogy miért.

Azt gondolom, hogy az elmúlt években - talán képviselőtársam picit utalt is erre - igyekeztünk, és a legtöbbször szerintem konszenzusosan, a parlament-ben igyekeztünk megtenni mindent az életjáradékkal kapcsolatos döntésekben, amikor megtörténtek az emelések, a többi érmes felzárkóztatása, az edzők tel-jes életjáradékra való jogosultságának a megállapí-tása, a paralimpiai érmesek bevonása. Azt gondolom, ez egy nagyon-nagyon jó irány volt, amikor mindig al-kalom volt arra, hogy a sportsikereinkről, sportoló-inkról, a magyar nemzeti büszkeségről egy kicsit be-széljünk itt az Országgyűlés nyilvánossága előtt, hi-szen ezeken a mérkőzéseken, de akár a helyszínen, akár a televízió előtt azért mégsem ebben a kicsit le-nyugodott vagy modorosabb stílusban, nem öltöny-ben, nem magázódva szoktunk erről beszélni, hanem ott a Mesterházy képviselő úr által is elmondott jel-szót kiabáljuk, mindenki teljes erejéből és torkából. Azt gondolom, hogy ez helyesen van így, de ilyenkor alkalom nyílik, hogy ezekről beszéljünk, és ilyenkor alkalom nyílik arra, hogy a nemzeti hősokról, büszke-ségről, a nemzeti érzésről egy kicsit megemlékezzünk, egy kicsit beszéljünk, és ennek van helye itt az Ország-gyűlésben, ettől nem kell félni itt az Országgyűlésben.

Én nagyon örülök, hogy mindenki a támogatásá-ról biztosította ezt a törvényjavaslatot. Számunkra a parlamenti egység azt jelenti, megelőlegezve a bizal-mat, hogy én azt remélem, hogy holnap Latorcai Já-nos elnök úr azt fogja elmondani, hogy a törvényja-vaslatot 199 igen szavazattal, nulla nem és nulla tar-tózkodás mellett, egyhangúlag fogadta el az Ország-gyűlés.

(10.10)

Ez a parlamenti egység ebben a kérdésben, ez a politikai pártok fölött álló ügynek a kifejezése. Lehet, hogy majd szükség lesz - amire Tapolczai Gergő ké-pviselőtársam is utalt - további lépésekre, de most tör-tént egy tragédia, és válaszlépés kellett, hiszen mind-annyian éreztük azt a hiátust, ami itt keletkezett, vagy amilyen úrt hagyott maga mögött Benedek Tibor, és ahogy ezt érdemes kezelni.

Azt gondolom, az előttem szólók elmondtak min-dent a törvényjavaslat technikai részleteivel kapcsola-tban, hogy hogyan is valósul meg. Szerintem ez jóval többről szól annál a két-három paragrafusnál, és jóval többről szól, mint arról, hogy megkapják ezt az életjá-radékot, ami viszont fontos, hogy megkapják. Ez arról szól, hogy a magyar nemzet szakít a „merjünk kicsik lenni” gondolattal, és a magyar nemzet büszke tud lenni a teljesítményre, büszke tud lenni a sportolókra, büszke tud lenni a sportsikerekre és bármilyen si-kerre, és ha tragédia történik, akkor is vállalva együtt sírunk, de tovább tudunk lépni, és az emlékeinkben szeretettel, hősként gondolva rá meg tudjuk őrizni itt

mindannyian Benedek Tibort. Köszönöm a támogatást. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy gondolom, hogy a forgatókönyv szigorú előírásaitól eltérhetek most, és elnökként elmondhatom, hogy e törvényjavaslat kapcsán nemcsak módosítunk egy törvényt, hanem méltó módon emlékeztünk meg Benedek Tibor egyéniségéről, nagyságáról, példamutató tevékenységéről, és akkor járunk el helyesen az életben, ha a szellemiségét és emlékét valamennyien megőrizzük. Ezt a gondolatiságot hozzá szerettem volna fűzni a vita színvonalához és a vita megemlékező hatásaihoz.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most kettőperces technikai szünetet tartunk, mivel a méltóságos hangnemből rátérünk egy másik törvényjavaslat tárgyalására. (Rövid szünet.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Soron következik az **egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/11175. számon a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető.

Mielőtt megadnám államtitkár úrnak a szót, szeretném tájékoztatni arról, államtitkár úr, hogy 25 perces időkeret áll rendelkezésére, és amennyit felhasznál most a vitát megelőzően, annyival kevesebb idő áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására. Most pedig megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a tájékoztatást és a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a terveinknek megfelelően 15 törvény módosítására tesz javaslatot. Áttekinthető módon, röviden teszi meg ezt. Mindez egyébként a törvényszerkesztés, a törvény módosítás észszerűségi szempontjai miatt fontos.

Azt gondoljuk, hogy a törvényjavaslat célját pedig maga a törvényjavaslat címe is mutatja: igazgatási és gazdaságélénkítési célú, illetőleg a vagyongazdálkodással összefüggő törvény módosításokról van szó. Ez egy olyan gyűjtés, amely azt szolgálja, hogy a koronavírus-járvány elleni védekezés gazdasági hatásai elleni küzdelem jegyében egyes igazgatási, bizonyos gazdasági szektorokban, illetőleg egyes vagyongazdálkodási kérdésekben lazítsunk, és ezzel is segítsük a munkahelyek megtartását, új munkahelyek teremtését és a gazdaságélénkítés feladatát. Azt hiszem, hogy ebben mindannyian egyet tudunk érteni.

Adódik a kérdés, hogy miért tettünk javaslatot a kivételes eljárásban történő tárgyalásra. Azért, mert az elmúlt időszakban érkeztek ezek a jelzések hozzánk.

(10.20)

Ezek olyan típusú módosítási szándékok, amelyek az adott szektoroknak tudnának segíteni. A kivételes eljárás feltételei rendelkezésre állnak, és azt gondoljuk, hogy a járvány elleni védekezésben nem tehetjük azt meg, hogy várunk az őszi ülésszakig, mert ezzel olyan időt veszítünk, ami jelen pillanatban a járvány elleni védekezéssel összefüggésben kifejezetten értékes idő, és mi arra teszünk javaslatot, hogy ne vesztegessük ezt az időt, hanem még most, a meghosszabbított tavaszi ülésszak lezárása előtt döntsön az Országgyűlés erről a törvény módosításról.

Ahogy említettem, több konkrét javaslatunk van. Ha megengedik, pár javaslatot röviden említenék. Az első a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása. Ez azt a célt szolgálja, hogy megjelenítse a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai eseményekkel kapcsolatos állami és önkormányzati feladatokat, és ezeket elválassa a gyakorlatban az általános sporteseményektől mind fogalomhasználatban, mind eljárási szempontból. Ezen kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események fő állami aktora a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős miniszter lesz. A többi esemény, tehát általánosságban a sportesemények pedig maradnak a sportpolitikáért felelős miniszter hatáskörében. Ezt a hatásköri szétválasztást javasolja a törvényjavaslat.

Mi azt gondoljuk, kulcsfontosságú - nyilván amennyiben a járvány elleni védekezés ezt megengedi -, hogy a kiemelt nemzetközi sportesemények közül minél többet el tudjunk hozni hazánkba, Budapestre és a vidéki városokba is, mert ezek mind a turizmus, mind az ország sportdiplomáciai értékét, mind pedig a gazdaság teljesítményét növelik, hogy a nemzeti büszkeség dimenzióját ne is hozzam most ide, bár ez is kulcsfontosságú szempont a mi megítélésünk szerint.

Van egy másik javaslatunk, és ez a cégnyilvánosságról szóló 2006. évi V. törvény módosítása, ez egy technikai jellegű módosítás. Az egységes kormányzati üzemeltetés megvalósítása érdekében szeretnénk törvényi szinten is rögzíteni, hogy a cégnyilvántartás mint a nemzeti adatvagyon szempontjából kiemelt nyilvántartás szintén az egységes kormányzati felhőben kerül üzemeltetésre. Nagyon komoly technológiai változások zajlanak a világban. Ezekre a technológiai változásokra a magyar államnak is fel kell készülnie, és egy olyan informatikafejlesztési rendszert vagy stratégiát kell végrehajtani, amelyben a kor technológiai vívmányainak megfelelően a kulcsfontosságú, stratégiai jelentőségű állami adatbázisok is XXI. századi körülményeknek megfelelően kerülnek tárolásra, illetőleg az adatok védelme is - a nemzeti szuverenitás szempontjait is figyelembe véve - biztosítható. Ezért fontos az, hogy a cégnyilvántartás mint kulcsfontosságú alapnyilvántartás adatait is a kormányzati felhőben tudjuk üzemeltetni.

További javaslatunk a büntető törvénykönyv módosítása, ez is ehhez az előző témához kapcsolódik. A törvényjavaslat kiegészíti a nemzeti adatvagyon védelmét a Btk.-ban szabályozott nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartás elleni bűncselekmény tényállásának módosításával. A hatályos tényállás csak azokat a cselekményeket rendeli büntetni, amelyek magával a nemzeti adatvagyonhoz tartozó adattal kapcsolatosak, és azt hozzáférhetetlenné teszi az adatkezelő előtt. A hozzáférhetőség azonban ugyanilyen sérelmet szenved akkor is, ha a nyers adatok hozzáférhetősége adott, de az adat feldolgozásáért felelős nyilvántartás nem üzemel, ezért a nyilvántartás működőképességére is szeretnénk ezt a Btk.-s tényállást kiterjeszteni.

A további módosítási szándékunk a településkép védelméről szóló törvénnyel függ össze. Ez a része a törvényjavaslatnak a tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésén is felmerült. Itt most szeretném egyértelművé tenni, hogy itt tulajdonképpen arról van szó, hogy 2016-ban került sor a településkép védelméről szóló törvény módosítására, amely tulajdonképpen a vizuális reklámhordozókra vonatkozóan fogadott el egy szigorúbb szabályozást, nyilván a tisztább városkép és a vizuális környezetszennyezés, illetőleg az úgynevezett reklámzaj csökkentése érdekében. Ez akkor, én pontosan tudom, hogy komoly vitát váltott ki politikai hovatartozástól függően. Ezt a vitát természetesen - ha a képviselő hölgyek és urak erre igényt tartanak - én szívesen kinyitom újra, de az expozéban ezt nem tenném meg.

Az Országgyűlés úgy döntött, hogy ezt a módosítást elfogadja. Ez a módosítás, pontosabban a módosítással összefüggő legtöbb elem ez év, tehát 2020. december 31. után állt volna fel, tehát eddig kaptak egy átmeneti felkészülési időszakot az érintettek. Mi arra teszünk javaslatot, hogy ezt toljuk ki 2023. december 31-éig. Itt ez megint sektorspecifikus, és a koronavírus-helyzettel összefüggő dolog miatt fontos.

A reklámszektor, a reklámpiac a koronavírus-járvány egyik nagy kárvallottja, ezért azt gondoljuk, hogy a korábbi szabályoknak a fenntartása segíteni tud ennek a gazdasági szektornak, amely több ezer embernek ad munkahelyet és magyar vállalkozások működnek benne. Tehát tudunk segíteni abban, hogy az eddigi szabályokat - amellet, hogy az eredeti jogalkotási célt nem engedjük el - egy meghosszabbított átmeneti időben fenntartjuk.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényt is szeretnénk módosítani; ez egy rövid, de a gyakorlat szempontjából nagyon fontos módosítás. Eddig a hatóság eljárást csak akkor függeszthetett fel bizonyos előkérdések megvizsgálása ügyében, ha ez az előkérdés-megvizsgálás a bíróság hatáskörébe tartozik, vagy külföldi szervet kell megkeresni. Mi arra teszünk javaslatot, hogy akkor is sor kerülhessen az eljárás felfüggesztésére, ha az Európai Unió intézményeivel vagy más nemzetközi szervezetekkel szükséges egyeztetni.

A következő módosításunk a vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvény módosítása. Egy új intézményről van szó; elsősorban angol-szász mintára honosította meg a magyar Országgyűlés a vagyonkezelő alapítványok intézményét a magyar jogrendszerben. Ez az alapítványok sajátos típusa, amit a polgári törvénykönyv szabályozott. Ilyen az alapító által rendelt vagyon kezelésére és az ebből származó jövedelemnek az alapító okiratban megjelölt feladatok megvalósítására, valamint a kedvezményezettként megjelölt személyek, illetőleg személyi kör javára történő vagyonjuttatás céljából alapítható. Tehát speciális célból és speciális vagyonkezelői feladatokra hozható létre ilyen alapítvány.

Jelen pillanatban ezeknek két fajtája van, nem közérdekű vagyonkezelő alapítvány és közérdekű vagyonkezelő alapítvány, nyilván attól függően, hogy mi az a cél, amely az alapítvány alapító okiratában meg van jelölve. Eltérő szabályok vonatkoznak rájuk. A közérdekű vagyonkezelő alapítványi forma az, ami az egyetemek átalakításával kapcsolatban az elmúlt hónapokban is többször felmerült. Ez egy olyan jogintézmény, ahogy említettem, amely nemrég került bele a magyar jogba. Most épülnek ki ezek az alapítványok, mind a magánalapítványi, mind a közérdekű vagyonkezelő alapítványi forma, és a szabályozás hatálybalépését követő első gyakorlati tapasztalatok diktálták ezt a módosítási szándékot.

Bizonyos területeken szeretnénk az alapítói magánautonómia kiszélesítésére lehetőséget biztosítani, például hogy az alapítói jogok gyakorlására nemcsak a kuratórium jelölhető ki, hanem adott esetben az alapítói szándékoknak megfelelően a vagyonellenőr is. Csak azért hoztam példának ezt a rendelkezést, mert ebből is látszik, hogy a módosítás iránya az alapítói mozgáster növelése a számára leginkább kedvező struktúra meghatározásában.

Végezetül: javaslatot tesz a törvény a Maecenas Universitatis Corvini Alapítványról szóló törvény módosítására, illetőleg a Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának módosítására és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosítására is.

(10.30)

Ezt az indokolja, hogy a korábban bizalmi vagyonkezelésben lévő részvényvagyon a Corvinus Alapítványt működtető közérdekű vagyonkezelő alapítvány tulajdonába kapta, illetőleg ilyen konstrukció valósult meg a Mathias Corvinus Collegiummal összefüggésben is, és ezzel kiszélesedett a vagyonkezelési tevékenység is, természetesen a meglévő, törvényi szinten rögzített garanciák mellett, de ezzel összefüggésben bizonyos pontosítások váltak szükségessé. Jogalkalmazói oldalról merültek fel ezek a kérdések. A magyar jogrendbe való beillesztése ennek a konstrukciónak például az adózási, illetékfizetési, beszerzési szempontból kulcsfontosságú, a törvényjavaslat ezekkel összefüggésben helyezi el a magyar jogrendben egyértelműen az alapítványoknak a helyét.

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben foglalt ágazati szabályok, továbbá a vagyonkezelői alapítványokról szóló törvényben foglaltak összhangját szolgálják a felsőoktatási törvény kiegészítései, amely a fenntartói irányítást és a vagyonkezelési összhangot, a vagyonkezelési tevékenység összhangját teremti meg, kiemelve, hogy a vagyonkezelő alapítvány célja a vagyon megtartása és gyarapítása. Ennek érdekében biztosítható a közérdekű cél, és természetesen kijelöli emellett a vagyonnal való gazdálkodás kereteit is.

Nagyjából ezek azok a módosítási szándékok, amelyeket egy expozéban kiemelni fontosnak gondoltam. Azt gondolom, hogy egy jelentős törvénymódosításról van szó. Kérem megértésüket, hogy 15 törvény módosítására egyetlen javaslatban teszünk javaslatot, de teljesen egyértelmű, hogy ezen javaslatok mindegyike az adott szektoron belül egyrészt a bürokráciacsökkentés, az igazgatás egyszerűsítés, másrészt az adott szektoron belül a gazdaságélénkítés célját szolgálja. Így azt gondolom, hogy minden pont támogatható, jó szívvel támogatható, és azt szeretném kérni önöktől, hogy az országgyűlési vitában és majd később a szavazáskor is tegyenek így: támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önt, hogy a vitában való felszólalásra és a zárszóra még 10 perc 50 másodperc időkeret áll majd az ön rendelkezésére.

Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselőtársunknak, a Törvényalkotási bizottság elnökének. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Törvényalkotási bizottság elnöke: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. július 1-jén tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvények igazgatási és gazdaságélénkítési célú módosításáról szóló, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő kérdésekről szóló törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság megvitatta kivételes eljárás során, és 24 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő törvényjavaslat a korábbi észrevételek, gyakorlati tapasztalatok, javaslatok alapján került elének. Több törvény módosítását tűzte ki célul ez a javaslat. Most nincs keret arra, hogy az egészet felsoroljuk, azokat, amiket a javaslat érint. Államtitkár úr már többet érintett ebből. Csak egy-két témát szeretnék én is érintettként bemutatni.

Láthatjuk, hogy az összes törvény foglalkozik a hatékonyabbá tételével, ezeknek a javaslatoknak az a

célja, hogy a gyakorlati alkalmazás során minél hatékonyabbak legyenek ezek. Egy-két témát érintenek csak gyorsan.

Az egyik, hogy Magyarország az elmúlt években nemzetközileg jelentős sporteseményeknek adott otthont. Ezek kedvező hatást gyakoroltak a gazdaságra, a turizmusra, illetve öregbítették hazánk hírnevét is. Az elmúlt évek sporteseményeinek megrendezése, pályázati tapasztalatai alapján hatékonyabb feladat- és forráselosztást kell megvalósítani. Két csoportról beszélhetünk. Az egyik az ismétlődő jelleggel megrendezett sportesemények, és vannak az egyedi sportesemények. Mindkettő más-más szabályozást igényel. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a törvényjavaslat úgy kívánja rendezni ezt a helyzetet, hogy kiemeli az állami támogatással megrendezett sporteseményeket, kiemelt hazai rendezvényeket, nemzeti sporteseményeket, és az ezekkel kapcsolatos pályázati és megrendezési feladatokat a kiemelt nemzetközi események, sportesemények rendezéséért felelős miniszter hatáskörébe utalja.

A másik fontos terület a vagyonkezelői alapítványokról szóló szabályozás módosítása. Néhány jelentősebb módosítás például: a javaslat bővíti az alapító rendelkező szabadságát, elsődlegesen az alapítvány szervezési struktúráját érinti ez a változás. Lehetőséget ad az alapító számára, hogy az őt megillető alapítói jogokat az alapítványi ellenőrnek átadhassa, illetve a vagyonellenőr, ha nem gyakorol alapítói jogokat, akkor az alapító mellőzheti a felügyelőbizottság létrehozását. Még javasolja, hogy tehesen olyan rendelkezést az alapító, hogy halála esetén vagy jogutód nélküli megszűnés esetén vagy az alapító okiratban meghatározott feltételek bekövetkezése esetén az őt megillető alapítói jogok átszállnak az alapítványra.

Ez a törvényjavaslat az összes törvényt érintően is hatékonyabbá, gyakorlatiasabbá teszi a megvalósulást, és kérem támogatni ezt a törvényjavaslatot, és köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes frakcióknak 30-30 perc időkeret áll rendelkezésükre, míg a független képviselőknek összesen 8 perc. Első körben a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, melyeknek időtartama változatlanul 15-15 perc.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Budai Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. BUDAI GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos törvény számos pontját módosítja, mégpedig a gyakorlati tapasztalatok során érkezett visszajelzésekre figyelemmel. Ezekkel a módosításokkal az elérendő cél egyértelműen az, hogy az egyes tör-

vények rendelkezései minél hatékonyabban érvényesüljenek az életben. Természetesen mindegyik esetben majd az adott törvény társadalmi hatásvizsgálata fogja visszaigazolni számunkra a döntés helyességét.

Tisztelt Ház! Államtitkár úr expozéjában igen részletesen ismertette a benyújtott javaslat főbb irányait, én csupán néhány kiemelkedően fontos célkitűzésre szeretnék rávilágítani.

Magyarország az elmúlt esztendőben fontos sporteseményeket rendezett meg, és ezek az események mindig Magyarország hírnevét öregbítették. A törvényjavaslat az elmúlt évek sportesemény-pályázási és -rendezési tapasztalatai alapján a feladatok és forrásallokálás hatékonyabb megvalósulását kívánja biztosítani.

Itt már államtitkár úr részéről is elhangzott, illetőleg a TAB részéről is elhangzott, hogy ebben a körben két feladatcsoportot különböztetünk meg.

(10.40)

Egyrészt az ismétlődő jelleggel megrendezendő sporteseményekről beszélhetünk, másrészt pedig az unikális jellegűekről. E két feladatcsoport eltérő szabályozási igényét az elmúlt évek sportesemény-pályázási és -szervezési feladatait felismerve a törvénytervezet kiemeli az állami támogatással megrendezendő kiemelt hazai rendezésű és nemzetközi sporteseményeket, illetve az állami támogatásból megrendezendő hazai és külföldi sportdiplomáciai események pályázását és megrendezését, és e feladatokat, a kiemelt nemzetközi sportesemények rendezését a felelős miniszter feladatkörébe utalja, ahogy az államtitkár úr is már elmondta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van még egy nagyon fontos terület, amit Tapolczai képviselőtársam már érintett, én azonban megpróbálok erről részletesebben beszélni. A vagyonkezelői alapítványokról szóló törvény módosítását a törvény hatálybalépése óta felmerült gyakorlati igények tették indokolttá. Maga a törvény a vagyonkezelő alapítvány két típusát különbözteti meg: van a közérdekű vagyonkezelő alapítvány, és van a vagyonkezelő magánalapítvány. Jelen esetben az utóbbi típusra irányadó szabályok módosításáról beszélünk, amelyet az alapítói magánautonómia kiszélesítésére irányuló törekvések tesznek indokolttá. A jogalkotó e módosítással ugyanis tovább kívánja bővíteni az alapító rendelkezési szabadságát, elsődlegesen a vagyonkezelő magánalapítvány szervezési struktúráját érintően. A jogalkotó tehát lehetőséget kíván teremteni az alapító számára, hogy az őt megillető alapítói jogok gyakorlását az alapítványi vagyonellenőrre bízza, az alapítói jogok jogosultjaként maga helyett alapítványi vagyonellenőrt jelöljön ki.

A javaslat továbbá rögzíti azt is, hogy ha az alapítványi vagyonellenőr alapítói jogokat nem gyakorol, abban az esetben az alapító a felügyelőbizottság létesítését mellőzze. Ilyenkor ennek a feladat- és hatáskörét is lényegében az alapítványi vagyonellenőr látja el, hiszen a vagyonkezelő magánalapítványa ebben az

esetben csak ügyvezető szervként eljáró kuratórium, valamint az alapítványi tevékenység törvényességét és a vagyongazdálkodás alapítói okiratban meghatározott céloknak való megfelelését felügyelő alapítványi vagyonellenőr működik. A vagyonkezelő alapítvány mindkét típusára vonatkozó módosítás viszont, hogy az alapító, az alapítói okiratban foglalt tehessen olyan rendelkezést, amely szerint halála, jogutód nélküli megszűnése vagy az alapítói okiratban meghatározott feltétel bekövetkezése esetén az őt megillető alapítói jogok átszállnak az alapítványra.

Tisztelt Ház! Lényegében mind az expozéban, mind pedig Tapolczai képviselőtársam hozzászólásában a lényeges dolgok elhangzottak. Az előterjesztő részéről hallhattuk a javaslat részletes ismertetését. Meglátásom szerint ez a törvénytervezet alkalmas arra, hogy eleget tegyen a gyakorlatban felmerült igényeknek. Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Erre innom kellett egy pohár ásványvizet, mielőtt az ember vesz egy nagy levegőt és nekikezd, ugyanis egy szörnyűség fekszik előttünk, egy politikai Frankenstein, egy torzszülött, egy egészen elképesztő politikai fürmedvény. Nem tudom megfogalmazni, hogy hogyan vehették a bátorságot önök mindehhez.

Egészen elképesztő, hogy leszórnak egy másfél tucatnyi témakört, törvényt és különböző területet módosító csomagot, amit gyakorlatilag egy-két nap alatt igyekeznek átvezetni a parlamenten. Hogy ezzel a parlamentarizmus alapszabályait megerősökölják, nem lep meg, tíz éve ezt csinálják, és a korrektség kedvéért jegyezzük meg, hogy a 2010 előtti időszakban is azért bőven voltak olyan vadhajtásai ennek a rendszernek, amelyek a parlamentarizmus megújításáért kiáltottak, vagy éppen a korabeli, régi, tradicionális rend visszaállításáért, de az a borzalom, amit most önök műveltek, valami egészen elképesztő.

Én őszintén kíváncsi lettem volna az általam mélyen tisztelt fideszes vezérszónok képviselőtársam valódi gondolataira, de hát egy kényszeredett felolvasás következett a különálló témákból. Nyilván sem ön, sem én nem lehetünk ezen témák önálló szakértői minden területen, a régi korok polihisztorai talán már kivesztek közülünk, de úgy gondolom, hogy itt a parlamentben mérsékelt létszámban vannak jelen. Én magamat nem sorolom közéjük, és azt kell hogy mondjam, 15 területen nyilván én sem lehetek annyira jártas, mint amennyire a magyar parlamentarizmus követelményei megkívánják. De az, hogy a „meglátásom szerint”-et is papírról kell felolvasni,

mert egész egyszerűen oda jutnak, hogy kapnak egy központi panelgyűjteményt, gyakorlatilag az általános indoklás részeit visszaolvassák nekünk a parlament előtt, végighallgatják - tegyük hozzá, többségben udvariasan - az ellenzéki hozzászólásokat, aztán a mélyen tisztelt elnök úr lezárja a vitát, és önök szavaznak, ahogy kiadja a frakcióvezetés, ez nem parlamenti rend, kérem szépen.

Ez a demokrácia bástyáinak a lebontása, és valami egészen elképesztő, hogy a bizalmi vagyongazdálkodástól kezdve a sportrendezvényeken át, a Btk. módosítása, a reklámtörvény módosítása kerül elénk. Kérem szépen, hova sietnek önök? Le van kötve a nyaralás? Mi áll emögött?

Ha érzik ezeket az aktuális piaci igényeket, és különböző lobbierők hatnak önökre, ami nem feltétlenül baj, ne mondjuk azt, hogy minden lobbierő rossz, miért nem fűjják le azt a nyaralást? Miért nem maradunk akkor két héttel tovább a parlamentben? Miért nem szedik szét ezeket a javaslatokat témakörönként, nyújtják be az ezzel foglalkozó és valóban illetékes bizottsághoz? Vitatkozzuk ezt le! Adhatnának egyébként a piacnak is annyi időt, hogy a benyújtott javaslatokkal kapcsolatos meglátásaikat valamilyen visszajelzés útján el tudják juttatni önökhöz, és aztán ezek a javaslatok, ez a mostani politikai szörnyszülött valami valódi, jobbító módosító csomaggá válhatna. Hova sietnek önök ennyire?

Elmondták az indoklásban, és államtitkár úr, egyetérték önnel, ha vannak piaci anomáliák, és azokat kezelni kell, komolyan egyetértünk, akkor nem szabad szeptemberig várni ezekkel. De hát könyörgöm, a parlament feszített menetrendjéhez igazítják önök a piaci igények feldolgozását?! És mivel három nap múlva már le van kötve a nyaralásuk, két nap áll rendelkezésre munka frontján, ezért most két nap alatt kell ezt megoldani egy rendkívüli eljárással? *(A kormánypárti padosrok felé:)* Ne integessen, képviselőtársam, nyomjon gombot! És a helyzet az, hogy semmilyen akadálya nem lenne annak, hogy a tiszteséges menetrendben, akár két hetet ráhúzva az ülészakra, ezeket a kérdésköröket rendezzük - ez a feladatunk, képviselőtársaim. Nincs az kőbe vésve, hogy önöknek két hónap nyári szünetet kell elrendelni. Ezzel az indoklással kérem, hogy ne traktáljanak bennünket, mert ez elfogadhatatlan. Tehát önmagában a mostani nyári rendkívüli ülészak lezárása nem ad okot arra, hogy egy ennyire silány és ennyire összecsapott munkát ennyiféle területen letegyenek elénk.

Szeretném elmondani önöknek, hogy a Btk. adatvédelmi rendelkezésének módosítása egyébként indokolt lehet, tehát gondolom, hogy a szegedi rektorral kapcsolatos ügy és problémakör váltotta ezt ki, és egyetérték önökkel: ez valóban egy kezelendő terület. Sőt, ahogy a digitális gazdaság korába behatolunk, és haladunk egyre mélyebbre ebben, nyilván minél mélyebben és minél szélesebb körben lesz szükség hasonló módosításokra, tehát teljesen indokoltnak tartom, hogy hozzányúlunk ehhez a területhez. Még azt

se mondom, hogy ami előttünk fekszik, az kivétel nélkül rossz elgondolásokból áll. Csak azt mondom, hogy a téma komolyságához méltó módon ezt nem tudjuk itt megtárgyalni. Én sem vagyok adatvédelmi szakjogász, nem biztos, hogy itt a teremben helyet foglalnak vagy a háttér munkában helyet kaptak két nap alatt azok a szakértők, akik ehhez hozzá tudták volna tenni a magukét.

És azt kell hogy elmondjam, hogy az indoklás jó részével, államtitkár úr, én tényleg egyetérték. Tehát amikor a magyar munkahelyek megvédéséről beszél, egyetértünk. Amikor arról beszél, hogy minél több munkahelyet kéne létrehozni a válság hatásainak ellensúlyozása érdekében, megint csak egyetértünk. Ebben a csomagban, ha így összezsápták, ez miért nem szerepel, államtitkár úr? Hol van itt például a magyar munkahelyek megvédésének szándéka azok esetében, ahol komoly veszélyben van a munkahely? Nézzük a katasoktat például! Ez miért hiányzik a csomagból? Ez valóban fontos lenne!

A katasoktat egy része számára - általam támogatott módon - ez a kormány a járványügyi veszélyhelyzet közepén, tehát nem az első napokban, de azért viszonylag még érzékelhető ütemterv szerint kedvezményeket foganatosított: azt a havonta pár tízezer forintos díjat átmenetileg nem kellett fizetni egy bizonyos ideig. A problémám ott kezdődött, hogy ezt nagyságrendileg a katasoktat mintegy ötöde számára elérhető módon tették meg, és a nagy többségük nem részesült ebben a kedvezményben. Mi történik a nyári ülészak lezárása előtt? Az történik, hogy nem kiterjesztik ezt a kedvezményt, mondjuk, a katasoktat egész körére, hiszen látják, hogy egy gazdasági válsághelyzet elején, bevezető szakaszában vagyunk, hanem gyakorlatilag egy büntető jellegű különadót vetnek ki, ami megint csak egy legitím vita alapját képezhetné, hiszen vannak piaci működési zavarok a kata frontján.

(10.50)

Én is látom azt, hogy munkavállalók mennyire kiszolgáltatott helyzetbe kerülnek tömegesen, és kényszerítik őket sokszor abba, hogy katas jogviszonyba kerüljenek, és az adózásukat így folytassák. De azt kell hogy mondjam, nem ez a megfelelő időpont ennek rendezésére, hanem talán a január 1-je lenne. Most túl kell élnünk egy gazdasági válsághelyzetet. Most az a célunk, hogy azok, akik valahogy még eddig a hullámok fölött maradtak katasoktat, kapjanak egy átmeneti segítséget. Ez hiányzik ebből a csomagból, pedig ön teljesen jogosan a magyar munkahelyek megvédéséről beszélt, és én egyetérték önnel ebben. Miért nincs ebben a csomagban? Miért a személyre szabott jogalkotás kerül elénk, a különböző lobbierők megtestesülése ebben a csomagban? Még egyszer mondom, Btk. adatvédelmi jellegű módosítása, reklámtörvény, vagyongazdálkodással kapcsolatos rendelkezések, amely értem, hogy felfutó piac, tökéletesen látom, hogy kormányközeli üzletemberek ho-

gyan és milyen módon tudják a portfóliójukat észszerűen diverzifikálni és felhasználni ezeket az újfajta gazdasági egységeket. Látjuk. De akkor legyen szó ebben a csomagban azokról is, akik valódi problémákkal küzdenek, a magyar munkavállalókról. A katásokról már esett szó.

A munkabérek kipótlásáról sincsen semmi ebben a csomagban. A járványügyi veszélyhelyzet utáni gazdasági válságban rengeteg munkabér kiesett. A Jobbik javaslata volt erre a magyar munkahelyvédelmi alap, amely a kiesett bérek 80 százalékát pótolná azok esetében is, akik már elvesztették a munkahelyüket. Ezzel szemben a Fidesz másfél hónapos késéssel benyújtott csomagja a piacon összesen kiesett munkabértömeg nagyjából 10-20 százalékát volt képes pótolni. Szerintem ez is megérne egy szakmai vitát, hogy javítható-e az önkormányzatok rendszere. Azt látjuk, hogy a beletett pénzeszközök hiánya elképesztő és aggasztó.

Nyilván a sportberuházások is megérdemelnek pár szót, bár a mi frakciónkban ül olyan személyiség és közszereplő, aki sokkal inkább rutinos ezen a területen, tehát nyilván ő fogja ennek a dandárját elvégezni, de azért felmerül az egyszerű újságolvasó emberben is, hogy mondjuk, egy 65 milliárd forintos MotoGP-pályára - ami az életben nem térül meg - mi szüksége van Magyarországnak. Egyetértünk, vannak olyan beruházások, világversenyek, amelyek szükségesek ebben az országban, sőt továbbmegyek, nyilvánvalóan a nemzeti büszkeségünket kell hogy táplálja, szolgálja az, hogy minden vezérhajónk, zászlóshajónk és minden kiemelkedő sportteljesítményünk kapcsán méltó körülmények között rendszeresen tudjunk ezeknek a rendezvényeknek otthont adni. De miért nem lehet prioritizálni? Miért az a hozzáállása Magyarországnak, hogy amit el tud hoznia a sportügyi világpiaconról, azt a rendezvényt el is hozza? A MotoGP-pályával kapcsolatban nekem azért lennének ellenérveim, aggályaim. Ha a Felcsútra érkező taotízmilliárdok sorsát vizsgáljuk meg, nyilván arról is tudnánk szerintem egy több órás parlamenti vitát összehozni, de most nem akarok erre elmenni, mert próbálok arra szorítkozni, ami ebben a csomagban van. Így is túl sok van benne, hiszen 15 témakör jelenik meg előttünk, és ember legyen a talpán, aki mindezt két nap alatt átolvasta, felkészült belőle, de bőven elég vérlázító tény és körülményt találunk.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy vagyongazdálkodási szempontból ez a kormányzat nem vizsgálta jelesre, és ez a csomag a kisajátítások kapcsán is tartalmaz rendelkezéseket. Egy nagyon körmönfont és kicsit sunyinak tűnő kormánypárti trükköt érünk tetten ebben, hiszen a kormány bizonyos kiemelt beruházások tekintetében - ugye, milyen jó kifejezés; a sportberuházások is természetesen ideértendők - sokkal könnyebben teszi kisajátíthatóvá a jövőben azokat a magánterületeket, amelyekre szükség van egy beruházás érdekében. Azt látjuk, hogy mindez a visszaélések melegágyává válhat, ha megfelelő garanciákat nem építünk ebbe a rendszerbe. Egész egyszerűen elképesztőnek tartom azt, hogy ezeket a nagyon mélyre ható,

több milliárdos, tízmilliárdos beruházásokat érintő változtatásokat így próbálják két nap alatt, egy ilyen teljesen naiv, idealistának tűnő, romantikus indoklással keresztülvinni a rendszeren, miszerint a gazdaságot kell élénkíteni. Még így is nevezik el ezt a csomagot - 5-10 százaléka szól nettó gazdaságélénkítésről. Bárcsak több szólna, és nekem nagyon tetszene, ha több szólna erről, de egész egyszerűen elszabotálja ezt a területet a kormányzat. Vegyitizta neoliberais módon teljes társadalmi csoportokat hagy az út szélén, velük nem foglalkozik, kieső munkabérek nem pótol, a katások életét megkeseríti ahelyett, hogy megkönnyítené, megint csak, eközben kedvezményezi a milliárdosokat, az oligarcha ismerőseit, és feltételezhetően olyan piaci szereplőket, akik a legkevésbé szorulóknak rá erre a segítségre. Ezek fényében tehát ez a csomag, bár tudok két-három pozitív elemet kiemelni belőle bármikor, nehogy azt higgyék, hogy ellendrukker vagyok, és ezért mindent lefújok ebből, de a csomag összességében alkalmatlan a támogatásra, hiszen szakmaiatlan, fércmunka, egy politikai Frankenstein, egy torzszülött, amely különböző vétagokból lett összevarrva, -fércelve a parlament utolsó két napjára. Szégyen és gyalázat, hogy ilyen színvonalú vitában kell bármelyik képviselőnek részt vennie, méltatlan mindez a magyar parlamenthez, méltatlan azokhoz a hagyományokhoz, amelyeknek igenis mindannyian meg kellene hogy feleljünk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előző napirendnél volt egy olyan pillanat, amikor megtapsoltam Arató Gergely hozzászólását; nem hiszem, hogy ez a közeljövőben meg fog ismétlődni. Tisztelt Képviselőtársam! Ön a nyaralást emlegeti. Eddig egy közszereplő politikus nyilatkozta azt, hogy hosszabb nyaralásra megy, ez az önök által is támogatott, Hitlerrel méltató újbudai polgármester. Ő nyilatkozta egyedül, hogy hosszabb nyaralásra menne most. Most, hogy az interjúkba és a testületi ülésekbe egy kicsit belezavarodott a gyurcsányista polgármester - az önök logójával támogatott polgármester, az önök logójával került megválasztásra, ezt csak jelezném -, ő volt az egyedüli, aki a nyaralásról eddig nyilatkozott és beszélt. Beszéljenek vele, hogy miért megy el nyaralni, vagy egyáltalán miért van ott, ahol van még mindig, pedig már nem lenne helye a közéletben.

Ha már a vagyongazdálkodást is említette a képviselő úr, az állami vagyongazdálkodást és növelését, képviselő úr, 2010-hez képest másfélszeresére nőtt az állami vagyongazdálkodás. Másfélszeresére nőtt az állami vagyongazdálkodás. *(Z. Kárpát Dániel: Te sem gondold komolyan! Nincs statisztikátok! Nincs vagyongazdálkodási leltár!)* Képviselő úr, az

előbb kérte, hogy nyomjak gombot, már akkor is ve-zérszónokként be voltam jelentkezve; most ön csinálja ugyanazt. Másfélszeresére nőtt az állami vagyon 2010-hez képest. Míg korábban a szocialista-liberális kormányzat rablóprivatizációt folytatott, és egyszerűen magánvagyon lett az állami vagyonból - és emlékezhetünk, hogy 180 céget árusítottak ki; hogy a privatizáció, a rablóprivatizáció és az eladásítás útját folytatták; hogy stratégiai vállalatokat játszottak ki haverok vagy külföldi multik kezébe -, ezzel szemben 2010 óta folyamatosan növekszik az állami vagyon, átláthatóbb az állami vagyon. Nagyobb az állami vagyon, mert a Fidesz-KDNP-kormány jó gazda módjára jár el az állami vagyonnal, és nem elkótyavetyéli, és nem elherdálja a haveroknak, nem rablóprivatizációt folytat, hanem megőrzi, sőt növeli az állami vagyon mértékét. Ha problémája van valamelyik kormány vagyonkezelésével, akkor a szövetségeseinek címezze a kritikákat, ne pedig nekünk, akik másfélszeresére növeltük az állami vagyon mértékét ez alatt a tíz év alatt.

Ahogy ez már elhangzott, tényleg sok törvényt módosít az előttünk fekvő salátatörvény, egész pontosan tizenötöt. Értem én az ellenzéki kritikákat a salátatörvényekkel kapcsolatban, vagy érteni vélem. Ugyanakkor mégiscsak fontos, hogy ha van egy olyan rendkívüli helyzet, amelyet a koronavírus-járvány és annak gazdasági hatásai okoznak, és ott közben olyan dolgok derülnek ki, olyan gazdasági történések mennek végbe, olyan folyamatok kezdődnek el, amelyekben fontos, igenis, fontos döntéseket hozni egyébként még nyár előtt, még ősz előtt, igenis fontos segítséget nyújtani szektorálisan is, igenis fontos segíteni azokat a vállalkozásokat, azokat a szektorokat, amelyek a koronavírus-járvány miatt nehéz helyzetbe kerültek, és ahol egyébként sok helyen át is alakult a piac. Mert ne várjuk azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy pontosan ugyanolyan piacok, ugyanolyan szereplők fognak tovább dolgozni a járvány után a gazdaság fellendítésekor, akaratlanul is történik egyfajta átrendeződés, és akaratlanul is megjelennek olyan piaci igények, akaratlanul is korrigálni kell olyan dolgokat, amelyeket egyébként a koronavírus-járvány okozta gazdasági helyzet megváltoztatott. Ezt el kell fogadni, tisztelt képviselőtársaim. Ha van egy ilyen rendkívüli helyzet, amire egyikünk sem számított, és egyikünk sem tudta érdemben befolyásolni, hogy elérje Európát ez a járványhullám, és ennek legyenek ilyen negatív gazdasági hatásai, láthatjuk, hiszen óriási számokban növekszik még a fertőzés a különböző területein a világnak, például a Egyesült Államokban, akkor örülünk annak, hogy sikeresen védekeztünk az első szakaszban, és most már arról beszélhetünk itt a parlamentben ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán is, hogy egyébként hogyan próbálunk meg segíteni a gazdaságon, hogyan próbáljuk meg újraindítani a gazdaságot, milyen nagyobb strukturális és milyen kisebb pontosító változtatásokra is szükség van ehhez. Itt szerintem pont a kisebb és közepes méretű változtatásokról

beszélünk, hiszen a Gazdaságvédelmi Alap és a gazdaságvédelmi akcióterv kezeli a gazdaság újraindítását célzó nagy terveket és az ahhoz szükséges forrásokat.

(11.00)

Ebben a salátatörvényben talán azért kerültek ezek össze, én úgy értelmeztem államtitkár úr szavai-ból, illetve a törvényjavaslatból is, mert pontosan ennek az elmúlt nagyon nehéz 3-4 hónapnak a tapasztalatai összegződnek benne, azok a tapasztalatok, amelyekre bár egyikünk sem szeretett volna, de sajnálatos módon szert tettünk az elmúlt 4 hónapban.

Sok mindenki beszélt már a törvény különböző részéről, államtitkár úr az expozéjában is ismertetett többet közülük, én most egyet emelnék ki, mégpedig a sportesemények, sportrendezvények és sportdiplomáciai események rendezésével foglalkozó szakaszt. Ugyanis emlékezhetünk arra, hogy a koronavírus-világjárvány előtti békeidőben Magyarországon egymást érték a különböző sportesemények, nemzetközi érdeklődésre is számot tartó sportbajnokságok, rendezvények, diplomáciai történések. Nyilván elsősorban a nemzetközire gondolunk itt, de hazai szempontból is sok olyan esemény történt az elmúlt időszakban a koronavírus-járvány előtt, ami a sportszerető magyar nemzetet pozitívan érintette.

Láthatjuk, hogy az elmúlt években Magyarország számos hazai és kiemelkedően sikeres nemzetközi sporteseményt is le tudott bonyolítani, amelynek pozitív hatásai, azt gondolom, mindenki előtt nyilvánvalóak, és ezt senki nem próbálja meg eltagadni. Egyfelől világszinten is kiemelkedően sikeres magyar sportolók miatt méltán híres sportnemzet hazánk, másfelől pedig a magyar közönség magyar városokban biztathatta egy emberként a magyar versenyzőket különböző sportágakban, azokon a világeseményeken, világversenyeken vagy éppen európai szintű bajnokságokon, amelyeket hazánkban tudtunk lebonyolítani. Azt gondolom, hogy a hazai rendezésű nemzetközi sportrendezvények és sportdiplomáciai események pozitív hozadéka az is, hogy a hazánkba érkező sportturisták, versenyzők, stábtagek hozzájárulnak a magyar gazdaság növekedéséhez, ugyanis ők magyarországi szálláshelyeket, magyarországi szolgáltatásokat vesznek igénybe. Az elmúlt években már láttuk annak tendenciáit is, hogy az ideérkező sportturisták, sportszerető emberek, illetve a sportolók meglátogatják a kiemelt turisztikai térségeinket, különböző olyan helyekre látogathatnak el Magyarországon, amelyekre méltán büszkék lehetünk, és amelyekre mi is szívesen látogatunk, hiszen Magyarország tele van csodás hellyel.

A rangos nemzetközi sportesemények országimáznak is kiválóak. Egy képet szeretnék önök elé idézni. Emlékezhetünk az óriás-toronyugró versenyre a vizes vb alkalmával, amikor a Batthyány téren a Parlamenttel szemben ugorhattak le a versenyzők, az egész világot és a sajtót bejárt képeken, méltán híres

képeken láthattuk ezt, amelyeknek köszönhetően Budapest és Magyarország imázsának és ázsíójának növekedése egyértelműen tapasztalható volt. Utána a különböző sajtóban megjelent értékelések, illetve a turisták számának folyamatos emelkedése alapján is kimutatható volt, hogy ezek a nemzetközi sportesemények alkalmasak arra, hogy Magyarországra vonzzák a turistákat, alkalmasak arra, hogy idehozzák a sportszerető embereket. Akik pedig itt megtapasztalják a magyarok vendégszeretetét, a csodálatos helyeket, azok máskor, egyéb körülmények között is el tudnak jönni.

A sportélet újraindításával a koronavírus utáni időszakban is érdemes lesz nemzetközi rangos sporteseményeket rendezni Magyarországon, ugyanis a hazai sporttelmények mellett a hazai vendéglátósok, kereskedők, szolgáltatások és a magyar emberek rengetegét tudnak belőle profitálni, és mint mondtam, az országunk nemzetközi elismertségének is jót tesznek ezek az emberek. A turizmusban és vendéglátásban dolgozók úgy is vissza tudják majd szerezni a munkájukat és meg tudják erősíteni bevételeiket, ha jönnek a turisták, ha lesznek sportesemények, ha tudunk rendezni a jövőben is méltán nagy hírű sportrendezvényeket.

Támogatjuk a kormány azon álláspontját, hogy a járvány által negatívan érintett szektorokban az emberek meg tudják tartani vagy vissza tudják szerezni munkájukat, és nem kívánjuk - már lefolytattuk pár-szor ezt a vitát - a segélyekre épülő politikát, munkapolitikát vagy társadalompolitikát erőltetni.

A mostani törvényjavaslat tartalmazza a 2022-es magyar-szlovák rendezésű 15. férfi Európa-bajnokság lebonyolításához szükséges jogszabályi változásokat, miszerint a korábbi veszprémi helyszín helyett a debreceni Főnix Csarnok lesz a sportesemény magyarországi helyszíne Budapest és Szeged mellett.

A törvényjavaslat az elmúlt évek tapasztalatai, pályázási és rendezési tapasztalatai alapján rögzíti a sportesemények és sportdiplomáciai rendezvények megrendezésének hatékonyabb rendszerét és hatékonyabb feladatkiosztását. A megrendezésre kerülő sportesemények két kategóriába csoportosíthatók. Egyfelől léteznek az ismétlődő jelleggel megrendezendő sportesemények, amelyek a gyakoriság miatt igényelnek különböző feladatkiosztást és feladatellátást, különböző struktúrákat és szakemberállományt, másfelől elkülönítendőek azok a számszerűen sokkal kevesebb, ugyanakkor kifejezetten speciális szaktudást és sportszakmai, sportdiplomáciai jártasságot követelő sportesemények, amelyek megrendezése világviszonylatban is unikális jellegű, és mérföldkőként szolgálnak nemcsak egy-egy nemzet, hanem egy-egy sportág történetében is. Itt emlékeztünk az Úszószövetség elnökének kifejezésére, miszerint a magyarországi vizes vb volt az eddig megrendezett legjobb vizes vb a vizes vb-k történetében.

Ezt felismerve, az elmúlt évek rendezési tapasztalatait felhasználva a törvényjavaslat kiemeli az állami támogatással megrendezendő kiemelt hazai

rendezésű nemzetközi sporteseményeket és az állami támogatásból megrendezendő hazai és külföldi sportdiplomáciai események pályázását és megrendezését, és e feladatokat a kiemelt nemzetközi sportesemények rendezéséért felelős miniszter feladatkörébe utalja. Azt gondolom, hogy mind a feladatok különbözősége miatt, mind a célszerű és eredményes pályázás miatt, illetve a rendezés profisága miatt indokoltak ezek a változások.

Azt gondolom, hogy sokféle változásról beszélünk az elmúlt időszakban, államtitkár úr részletesen kifejtette ezeket. Tény, ezzel nem lehet vitatkozni, ez egy salátatörvény, a koronavírus-járvány okozta gazdasági helyzet tapasztalatait szűri le. Azt gondolom, helyesek azok az irányok, amelyeket az államtitkár úr megfogalmazott, és amelyeket a törvényjavaslatban olvashatunk. A KDNP-frakció ezért támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgattam Nacsa képviselőtársamat *(Nacsa Lőrinc: Megtisztelő!)*, sőt nemcsak hallgattam, próbáltam megérteni és értelmezni is a szavait. Ezt ajánlanám önnek is, hiszen arról beszélt, hogy lefolytattunk olyan vitát már, amely arról szólt, hogy a segélyezés helyett önk munkahelyeket akarnak teremteni. Akkor most már huszonnolcadszor én személyesen is elmondom, hogy ilyen vitát nem folytattunk le, a vita arról szólt, hogy kellene segíteni azoknak az embereknek is, akik elvesztették az állásukat, és három hónap alatt mégsem sikerül nekik munkát találniuk vagy számukra munkahelyet teremteni. Mi ezekről az emberekről beszéltünk, nem pedig segélyalapú megmunkaalapú, és nem tudom, milyen alapú társadalomról. Értem, hogy önnek ez van megírva a kommunikációs kliséi közé, és ezt kell itt állandóan hajtogatnia, de szó sincs arról, az ellenzéknek ilyen típusú javaslata, legalábbis az MSZP-nek egészen biztosan nem volt. Csak hogy ezt is tegyük egy pillanatra tisztába.

Azt is tegyük tisztába, hogy beszélt a salátatörvényről, és úgy fogalmazott, hogy a vírusjárvány tapasztalatait szűri le ez a mostani javaslat, ezért önk nagyon támogatják. Utána rögtön mondott egy-két példát, amiből pontosabban nem lehetett megérteni, hogy mi ebben a tapasztalat. Ahhoz, hogy mondjuk, egy sportrendezvény rendezését a sportért felelős minisztériumtól elveszik és odaadják egy másiknak, ehhez milyen vírushelyzet alatti tapasztalat vezetett? Vagy ahhoz, hogy adott esetben a kisajátítások helyzetét, az arról szóló szabályozást megváltoztatják, vagy ahhoz adott esetben, hogy a vagyonkezelő alapítványok

működését megváltoztatják? Nem hiszem, hogy két hónap alatt voltak olyan tapasztalatok, amik. Tehát azt gondolom, megint arról van szó, hogy van valóban egy-két-három pont ebben a salátatörvényben, amely vonatkozhat a járványügyi helyzetből fakadó kérdésekre, de összességében 14 törvényt módosít ez a javaslat, és úgy látjuk, hogy ebben számos olyan van, amit semmiféle sietség okán talán nem éri meg idehozni a parlamentbe.

Arról nem is beszélve, hogy az egyik részét ennek a törvénynek kivették a TAB ülésén, mégpedig a plakáttörvény módosítását. Ezt csak azért akarnám idehozni, mert nagyon érdekes volt az érvelés, hogy miért veszik ki ebből a salátatörvényből a plakáttörvény módosítását. Az érvelésük úgy hangzott, hogy túl gyors a folyamat, nem tudtak a szektor szereplőivel kellő mértékben egyeztetni, ezért leveszik napirendről. Akkor hadd ajánljak egy másik intézményt az önök figyelmébe, ez a Színház- és Filmművészeti Egyetem. Ők pont ezt mondják, hogy túl gyors a folyamat, nem volt elég idejük egyeztetni önöknek velük. Ezért azt javasolnám, hogy akkor ezt is vegyék le napirendről, és egyeztessenek a szektor képviselőivel kicsit hosszabban, mert látható módon úgymond a szektor képviselői nem érzik úgy, hogy velük egyáltalán egyeztettek volna bármiről is, különösen úgy, hogy annak tartalmi következményei lennének, ami alatt azt értem, hogy az érdekeiket tudnák érvényesíteni.

(11.10)

Ha a plakáttörvény megérdemli ezt, akkor azt gondolom, hogy egy ilyen nagy hírű intézmény egészen biztosan szintén megérdemli azt, hogy hosszabban és részletetbe menően egyeztessenek az ő személyes sorsáról.

Néhány pontot hadd emeljek ki... -ja, és még egyet mondott, a privatizációt emlegette még ön. Akkor hadd ajánljam még a figyelmébe azt a mondatot, hogy a közpénz elvesztette közpénzjellegét, csak azért, mert a Magyar Nemzeti Bank áttette egy alapítványba, amiről aztán utána mindenki más, még hivatalos szervek is kimondták, hogy a közpénz nem veszti el közpénzjellegét. De ha már ön azért kritizálta a korábbi kormányokat, mert privatizáltak, önök pedig nem privatizálnak, hanem egyszerűen rabolják a közvagyon, nem hiszem, hogy ez sokkal jobb helyzetet eredményez, függetlenül attól, hogy ön mit gondol, meg hogyan akarja ezt kommunikálni.

Mint ahogy azt is nagyon nehéz megmagyarázni, hogy miért gyengítik tovább a sporttal foglalkozó minisztériumot, miért gyengítik tovább államtitkár aszszonyt. Itt volt az előző pont vitájánál; azt gondoltam, hogy esetleg itt marad és részt vesz ebben a vitában, hiszen újabb jogszabályokat vonnak el tőlük.

Azt nehéz feltételezni, hogy az a szerv, az az államigazgatási szerv, amely az elmúlt 30 évben számos világversenyt rendezett Magyarországon, függetlenül attól, hogy éppen milyen kormány volt, ahol olyan

kollégák dolgoznak, akik ezt meg tudták szervezni nem egyszer, hanem százszor, akkor most hirtelen miért kell elvenni ezeknek a nagy rendezvényeknek a rendezési felelősségét, jogát, pályázatát ettől az államtitkárságtól.

Nem tudok mást feltételezni, mint hogy az ok az, hogy itt nagyon sok infrastrukturális fejlesztésről van szó, nagyon sok pénzről van szó, és talán ott, ahova kerül ez a mostani jogszabály, ott nagyobb a bizodalom, és talán jobban fogja tudni kezelni, ez az új államigazgatási szereplő felelős a haverok kéréseiért, hogy mindig, mindenhol Mészáros Lőrinc meg az önök által kijelölt emberek nyerhessenek infrastrukturális fejlesztésben, hogy vehessenek részt a pénzek elköltésében. Én tehát úgy látom, hogy emögött egészen biztosan pénz van megint, valamilyen olyan pénzügyi művelet, amit bizalmasabb körben szeretnének kezelni.

Ugyanez a kérdés és erről kérdezném államtitkár urat - és megtisztelne azzal, ha nem várná meg a vita végét, de ha megvárja és akkor reagál rá, akkor azt is megköszönöm -, hogy mi változik a kisajátításoknál. Tehát az van leírva, ha jól értettem a törvény szövegét, már folyamatban levő projekteknél is lehet ezt érvényesíteni, tehát érintett, folyamatban levő ingatlanoknál is, hogy melyek ezek az ingatlanok, vagy mi indokolja ezt a módosítást. Erről teljesen semlegesem kérdezem, lehet, hogy valamit nem értettem meg vagy nem jól értelmezek, de nekem értelmetlennek tűnt ez a mostani változtatás. Az indoklásból sem derült ki, hogy miért kell a kisajátítások folyamatán bármilyen formában változtatni, és hogy melyek lehetnek azok az ingatlanok, ingatlanegyüttesek adott esetben, amelyek már most érintettként ennek a törvénynek a hatálya alá esnek, és ha van ilyen, akkor ott milyen kisajátítást tervez a kormány, ami ilyen törvényt módosítást tesz szükségessé.

A harmadik, amit még szeretnék megemlíteni, hogy a vagyonkezelő alapítványoknál a mi értelmezésünk szerint sokkal átláthatatlanabb lesz a helyzet, mint ami korábban volt, éppen ezért ez sem úgymond a transzparenciát meg a könnyebb eligazodást segíti egészen biztosan. Itt is óhatatlanul az ember fejében csilingel az a kis csengő, és azt mondja, hogy valószínűleg itt is van valami olyan vagyonátadás, van olyan vagyoni trükk, ami az önök gazdasági-pénzügyi érdekét szolgálja. Éppen ezért már csak emiatt sem tudja természetesen az MSZP támogatni ennek a törvényt módosításnak szinte egyetlenegy pontját sem, vagy legalábbis így, salátatörvényként egészen biztosan nem.

És még egyet hadd emeljek ki! Ez a Mathias Corvinus Collegium, aminek olyan mértékű támogatást adnak, ami elképesztő, hiszen látható módon önök számára kedves személyek alapították ezt a felsőoktatási intézményt, és látható módon az ő problémájukat anyagilag nagyon hosszú távra szeretnék nagyon gyorsan megoldani. És ha ez nem a kivétel lenne, hanem a szabály, akkor nem is lenne ezzel gond. Magyarul, ha az összes többi magyar felsőoktatási intézményt ilyen

módon erősítenék meg, ekkora anyagi potenciállal, mint amit most mögé tettek, e mögé az intézmény mögé, akkor azt gondolom, hogy mindenki boldog lenne a magyar felsőoktatásban; de úgy, hogy ez csak egy haveri intézménynek szóló támogatás, így egészen biztosan ebben a formában ez elfogadhatatlan.

Úgyhogy már csak ezek miatt az érvek miatt is azt kell hogy mondjam önnek, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója ezt a salátatörvényt ebben a formájában így nem fogja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezér-szónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Valóban elillant a korábbi szomorú, de mégiscsak emelkedett hangulat, mert ez a törvényjavaslat aztán semmifajta kíméletre vagy éppen támogatásra nem méltó. Ha van valami, ami kimeríti a visszaélészerű jogalkotás fogalmát, akkor ez a törvényjavaslat abszolút ez a kategória.

Kezdjük a dolognak a körülményeivel! Magas kormány úgy döntött, hogy a parlamenti ülészak, bocsánat, még csak nem is a parlamenti ülészak, hanem a rendkívüli ülészak utolsó hetének hétfőjén nyújt be egy törvényjavaslatot, amit pénteken szavazásig szeretne vinni. Ráadásul olyan típusú törvények módosítását kezdeményezik - most fogok rá példákat mondani -, amelyek egyébként a Ház előtt vannak, szintén nem éppen ráérős, de az önök idejében normálisnak tekinthető négyhetes parlamenti tárgyalási rendszerben.

Magyarán, a kormánynak négy héttel ezelőtt még nem jutott eszébe, hogy mondjuk, a sporttörvénybe mit szeretne még beírni, nem jutott eszébe a kormánynak az, hogy mit akar kezdeni a plakáttörvény hatályba léptetésével vagy éppen a felsőoktatási törvényben mik a szándékai.

Ez önmagában is azt mutatja, hogy ha jóindulatú vagyok, akkor fogalmuk sincs arról, hogy mit csinálnak, kapkodnak, és összevissza hoznak be törvényjavaslatokat; de nem vagyok jóindulatú, őszintén szólva nem szolgálnak erre rá, sokkal inkább arról van szó, hogy egy olyan javaslatot akarnak áttolni a parlamenten, ahol már a javaslatok számával, a módosított törvények számával is el akarják rejtteni azokat a dolgokat, amiket nem mertek egy normál törvényalkotási eljárásban bevállalni.

Ezt az abszurditást aztán sikerült még fokozni azal, hogy a kormány támogatásával, a rendkívül kreatív és szorgos kormánypárti képviselők javaslatára a Törvényalkotási bizottság elé került egy sor javaslat, amely még átírta a hétfői javaslatot. A kormány ezeket támogatta. A kormány hétfőn gondolt valamit, benyújtott egy törvényjavaslatot, szerdán már mást gondolt, és mást támogatott, amikor ez megérkezett a Törvényalkotási bizottság elé.

Hadd mondjam el a kedvencemet, csak azért, mert elsősorban jogalkotási szempontból érdekes! A Corvinus Egyetemet működtető alapítványról szóló javaslat esetében sikerült megcsinálni azt a zseniális disznóságot, ha mondhatom Fülöp Jimmy örökbecsű szavait idézve, ha jól emlékszem a szerzőre... Bocsánat, a szerző persze Rejtő Jenő, de jól emlékszem arra, hogy kinek tulajdonította ezt a mondást. Ez a zseniális disznóság arról szólt, hogy hétfőn a törvényjavaslatban a törvény jelenleg hatályos szövegét nyújtották be módosításként.

Tehát a Corvinus Egyetemet működtető alapítvány esetében egy olyan javaslatot nyújtottak be, ahol azt mondták, hogy maradjon meg a törvény jelenlegi szövege. Ez törvényalkotási unikum, azt gondolom. Majd a Törvényalkotási bizottságban nyújtottak be egy olyan javaslatot, ami kiszedte azt, hogy maradjon meg a törvény szövege, tehát ezt az értelmetlen módosítást, és megjelenítette a valódi szándékot, ahol egyébként a valódi szándék a vagyongazdálkodó alapítvány felsőoktatásra való alkalmazhatatlanságának valami-fajta kezelése, tudniillik utólag visszaírják ebbe a törvény-szövegbe, hogy na de, ez egy vagyongazdálkodó alapítvány, de ennél a vagyongazdálkodó alapítványnál nem érvényesek azok a szabályok, amiről egyébként államtitkár úr itt hosszú, lángoló szónoklatokban szokott beszélni, hogy micsoda előnyöket jelent a vagyongazdálkodó alapítvány a felsőoktatásnak. Most beírják, hogy igen, igen, de ezek a vagyongazdálkodó alapítványok mégse működjenek - vagy ez az alapítvány - a felsőoktatásban valódi vagyongazdálkodóként, hanem a normál alapítványi szabályoknak megfelelően csak az alapítvány céljainak megfelelően gazdálkodó tevékenységet végezhetnek.

Erről lehetne beszélgetni, meg van is értelme. Mi pont azt mondtuk a törvényjavaslat vitájában, hogy nem jó, hogy nincsen szabályozva az alapítvány gazdasági tevékenysége, és ez komoly kockázatokat jelent, de az mégiscsak abszurditás - még egyszer mondom -, hogy egy gyakorlatilag kamu módosító javaslatot nyújtottak be, és most ezt helyettesítették szerdán a valódi módosító javaslattal. Ez a rendkívül kevésbé elegáns, de kevésbé káros javaslatok közé tartozik.

Két javaslatról szeretnék beszélni, amelyeknek az egyike elképesztően képmutató, a másik pedig ki-mondottan káros.

(11.20)

A képmutató javaslat a plakáttörvény hatálybalépésének módosítása. Mi történik? Akkor, amikor az ellenzéknek még volt módja arra, hogy plakátfelületeket vásároljon, és óriásplakátokon megjelenjen az országban, akkor önök hoztak egy egyébként alkotmányellenes szigorító szabályozást arról, mert akkor éppen nem volt kétharmaduk, ezért feles törvényben hoztak egy olyan szabályozást, amely ellehetetlenítette azt, hogy az ellenzék megjelenjen plakáthelyeken. És miután akkor még a 2018-as választásra gon-

doltak, ezért akkor ezt a szabályozást úgy léptették hatályba, hogy bizonyos szabályai azonnal, de más szabályai csak 2020 végén lépjenek hatályba. (Közbeszólásra:) Így, ez az igazság fájt önöknek annak idején, és ezt így oldották meg.

Most mi történt? Közben megváltoztak a viszonyok, ráküldték az Állami Számvevőszéket a pártokra, gyakorlatilag elveszik állami eszközökkel, jogellenesen azokat a forrásokat, amelyeket politikai hirdetésre fordíthatnának a pártok, most már nem érdeke önöknek ez a fajta korlátozás, hát most rendkívül fontos lett az egyeztetés. Így öt év után hirtelen eszükbe jutott - vagy három év után, bocsánat, eszükbe jutott -, hogy mégis kellene egyeztetni a szereplőkkel. Ezért aztán kitolják. Meddig? 2023-ig. Ki hinné? Pont 2023-ig. Véletlenül pont 2022-ben lesznek választások. Így aztán 2022-ig boldogan élvezhetjük egyrészt a kormányzati hirdetés- és hazugságcunamit az óriásplakátokon, másrészt pedig nyilván majd a Fidesznek azok a vállalkozói, akik ehhez rendkívül nagy előnyöket kapnak. Mi történik? Kapnak a Fidesztől egy ajándékot. Ez az ajándék persze az csak, hogy eddig pörgették a macskát, és most elengedik, de mégiscsak egy olyan változást hoznak, ami rengeteg pénzt fog hozni a hirdető cégeknek. Hogy fogalmazzak finoman? Majdnem durvábbat mondtam ennél, de legyünk udvariasak, visszafogottak és reálisak, nem lepődnek meg, ha nagyon-nagyon-nagyon sok óriásplakátot jeleníthetne meg a következő választási kampányban a Fidesz és természetesen a KDNP - nehogy Nacsa képviselő úr megsértődjön -, cserébe ezért a kis szívességért, amit most tesznek a hirdetőknél. Most ez a politikai érdek, ehhez hajlítják hozzá a jogszabályt.

A másik szabályozás pedig a kisajátításokra vonatkozó szabály. Önmagában az a szabályozás meglehetősen vérlázító, amikor önök azt mondták, hogy majd amit a kormány kiemelt beruházásnak minősít, annak kapcsán lényegében bármilyen tulajdont kisajátíthat, ha kedve van hozzá. A Törvényalkotási bizottságban még egyet csavartak ezen a dolgon, mert most már kiemelt beruházássá sem kell minősíteni, a kormány területrendezési rendeletben majd úgy dönt, hogy ez egy fontos területrendezési cél, és bármit kisajátíthat. Ha a kormány úgy kegyeskedik dönteni, hogy egy nagyon életszerű példát mondjak, hogy mondjuk, valamilyen ok miatt, valamilyen jól felfogott pénzügyi ok miatt fontos valakinek, hogy mondjuk, megépüljön a Galvani híd - hogy ne olyan példát mondjak, ami teljesen életszerűtlen lenne -, és megépüljön a hozzá tartozó úthálózat a pesti oldalon, aminek a nyomvonala fölötté vitatott, ezt tudjuk, hiszen bárhol vezetik, nagy környezeti terhelést jelent; a kormány majd úgy dönt egy területrendezési rendeletben, hogy neki ez a dolog fontos, és az érintett tulajdonokat pedig szépen elveszi mindenkitől, és megépíti, amit akar.

Miről szól ez a szabály? Eddig is volt területrendezési okokból mód arra, hogy kisajátítások történjenek, csak eddig olyan jogszabályokhoz volt ez kötve,

ahol az önkormányzatoknak beleszólása volt. Mostantól kezdve a kormány, a mindenható és mindentudó kormány majd eldönti, elveszi, kész, passz. A helyi önkormányzatoknak ebbe a dologba innentől kezdve semmilyen beleszólása sincsen, és persze tudjuk, hogy ez mit jelent, az önök beruházási gyakorlatából. Azt jelenti, hogy azoknak az embereknek, akik ott élnek, akiknek az életét egy ilyen beruházás tönkreteszi, azoknak sem lesz beleszólása semmibe.

Végül hadd szóljak néhány baráti szót a sporttörvény kapcsán és a sporttörvény módosításai kapcsán. Értjük, hogy ez a miniszterelnök mániája, hogy valódi kormányzati sikerek helyett szereti, ha nagy nemzetközi sportrendezvények vannak, és ott szerepelhet. Van ennek gyakorlata, Nacsa úr már említett egy urat, aki például olimpiát rendeztetett azért, hogy megnyithassa. Miniszterelnökünk is szeret egyébként ilyen típusú szerepben tündökölni, szeret nagy sportrendezvényeken szerepelni, szeret ő lenni a sport nagy barátja.

Azt kell mondanom, hogy persze, például a vizes vb-t bizonyára nagyon sokan élvezték, élvezték ebben az országban, nagyon látványos volt, örült a szívünk, hogy ez Magyarországra jött, azt gondolom. Na de azért azt ne felejtsük el, ha már Nacsa képviselő úr evvel dicsekszik, hogy egyébként a vizes vb az eredeti bekerülési költségekhez képest két és félszer többbe, majdnem két és félszer többbe került, negyvenvalahány milliárddal tervezték eredetileg az eredeti kormánydöntésben, végül 130 milliárd fölött állt meg ez a számla, és mellel jóval drágább volt, mint a hasonló nemzetközi versenyek költsége.

Egy picit azért benne van az emberben, hogy a propagandacélok túl a nagy sportrendezvények támogatásában bizonyos anyagi érdekek is megnyilvánulnak. Jól jönnek ezek az ilyen esetben - a fontos nemzetközi sportrendezvényre hivatkozva - számatlanul az ablakon kiszórt milliárdok az önökkel fölötté baráti kapcsolatban lévő vállalkozói körnek. Tudjuk, hogy kik fogják megnyerni a beruházásokat, kik lesznek a közbeszerzés nyertesei, kik fogják az úthálózatot építeni. Megint ki lehet lapátolni egy csomó közpénzt az ablakon, és most önök ehhez teremtenek törvényi hátteret, ide adnak további kedvezményeket.

Azt kell mondanom, hogy persze, jó dolog nagy nemzetközi sportrendezvényeket szervezni. Persze, jó dolog, ha nemzetközi szervezetek, akár sportszervezetek jönnek Budapestre, csak ezen az áron, amibe ez az adófizetőknek kerül, nem éri meg. Erről egyébként a budapestiek elég világosan az olimpia kapcsán határozott véleményt mondtak.

Az már csak a dolog szépségéhez tartozik, szintén ebben a törvényjavaslatban található, hogy mellel a kormány cukorkát, illetve korbácsot is tud osztani ebben a tekintetben. Ebben a javaslatban szerepel, megharagudtak Veszprémre valamiért, most odaadják a kézilabdacsarnokot Debrecennek. Nyilván egy rendkívül megalapozott sportszakmai döntés volt annak idején Veszprém kijelölése, mellel azért Veszprém az ország egyik legpatinásabb kézilabdahelye,

most úgy döntöttek, hogy ja, mégse Veszprém legyen, talán nem összefüggés nélkül azzal, hogy Simicska Lajos kegyvesztett lett, mégse Veszprém legyen, hanem legyen Debrecen. Debrecenben jobb elvtársak vannak, akik jobban érdemesek a támogatásra. Így működik a sporttámogatás önöknél.

Összességében azt tudom tehát mondani, hogy ez a törvényjavaslat előterjesztésének módjában, a tárgyalás módjában elfogadhatatlan és felháborító, részleteiben káros és átgondolatlan. Nem tudjuk támogatni, tényleg azt kell mondanom, nem bízom abban, hogy önök ezt visszavonják meg nem szavazzák meg. Nyilván meg fogják szavazni.

Jaj, még egyről nem beszéltem, bocsánat, nagyon röviden még ezt szóba hozom, még maradt egy kis időm. Azért az is csodálatos, hogy a felsőoktatási törvény a vagyonkezelői alapítványok kapcsán - meg a legkomolyabb reformja a magyar felsőoktatásnak az elmúlt időszakban, magánegyetemé szervezik át az állami egyetemeket, most már hetet. És ezt olyan jól sikerült átgondolniuk, hogy módosítottuk a tavaszi ülés szakban egyszer a felsőoktatási törvényt, majd holnap módosítjuk ezzel kapcsolatban még egyszer a felsőoktatási törvényt, és egyébként most ebben a javaslatban harmadszor is módosítják a felsőoktatási törvényt. Nem lehetne először átgondolni, hogy mit szeretnének, és utána hozni az Országgyűlés elé törvényjavaslatokat? Ez szerintem hosszabb távon önöknek is érdeke, nem csak az országnak.

Végül, persze értem, hogy Nacsa Lőrinc képviselő úrnak fáj az, hogy László Imre megnyerte a XI. kerületben az önkormányzati választást az önök aljas és mocskos rágalomhadjárata ellenére is, de szeretném jelezni, hogy polgármester úr elnézést kért ezért a szerencsétlen kijelentésért, és bízunk majd a választókra, hogy megítéljék az ő polgármesteri tevékenységét. Nem az ön dolga, azt hiszem, hogy ebben döntsön. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy jó hírrel tudok szolgálni, nem fogok túl sokat beszélni erről a törvényről, cserébe lesz néhány kérdésem majd önhöz, illetve önökhöz, gondolok itt a kormánypárti képviselőkre is.

(11.30)

Köszönöm képviselőtársamnak ezt az igen részletes és kimerítő ismertetést, én nem kívánom itt a rendkívüli ülés szak utolsó napján megismételni ezeket a gondolatokat, de mondjuk úgy, hogy 80 százalékban egyetérték azzal, amiket elmondott a képviselő úr.

Ugyanakkor az már szimbolikus volt - jobbikos képviselőtársam utalt rá, hogy milyen formában és milyen gyalázatos módon történt meg ennek a törvénytervezetnek az előterjesztése -, hogy Orbán Balázs államtitkár úr az expozéjában gyakorlatilag elnézést kért ezért, hogy egy ilyen torzszülöttet vagy politikai Frankensteint hoztak elénk, hogy 15 törvényt egyszerre módosítanak. Ilyenre sem volt példa. Én úgy gondolom, hogy ez egy icipici előrelépés a tekintetben, hogy legalább elismeri államtitkár úr, hogy ez igen kellemetlen és nem igazán méltó az Országgyűlés hagyományaihoz.

De ami már nem olyan vicces, sőt mondhatjuk, hogy tragikus, hogy önök arról beszélnek, hogy itt a koronavírus okozta gazdasági válság indokol sürgős intézkedéseket. Ha megnézzük ezt a törvényjavaslatot, ebben alig-alig találunk olyat, ami valóban ilyen szempontból alátámasztható. S ami a tragikus ebben, hogy másik oldalról viszont rengeteg olyan intézkedést sürgősen valóban meg kellene hozni, ami viszont nagyon-nagyon fontos lenne ahhoz, hogy ezzel a problémával szembe tudjon nézni a magyar társadalom.

Mesterházy képviselőtársam utalt rá, hogy igen, az egyik legnagyobb probléma, hogy azokon a családokon, azokon az embereken segíteni kellene, akik valóban három hónap alatt nem tudtak munkahelyet találni, és ezzel szembe kellene nézni. Ez nem könyöradomány, ez nem segítség, ez nem valamiféle olyan cselekedet, amivel az önök ideológiai meggyőződését szembe kéne állítani. Egy rendkívüli helyzet van, egy gazdasági válság van, és nagyon sok család került önhibáján kívül olyan helyzetbe, hogy elvesztette a jövedelmét, és ezeknek az embereknek segíteni kellene. Én azt gondolom, hogy millió javaslat volt önök előtt, és készen állunk mi arra, hogy akár egész nyáron ülészen az Országgyűlés, és ezek a javaslatok, ezek a döntések megszülessenek.

De még néhány példa, tisztelt államtitkár úr. Rengeteg vitát folytattunk arról például, hogy milyen helyzetben vannak a víziközmű-cégek, és milyen módon nehezítette meg a működésüket ez a bizonyos gazdasági válság. Ők kértek egy kis határidő-módosítást a közműadók befizetése kapcsán, nem kapták meg. Konkrétan a csőd szélére került több cég. Hol vannak ezzel kapcsolatban megoldások? Én azt gondolom, hogy lépni kellene az ügyben már most, sürgősséggel. Tehát ilyen intézkedéseknek kellene ott lenni egy salátatörvényben, és nem lenne egy szavunk sem.

Sokat vitatkoztunk az önkormányzatok helyzetéről, arról, hogy a különböző elvonások konkrétan likviditási problémákat okoztak. Az teljesen egyértelmű, azt talán, államtitkár úr, önök sem vonják kétségbe, hogy az önkormányzatok a védekezés első számú bástyái, s ne adja isten, hogy jöjjön második hulláma ennek a járványnak, vagy éppen másfajta járvánnyal kelljen szembenézni, de nagyon-nagyon fontos ebben a helyzetben - és ez felelőssége a kormánynak -, hogy az önkormányzatok olyan helyzetbe kerüljenek, hogy ha egy ilyen kihívás megismétlődik vagy felerősödik

ismét, akkor tudjanak intézkedni, tudjanak lépni. Tehát most olyan intézkedéseket kellene hozni, amik nem sanyargatják az önkormányzatokat, hanem megerősítik őket, hogy a védelmi képességeik ki tudjanak teljesezni.

S hasonlóképpen az elmúlt héten, illetve ezen a héten voltak nagyon-nagyon érdekes és izgalmas viták, és kiderült, hogy a miniszterelnök urat is félrevezették; itt azt mondta, hogy a teljes vasúti hálózaton járványügyi menetrend van. Ez nem igaz, mert 34 vasúti mellékvonalat kipécézték, és ott szinte lenullázták a személyforgalmat, más, egyébként, mondjuk, forgalmasabb mellékvonalakon pedig nincs járványügyi menetrend, és talán arról sem tájékoztatták a miniszterelnök urat, hogy mennyivel veszélyesebb az utasokat egy lényegesen kisebb légtérű autóbuszra, pótlóbuszra terelni, mint a nagyobb befogadóképességű vasúti kocsiba. Tehát ilyen intézkedésekkel kellene foglalkoznunk, és valóban az emberek érdekében ezeket a döntéseket meghozni.

S ami a legfontosabb - és ezzel zárnam a rövid felszólalásomat -, hogy az is kiderülhetett itt a hétfői vitában az azonnali kérdések órájából, hogy a miniszterelnök úr nem tudja, hogy titkosították a Budapest-Belgrád vasútvonalnak nemcsak a szerződését, hanem valamennyi dokumentumait, a megtérülést alátámasztó különböző hatástanulmányokat - ha léteznek ilyenek -, sőt említette államtitkár úr és Nacsa képviselő úr is, hogy a koronavírus-helyzet tapasztalatait le kellene szűrni, és a legfontosabb intézkedések a gazdaságvédelemmel vannak összefüggésben, és a törvényjavaslatnak is az egyik alcíme az, hogy gazdaságélénkítési célú módosítások.

Ha munkahelyek védelméről, munkahelyek teremtéséről van szó, akkor nem mehetünk el amellett, hogy önök idén több mint 80 milliárd forintot elköltenek a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére, amivel 70 ezer új munkahelyet lehetne teremteni. Én azt gondolom, hogy azonnal meg kell nézni ezeket a dokumentumokat, hogy ebből a 80 milliárd forintból, ha önök a Budapest-Belgrád vasútvonal felújítására költik, pontosan hány munkahelyet lehet teremteni, és ha ez a szám elmarad ettől a bizonyos 70 ezertől, akkor valóban össze kell hívni az Országgyűlést, ezt a döntést vissza kell vonni, le kell állítani ezt a projektet, és ezt a 80 milliárd forintot is új munkahelyek megteremtésére kellene fordítani.

Én nagyon remélem, és kérdésem államtitkár úrhoz... - én most mindent meg fogok tenni annak érdekében, hogy megismerjük ezeket a dokumentumokat. A titkosítás - amiről miniszterelnök urat nem tájékoztatták, talán nem volt bent a szavazáskor - nyomán a külgazdasági és külügyminisztertől tudunk mi információt kérni, ezt meg is fogjuk tenni, és minden jogi lehetőséget ki fogunk használni annak érdekében, hogy a magyar emberek megtudhassák, hogy önök összességében milyen megtérülési garanciák, milyen kihasználási garanciák és kötelezettségvállalások mellett döntöttek úgy, hogy ezermilliárd forintot a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére költenek.

Kíváncsi lennék államtitkár úrnak, illetve Nacsa képviselő úrnak is a véleményére, hogy támogatják-e azt, hogy ezeket az információkat vagy ezeket a nagyon fontos dokumentumokat a magyar emberek számára elérhetővé tegyék.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy valaki szeretne-e kettőperces felszólalást tenni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

További képviselői felszólalásokra a módosított időkeretnek megfelelően van lehetőség, amelyet képviselőtársaim folyamatosan figyelemmel tudnak kísérni a hirdetőtáblákon. Elsőként megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Steinmetz Ádám képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, egyes törvények igazgatási, valamint gazdaságélénkítő célú módosításáról, továbbá egyes vagyongazdálkodást érintő rendelkezésekről szóló törvény módosítási salátatörvényhez, illetve ebben a csomagban a sportot érintő részekhez kívánok hozzászólni.

Ebből a javaslatthalmazból gyakorlatilag kiemelnék egy részt, és idézném önöknek, ha megengedik: „A kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezéséért felelős miniszter ellátja a kiemelt nemzetközi sport- és sportdiplomáciai események rendezésének támogatásra vonatkozó jogszabályokban meghatározott feladatokat, ellenőrzi a pénzeszközök felhasználását, gondoskodik a jogosulatlanul igénybe vett állami támogatás visszafizettetéséről.”

Ehhez és a törvénytörvény további részéhez is mindjárt az első kérdés, ami fölmerül bennem: mi ebben a gazdaságélénkítés? Milyen gazdasági célt valósít meg egyáltalán?

De továbbmegyek, és nagyon örülnék, ha államtitkár úr is figyelne, mert kérdéseket fogok önhöz intézni, és nagyon remélem, hogy válaszokat is kapok ezekre majd, mert szeretnénk érteni ennek a javaslatnak a lényegét. Tehát kőkeményen kérdezem: miért vették el a sportesemények támogatására vonatkozó feladatokat, a pénzeszközök felhasználásának ellenőrzését az EMMI-től? Miért, eddig az EMMI nem ellenőrizte ezt?

Addig is én a törvényjavaslat általános indoklásából próbáltam ezekre választ kapni, ami pedig úgy fogalmaz: „A törvényjavaslat az elmúlt évek sportesemény pályázási és rendezési tapasztalatai alapján - most tessék figyelni - a feladatok- és forrásallokálás rendszerének hatékonyabb megvalósulását célozza.” Kérdezem én: eddig nem volt elég hatékony a feladat- és a forráselosztás?

De továbbmegyek, megint idézem: minőségében elkülönülnek a számszerűen kevesebb, azonban kifejezetten speciális szaktudást és sportszakmai és sportdiplomáciai jártasságot igénylő, kiemelt hazai rendezésű, nemzetközi sportesemények. De hát hogyan is értsük ezt? Ez azt jelenti, hogy az EMMI sportért felelős államtitkárságának eddig nem volt meg a speciális szaktudása?

Tisztelt Államtitkár Úr! Szervezeti szempontból is aggályosnak tartom, hogy miért nem lehetnek a sportügyek egy államtitkárságnál. Ha már egy sport-szerető kormánynak nincsen önálló sportminisztériuma, miért nem tartozhat minden, sporttal kapcsolatos ügy a sportért felelős államtitkársághoz, aminek egyébként nem mellesleg a vezetője Szabó Tünde volt olimpikontársam, aki egyébként egész életét a sportban és a sportdiplomáciában töltötte? Ezért sem értem, hogy miért van erre szükség. Talán azért, mert Fürjes Balázs úr és a Miniszterelnökség kimazsolázza a kiemelt anyagi vonzatú, kiemelt nemzetközi eseményeket? Tényleg erről van szó? Csak hogy értsük tisztán: Nem elégedettek Szabó Tünde eddigi munkásságával? Szeretnénk válaszokat kapni.

Ez azért is furcsa, mert Magyarország az elmúlt évek folyamán számos sikeres hazai rendezésű, egyébként kiemelt nemzetközi sporteseménynek adott otthont, Nacsa Lőrinc képviselőtársam is említette, hogy a vizes vb, talán úgy fogalmazott, hogy minden idők legjobbika - illetve nemcsak ő, hanem maga a szakma is -, de egyébként személyes tapasztalatból is elmondhatom, hogy a budapesti vízilabda-Európa-bajnokság szintén sikeres volt nemcsak az eredményesség tekintetében, hanem a szervezés tekintetében is.

(11.40)

Éppen ezért nem értem, hogy miért kell az EMMI-től és a sportállamtitkárságtól elvenni a kiemelt nemzetközi sportesemények szervezését, ellenőrzését és egyébként minden ehhez tartozó ügyet.

Felmerült a salátatörvényben egy másik, sportot érintő törvényjavaslat, amelyről nagyon röviden szintén szeretnék kérdezni. A 2022. évi férfi vízilabda-Eb (sic!) előkészítése során miért állt el a kormány - a gazdaságosság elvét szem előtt tartva - a veszprémi beruházás megvalósításától? (Nacsa Lőrinc: Kézilabda.) Miközben Veszprém egyébként kézilabda-fellegvár. Nem értjük, talán a debreceni helyszín olcsóbb? Olcsóbb lesz a beruházás? Érdekes, ha egyébként tényleg erről van szó és nem sportszakmai okokról, akkor például a MotoGP-pálya építésének ügyében miért nem volt a gazdaságosság és az olcsóság szempont? Miért kell 65 milliárd forintot erre a zöldmezős beruházásra fordítani Hajdúnánáson, miközben ennek a feléért be lehetne fejezni egy sávolyi félkész MotoGP-pályát? Ezek a szakmai érvek, illetőleg sem turisztikai érvek, sem gazdaságossági érvek

egyébként a kormány autó-motor sport stratégiájának felállítása során, úgy tűnik, úgy látszik, hogy egyébként nem kerültek elő, nem voltak szempontok.

Végezetül, tisztelt államtitkár úr, legyen kedves válaszolni a kérdésekre, újra összefoglalom: nem elégedettek Szabó Tünde munkásságával; eddig az EMMI nem ellenőrizte rendesen ezeknek a nemzetközi versenyekre kiírt forrásoknak a felhasználását. Nem bonyolították le kellő szakértelemmel ezeket a versenyeket? Nem voltak elég elégedettek ezekkel a versenyekkel? Hogy értsük, világítsa meg, kérem, számunkra, miért is van erre ténylegesen szükség. Előre is köszönöm szépen a válaszait. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Bocsánat, csak elfelejtettem egy kérdést feltenni; nagyon röviden. Államtitkár úr, említette ön is, képviselő úr is azt, hogy a koronavírus okozta válság tanulságait le kell vonni, és én itt említettem, hogy különböző ágazatokban elmaradt a cselekvés. Én magam benyújtottam három indítványt is, erről szeretném nagyon röviden kérni a kormány véleményét, a Miniszterelnökség véleményét. Az egyik a víziközmű-ágazat szektorális problémáinak feltérképezése és egy cselekvés kialakítása, az ágazati különadó kivonása és a vasúthálózatnak egy egységes rendszerként történő fejlesztése, a mellékvonalakat is ideértve.

Ha erről kaphatnék egy rövid visszajelzést, hogy ha a kormány elmulasztotta ezeket az indítványokat betenni, akkor számíthatok-e arra, hogy ilyen fontos problémák kapcsán támogatják majd, hogy ezek napirendre kerüljenek, és erről tudjunk vitát folytatni. Köszönöm. (Taps az ellenzéki padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő felszólaló... - a Jobbik-képviselőcsoportból Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Azért álltam meg egy pillanatra, mert két percre volna lehetőség, de sajnos két percre senki nem jelentkezett be. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elnöki figyelem fölöttünk van, és ezt én mindig nagyra értékelem. És biztos, hogy nem kívánok visszaélni az időkeret adta lehetőségekkel sem, hiszen úgy érzem, hogy a vezérszónokiban azért egy igen erős munícióval ellátott vélemény és kiállítás hangzott el részemről. Nem kívánok ugyanakkor udvariatlan lenni és ezt ismételtetni.

Nacsa Lőrinc képviselőtársammal a látszat ellenére nekünk azért vannak közös pontjaink, és én ennek egyébként örülök. Tehát amikor hallom öntől a

nemzeti érülettel kapcsolatos pozitív előjelű megjegyzéseket, nekem eszembe jutnak a kilencvenes évek, amikor a MIÉP ifjúsági tagozatának tagjaként még valódi Soros-szervezetekkel szemben küzdöttem; hogy az utcán vagy különböző kongresszusi és konferencia-helyszíneken, azt a helyzete és fegyverneme válogatta. Akkor a Fidesz még egy kicsit máshol állt. Ezt most nem a KDNP-nek címezem, ezt a Fidesznek címezem. Tehát nyilván, amikor ők még ösztöndíjat kaptak attól, aki ellen most harcoltak, én akkor szocializálódtam a különböző, nyílt társadalmat életető civil szervezetekkel szembeni kiállások során. (Dr. Orbán Balázs: *Mi történt?*) Tehát melengeti a szívemet az, amikor markáns nemzeti és pozitív előjelű megjegyzéseket hallok. Örülök, hogy megérkezni látszik, legalábbis retorikailag néhány közszereplő erre az oldalra.

De a valóság mást mutat, és ez a problémám, hogy itt olyanokat mondanak képviselőtársaim, hogy másfélszeresére nőtt az állami vagyon 2010 óta. Tehát olyan, közgazdaságtan első órán bukásra ítéendő állításokat tesznek, ami egyszerűen vérlázító és nevetséges. Nem önnek címezem ezt, képviselőtársam, mert, mondom, ez egy dicséret volt eredetileg, csak a valóság és a tények annyira mást mutatnak.

2010-ben volt ennek a kormánynak egy ígérete - és, államtitkár úr, nagy tisztelettel kérem, járjon utána, hogy hol tart ez az ígéret -, egy nemzeti vagyonleltárt ígért Magyarország akkori kormánya. Ha jól emlékszem, akkor a Fidesz nyerte a választásokat, tehát ez az ígéret még, bár volt azóta több kormányalakítás, számonkérhető önökön. Ez a nemzeti vagyonleltár azóta sem készült el. Készült egyes állami vagyonelemekről egy olyan lista, amit egyfajta vagyonleltárként behozott ide Magyarország Kormánya. Ezen, mondjuk, nem volt rajta a Lánchíd. Tehát érdekes módon az önök világában a Lánchíd kimaradt a nemzeti vagyonból. A Parlament épülete szerencsére benne volt, amiben vitatkozunk, tehát nem kell egy ilyen fekete lyukban éreznünk magunkat. De azt kell hogy mondjam, a nemzeti vagyonba tartozik a szakma meghatározásai szerint nagyon sok minden, ami túlmutat az állami vagyonon, tehát vállalkozások különböző vagyontárgyai, beruházásai, egyéb lehetőségei is ideértendők, külön, szakma által összeállított követelményrendszere van ennek a területnek.

Erre 2010-ben tett egy ígéretet Magyarország Kormánya, nem teljesítette ezt, és nagyon méltatlan helyzetek álltak elő emiatt. Tehát amikor négy-öt évvel ezelőtt a parlament vitatkozott arról, hogy Magyarországnak az arany-, illetve nemesfém tartaléka mekkora mértékű, milyen értékű, a kormánypárti képviselők, államtitkárok, miniszterek nem tudtak erre válaszolni. Tehát úgy vitatkozunk állami vagy nemzeti vagyonról - ami messze nem ugyanaz -, hogy nem tudják, mennyi a családi ezüst. Azt kell hogy mondjuk, olyan kijelentéseket tenni, hogy másfélszeresére nőtt valaminek a mértéke, ehhez kellene ismerünk a bázist, kellene tudnunk, hogy mennyi a száz százalék, és Magyarországon ez a munka kimaradt.

Bárcsak keresztülvitték volna! (Dr. Gyüre Csaba: *Még infláció is volt.*)

Még egy kérdésről beszélnünk kell, ez a segély versus munka és a munkabér könnyebb elérhetősége kérdésköre. Mi a Jobbikban nem csináltunk titkot abból, hogy egy segélyezésre alapított társadalompolitikát alapvetően elutasítunk, és inkább a munkabér könnyebb elérhetőségére koncentrálunk. Ugyanakkor látni kell, hogy egy járványügyi veszélyhelyzet XXI. századi gondolkodást, gondolkodásmódot igényel, be kell látni ugyanis azt, hogy emberek tömegei most önhibájukon kívül kerültek olyan helyzetbe, hogy elvesztették a megélhetésüket.

Képviselőtársam, Nacsá Lőrinc úr, itt most egy filozófiai vitát el kell döntenünk. Úgy gondoljuk, hogy a munkavállaló addig hasznos a nemzetgazdaság számára, amíg ő adót fizet, dolgozni tud, amúgy utána már egy ilyen lenézett, segélyezett valaminek tekintjük - én nem így gondolom -, vagy pedig úgy gondoljuk, hogy egy társadalmi szerződést kötött a munkavállaló a hazájával, és ezen társadalmi szerződés értelmében természetesen dolgozik, adót fizet, húzza a hátán ennek az országnak a szekerét... De, képviselőtársam, nem része ennek a társadalmi szerződésnek az, ha az érintett bajba kerül, akkor legalább egy időzijeles lélegeztetőgépet biztosítunk számára? Adott esetben az álláskereső járadékot, mondjuk, két-háromszoros időtartamban biztosítjuk, emelünk az összegén, pontosan azért, hogy az érintett ne folyamatosan szociális transzferekre szoruló honfitársunk legyen, hanem a lehető leghamarabb vissza tudjon térni a produktív adófizetői szférába. Én maximálisan tudok azonosulni azzal a gondolattal, hogy ne tekintsük segélyre alapított politikának ezt az átmeneti segítségnyújtást. Ez a lélegeztetőgép biztosításának analógiája a beteg számára, és az a célja, hogy minél hamarabb vissza tudjon térni az elsődleges munkaerőpiacra.

Én azt látom, hogy teljes társadalmi csoportok esetén önöknél ez a pozitív hozzáállás hiányzik. Ha most csak a katasztrófákra térünk ki, akkor idegenvezetők, nyelvtanárok, különböző, a turizmussal, a vendéglátóiparral foglalkozó szakemberek, abban dolgozók úgy kerültek körön kívülre, hogy - talán ebben meg egyezhetünk - önhibájukon kívül veszítették el a megélhetésüket.

Nem lehet ezeknek az embereknek azt mondani, hogy három hónapig sem biztos, hogy kapnak bármiféle segítséget, mert annak is feltételei vannak, hogy három hónapig kapjanak, és az érintettek fele kiesik ezen feltételrendszeren, tehát nem lehet azt mondani nekik, hogy három hónapig valamit talán biztosítunk, amúgy oldd meg magad. Ez egy szó szerinti nemzeti összefogásért kiáltó helyzet, és én akkor lennék nyugodt, ha a magyar parlament ezeket a nemzeti minimumokat meg tudná fogalmazni, és valóban ne lenne olyan munkavállaló Magyarországon, aki úgy érezte, hogy ott hagyták az út szélén, vagy elengedték a kezét.

És azt látom, hogy nincs üzenetük ezen munkavállalók számára. És ha a gazdaságélénkítő csomagról

beszélünk: a gazdaságélénkítéshez szükség lenne azokra, akik most bajba kerültek.

(11.50)

Én minden magyar munkavállalóval stratégiai szerződést kötnék, nem csak úgy, mint önök, hogy a multikkal meg egy jó nagy munkaerő-közvetítő céggel, és aztán importálják szervezeten az idegen munkaerőt Magyarországra. Itt vannak azok a magyar emberek, akiknek segítő kezet kellene nyújtani, én ezt várom el önöktől. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azt gondolom, hogy lehetnek közös pontok, de ez nem a kilencvenes évek politikai aktivitása lesz, mert én akkor óvodás voltam, tehát ne várja tőlem, hogy ez legyen a közös pont.

Ami az ország vagyonát és a nemzeti vagyont illeti: 2010-ben 11 650 milliárd forintnyi volt az állami vagyon, ez 2020-ra 17 743 milliárd forint, ez 52 százalékos növekedés, mindenki ki tudja számolni; 62 százaléka ennek a vagyonnak ingatlan, 21 százaléka társasági részesedés, és a maradék fennálló részt különböző ingóságok, műtárgyak és egyéb adatok teszik ki. 600 társaság van az állami tulajdonban, nagyon egyértelmű számok ezek. Az orszagleltar.gov.hu oldalt ajánlom a figyelmébe, illetve a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő oldalán a különböző ingatlan- és társasági portfóliókat. Azzal szemben, hogy a szocialisták 180 céget kiárusítottak és eladtak, 600 cég van állami tulajdonban Magyarországon. Stratégiai ágazatokban vásároltunk vissza, közművek, vízművek, energiaszektor, bankszektor, pénzügyi szektor különböző részeiben, amelyeknél stratégiaileg és nemzetbiztonságilag is nagyon fontos, hogy magyar nemzeti tulajdonban legyenek. Ezeket a számokat egyébként ön is mind megtalálja az internet segítségével.

Szintén ne vegye személyeskedésnek, de amikor azt mondja valamire, hogy politikai Frankenstein, akkor nekem az az MTI-kép ugrik be, ahogy a Jobbik elnöke, Jakab Péter esküt tesz Gyurcsány Ferencsel a Parlament lépcsőjén. A politikai Frankensteinről ez jut eszembe. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba: Annak örülünk! - Z. Kárpát Dániel: Legalább terápiás jelleggel jó lesz!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Arra kérek mindenkit, hogy lehetőleg a törvényjavaslatról beszéljünk. *(Z. Kárpát Dániel: Elnök úr, a téma is fontos!)* Meg is kérdezem, hogy kíván-e valaki a törvényjavaslatához, annak a vitájában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az összevont vitát lezárom.

Most megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Orbán Balázs jelzésére:)* Tisztelt államtitkár úr, 10 perc 50 másodperc áll az ön rendelkezésére. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Először a technikai részekre, aztán a tartalmi kérdésekre válaszolnék.

A salátatörvénnyel kapcsolatos megjegyzések esetén, a korábbi vitákban is bizonyára tapasztalták, én minden esetben megértő vagyok, mert az országgyűlési képviselők népképviseleti feladatot látnak el, tehát nem foglalkozási ágak szerint kerülnek megválasztásra, így ugyanúgy vannak köztük kétkezi foglalkozásúak, mint közgazdászok, jogászok. Nyilván, egy nem jogász számára egy ilyen összetett kodifikációs dolognak a feltérképezése *(Arató Gergely közbeszól. - Nacsa Lőrinc: Na!),* hogy mondjam, komolyabb erőforrásokat igényel. Én ezért mindig megértő vagyok, és ebben kérem a türelmüket. *(Arató Gergely: Szégyelled magad! Tisztességes jogász nem adja a nevét ilyenhez!)*

ELNÖK: Arató képviselő úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: De, de, de és egy nagy de: azt viszont, amikor egy 40 paragrafusos, 10 oldalas törvényjavaslatra - napok álltak rendelkezésre, hogy tanulmányozzák - minden ellenzéki frakcióvezető azt mondja, hogy egész egyszerűen nem voltak képesek, és egyébként a kérdésekből, pár kérdésből látszódott is, hogy tényleg nem voltak képesek feltérképezni azt, hogy mi a jogalkotási szándék ezekkel a javaslatokkal kapcsolatban, nem tudom elfogadni. Azért nem tudom elfogadni, mert azt gondolom, hogy az országgyűlési képviselőknek, minden országgyűlési képviselőnek, pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, az a feladata, hogy megértse, mi van ezekben a törvényjavaslatokban, és annak alapján tudjon megalapozott véleményt mondani róluk, mert erre bízták meg a választópolgárok.

Még egyszer: én megértem, hogy kivételes eljárásban tárgyalunk 15 törvényt módosító javaslatot, de 40 paragrafusról van szó, 10 darab nyomtatott oldalról. Tehát aki azt mondja, hogy itt valamilyen jogalkotási turpisság történik, annak fixációja van, a fixáció kezelése pedig nem a parlamentbe, hanem az orvosi szobába való.

Ha átmegyünk a technikai részéről a tartalmi részek tárgyalására, és itt felírtam az ezzel összefüggő kérdéseket is, egyrészt kezdeném a településkép védelmével kapcsolatban, tehát a plakáttörvénnyel összefüggő megjegyzéssel. Itt megint az a helyzet, mint a klasszikus viccbe: ha van rajta sapka, akkor az a baj, ha nincs rajta sapka, akkor az a baj.

Itt arról van szó, hogy jelen pillanatban is olyan a hatályos szabályozás, ami az ellenzék szerint jó, annak módosítása nem volt jó, és ennek a plusz három

évig tartó megtartására teszünk javaslatot gazdaság-élénkítési és szektortámogatási célból. Tehát vagy az egyik állítás lehet igaz, vagy a másik állítás lehet igaz. Ha nem így van, akkor pedig a kritika nem jogos, hanem csak arról van szó, hogy valami negatívát mondani kell minden olyan javaslattal összefüggésben, amit a kormány letesz a parlament asztalára, mert ez van a pártpolitikai sorvezetőben, amit az ellenzéki képviselők megkapnak. Remélem, hogy nem erről van szó, de azért most nagyon gyanús, hogy mégis ez áll az ügy hátterében.

A felsőoktatás kérdése. Abszolút megértő vagyok, nagy dolgok történnek a magyar felsőoktatásban, olyan reform és olyan megújulás indult el, ami a rendszerváltoztatás utáni Magyarországon az elmúlt 30 évben nem történt meg. Kétségtelenül a modellváltás egy rendkívül komoly változást jelent, de megnyugtatók mindenkit: teljesen egyértelmű, hogy ezek a vagyonkezelő alapítványok, amelyek létrejöttek, egyrészt nagyobb függetlenséget jelentenek, mert ezek az egyetemek eddig költségvetési szervek voltak. Hát, milyen függetlenségről beszélünk? Ezeket az egyetemeket a minisztériumból irányították eddig, most pedig alapítványok, ráadásul vissza nem hívható kuratóriumi tagokkal fogják őket irányítani.

Tehát aki amiatt aggódik, hogy az egyetemek függetlensége csorbul, az ne tegye, hanem olvassa el a jogszabályokat, és aki pedig az iránt aggódik, hogy hogyan fog alakulni ezeknek az alapítványoknak a sorsa, az nézze meg, hogy milyen finanszírozási, infrastruktúra-fejlesztési és szakmai-program-fejlesztési tervek vannak az adott egyetemek vonatkozásában, és akkor meg fog nyugodni, mert végre ezek az egyetemek megkapják azt a figyelmet és megkapják azt a támogatást, amit megérdemelnek, és amit bizonyos kormányoktól nem kaptak meg, mert ők nem foglalkoztak velük. Bizonyos kormányok pedig a gazdasági helyzetet kellett hogy rendbe rakják, és ezt követően a felszabaduló és az összegyűjtött forrásokat a jövőbe tudják fektetni, a magyar felsőoktatás támogatásába.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A másik a kisajátítással kapcsolatos kérdés. Ugyan Mesterházy képviselő úr elment, de azért mégis válaszolnék a kérdésére. Itt semmilyen turpisságról nincs szó, itt arról van szó, hogy az adott kisajátítási törvényben szereplő jogszabályhely, az adott kisajátítási ok a hatályos törvényben is ugyanígy néz ki. Ezzel kapcsolatban egy pontosítást tartalmaz a javaslat, hogy melyek azok a dokumentumok, melyek azok a jogszabályok, amelyek figyelembevételével a kisajátításról egyébként alkotmányos és törvényes keretek között minden egyes esetben dönteni lehet, és ezen dokumentumok, jogszabályok, tervek közé felkerül a kormány által meghozott rendeletben foglalt szabályozási terv is számos más jogszabály mentén. Tehát nincs itt semmi, hogy mondjam, turpisság, vagy

főleg nincs új kisajátítási ok, főleg nincs magántulajdon megsértése. Ez egy olyan pontosítás, amelyik egyébként a kisajátításban részt vevő hatóságok és bíróságok, tehát jogalkalmazók munkáját segítik.

A másik a sportberuházások ügye. Szóval, én nem is értem az ezzel összefüggő kritikákat. Arról van szó, hogy vannak olyan sportrendezvények, amelyek nagyobb szervezési, humánerőforrás-, anyagi ráfordítást nem igényelnek, ezek tömegével, hála istennek, zajlanak Magyarországon, és vannak kiemelt nemzetközi jelentőségű sportberuházások, és van a Miniszterelnökségen egy olyan államtitkár, aki a Budapest fejlesztéséért és a nemzetközi sporteseményekért felelős államtitkár, tehát ez van az ő névjegyén. Szerintem az egy nagyon logikus dolog, hogy az ilyen kiemelt, nemzetközi jelentőségű sportesemények pályáztatásával kapcsolatos feladatokat a Miniszterelnökség államtitkára végzi. Most is említette, hogy milyen jól sikerült az előző vizes vb. A 2020-as (sic!) vizes vb-re is pályázunk, annak a pályázati csapatnak például Fürjes államtitkár a statútumrendelet alapján a vezetője.

(12.00)

Szerintem nagyon logikus, hogy az ilyen típusú szervezési, elszámolási, infrastruktúra-fejlesztési szakmai kérdések oda kerüljenek, akinél a felelősségi kör egyébként van. Bevallom őszintén, sportolói berkekben én még soha senkitől nem hallottam azt, hogy bármi probléma lenne, és bárki megkérdőjelezné az EMMI sportügyi államtitkár asszonyának a kompetenciáját. Nem is érinti, mert ez a hatásköri szétválasztás: kiemelt sportrendezvények, nemzetközi rendezvények és hazai rendezvények, ezzel összefüggésben most is van egy feladati lehatárolás, most ezt egyértelművé tesszük. Egyébként államtitkár asszony természetesen kiváló munkát végez.

Említette kritikai kontextusban Mesterházy képviselő úr a Mathias Corvinus Collegium Alapítványt. Ebben én személyesen is érintett vagyok, ezért röviden arra is szeretnék reagálni. Tehát azt szeretném kérni képviselő úrtól, hogy nézze meg az ezekre az alapítványokra vonatkozó szabályokat, nézze meg az ezekre az alapítványokra vonatkozó vezető testületek összetételét. Az, amit ön állít, hogy ennek milyen üzleti körökkel és milyen gazdasági érdekekkel van összefonódása, ez egész egyszerűen nem igaz. Nyilvánosság által ellenőrizhető információk vannak. Egy olyan tehetséggondozási intézményről van szó, ha itt a parlamenti vitában részt vett volna, az általános vitában anno, akkor az összes ellenzéki párt képviselője megerősítette azt, hogy kiváló szakmai tevékenység folyik *(Arató Gergely: Éppen arról beszélünk, hogy nincs saját kormányintézmény... - Az elnök csenget.)*, és azt gondoljuk, hogy a tehetséggondozás ügye ugyanolyan fontos, mint a felsőoktatás megújítása. A tehetséggondozást is az általános iskolától egészen az egyetemi képzés végéig végezni kell, erre egy nemzeti

intézményt kell létrehozni, és a felsőoktatásban az egyetemek modellváltását is folytatni kell.

Említette Keresztes frakcióvezető úr a vízi-közmű-hálózat és egyéb, vasútiinfrastruktúra- és közösségiközlekedés-fejlesztés kérdéseit. Itt csak azt szeretném jelezni önnek, hogy ugye, ön sem gondolja komolyan, hogy ezeket a kérdéseket egy kivételes eljárásban behozott törvényben kellene kezelni, miközben azt kritizálja, hogy kivételes eljárásban hozunk be szabályokat?! Ezek szerintem fontos kérdések; ha azt szeretné, hogy mondja ki a kormányzat képviselője - sokadik alkalommal tesszük ezt meg -, hogy ezek fontos kérdések, mi is készülünk, ezek nemcsak szabályozási kérdések, hanem pénzügyi kérdések is. Tehát az ezzel összefüggő feladatot a kormány végzi, az ezzel összefüggő előkészítő munka zajlik, megfelelő időben ezeknek a kérdéseknek a parlamenti tárgyalására is sor kerülhet, de azt gondolom, hogy ezt pont nem egy kivételes eljárásos törvényben kellene megtenni.

Amit pedig Z. Kárpát képviselő úr említett, én mindig nagy örömmel hallgatom az ő felszólalásait, mert ő egyszerre tud jó zsarú lenni és rossz zsarú lenni. Egy személyben megvalósítja egyik felszólalásában a rossz zsarút (*Közbeszólások a Jobbik sorából.*), az első felszólalásában minden alkalommal ránk hányja a gyűlöletmantrát (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*), tehát hogy mi mennyire vagyunk elfogadhatatlanok, mennyire elképesztő az, amit mondunk; és akkor mindig van egy második felszólalása, amikor pedig a szakmai összefüggések jönnek, és egy nagyon barátságos, nyitott tónus kerül elő. Ezek mindig szépen el vannak választva egymástól. Úgy látom, hogy képviselő urat ez nem zavarja meg, én azonban az egyik felszólalás támadó és sértegető tartalmát a másik felszólalás konstruktív hangvételétől nem tudom elválasztani, nem tudunk egyszerre két szempontnak is megfelelni.

En csak azt szeretném javasolni, amit Nacsá képviselő úr mondott, tudakozódást szeretnék javasolni. Tehát meg kell nézni a nyilvánosan elérhető adatokat, és ott a nemzeti vagyon bővítésével kapcsolatos elmúlt tíz évben elért eredmények teljesen egyértelműek. Az elmúlt tíz évben számos esetben azzal támadtak minket, hogy a költségvetési forrásokat miért arra fordítjuk, hogy a nemzeti vagyont gyarapítsuk, miért vásároltuk vissza a különböző társasági portfóliókat, államosításról beszéltek bizonyos stratégiai ágazatokkal kapcsolatban. Most akkor vagy az nem volt igaz, mert azt nem tettük meg, vagy ha igaz volt, akkor abból óhatatlanul az következik, hogy a nemzeti vagyon bővül. Tehát megint arról van szó, hogy a két állítás egyszerre nem lehet igaz. Legalább azt döntsék el, hogy milyen álhírek mentén támadják a kormányt, de ahhoz akkor tessék konzekvensen ragaszkodni, mert így se füle, se farka nincs a dolognak.

Említette, hogy egy korábbi leltár tárgyalása kapcsán a nemzeti vagyonnak része a Lánchíd vagy nem része. Nem tudom, de én nem javaslom azt, hogy merüljön föl a Lánchíd értékesítése.

Volt már olyan, amikor a Lánchíd magántulajdonban volt, 1870-ben vissza kellett vásárolnia a magyar államnak. Tehát ez a kormány mindig az a kormány lesz, amelyik gyarapítja a nemzeti vagyont, szimbolikus ingatlanok esetében is, szimbolikus létesítmények esetében is, és egyébként a társasági portfóliók és az egyéb ingó eszközök kapcsán is. Mi örülnénk annak, ha ebben támogatást kapnánk, és nem pedig támadást az ellenzéki pártok részéről, de tudomásul vesszük, hogy ilyenre nem számíthatunk.

Azt hiszem, az időm is most már a végéhez közelít. Egy áttekinthető, egyértelmű, kétségtelenül szektorspecifikus, de áttekinthető, egyértelmű, jól követhető törvényjavaslatról van szó, amelyik igazgatási szempontból egyszerűsítéseket hoz, és a különböző szektorokban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a gazdaság újraindítását segíti, éppen ezért azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat méltó az önök támogatására. Köszönöm szépen a konstruktív hozzászólásokat, a konstruktív kritikát is, és kérem a támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10736. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés házelnökének, a bizottság előadójának. Házelnagy asszony, öné a szó.

MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú európai bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló T/10736. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és

az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, 9 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több módosítást is tartalmaz. A műemlékvédelmi törvényi szabályozás módosítása az egyes műemlékeket értékalapú megközelítés alapján különbözteti meg, csökken a műemlék-kategóriák száma, érdemi különbségek lesznek a két kategóriához kapcsolódó szakmai-jogi védelem nagyságában, így az állami védelem jobban összeegyeztethetővé válik az egyéni, részközösségi érdekekkel. A két kategória a „védett műemlék” és a „kiemelten védett műemlék” elnevezést kapná, továbbá az egyetemes vagy a nemzeti közemlékezetben kiemelkedő helyet elfoglaló szemlélyel összefüggésben meghatározó jelentőséggel bíró helyszíneknek a közemlékezetben való megőrzése céljából a módosítás javaslatot tesz a „nemzeti emlékpont” jogintézményének létrehozására.

(12.10)

A javaslat értelmében a Műemléki Tanácsadó Testület önálló léte megszűnik, feladata az Országos Építészeti Tervtanács feladatkörébe olvad be.

Ezen túlmenően az előterjesztés további javaslatokat is tartalmaz, amelynek az a kiindulópontja, hogy a nemzetközi térben és idehaza is a kulturális javak iránt gazdasági és művészeti értékük miatt nagyfokú kereslet tapasztalható a piacon. Ennek megfelelően az Európai Uniónak tiltania kell a harmadik országokból jogellenesen kivitt kulturális javaknak az Unió vámterületére való bejuttatását, ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy gyanús szállítmányok esetén beavatkozhassanak, és meghozhassanak minden szükséges intézkedést ezen kulturális javak lefoglalása érdekében. A törvényjavaslat pontosan ebből kiindulva tartalmazza az örökségvédelmi bírságra vonatkozó rendelkezések kiegészítését is. Tekintettel arra, hogy a kulturális javaknak az Unió vámterületére történő behozatalára alkalmazandó szabályok tagállamonként eltérőek, a jelen jogharmonizáció keretében biztosítani szükséges, hogy a kulturális javaknak az Unió vámterületére való bejuttatására egységes ellenőrzések legyenek érvényesek, amelyek összhangban állnak az uniós vámkódex már meglévő rendelkezéseivel.

Végül a javaslat magában foglalja a Budapest és agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról szóló 2018. évi XLIX. törvény, az úgynevezett Budapest-törvény módosítását is, amely a javaslat értelmében egy új fejezettel egészülne ki. Ez az új fejezet kimondja, hogy a Citadella erődöt és közvetlen környékét, a szintén állami tulajdonban lévő Citadella sántányt a közérdeket érvényesítve kell használni, fenntartani, bemutatni, helyreállítani. A Citadella erőd és környékének fejlesztése, helyreállítása kiemelt jelentőségű közfeladat. A törvényjavaslat rögzíti a Citadella lehetséges hasznosításának módját is, amelyet

kizárólag a köz érdekében, értékmegőrző módon és világörökségi védettséghez méltó módon lehet hasznosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatandó. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem György István államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában vagy esetleg későbbi szakaszában kíván-e felszólalni. *(Dr. György István: Most.)* Öné a szó, államtitkár úr. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a mostani felszólalásra, valamint a vita közbeni felszólalásra és a zárszó elmondására összesen 15 perc időkeret áll rendelkezésére.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Sok minden elhangzott a háznagy asszony által elmondott gondolatokban. Engedjék meg, hogy a kormány nevében én is összefoglaljam a zárszóban a törvényjavaslattal kapcsolatos gondolatokat. Először néhány mondatban a kronológiát.

ELNÖK: A zárszó még később lesz, államtitkár úr. *(Dr. György István: Tessék?)* Még a vita zajlik, mondom, a zárszó még később lesz.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Bocsánat, akkor ezt tudják be még a rutintalanságomnak. A zárszó elmondására kérek majd akkor szót. Elnézést kérek, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom, és most megadom a szót államtitkár úrnak a zárszó elmondására. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, és még egyszer elnézést kérek. *(Dr. Gyüre Csaba: Elnézzük.)* Köszönöm.

Először engedjék meg, hogy néhány mondatban összefoglaljam a törvényjavaslat kronológiáját. A T/10736. számmal ellátott törvényjavaslatot 2020. május 26-án nyújtotta be a kormány. Az azóta eltelt időben június 3-án került sor a javaslat általános vitájára, június 9-én - ahogy arra a háznagy asszony utalt - a Kulturális bizottság folytatta le a részletes vitát, a Törvényalkotási bizottság pedig június 18-án folytatta a jogalkotási munkát, melynek során a bizottság kormánypárti tagjainak javaslatára további módosításra irányuló szándék is megfogalmazódott összegző módosító javaslat formájában, elsősorban a

törvény technikai korrekciójával, illetve koherenciájának erősítésével kapcsolatban.

Az Országgyűlés támogatása esetén egy olyan törvényjavaslatot fog elfogadni, amely több törvény módosítását irányozza elő. Az első a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, amelynek módosítása lehetővé teszi, hogy a Műemléki Tanácsadó Testület feladatköre átkerüljön az Országos Építészeti Tervtanács hatáskörébe, továbbá átalakítja a jelenleg hazánkban lévő 15 ezer egyedileg védett műemléki érték hármas kategóriarendszerét egy kettős kategóriájú rendszerré, erősítve ezzel az állam védelmét és annak összeegyeztethetőségét a részközösségi érdekekkel, továbbá megkönnyíti a kastélyok és kúriák felújítási munkáit oly módon, hogy a szakmaiság és a műemléki szempontok sem szorulnak háttérbe.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Kulturális bizottság valamennyi ellenzéki és kormánypárti tagja is támogatta azt, hogy a Kulturális bizottság június 9-ei ülésén felszólalhasson a törvényjavaslat kapcsán a Régi Épületek Kutatóinak Egyesülete elnöke is. A kormány nyitott volt a civil társadalom visszajelzéseire és a szakma képviselőinek véleményére, és módosította is a törvényjavaslatot. Az eredeti javaslatban szereplő „kiemelt műemlék” és „nem kiemelt műemlék” kategóriák helyett kormánypárti javaslatra az említett előzmények után, szakmai háttérrel rendelkező civilek megalapozott visszajelzése alapján „védett műemlék” és „kiemelten védett műemlék” kategória elnevezések használatára tesz javaslatot a kormány.

A javaslat mindezek mellett lehetőséget teremt a helyi önkormányzatok számára a helyi építészet további védelmére, hiszen opciót biztosít a helyi védett épületek számbeli növelésére. Abban az esetben, ha az országos védetség megszüntetésre kerül, kötelező lesz vizsgálni, hogy a helyi védelem feltételei fennállnak-e, illetve hogy a helyi közösség számára milyen értéket hordoz a vizsgált épület vagy hely.

Szintén utalt rá a háznagy asszony, hogy a szövegben megjelenik az Európai Parlament és Tanács 2019. április 17-én megalkotott, a kulturális javak bejuttatásáról és behozataláról szóló 2019/880. számú rendeletének hazai jogrendszerbe való beépítése. Tehát további célként állapítható meg, hogy jogharmonizáció is történik, hiszen itt a kulturális javak tiltott kereskedelme, elvesztése és elpusztítása elleni hatékony védelem, továbbá a kulturális javak fosztogatásával és az így szerzett műemlékek értékesítésével szembeni fellépés is szintet léphet.

A kulturális javak iránt gazdasági és művészeti értékük miatt nagyfokú a kereslet a nemzetközi piacon. Az erős nemzetközi jogi intézkedések és a meglévő eszközök hatékony végrehajtása nélkül különösen a háborús övezetektől származó vagy illegálisan feltárt kulturális javak az árnyékgazdaságba kerülhetnek. Ennek megfelelően az Európai Uniónak különös tekintettel a terrorizmusfinanszírozás és a pénzmosás megelőzésének tilalma miatt kell a harmadik országokból jogellenesen kivitt kulturális javaknak az Unió vámterületére

való bejuttatását, behozatalát megakadályoznia. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy gyanús szállítmányok esetében beavatkozhasanak és meghozhasanak minden szükséges intézkedést ezen kulturális javak lefoglalása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A már elhangzottakon túlmenően a törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy az úgynevezett Budapest-törvény, a 2018. évi XLIX. törvény módosításával a Citadella erődöt és annak közvetlen környékét a közérdek maradéktalan érvényesülése mellett kell felhasználni, fenntartani, valamint helyreállítani, ez pedig kiemelt jelentőségű közfeladat. A módosítás ezt a közérdekű státuszt erősíti meg, egy szintre emeli a budai Palotanegyed rekonstrukciójának jelentőségével, hiszen kimondja, hogy a világörökségi védetséghez méltó módon hasznosítható a Citadella környéke, kizárva ezzel a magánérdekek korábbiakban már sajnálatosan tapasztalt megjelenését. A Citadella ingatlana kizárólagos tulajdonosa a magyar állam. Az ingatlan kiemelkedő történeti és kulturális értéke miatt fokozott műemlékvédelemben részesül, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő műemlék-együttes.

(12.20)

Emellett a területet 1987 óta világörökségi védelem is védi. Ezt az általános műemléki világörökségi védelmet egészíti ki a jelenlegi törvényjavaslat, amely meghatározza a terület közérdekű hasznosításának lehetőségeit, irányait. A törvényjavaslat továbbá a Citadella erőd rekonstrukciós helyreállítási munkálatainak elvégzése érdekében kimondja, hogy a terület vonatkozásában építési és változtatási tilalom nem rendelhető el, amely tény egyértelműen indokolja a műemléki kiemelt jelentőség: hazánk nemzeti kincsei között foglal helyet, méghozzá előkelő helyet a Citadella.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat messzemenőig összhangban áll a hazánk hagyományainak megőrzése érdekében végzett munkánkkal, ugyanakkor lehetőséget teremt a már megkezdett fejlődés további folytatására, amely mellett a kormány teljességgel elkötelezett. Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat egy jó példa arra, és itt most visszautalok a Kulturális bizottság ülésére, hogy vannak olyan területek szerencsére, ilyen a műemlékvédelem ügye is, amikor a kormánypárti képviselők, az ellenzéki képviselők és a civil szakmai szervezetek is együtt tudnak működni egymással.

E szándék jegyében kérem a tisztelt Országgyűlést a benyújtott törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10746. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznyagának, a bizottság előadójának. Háznyag asszony, parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta a rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló T/10746. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-járvány okozta válság idején a lakáspiacot egyszerre sújtja azonnali és radikális keresletcsökkenés, az áfakedvezmény kivezetésének árfelhajtó és kínálatcsökkentő hatása, a banki hitelezés elnehezülése és a gyárleállások miatti anyag- és árubeszerzések beszűkülése. Az építőipar teljesítményének csökkenése komoly nemzetgazdasági kárral, munkanélküliséggel és költségvetésbevételek kieséssel fenyeget. Az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadásával lehetőség nyílik elérhető árú lakások építésére, illetve a járvány okozta nehéz helyzetben munkahelyek teremtésére.

A lakáspiac támogatása egy évtizedes probléma megoldása. A kedvezményes rozsdáövezetekre vonatkozó 5 százalékos áfával mindenki nyer. Jelentősen javul ugyanis a családok lakásvásárlási és lakáshoz jutási lehetősége, a megnövekedett kereslet pedig ösztönzi a lakásépítést, így pedig új munkahelyeket teremt. Mint látni fogjuk, a javasolt intézkedések egyszerre szolgálnak társadalmpolitikai, gazdaságfejlesztési és városfejlesztési, környezetvédelmi célokat is.

Tisztelt Ház! A javaslat legfőbb céljai között szerepel a munkahelyvédelem és az építőipar támogatása. A programmal megvédjük és megtartjuk a meglévő munkahelyeket, jövedelmet biztosítunk a munkavállalóknak, a vállalkozásoknak, egyúttal pedig segítjük a gazdasági növekedést; lehetővé válik a városok begyógyítása, a rozsdáövezetek rehabilitációja.

A lakásépítések fokozottan szolgálják a jó közlekedési kapcsolatokkal bíró rozsdáövezetek megújítását. Legyen zöld és fenntartható a város! A környezet-tudatos és klímabarát építési technológiák, módszerek, berendezések alkalmazásának ösztönzése, valamint a társadalmilag optimális megvalósítási helyszínek által a program szintén segíti a környezet- és klímavédelmi célok elérését is.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslat támogatható. Kérem tisztelettel, támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznyag asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztői felszólásra van lehetőség. Kérdezem államtitkár urat, hogy most, a vita e szakaszában, vagy pedig majd a zárszó keretében kívánja a kormány álláspontját ismertetni. *(Dr. György István: Most.)* Most. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az asztalon lévő, a különleges gazdasági övezetek és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájára 2020. május 20-án került sor, amelyet a Gazdasági bizottság 2020. május 27-én tartott részletes vitája követett, majd 2020. június 11-én a Törvényalkotási bizottság folytatta a kijelölt bizottság által megkezdett munkát. Tárgyalása során pedig egy módosító javaslatot fogadott el, amely zömében kodifikációs és nyelvtani, illetve technikai pontosításokat tartalmaz, egy beépítésre került érdemi módosítás mellett, melynek az a célja, hogy a politikai viták elkerülése végett egyértelművé tegye és pontosítsa azt az előterjesztői szándékot, hogy a főváros, valamint a megyei jogú városok területén kiemelt, illetve különleges gazdasági övezet ne legyen kijelölhető.

Az Országgyűlés támogatásával egy olyan törvényt fog elfogadni, amely összhangban van az utóbbi évek nagy beruházásainak és kapacitásbővítéseinek dinamizmusával, hiszen lehetőséget teremt az ország növekedési ütemének megőrzésére, a tőkevonzó képesség javítására, a beruházási kedv 2011 óta tapasztalt növekvő tendenciájának hatékony támogatására.

Nemrégiben elhangzott itt, a tisztelt Ház falai között, és hadd idézzem ide vissza most, hogy a baloldali kormányzás idején, 2002-2010 időszakában mintegy 39 425 milliárd forint összeget tett ki a beruházás összértéke, míg a 2011-2019 közötti időszakban 56 396,7 milliárd forint értéket mutat, és folyamatosan emelkedő tendenciát követ.

A fejlődés fenntartása, támogatása, folyamatosága kétségtelenül egész Magyarország érdeke, függetlenül attól, hogy ki melyik politikai táborhoz tartozik. Ezek a különleges gazdasági övezetek támogatják a kormány foglalkoztatáspolitikáját, a munkahelyteremtést, és segítik a munkavállalókat abban, hogy aki dolgozni akar, az dolgozhasson Magyarországon.

A törvénytervezet lehetőséget teremt a már említett nagyberuházások hatásainak területi szintű enyhítésére, hiszen a különleges gazdasági övezet kialakítása esetén az érintettséggel bíró megyei önkormányzathoz befolyó adóbevételek tekintetében a megyei önkormányzatnak lehetősége nyílik arra, hogy rendelet alapján a már említett többletforrásokat célzottan tudja felhasználni a területen fekvő, különösen

a beruházással érintett településeken és az itt megvalósuló fejlesztések és működések támogatására.

A jövőben az 5 milliárd forintot meghaladó beruházásokból származó adó - a települések eddigi kizárólagos részesedése helyett - a környéket helyezi előtérbe, így segítve egyéb kistépülések részesedését és növelve a helyi közösségek mozgásterét... *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Ez nem az...)* - ez az; hogy az állam nem von el adóbevételt az önkormányzatoktól, ez axióma, és sokak által vitatott kérdés.

Fontos továbbá kiemelnem, hogy a javaslat értelmében szigorú, meghatározott feltételeknek kell fennállnia ahhoz, hogy egy terület különleges gazdasági övezetté legyen nyilvánítható. Automatizmusról tehát semmiképpen sem beszélünk. *(Moraj és közbeszólások az ellenzéki oldalon, köztük: Ez nem az... - Különlegesen rozsdás... - Dr. Brenner Koloman: Elnök úr, segítsen! Szegény államtitkár úr... - Dr. György István az iratai között lapoz. - Nacsá Lőrinc a segítségére siet.)* Köszönöm a figyelmeztetést. Ezt ismét a rutinalanságomnak tudhatják be, elnézést kérek.

(12.30)

Idóm jelentős része eltelt, úgyhogy néhány szót szeretnék akkor erről szólni. A rozsdáövezetekről szóló törvényjavaslat egy évtizedes problémát kíván orvosolni. A rozsdáövezetek olyan területek, amelyek évtizedekkel ezelőtt még a városok szélén helyezkedtek el, a városok növekedésével azonban átmeneti zónákká váltak. Ezekben, a jellemzően kedvező elhelyezkedésű, jó közlekedésű - ideértve a közösségi közlekedést is - területeken ipari tevékenységet végeztek, közlekedési létesítmények, nagy raktárak, esetleg régi lakóházak voltak. A rendszerváltás után nagy részükben megszűnt az eredeti tevékenység, és évek óta leromlott állapotban, elhagyottan állnak, vagy alig kihasználva működnek, és az adott település egyik szegyenfoltjának tekinthetőek, legyenek azok bármilyen települések.

A rozsdáövezetek rehabilitációja ebből következően nemcsak Magyarországon, hanem minden egyéb, iparosodáson és urbanizáción átesett területen, mindenhol a város- és ingatlanfejlesztések egyik legfontosabb és legfiatalabb területe. A bennük rejlő potenciálok, elhelyezkedésükből származó értékek és lehetőségek miatt jelentenek fontos szerepet egy város fejlesztésében, éppen ezért rehabilitációjuk szükszerűség.

A települések közül kiemelkedik a főváros, és nem csak gazdasági szempontból. Budapest az elmúlt tíz évben jelentős fejlődésen ment keresztül, és még legalább ennyi fejlesztés van tervben. A cél, hogy 2030-ra Budapest az egyik legnagyobb, legélhetőbb európai nagyváros legyen, amiben, úgy gondolom, jó úton járunk.

Önök is Magyarországon élnek, Magyarországon tapasztalnak, és ha végignézik az elmúlt 30 évet és azo-

kat a területeket, amelyek elhanyagoltan, rozsdáövezetként, hasznosítatlanul állnak, akkor azt gondolom, hogy nem kell túl sokat magyarázni azért, hogy miért fontos Magyarország számára az, hogy ezek a rozsdáövezetek megszűnjenek mind Magyarországon, mind pedig a megyékben, és kiemelt jelentőséggel bírjon az, hogy a rozsdáövezetek megújuljanak, elsősorban lakásépítésre vagy más célú hasznosításra. Különös jelentősége van annak, hogy ezen területek támogatására adókedvezménnyel és áfacskökkentési javaslattal is egyben fejleszhetőek legyenek a települések.

Még mielőtt bármelyik ellenzéki képviselőtársam is vitatná a javaslat ezen pontját, engedjék meg, hogy akkor itt és most véglegesen tisztázzam, hogy a javaslat nem zárja ki az önkormányzatokat, hovatovább nem hagyja figyelmen kívül a települések és a főváros tekintetében pedig a kerületek településrendezési szabályait. A javaslat értelmében a kormányknak ki kell kérnie a települési önkormányzatok, a fővárosban az illetékes kerületi önkormányzatok véleményét. Önök pusztán véleménykikérésnek értelmezik, mi együttműködésnek a kormány és az önkormányzatok között. A törvényjavaslat nem valakinek, hanem mindenkinek a javát szolgálja.

Összefoglalva azt tudom önöknek elmondani, hogy a lakásépítési és életminőséggel kapcsolatos kormányzati célkitűzéseket is támogatja ez a törvényjavaslat. Évtizedes adósságot kíván azzal pótolni, hogy végre megteremti annak keretfeltételeit, hogy a pusztuló, a városban belül egyébként jó elhelyezkedésű rozsdáövezetek újra bekapcsolódjanak a város életébe. Nemzetközi szinten is látható, hogy ezekre a területekre speciális szabályokat alkot a jogalkotó, illetve speciális ösztönző mechanizmusokat próbál kialakítani, amelyeknek segítségével az ezen a területen történő beruházásokat támogatni tudja.

Ebben az általános helyzetképben a koronavírus-járvány adott még egy csavart a történethez, ugyanis kiemelkedően fontos, hogy az építőiparnak és a gazdasági növekedésnek is lökést tudjunk adni, amire szintén alkalmas ez a javaslat. A fentiekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Jelzem államtitkár úr számára, hogy a zárszó elmondására hét perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, aki a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményét ismerteti háromperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Kö-

szönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Évek óta győzködjük a kormányt, hogy mennyire fontos a korábbi ipari és egyéb tevékenységgel szennyezett területek kármentesítése és rehabilitációja. Több ezer ilyen van az országban, melyek időzített bombaként működnek, helyre nem hozható módon veszélyeztetve talajainkat, vízbázisainkat és lakókörnyezetünket. A kormány mind a mai napig elszabotálta az ezzel összefüggő feladatokat, legfeljebb egy-két látszatintézkedést hozott.

A rozstdaövezetek rehabilitációja kapcsán is sokszor elhangzott, hogy megfelelő kármentesítés után, a zöldfelületek pusztítása helyett, mint ahogy éppen most tervezik a MotoGP-pályát Hajdúnánáson zöldfelületen, szóval, ezeken a területeken lehetne a helye az új fejlesztéseknek, legyenek azok a zöldgazdaság, az oktatás és a kultúra letéteményesei. Ehhez képest a kormány most a foglalkoztatási válságra és a lakáshiányra hivatkozva egy olyan tervezetet nyújtott be, ami kommunikációs szempontból talán jól hangzik, de éppen az ellenkezőjéről szól.

Azt kérdezzük, hogy milyen hozzáállás az, hogy a kormány rendeletben állapíthatja meg az ezen kiemelten közérdekű beruházás helyszínére és közvetlen környezetére vonatkozóan a felszín alatti vizek és a földtani közeg kármentesítésével összefüggő hatósági eljárások ágazati jogszabályban foglaltaktól eltérő, különös eljárási szabályait, a kármentesítés során a tényfeltárás, a beavatkozás és a kármentesítési monitoring egyedi szabályait. Miért nem ismerhetők meg már most ezek az előírások? Ha az eltérő szabályok netán enyhébbek lesznek a hatályosnál, mi garantálja, hogy ezen területek lakásépítési beruházásai egészséges környezetet biztosíthatnak a majdani ott élőknek? És hogyan gondolja a kormány azt, hogy a kármentesítési hatósági eljáráshoz 42 nap elég, amikor tudjuk, hogy sokszor hónapokig tart egy-egy terület szennyezettségének megfelelő feltárása?

És mivel magyarázzák azt, hogy ezekre a területekre olyan egyedi szabályokat írhatnak elő, amelyeknek semmilyen korábbi településrendezési, építési, örökségvédelmi, városképi, zöldfelületi, sőt még országos tűzvédelmi előírásokat sem kellett figyelembe venni? A tervezetben szó sem esik arról, hogy kik és miből fizetik a területek legalább névleges kármentesítését, infrastrukturális fejlesztését. Nyilván persze majd az adófizetők.

Az LMP álláspontja szerint ez a salátatörvény a Fidesz-KDNP holdudvarába tartozó cégek profitszerzését akarja megerősíteni, egyúttal pedig az önkormányzatiság eszméjét és a környezet védelmét tovább gyengíteni. Mindezek alapján a tervezetet elfogadhatatlannak tartjuk.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék sorai-
ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Óriási volt az előttem elhangzó felszólalás, minden egyes lényeges elemet tartalmazott abból, ami rendszerszinten, filozófiailag a bajunk azzal, amit rozstdaövezetek helyzetének rendezése kapcsán - ugye, ez a fedőneve vagy fedősztorija az egész történetnek - a Fidesz-KDNP csinálni szeretne.

Honnan indult a történet? 2010-ben bejutott a Jobbik a parlamentbe, egy 47 fős, igen terebélyes frakcióval - ugye, akkor még dupla létszámú parlamentről beszéltünk -, és az első ülések egyikén felmerült nemcsak a lakhatás kérdése, de egyáltalán a rozstdaövezeti témakör, tehát azon lepusztult iparterületek, korábbi, már nem használt területek rendezésének szándéka. Ugye, itt lehetséges barnamezős beruházások tömegéről esett szó a Házban, és hát nem igazán érkezett ezekre kormányzati reakció. De azt látuk, hogy két problémakör találkozik egymással. Egyrészt Budapesten, nagyvárosokban, környékükön óriási, hektárszámban mérhető, hasonló lepusztult iparterület, környezetvédelmi szempontból kármentesített vagy még nem kármentesített, de mindenképp hasznosítható, jó helyen található terület ismeretes. A másik oldalon pedig adott egy lakhatási, szociális katalizma, illetve krízishelyzet.

Ha az előterjesztőre vagy kormánypárti képviselőtársaimra nézek, muszáj őket egy folytatólagos, évtizedes önfeladással, jövőfeléléssel vádolnom, hiszen tétlenül nézték, tétlenül szemlélték, hogy ez a lakhatási katalizma lesújtson százazrekre, külföldre zavarjon tízezreket kényszerűségből. Nem volt ennek a kormánynak semmiféle észszerű elgondolása azt illetően, hogy ki és hogyan fizessen ki 160 ezres albérleti díjakat. Tehát önök egy ilyen piaci zavart, disszonanciát úgy néztek tétlenül, hogy a magyar fiatalok, családok, nehéz szociális helyzetben lévők kényszerből brutális, hardcore albérleti díjakat kellett hogy fizesse-
senek éveken, évtizedeken keresztül, mert a kormányunk nem is értette azt a problémakört, ami ezt a válsághelyzetet előidézte.

Ugyanilyen tétlenül szemlélte nemcsak a kínálati oldal szűkösségét, tehát hogy kevés a bérelhető lakás, nem tudnak a magyar fiatalok hova menni, ez pedig felnyomja az árakat, hanem az Airbnb megjelenését is.

(12.40)

Azon modern, XXI. századi, internetes háttérű, közösségi típusú megoldások tengerentúli városokban, San Francisco példája volt talán az állatorvosi lova ennek, ahol 2000 ingatlant vettek ki a piacról, mindez az albérletárak másfélszeresére, kétszeresére növekedését okozta. Magyarországon több mint 3500 ingatlant vettek ki a piacról ezek pusztán az első időszakban, amikor elkezdtünk erről a parlamentben vitatkozni, és Magyarország Kormánya nem tett semmit, nem ismerte fel a problémát megint csak, felzabálva a saját jövőnket, tétlensége által konkrét tízezreket engedett kényszerűségből külföldre menni, akik

itt egyszerűen nem tudták a lakhatási céljaikat megvalósítani.

Mit szokott erre mondani a kormány? CSOK. Én a CSOK támogatója vagyok, ezt el szeretném mondani, az ellenzéki térfélen lehet, hogy nincs mindenki így ezzel, én a családtámogatások minden értelmes formáját támogatom. A CSOK-kal egy bajom van: jelenlegi működési modellje neoliberais. Az út szélén hagy komplett társadalmi csoportokat, szegényebbeket, rosszabb jövedelmi helyzetűeket, és száz százalékon kedvezményezi azokat, akik nem szorulnának rá feltétlenül a kedvezményekre. Tehát újjépítésű lakóparki lakáshoz teljes támogatási spektrumot ad a CSOK, viszont egy albérlő magyar fiatal számára semmilyen lehetőséget nem nyújt az égvilágon. És a CSOK-nak azért volt egy belépő, besurranó pályája, kedves képviselőtársaim. Ez az volt, hogy az albérletben lakó, dolgozó, gyűjtőgető magyar fiatal állami támogatással, lakhatási célú előtakarékossgal, egy Fundamenta- vagy akármilyen szerződéssel össze tudta évek alatt rakni a CSOK-nak az önrészét, és ezt a lehetőséget Magyarország Kormánya megszüntette, bedózerolta, megsemmisítette a jövőfelélés egy másik elemeként. És így jutottunk el a rozsdáövezetekhez és a lakhatási problémakör találkozásához.

Most, tíz év elteltével Magyarország Kormányában talán nem fogalmazódott meg ez a gond, de valamelyik lobbistában biztos, hogy hát azért, barátaim, itt van Budapesten több tíz hektár hasznosítható terület, valakinek ehhez hozzá kell nyúlni, hiszen a közpénzek kicsatornázása most már iparszerűen folyik, teljes iparágak kerültek kormányközeli oligarchák kezébe, de itt van még egy szűz terület, akkor nyúlunk hozzá ehhez. És Magyarország Kormánya nem azt csinálja meg, amit tíz éve már meg kellett volna, a Jobbik kidolgozta a programot is hozzá, csak el kellett volna venni és saját név alatt benyújtani. A „Mi várunk” program ugyanis, a miénk, állami háttérű bérlakásépítési program, központi anyagbeszerzéssel, vállalható áron, tömeges bérlakásépítések mentén, az üresen hagyott ingatlanállomány felújításával és bérleményként kiadásán keresztül éves szinten 5-10 ezer új ingatlant, lakható bérlakást tudna behozni a magyar piacra. Ez a kínálati oldal olyan szélesítését tenné lehetővé már egy kormányzati cikluson belül, hogy érezhető lenne mindez egyrészt az albérleti árak csökkenésén, másrészt a lakhatási válság is enyhülne, pár év után pedig bekerülési áron megvásárolhatóvá kellene tenni ezeket az ingatlanokat.

Magyarország Kormánya nem ezt csinálja. Nem kedvezményes árú bérlakásokat biztosít, amelyeket a piaci bérleti díjak feléért, harmadéért lehetne a Jobbik modellje szerint bérelni, hanem kedvezményes lehetőséget biztosít nagyvállalkozók számára, hogy hasznosítsák a különböző rozsdáövezeti területeket, hogy saját szakállukra az adófizetők segítségével beruházásokat foganatosítsanak, építkezzenek, és az ő kegyükre bízva talán a megépített ingatlanok 10-20 százaléka bérlakásként is funkcionálhat. Nincs ennek semmiféle kötelező kikötése, természetesen piacgazdaságról van

szó, tehát nem is kell magáncégek életébe beleerőszkoskodni, de olyan klímát igenis ki lehetne alakítani, hogy lehessen megfizethető árú bérlakást találni a fővárosban és a nagyvárosokban.

Ez a változtatás, ez a módosító csomag nem efelé mutat, egyértelmű célja olyan nagyvállalkozók, feltételezhető kormányközeli oligarchák kedvezményezése, akik célja eddig ki nem használt iparterületek lakhatási és egyéb célú hasznosítása. És ha ebbe beleférnek a magyar fiatalok és a magyar jövő, akkor ez a kormány örülni fog, hogy ezt a 10 százalékot majd fel tudja tenni óriásplakátra, de az biztos, hogy rendszer szinten a lakhatási kataklizmán nem tud változtatni ez a javaslat. Nem tud enyhíteni azon a katasztrófális helyzeten, hogy tízezrek, százvezrek kényszerülnek a szüleikkel élni, mert anyagi okokból nem tudnak - még a családalapítási szándék megfogalmazódása után sem - önálló otthonra szert tenni. És a rendkívül alacsony, megalázóan alacsony bérszínvonal mellett a második ok, amiért magyar fiatalok tömegével vándorolnak el, egyértelműen a lakhatási válság, az önálló otthon megszerezhetetlen mivolta, pontosabban az, hogy ha átlagfizetésből valaki igyekszik félretenni, akkor 6-12 évig csak arra kell kuporgatnia, hogy egy lakáshitelhez az önrészt ki tudja fizetni. Ezt követően még hitelfizetésre, törlesztésre van kárhoztatva, az ismert banki feltételek mellett további évtizedes vagy akár két évtizedes távlatban, és közben várja el Magyarország Kormánya ettől a helyzettől, hogy adott esetben a demográfiai krízis is csillapodjon.

Én viszont elébe mennék ezen problémáknak, és egy valódi nemzetmentő bérlakás- és otthonteremtési programmal, a kínálati oldal szélesítésével, évente 5-10 ezer bérlakás átadásával, ezeknek később megvásárolhatóvá tételével igyekeznék motivátorokkal és ösztönző eszközökkel itthon tartani fiatalokat, hogy ne kelljen kényszerűségből más országban boldogulniuk. Hiszen a magyar hazához tartoznak, kutya kötelességünk minden életlehetőséget biztosítani számukra, ami ahhoz szükséges, hogy a XXI. században itt, a szülőföldjükön boldogulhassanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Az LMP frakciója nevében szeretnék néhány gondolatot elmondani ehhez a törvényjavaslathoz. Néhány gondolatot, ami a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményeként elhangzott, szeretnék megerősíteni.

Valóban nagyon nagy probléma az a mérgezett örökség, amit elsősorban azzal örököltünk, hogy a rendszerváltás után számos nehézipari vagy vegyipari üzem bezárt, de a veszélyes hulladékok maradtak, a környezetet elszennyezték, és tudjuk azt, hogy ezek a

problémák ma már nagyon sok embernek az egészségét is veszélyeztetik. Valóban, ezek a területek környezeti kármentesítésért kiáltó rozsdaovezetekké váltak, amelyeket tényleg akcióterületekké kellene nyilvánítani, de persze nem elég, hogy csak ezzé nyilvánítani, hanem tenni is kellene valamit.

Emlékeztetnék arra, hogy a '90-es években elindult az országos környezeti kármentesítési program, Metallochemia, Üröm-Csókavár, és ennek a programjai, amelyeket éveken keresztül próbáltak valamilyen módon prioritási sorrendbe állítva felszámolni, de sajnos az a program akkor félbeszakadt. Önök az elmúlt tíz évben egyáltalán nem tartották fontosnak, hogy ezzel valamit tenni kell.

A jelenlegi törvényjavaslatban szereplő lakásépítési program is évek óta állami segítségért kiáltó ügy, önök ezért sem tettek semmit, sem az állami bérlakásokért, sem a fiatalok lakáshoz juttatásáért - leszámítva persze a felső középosztály számára meghirdetett CSOK-ot -, és különösen nem a meglévő lakásállományának a korszerűsítéséért.

Ezzel a tervvel, ami itt van előttünk, több problémánk is van. Az első a szokásos probléma, hogy ebben az ügyben igazán nem történtek előtte érdemi egyeztetések. Ha az önök többségével az Országgyűlés elfogadja a törvényt, akkor a települések feje felett lehet dönteni. Hiába van sok szakterület, együttműködés és társadalmi egyeztetés nyomán kikristályosított elképzelése egy településnek, és hiába van mindez rögzítve a településfejlesztési és -rendezési dokumentumban, de már az sem érdekes, hogy egy szennyezett terület kármentesítésének megvannak a szakmai előírásai, hatósági felügyelete.

Ezzel a javaslattal önök most minden jogi és szakmai követelményt kényük és kedvük szerint felülírhatnak, ráadásul az egész csak ürügy arra, hogy az önök építési, beruházási holdudvara megint egy nagy üzlethez és nyereséghez jusson, hogy potenciális jó területeket kapjanak meg, hogy majd ott minden kármentesítést az állam fizet közpénzből, ők pedig még áfakedvezményt is kapnak az építkezéshez.

Az LMP álláspontja szerint ez a terv az önök holdudvarába tartozó cégek profitszerzését akarja megerősíteni, egyúttal pedig gyengíteni fogja az önkormányzatiság eszméjét és a környezet védelmét, ami napjainkban különösen komoly probléma.

A terv valószínűleg a maradék jó fekvésű és átjátszható területekre irányul, és nem aszerint, hogy hol lenne a legnagyobb szükség a kármentesítésre vagy városi alközponti és zöldterületi fejlesztésekre, megfizethető lakásokra.

(12.50)

Nem véletlen, hogy a területeket majd csak ezt követően fogják kijelölni. Félreértés ne essék, mi évek óta gyözködjük a kormányt, hogy mennyire fontos a korábbi ipari és egyéb tevékenységgel szennyezett területek kármentesítése és rehabilitációja. Több ezer ilyen van az országban - ezt nyilván önök is tudják -

amelyek időzített bombaként működnek. Azt kell hogy mondjam, hogy helyre nem hozható módon veszélyeztetik a talajainkat, a vízbázisainkat és a lakókörnyezetünket is. Ez a javaslat nem a lakhatás elősegítéséről szól, sokkal inkább a hatalomról és a pénzről. Az LMP nem fogja megszavazni ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Maga a rozsdaovezet-probléma egy valóságos probléma minden nagyvárosban, így Budapesten is, tulajdonképpen a 30 évvel ezelőtti rendszerváltás hagyatéka a nyakunkon. Nem lehet vitatni, hogy vannak olyan ingatlanok, amelyek jó infrastruktúrával, városképet is rontó helyzetben léteznek, vannak. Ugyanakkor azt kell megemlítenem, hogy a keretjellegű törvény nagyon nagy veszélyeket rejt magában, hiszen a végrehajtási rendeletben van elásva a lényeg. Azt nem látjuk, hogy igazán majd mi minősül rozsdaovezetnek; annak a minősítése, hogy fogok egy jó helyen lévő telket, és azt mondom, hogy ugyan már, most ott park van, de egyébként építési, helyrajzi száma van, valamikor ott egy ktsz működött, és azt kinevezem rozsdaovezetnek. Mi a paramétere annak, hogy valami rozsdaovezet? - ez az egyik gond, ezt nem találtam. A bizottsági ülésen is volt módom hozzászólni.

A másik, amit szeretnék megemlíteni, hogy itt különböző tulajdonokkal találjuk magunkat szembe. Itt a legkevesebb az önkormányzati tulajdon, attól függ, még egyszer mondom, hogy mit minősítünk rozsdaovezetnek, mert akkor lehetséges, hogy sok önkormányzati tulajdon is belekerül ebbe. Csak szeretném megemlíteni, hogy van egy 70 vagy 80 hektáros területe a fővárosnak, az úgynevezett Cséry-telep, ez a Cséry-telep akár rozsdaovezetnek is minősíthető. Előkelő helyen van, az M5-ös és a XVIII. kerület frekvenciáján, csak itt is az van, amit előttem a Fenntartható Fejlődés Bizottságának elnök asszonya említett, hogy itt a kármentesítésre körülbelül 20 milliárd forintot kell rászánni. Ennek nincs garanciája, hogy ez a kármentesítés elmarad, vagy nem marad el, azt ki finanszírozza, és mi történik ennek a megvásárlásával, milyen módon történik. Ha rozsdaovezetté minősítjük, az valami olyasmi lesz, mint a kiemelt gazdasági övezet, amely alapján lehet bárki a tulajdonos, rá tettük a kezünket, az kiemelt rozsdaovezet vagy gazdasági övezet, mert úgy tűnik, az alternatíva az, hogy kiemelt gazdasági övezet nem lesz a fővárosban és a megyei jogú nagyvárosokban, de lehet, hogy az alternatívája a rozsdaovezet, amely viszont éppen a megyei jogú városokban és a fővárosban található.

Azt szeretném jelezni az államtitkár úrnak, aki jól ismeri Budapestet, hogy például Kőbányán is három ilyen hatalmas nagy ingatlan van, amely minősíthető

rozsaövezetnek, de vannak tulajdonosai, van városfejlesztési terv, van kerületfejlesztési terv, meg van adva, hogy mit lehetne ott építeni. Nyilván a legtöbb helyen az önkormányzatok azt szeretnék, ha lakás épülne, vagy városarculatot javító olyan építmény, amely megéri a befektetőnek is, és eltűri a lakosság is. Ha felsorolnánk néhány olyat, fővárosról lévén szó, megemlíthető a Ganz-MÁVAG, az is egy lehetséges rozsaövezet, a minősítést - még egyszer mondom - nem tudom. Nem tudom, mennyi tulajdonosa van. Sok-sok tulajdonosa van, ezért valóban előrelépni a tulajdonviszonyok gubanca miatt nem nagyon lehet. Olyan ez, mint a mezőgazdasági földterületeken a részaránytulajdon, hogy egy bizonyos terület gazdája tekintetében, mondjuk, egy hektárnak akár kétszáz részarány-tulajdonosa is lehet, és senki nem tud semmit kezdeni a földjével. Nagyjából ezeknél mindegyiknél ez a helyzet van. Ilyen a volt bezárt gyárak területe. De lehetne a növényolajgyárat említeni, amely szintén ott áll harminc éve, a bőrgyárakat, a szövőgyárakat. Azt gondolom, van még néhány volt szovjet katonai laktanya is, amit lehet, hogy annak lehetne minősíteni, nem tudjuk, hogy annak minősül, és vannak bezárt kórházak is.

Hogy mi a rozsaövezet, ezt ebből a törvényből nem fogja megtudni senki. Vegyül például Óbudát, itt van a Gázgyár, már nem tudom, hány esetben kormányrendelet is született, már volt pályázat is kiírva a Gázgyár hasznosítására és persze a kármentesítésére, ugyanakkor nem történik semmi, sőt most a módosító indítványoknál kiderül, hogy korábban a kormány támogatta a Gázgyár kármentesítését, most ebben a költségvetésben - az időközben megváltozott fővárosi vezetési összetételben - nem támogatja a kormány a Gázgyár hasznosítását. Így például nem tudjuk, hogy milyen körülmények között fog majd hasznosulni.

Összességében, azt gondolom, egy olyan törvény van előttünk, amely némelyik helyen valóságos problémát, várost rondító problémát feszeget, de olyat, amelyet nem beszéltünk meg a várossal, egyikkel sem, az érintett megyei városokat is beleértve, nem beszéltünk meg Budapest esetében a kerületekkel, és nem érzünk összehangolást a végrehajtási rendeleteknél. Inkább az a fő gond, itt településképi törvényt módosítottak egy salátatörvényben nemrég, az előttünk lévő vita kapcsán, ott is az van, hogy településképi védelmi terveik vannak a kerületeknek, nem esik szó arról, hogy ezekhez milyen módon illeszthető ez a rozsaövezet, és területrendezési és területfejlesztési terveik is vannak a kerületeknek.

Befejezésül azt szeretném megemlíteni, hogy nyilván egy olyan törvényt fogadunk el, amely a külföldi tulajdonosokkal, a vegyesvállalati tulajdonosokkal, a sok magántulajdonossal, egy-egy helyen az önkormányzati tulajdonosokkal, úgy érzem, ez nincs egyeztetve. Az előttem szólókkal szeretnék egyetértetni, attól tartok, hogy egy-egy ilyen ingatlan lesz majd a külföldi munkavállalóknak, akik pótolják a munkaerőhiányt Magyarországon – munkásszálló-

építési kampány -, lesznek olyan különböző akciók, amelyekre jók ezek a rozsaövezetek. Nem tudjuk támogatni, elnézést kérek, államtitkár úr. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak a Fidesz-képviselőcsoport részéről. Öné a szó, háznagy asszony.

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, hogy lehetőséget kapok arra, hogy szóljak. Nem készültem rá, de azért kerül erre sor, mert én mindenekelőtt szeretném elmondani, hogy én nem vagyok fővárosi lakos, én vidéki képviselő vagyok, amire nagyon büszke vagyok. Kaposvár város képviselője vagyok jelen, egy kaposvári város, amely közel 70 ezer lakossal bír.

Amikor a Törvényalkotási bizottságban hallgattam a rozsaövezetről szóló törvényt, illetve a városrehabilitációval kapcsolatos szakmai előterjesztést, akkor, megmondom őszintén, én arra gondoltam, hogy ez valami fantasztikus előrelépés. Megdöbbenem hallgatom a tőlem jobbra ülő, illetőleg a baloldalhoz tartozó képviselőtársaimat, akik semmi jónak nem tudnak örülni, és minden esetben csak a kritikát fogalmazzák meg. Mi, vidéken élő képviselők mindig úgy gondolkodunk, hogy ha egy város, egy település, legyen az kisebb város vagy nagyobb település, gazdagodik és szépül, az mindannyiunk életét jobbá teszi, a gyerekeinknek jobb közérzetet biztosít, a családok kedvezően állnak ehhez a kérdéshez, és ez valami olyan lehetőséget teremt, amely nemcsak munkát teremt, nemcsak esetleg valami anyagi lehetőséget hoz létre, hanem gazdagítja azt a települést.

(13.00)

Utánanézttem, mivel nem tudom, Budapesten mit nevezünk rozsaövezetnek és merre terülnek el ezek a területek, hiszen nem vagyok ennyire járatos a fővárosi területek, illetve kerületek gondjaiban, és találtam egy térképet, azt kinyomtattam, és ennek ismeretében mentem el a Törvényalkotási bizottságba és hallgattam meg az előterjesztést, amit én egy csodálatos dolognak tartok. Látom, hogy ez a térkép csak a nagyobb rozsaövezeteket, illetve barnaövezetként emlegetett területeket tünteti fel, amely van Budán is és van a pesti oldalon is. Megpróbáltam összeadni most, ahogy hallgattam az előttem szólókat, hogy a legnagyobbként emlegetettek körülbelül mekkora területet foglalnak le, és ez közel 700 hektárt jelent, pontosan 698,4 hektárt. Ez egy óriási terület, hát, ez valami egészen elképesztő!

Ha arra gondolok, hogy ezek a területek ott csúfítják a várost, hatalmas sebként jelennek meg egy ekkora hatalmas főváros területén, és van egy kormány, amely eldönti, hogy létrehoz egy olyan lehetőséget, amivel ezeket a sebeket megpróbálja begyógyítani, lehetőséget

teremt a zöldterületekre, lehetőséget teremt a lakásépítésre, nem mindjárt azt kell felhozni, hogy ki fogja a lakásokat építeni. Az majd közbeszerzés alapján el fog dőlni. Lényeg az, hogy a fiatalok számára lehetőséget teremt kedvezményes, 5 százalékos, csökkentett áfával vásárolható lakások megszerzésére, lehetőséget teremt arra, hogy jobb levegő legyen a városban azok helyett a szlómós területek helyett, amelyeknek nem tudjuk, milyen a talaja, hiszen gyárterületek voltak, látszik ezekből a kerületi térképekből, amit kinyomtattam, hogy milyen területekről van szó. Tehát úgy gondolom, mindenkinek örömét kellene kifejezni, hogy a kormány gondolt arra, hogy ezzel is élhetőbbé, lakhatóbbá, szebbé teszi a várost, mert ez lehetőséget teremt a fiataloknak, lehetőséget ad munkahelyteremtésre, szórakozásra, játékra, élhetőbbé és lakhatóbbá teszi azt a környezetet, amely most jelen pillanatban tényleg csak elcsúfítja ezeket a külső kerületeket. Biztos vagyok benne, hogy az ott lakók is nagyon nagy örömmel és odaadással fogják fogadni, hogy végre egy közművesített, újjáépített nagyon szép, lakható környezetben fogják élni az életüket a családjaikkal együtt.

Megmondom őszintén, hogy mi, vidéken élő emberek így állunk hozzá egy-egy rehabilitációhoz, még akkor is, ha valamely terület esetleg a kisajátítás vagy művelési ágból való kivonás során kerül hozzá ahhoz a területhez, amely egy ilyen rehabilitációs területet érint. Mindannyian úgy vagyunk vele, hogy ami szép és hasznos, az mindig támogatandó cél, hiszen az valamennyiünk épülésére, örömeire, a városiakok épülésére és kiszolgálására szolgál. Nagyon kérem önöket, képviselőtársaim az ellenzéki oldalon, hogy próbálják átgondolni, mi lenne, ha önök ezeknek a rozsdáövezeteknek a határában élnének. Nem az lenne a legfontosabb, hogy végre olyan környezet legyen, egy olyan határvonalon túltekintő valami történjen ebben a csodálatos fővárosban, ami nemcsak a városközpontot hivatott fejleszteni, hanem azon túl tekint? Sokkal távolabbra lát az a városépítész-csapat, amely ezt az egészet kigondolta és a kormány támogatását kérte hozzá.

A kormány pedig ezt meg is adja, és igenis valami olyan csoda fog történni ebben a városban, amiről eddig soha senki, semmilyen szót nem ejtett, legfeljebb csak a fejét csóválta és elkerülte azt a területet nagy ívben, mert úgy gondolta, hogy ez mégis szörnyű, hogy Budapesthez tartozik, és valami barnaövezetnek vagy rozsdáövezetnek titulálják. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Csak egy villámkérdés, mert az általános vitából sem derült ki, hogy pontosan mit jelent az, hogy az önkormányzatok véleményének kiké-

résével. Államtitkár úr, a törvény előkészítése kapcsán mely önkormányzati szövetségekkel történtek egyeztetések és azoknak elérhető-e a jegyzőkönyve?

Háznagy asszony felszólalása kapcsán szeretném jelezni, hogy nagyon sok mindennek tudunk örülni, ami a kormány által benyújtott törvényjavaslatok indoklásában van, csak a tapasztalat az, hogy általában nem az történik, amit leírnak, deklarálnak, és itt a garanciák fontosak. Nyilván kaposvári képviselőként Szita Károllyal, a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnökével tud konzultálni arról, hogy mi a véleménye. Javasolom, hogy ezt tegye meg. Szerintem városvezetői szempontból kicsit máshogy néz ki ez a törvényjavaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Kevés időm van. Mátrai képviselő asszonynak szeretnék reagálni. Képviselő asszony, ha nem lakásépítés kapcsán jött volna be ez a rozsdáövezeti dolog, ami mögött sok mindent lehet sejteni, hanem azért jött volna be, mert az országban sok ezer helyen van elszennyezett környezet, ahol a talajt veszélyeztetik, ahol az ivóvizet veszélyeztetik, akkor mi is örülnénk. De semmi nem történt. Önök leállították ezt a kármentesítési programot sok-sok éven keresztül. Most hirtelen fontos lett? Miért?

Miért nem fontos az emberek egészsége vidéken, és miért nem fontos azoknak a problémáknak a megoldása, ami több tíz éve húzódik, és ami most már nem annyiba fog kerülni, mint régen, de az emberek egészségébe fog kerülni? Ez pedig nem lesz más, mint az, hogy az önök holdudvarában érdekelteknek, valószínűleg Mészáros Lőrincnek meg nem tudjuk, kicsodának fogják átjátszani ezeket a területeket, és ezek sem lesznek rendesen kármentesítve. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. György István: Igen.)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Sok minden elhangzott a hozzászólásokban, oligarcházás szokás szerint, és elhangzott a bérlakásprogram követelése ezen a törvénytervezeten, különböző problémák, amelyeket ez a törvénytervezet nem old meg. Én is azt gondolom, hogy ezt onnan kell megközelíteni, hogy mi ennek a törvényjavaslatnak a célja. *(Z. Kárpát Daniél: Pont ezt mondtuk!)* Rozsdáövezeti akcióterületek kijelöléséről van szó. Beszéltünk elmúlt évekről, tíz évről s a többi, de ez az adósság nem 10 éves, ha-

nem minimum 30 éves, mert 1990 óta fennálló probléma, és minden korábbi kormányon számonkérhető egyébként. Ez a kormány most valamit szeretne tenni. Szeretne tenni; szeretné rendbe tenni azt a 4 ezer hektárnyi rozsdaoövet, amely Magyarországon fellelhető, és ebből Budapesten az én tudomásom szerint 3 ezer hektárnyi terület van, ezek csúfos tájsebei Budapestnek, csúfos tájsebei a megyéknek. A kormányzati szándék az, hogy ezzel kezdjünk valamit.

Ez természetesen ellenzéki olvasatban különböző oligarchák emlegetéséről, vállalkozói körök előnyhöz juttatásáról szól. Azt gondolom, hogy nyilván ezek ellenzéki oldalról érthető mondatok, de maga a cél az, hogy ezekkel a rozsdaoövetekkel 30 év után végre valaki foglalkozzon (*Schmuck Erzsébet: 10 évvel ezelőtt kellett volna elkezdeni!*), és tűnjenek el ezek a tájsebek. Ez a célja ennek a javaslatnak. A javaslat szerint van rozsdaovezeti akcióterület, van azonnali rozsdaovezeti akcióterület, valamint közép- és hosszú távú rozsdaovezeti akcióterület, amelyeknek a lehatárolásához a kormánynak ki kell kérnie a települési önkormányzat véleményét, fővárosban az illetékes kerületi önkormányzat véleményét. Nyilvánvaló, hogy ha olyan terület kerül kiválasztásra és olyan mértékig szennyezett, akkor nyugodt lehet képviselő asszony, ott nem fognak lakások épülni, és nem fognak olyan körülmények közé költözni emberek, ahol az egészségük súlyosan veszélyeztetve lesz. De azokon a területeken, ahol ezek megoldhatók, természetesen elindul ezeknek a barnaoöveteknek a megújítása és a szégyenfoltok eltüntetése.

Elhangzott, szeretném elmondani, hogy kiemelten fontos közérdekű cél a környezet- és a természetvédelem szempontjainak figyelembevétele. A törvényjavaslat lehetővé teszi a felszín alatti vizek, földtani közeg kármentesítésével összefüggő hatósági eljárások ágazati jogszabályokban foglaltaktól eltérő különös eljárási szabályainak megállapítását. Ezzel az a célja, hogy gyorsítsa és hatékonyabbá tegye az eljárásokat, de ezek nem érintenek anyagi jogi szabályokat. Anyagi jogi szabályokban sehol semmiféle változás nem történt. Tehát ahol olyan típusú helyzet áll fenn, ami anyagi jogi szabályokban rögzített kötelezettséget ró beruházóra, bárki másra, azt nem kerülheti meg, azt köteles megtenni. Kizárólag eljárásjogi szabályoknak a változtatásáról van szó, nem pedig anyagiakéról.

Optimalizálni kívánja a kármentesítést, azt eredményesen kívánja lefolytatni, optimalizálni kívánja a kármentesítés költségeit a magyar és uniós szabályok maximális betartása mellett.

(13.10)

Z. Kárpát Dániel képviselő úr számonkéri, hogy a bérlakásprogrammal, ami az ő javaslatuk, mennyivel jobb, milyen más megoldásokat lehetne találni. Ez nem bérlakásépítési program, és nem azt a problémát kívánja megoldani. Kétségtelen, hogy ez a probléma is megoldásért kiált; harminc éve kiált megoldásért.

Az önök által hozott bécsi példák meg az oligarchák úgy függnek össze, hogy Bécsben jelentős számú bérlakásnak egy tulajdonosa van, nem pedig egy társasházi közösség van lehetetlen helyzetbe hozva, és annak az egy tulajdonosnak érdeke, hogy olyan állapotban tartsa az épületet, a lakást, hogy az lakható legyen, és természetesen megvan a módja arra, hogy olyan embereknek adja bérbe a lakását, akik fizetőképesek, és ezzel az egyensúly is megtartható. (*Z. Kárpát Dániel: Nem oligarcha, hanem önkormányzat.*) Tehát itt oligarcházunk, ott meg oligarchák kezében vannak az épületek. (*Z. Kárpát Dániel jelzésére:*)

Persze, lehet, képviselő úr ingathatja a fejét, biztos minden mondatnak megvan a további tízmondatos magyarázata, amivel ez persze valamilyen módon más irányba is magyarázható. (*Z. Kárpát Dániel: Nem figyelt oda, államtitkár úr. Nem figyelt oda.*) De az a helyzet, hogy ez nem arról szól, hogy itt bérlakások épüljenek, hanem arról, hogy 5 százalékos kedvezményes áfa mellett, aminek, hangsúlyozom, nem az építető lesz a kedvezményezettje, hanem a magán-személyek lesznek a kedvezményezettjei.

Úgyhogy maga a program valóban arról szól, hogy tájsebeket kíván eltüntetni, és minden olyan rozsdaoövet, barnamezős területet, ahol ez megoldható és a feltárások alapján vagy rozsdaovezeti akcióterületté vagy azonnali rozsdaovezeti akcióterületté, vagy közép- és hosszú távú rozsdaovezeti akcióterületté minősíthető, ezeket a beruházásokat elindítjuk. És miután a lakáspiacon a kínálati piac ma már nem áll úgy, mint ahogy állt régebben, mindenképpen egy újabb lehetőséget biztosít ahhoz, hogy a fiatalok és mindazok, akik lakáshoz kívánnak jutni, kedvezményesebb feltételrendszerrel juthassanak lakáshoz.

Elhangzott itt a CSOK többször, a babaváró támogatás nem hangzott el, de olyan ország elég kevés van, nem tudok egyet sem mondani, ahol mondjuk, 20 millió forint támogatást kaphatnak ahhoz, hogy lakást építsenek maguknak, lakáshoz jussanak a családok. Mindazok a családtámogatási döntések, amiket a magyar kormány meghozott a családok, a gyermekek támogatására, ezek is szinte világszerte egyedülállóak. Ebbe kapcsolódik be ez a rozsdaovezeti rész is, hiszen 150 négyzetméternél nem nagyobb lakás építhető, és nyilvánvalóan az árak karbantartására is alkalmas egyrészt a méret, másrészt az 5 százalékos áfa.

Éppen azzal ad irányt a kormány a hasznosítás lehetőségének, hogy nem szolgáltatja ki teljes egészében ezeket a területeket bármilyen célra, hanem meghatározott célokra lehet felhasználni. Úgy hiszem, hogy ha pár évtized múlva ez az akció megfelelően ki tud bontakozni, akkor erre Magyarország büszke lesz, nem pedig azokat a kritikákat fogja felelegetni, amelyek e Ház falai között elhangzottak.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról és a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítvány részére történő vagyonszármazékos jogok átvételéről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10954. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés házelnökének, a bizottság elnökének. Házelnök asszony, parancsoljon!

MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról és a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítvány részére történő vagyonszármazékos jogok átvételéről szóló T/10954. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Egy nemzet ereje abban rejlik, hogy képes-e átadni az utókornak mindazt a hagyományt, kultúrát, emlékezetet, amit a jelenkor embere is az őseitől örökölt meg. A Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítványról és a Közép-európai Épített Örökség Megőrző Alapítvány részére történő vagyonszármazékos jogok átvételéről szóló törvényjavaslat azt a nemes célt szolgálja, hogy az alapítvány életre hívásával támogatást nyerjen a közép-európai régió magyar vonatkozású műemléki vagy műemléki védelemben nem részesülő, a magyarság számára fontos örökséggel bíró épületek fennmaradása, megőrzése és fenntartása.

Vitathatatlan, hogy ez közös ügyünk, amellyel, ha úgy tetszik, az utókornak teszünk nagy szolgálatot. Tudvalevő, hogy a magyarság helyzete speciális Európában, hiszen őseink jelenlegi határainkon kívül is hagyományoztak ránk olyan épített örökséget, amely az anyaország gondoskodása nélkül nagy valószínűséggel a közeli vagy távoli jövőben enyészetté válna.

Most még sok épület megmenthető. De ha nem cselekszünk, 5-10 vagy 15 év múlva talán már csak a romokat találhatjuk. A már eddig is létező feladat finanszírozását az alapítvány létrehozásával és a részére történő vagyonszármazékos jogok átvételével jelen törvényjavaslat jelentősen átalakítja.

Tisztelt Ház! Bizom benne, hogy ezzel a Kárpát-medencei értékmentés magasabb fokozatra kerülhet. Véleményem szerint az önálló gazdálkodás biztos és stabil anyagi háttérrel adhat az alapítványnak feladata teljesítéséhez. Az elhangzottakra tekintettel az előterjesztés támogatását kérem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, házelnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Vargha Tamás államtitkár urat, hogy most vagy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kívánja a kormány álláspontját ismertetni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Nemzeti összetartozás bizottsága nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mátrai Márta képviselőtársam már jelezte az előttem lévő felszólalásában, hogy milyen sajtós helyzetben van Magyarország, milyen sajtós helyzetben van a magyar nemzet. Hiszen minden oldalról a jelenlegi Magyarország önmagával határos, és Magyarországnak az épített öröksége, művészeti örökségének nagyon jó része a jelenlegi határainkon túl van.

Egy ezredévi történelem rekedt túl a mai magyar határokon. Ennek az ezerévi történelemnek a megőrzése, azt hiszem, az egyik legfontosabb feladatunk. Pártoktól függetlenül, ideológiától függetlenül, azt gondolom, hogy minden magyar embernek kötelessége, és ennek a kötelességnek belülről, a szívünk-ből, a lelkünk-ből kell táplálkoznia, amikor azt mondjuk, hogy ennek a megőrzése a mi feladatunk, és a mi feladatunk az, hogy ezt az örökséget átadjuk az utódainknak, hogy ők is láthassák, amit egy ezredév alatt ez a nemzet megalkotott, ami kívül rekedt a mai magyar határainkon.

Azt gondolom, hogy nagyon nagy probléma az, hogy évtizedekig ezzel nem foglalkoztunk. Akkor, amikor átlépjük a határt, és megyünk akár északi, nyugati, déli, keleti irányba, mindenütt találunk magyar emlékeket; mindenütt magyar emlékeket, néha még 500-600-700 kilométerre eltávolodva a mai magyar határtól. És azt látjuk, hogy ezeknek az emlékeknek egy jó része ma már bizony porlad, fű vagy fa nő a tetején, beszakad a tető, omladozik a fal, leszakadt a vakolat, és bizony, ha nem teszünk valamit, előbb-utóbb az enyészetté lesz.

És ha odamegyünk és megnézzük közelebbről, és ne adj' isten, még a múltjában is elrévedünk és utána-nézünk, és megtudjuk, hogy mely nagy magyar család építette azt a kastélyt, hogy mely magyar püspök építette azt a templomot vagy mely király adott rá pénzt, magyar király, hogy ez a kolostor felépüljön, és milyen magyar történelmi események kötődnek azokhoz a falakhoz, hogy milyen költők jártak ott, hogy milyen festőművészek jártak ott az elmúlt évszázadban, hogy kiket ihletett meg az a csodálatos magyar alkotás, akkor még többet meg fogunk tudni erről, és akkor még jobban átérezzük azt, hogy igen, ez a miénk; a mi történelmünknek, a mi nemzetünk nagyságának a része, és ezt megőrizni mindannyiunknak szent kötelessége, azt gondolom.

(13.20)

Azért örülök, hogy ez a kezdeményezés is egy olyan kezdeményezés, amely erre irányul, bár a kifogásaimat már az általános vitában megfogalmaztam ezzel kapcsolatban, hogy önmagában az alapítvány ötlete nagyon jó, csak a felhasználandó pénzüsszeget nagyon kevésnek tartom, hiszen abból a magyar épített emlékek megőrzésére, annak az egy százalékára, egy ezrelékére sem lesz képes az alapítvány ilyen kurta pénzből.

Annak idején már, emlékszem, a 2011-es költségvetés vitájánál Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársammal szólaltunk fel az irányba, hogy bizony a költségvetésből sokkal nagyobb összeget kellene elkülöníteni arra a célra, hogy a határon túli magyar épített művészeti, történeti emlékeket megmentsük, átörökítsük a jövőre nemzedékek számára is. Már akkor is megfogalmazta a Jobbik Magyarországért Mozgalom azt az igényét, hogy kiemelten fontos feladatként kezelje a mindenkori magyar kormány azt, hogy ezek lehetőleg olyanok tulajdonába kerüljenek, akik ezt megőrzik, tehát hogy alapítványi, magyar kötődésű alapítványi vagy egyházi tulajdonba kerüljenek, akik ezt hajlandóak megőrizni, akik hajlandóak az állapotát folyamatosan javítani, ne adj' isten, még hajlandóak legyenek arra, hogy azt üzemeltessék, fenntartsák, a történetét bemutassák, hogy az odalátogató magyarok is láthassák, illetve mások is, akik odalátogatnak, láthassák az akár ezeresztendő magyar történeti emléket. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy ezek meglegyenek, megmaradjanak.

Azért kritika is elhangzott tőlem az általános vitában, amit részletesen nem kívánok megemlíteni, de azért arra felhívnom a figyelmet, hogy az örökségvédelem úgy nagyjából kimaradt az Orbán-kormány legfontosabb tettei közül. Sőt, azt is be kell látni, hogy az örökségvédelem terén nagyon fontos hiányosságok vannak, sőt nagyon fontos leépítéseket figyelhettünk meg az elmúlt időszakban, hiszen a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal megszüntetésre került, több intézmény megszüntetésre került, és bizony sok esetben a politika vette át a döntéshozatalt ilyen területen, és a politika elsősorban nem szakmai érveket figyelembe véve hozta meg a döntéseket, hanem a politikai elvárásoknak próbált megfelelni.

Éppen ezért beszéltünk arról, hogy az örökségvédelem területén elsősorban bizonyos presztízsbetűházások valósultak meg, amelyeket a kormány vagy a kormányfő kiemelten fontosnak tartott, és nagyon sok esetben pedig nem vették figyelembe azokat a kulturális szakmai érveket, amelyeket figyelembe kellett volna venni, és éppen azért került talán megszüntetésre az örökségvédelmi hivatal is, hogy bizonyos nagyberuházásoknál ne legyen gátja egy hivatal hozzájárulása vagy nem hozzájárulása egy NER-közi cég építésének, beruházásának, ahol esetleg százmilliórdok vagy még nagyobb pénzek sorsáról van szó.

Azt gondolom, hogy itt a pénz nem kerülhet a mérleg egyik serpenyőjébe sem, hiszen itt a nemzeti

örökségünkről van szó, a nemzeti örökségvédelemről van szó, és ez mindennél, a pénznél is sokkal inkább előrébb való, és ezért örülök, hogy végül is ez megvalósul, és reméljük, hogy a célját az alapítvány jól fogja majd elérni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon egyetértek Gyüre Csabával, és egyetértek Mátrai Márta háznagy asszonnyal is, azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos feladat, és különösen fontos ilyen előterjesztésekről, ilyen ügyekről beszélni száz évvel a gyalázatos trianoni diktátum után. Hiszen Gyüre Csaba is elmondta, óriási feladatunk van még a magyar épített örökség megőrzésében, és ezzel kapcsolatban valóban van nagyon sok elvesztegetett évtizedünk. Azzal is egyetértek, hogy itt erre a forrásokat bőkezűen kell mérni, és mindent meg kell tenni most, hogy még meg lehessen menteni azokat az építészeti emlékeket, amelyek az enyészeté lennének, ha nem történik ilyen irányú beavatkozás.

Azt gondolom, hogy valóban az egyik legfontosabb feladatunk, ennél fontosabb talán az, száz évvel a trianoni diktátum után, hogy arról beszéljünk vagy azért cselekedjünk, hogy a szülőföldön magyarként meg lehessen maradni, meg tudjunk maradni a Kárpát-medence egészében. Tehát ezzel tökéletesen egyetértünk. Én magam is egyébként baranyaiként nyilván a legtöbbet Szlavóniába járok, és ott látom a rendkívül leromlott állapotú várakat, az egykor dicső várakat, és egyébként ott is látom, hogy még lehetne egyébként olyan konzerváló munkákat végezni, ami által később még bemutatható állapotban lenne. Ezért nyilván nagyon-nagyon fontos lenne más irányból is forrásokat bevonni.

Szintén nagyon komoly problémáról beszéltünk az általános vita során, hogy ez a javaslat viszont nem rendelkezik arról, hogy az ilyen módon megmentett építészeti örökséget adott esetben a határon túl élő magyar közösségek számára meg lehessen nyitni, hogy ez konkrétan szolgálhassa az identitás megőrzést, egy olyan helyszíne lehessen az ott élő, még szórványban élő magyarságnak, ami egyfajta összetartozás-tudatot is erősíthet.

Itt is azt tudom mondani, amit az iménti napirendi pontnál, hogy nagyon-nagyon egyetértünk a deklarált célokkal, egyetértünk azzal, ami le van írva, csak szeretnénk látni azokat a bizonyos garanciákat. Sajnos - és erre utaltam az általános vitában is, hogy fontos cél, de szeretnénk olyan garanciákat látni, amelyek hiányoznak. Tehát például most, a jelenlegi szabályozás szerint az a helyzet, hogy az államnak később semmilyen ráhatása nem lesz az alapítvány működésére, még akkor sem, ha az alapítvány az

átadott vagyont nem a rendeltetésének megfelelően használja fel. Itt van egy olyan kitétel, hogy van az államnak elővásárlási joga, de ez sincs megnyugtatóan szabályozva. Tehát mi félünk attól, hogy az állam, mondjuk, nem kíván élni az elővásárlási jogával, és utána esetleg illetéktelen helyre származhat el az a vagyon. Azt is hiányoljuk, hogy nincs elszámolási kötelezettség. Mi ezekre hívtuk föl a figyelmet, hogy szeretnénk, ha az általános vita után lennének ilyen módosítások, ilyen garanciális elemek beépülnének, mert ezek nagyon fontosak, hogy valóban ezt a célt érjük el.

Nagyon sajnáljuk, hogy ezek a garanciák nem kerültek bele, ezzel együtt ismét csak azt tudom hangsúlyozni, ez egy nagyon fontos cél, kell forrásokat biztosítani, de emiatt nagyon nehezen támogatható ez a javaslat, pontosan amiatt, hogy a garanciális elemek nincsenek benne. Hiszen én magam is és a frakcióm is elkötelezett, hogy mindent meg tudjunk tenni a határon túl még meglévő építészeti örökség megmentése érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselő-csoport. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak csatlakozni szeretnék Keresztes Lóránt képviselőtársam felszólalásához, és a garanciák tekintetében azért egy-két mondatot szeretnék mondani, hogy ez mennyire fontos. Nagyon sajnálom, hogy ez kimaradt ebből, mert tényleg ahhoz, hogy valóban ez az alapítvány betöltse azt a szerepet, amelyet most az Országgyűlés kíván szólni neki, szükséges valamilyen formában visszacsatolás is az Országgyűlés felé. Éppen ezért ez be is került egyébként, bizottsági vitában szó volt arról, hogy valamiféle garancia legyen, mégpedig javaslat is született egy képviselőtársam részéről, aki írásban kérte azt, hogy legyen lehetőség arra, hogy időnként az Országgyűlésnek beszámoljanak az alapítvány cselekedeteiről, működéséről. Évente legyen erről egy beszámoló, amit egyébként érdemes lenne a kormányzatnak megfontolnia, illetve amennyiben nem is az Országgyűlés plenáris ülésén történne ez meg, de legalább fontos lenne, hogy az illetékes aktuális bizottság előtt évente beszámoljon arról, hogy milyen munkát végzett az alapítvány. Ez mindenféleképpen egy megfontolandó dolog lenne. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Köszönöm a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a támogató hozzászólásokat és gondolatokat, háznagy asszony gondolatait a nemzet erejéről. Azt gondolom, hogy aki 2010 óta a magyar kormány, kormányzat munkáját, törekvéseit figyelemmel kíséri, az láthatja és érzékelheti, hogy egy erős Magyarország, erős Kárpát-medence és egy erős Közép-Európa létrehozásán fáradozunk. Az elmúlt tíz év munkája, azt gondolom, ezt bizonyítja, és az elmúlt tíz év nem minden évében voltunk abban a lehetőségben, hogy lépjünk.

Köszönöm szépen Gyüre Csaba gondolatait, hiszen úgy fogalmazott, hogy ha nem teszünk valamit, akkor az enyészeté lesz ez az örökség. Most van erőnk, hogy még egyszer ezt a szót használjuk egy más összefüggésben: van erőnk és lehetőségünk, hogy tegyünk valamit, tegyünk ezért az örökségért, a száz év, az elmúlt száz év - amit Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető úr említett - is erre kötelez minket.

(13-30)

Az alapítvány céljai az alapítvány alapításakor megfogalmazódnak, és azt hiszem, kellő garanciát a polgári törvénykönyv és az alapítvány ügyészségi ellenőrzése jelent, tehát az alapítvány nem tehet semmi olyat, ami nincs a céljai között, és azzal a vagyonnal, amit rábizunk, felelősen kell bánnia.

Képviselő úr említette azt is, hogy ezt az összeget kevésnek tartja. Ez az alapítvány nyitott, bárki csatlakozhat hozzá adományokkal. Azt gondoljuk, hogy az elkövetkezendő években egyre több és több forrás áll majd az alapítvány rendelkezésére, hogy a céljait megvalósíthassa.

Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy holnap a szavazáskor támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénzügyi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar jelyelvről és a magyar jelyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Tapolczai Gergely - Fidesz - és Nyitrai Zsolt - Fidesz - képviselők által benyújtott előterjesztés T/10734. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Törvényalkotási bizottság előadója: *(Hozzászólását jelyelvi tolmács*

közreműködésével teszi meg.) Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án megtárgyalta a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvény módosításáról szóló T/10734. számú javaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben holnap egyhangúlag megszavazza a parlament - remélhetőleg egyhangúlag megszavazza a parlament - a támogatást, az Európai Unión belül Magyarország lenne az első olyan állam, amely államilag elismert nyelvvizsgálóvá tenné a jelnyelvet is, vagyis a jelnyelvből is lehetne államilag elismert nyelvvizsgát tenni. Több mint tízéves szakmai előkészítő munka után értünk ehhez a ponthoz. A Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége készen áll a feladatra. Tíz éve a KER, a Közös Európai Referenciakeret alapján oktatják a magyar jelnyelvet, ugyanúgy, mint bármelyik más hangzó nyelv esetében történik az oktatás. Ez nagy presztízs lenne a jelnyelv történetében is. Példaértékű lenne a törvényjavaslat elfogadása a többi ország, a többi kormány, a többi siket közösség számára is.

Fontos előrelépés lenne még a jelnyelvoktatók névjegyzékének létrehozása is, lenne végre szakmai rendszere annak, hogy hosszú évek munkája után a jelnyelvi tolmácsok országos névjegyzékéhez hasonlóan létrehozzanak egy jelnyelvi oktatók névjegyzékét is, ezzel tisztába téve azt is, hogy csak megfelelő feltételek mellett lehessen, jelnyelvoktató-végzettséggel oktathasson valaki jelnyelvet, a KER rendszerén belül, az intézményeken belül, akár adott pedagógiai intézményeken belül meghatározott feltételek mentén, csak magas színvonalon oktathassanak.

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Még egy nagyon fontos módosítás van ebben a módosítóban, az egészségügyi területen végzett tolmácsszolgáltatás finanszírozásának a kérdése. Több mint tízéves tapasztalat és gyakorlat mutatja, hogy a jelenlegi finanszírozási rendszer, ami egyébként jól működik, azon belül viszont az egészségügyi rész betarthatatlan. Tessék elképzelni azt a szituációt, hogy egy siket ügyfél egy vidéki kisvárosból felutazik, mondjuk, a megyeközpontba, ott tolmácsszolgáltatást kér. Elmegy a tolmáccsal bármilyen egészségügyi ellátóintézménybe, orvoshoz, bárhova, várakoznak 2-3 órán keresztül, utána kéri tisztelettel, hogy az orvos fizesse ki a tolmács költségét. Ez a helyzet fenntarthatatlan, ez a rendszer fenntarthatatlan volt eddig. Mindez azt eredményezte, hogy nincsen pontos kimutatás, az egészségügyi tolmácsolással kapcsolatban nem tudjuk, hogy valós igény mennyi lehet, mennyi tolmácsolt órát vettek eddig igénybe, és ez a módosító ezt fogja rendezni és tisztázni.

Ezek alapján kérem képviselőtársaimat, támogassák holnap a szavazatukkal a törvényjavaslatot. Egyedülálló ez a maga módján. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, hogy a bizottsági álláspont ismertetésén kívül, az általa elmondottakon túl mint előterjesztő kíván-e most ismételtén szólni. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy összevontan ismertette az előterjesztői és a bizottsági álláspontot.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Fülöp Attila államtitkár urat, a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Fülöp Attila: Majd a végén.)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Népjóléti bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy azt a törvényjavaslat részletes vitájában is kifejtettük, a néppárti Jobbik nevében mind a bizottsági módosító indítványt, mind a törvényjavaslatot természetesen támogatni fogjuk, hiszen számunkra fontos minden magyar polgár jóléte és szabadsága, így a siketek és nagyothallók közösségének jóléte és szabadsága, illetve az, hogy meg legyen számukra adva az az esélyegyenlőség, amelyet minden magyar polgár megérdemel.

Nem megismételve azokat az érveket, amelyeket jómagam mint a jelnyelvi képzések korábbi szakértője és akkreditációs szakértője elmondtam, azt szeretném csak összefoglalóan még javasolni, hogy amennyiben azt a kormánypártok, illetve az előterjesztő jó szívvel fogadja, akkor felajánlom a szakértői segítségemet azzal kapcsolatban, hogy végre tovább tudjunk jutni a jelnyelvtanárok képzésének közös ügyében. Nagy tisztelettel tehát a Jobbik-frakció nevében támogatásunkról biztosítjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak röviden én is szeretném megköszönni először is Tapolczai Gergely képviselőtársunk és Kósa Ádám európai parlamenti képviselőtársunk munkáját a mostani törvénnyel kapcsolatban. Fölvívnám a figyelmet, hogy ez ma már a második ügy lehet, amiben hétpárti konszenzus van az Országgyűlésben, hiszen emlékezhetünk arra, hogy 2009-ben is egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadta el az Országgyűlés a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv

használatáról szóló jelynelvi törvényt. Azt gondolom, hogy ennek 11 év elteltével méltó folytatása lehet a holnapi szavazás erről a törvényről.

Azt gondolom, hogy képviselőtársam elmondta a lényeges elemeket, én a nyelvvizsga kérdését emelném ki. Ez egy nagyon nagy előrelépés lehet a jelynelvet használóknak, és én azt gondolom, hogy ezáltal például a diplomák kiadásának a könnyítése terén, illetve a különböző képesítések megszerzésében is egy nagyot léphetnek előre a jelynelvet tudó, bíró honfitársaink, siketek és nagyothallók, illetve mindenki, a hozzátartozók vagy akik bírják a jelynelvet. Azt gondolom, hogy ezzel végre pontot tettünk egy olyan dolog végére az elmúlt évekből vagy évtizedekből, ami végtelenül fontos, hogy megtörténik holnap.

(13.40)

Szeretném mondani azt is - amire Brenner Koloman képviselőtársam utalt -, a tanárok képzése, hogy olyan szakképesítéssel rendelkezzenek, és olyan képzők legyenek például általános iskolai korosztály felé, ami a realitásoknak is megfelel, tehát az életszerűségnek is megfeleljenek a képzés követelményei, ugyanakkor mégiscsak olyan tudást kapjanak, ami később használható, és aminek az eredménye a most bevezetendő nyelvvizsga lesz.

Természetesen, ahogy ezt mindenki más eddig jelezte, mi is támogatjuk a holnapi szavazásnál a törvényjavaslatot, és még egyszer köszönjük az előterjesztők munkáját. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Fülöp Attila államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony és Urak! Itt az általános vitában is sok minden elhangzott a törvénnyel kapcsolatban, úgyhogy én a kormány részéről szeretném mindenkinek, aki részt vett a vitában is, megköszönni azt a hangnemet és azokat a hozzászólásokat, amelyek ennek a törvénynek kapcsán valóban építő jelleggel születtek. Azt gondolom, fontos, hogy fogyatékoságügyben a magyar parlamentben olyan döntések szoktak születni, amelyek egyhangú szavazással vagy legalábbis döntő többségű szavazással születnek. Úgy néz ki, hogy ez most is így lesz, úgyhogy az ebben való együttműködést szeretném megköszönni.

Két dolgot hadd emeljek ki, ami az aktualitását mutatja csak. Az egyik az, hogy most a járvány időszakában láttuk azt, hogy az a fejlesztés, amelyet a civil érdekvédő szervezetekkel, például a SINOSZ-szal

együtt elkezdtünk, amelyik a KONKAKT jelynelvi tolmácsszolgáltatást jelenti, hogy ne kelljen fizikailag egy tolmácsnak ott lenni, hanem ezt okoseszközök és informatika segítségével tudjuk segíteni, most jól megmutatta ez az időszak, hogy ez mennyire jó döntés volt, ezért ezt szeretnénk folytatni a jövőben is, ennek a megalapozását és megerősítését is szolgálja ez a törvény. A 2021. évi költségvetésben pedig ennek a forrása ott van, tehát ez a jelynelvi tolmácsszolgáltatás folytatódni fog.

A másik aspektusa ennek a törvénynek, hogy a munkahelyteremtés és a munkahelyek megőrzése szempontjából, ami most kiemelten fontos, a kommunikáció az alapja minden fogyatékosügyben. Ezért szintén azt tudom mondani, hogy a jelynelv mint egyébként az örökségünk és a magyar kultúra része is, egy olyan kommunikációs alapot jelent, ami nélkül elképzelhetetlen, hogy ennek a célcsoportnak valóban munkahelyeket tudjunk létrehozni és tartósan fenntartani.

Úgyhogy én csak ezzel a két aspektussal szeretném kibővíteni, és ennek mentén még egyszer megköszönni, mert azt gondolom, hogy ez fontos törvény és fontos módosítás. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Tapolczai Gergely képviselő urat, mint előterjesztő kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelynelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Pár mondatban, igen.

ELNÖK: Igen. Államtitkár úr, öné a szó. Bocsnat, képviselő úr, öné a szó. Elnézést!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelynelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a lehetőséget mint előterjesztő. Ugyanazt kérem, mint az előttem szóló képviselőtársaim, a támogatásukat a holnapi szavazás során.

Ahogy államtitkár úr is említette, nagy jelentősége van az elfogadásának: nagyon sok jelynelvhasználó tehet majd nyelvvizsgát, és ezáltal könnyebb helyzetbe kerülhet a munkaerőpiacon is.

A másik pedig az oktatás területe. Nagy jelentősége lesz annak, ahogy Brenner Koloman képviselőtársam is mondta, hogy megvalósul a sikettanárré-képzés. Tehát az oktatás területén is megjelenhetnek siket, érintett jelynelvtanárok, ezzel is példát mutatva a társadalom tagjainak.

Amint már korábban is mondtam, európai szinten unikum ez a törvény, és még egyszer kérem szépen a támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(Folytatás a 145/2-ben!)

Országgyűlési Napló

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a tizenharmadik havi nyugdíj visszaépítésével összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10741. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznagyának, a bizottság előadójának. Parancsoljon, öné a szó.

MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 18-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a 13. havi nyugdíj visszaépítésével összefüggő módosításáról szóló T/10741. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor miniszterelnök úr 2020. április 6-án rendkívüli bejelentésben ismertette a koronavírus-járvánnyal összefüggő válsághelyzet megelőzésére és a gazdasági károk enyhítésére megalkotott gazdaságvédelmi akciótervet, melynek része a 13. havi nyugdíj visszaépítése is.

Miniszterelnök úr már a bejelentésében vázolta, hogy a szocialista kormányzás alatt eltörölt havi ellátás visszaépítése négyéves ütemben, heti emeléssel fog megvalósulni, aminek értelmében elsőként 2021 januárjában kapjanak a nyugellátásban részesülők plusz egyheti nyugdíjat, majd ennek mintájára 2022-ben, 2023-ban és 2024-ben szintén egy-egy heti összeggel nő az idősök nyugellátása.

A korábban a szocialista kormányzás alatt eltörölt 13. havi nyugdíjjal szemben 2021-től visszaépített 13. havi nyugdíj valamennyi nyugellátásban és a nyugdíjukkal azonos módon emelkedő ellátásban részesülőt érinti, melynek összege nincs felső határhoz kötve. A törvényjavaslat által bevezetni kívánt nyugdíj és ellátás több mint két és fél millió jogosultat érint, így széles társadalmi kör számára biztosítja a könnyebb megélhetést.

2010 óta az alábbi, a nyugdíjasok anyagi biztonságát érintő intézkedések valósultak meg: sarkalatos törvény rögzíti a nyugdíjak reálértékének megőrzését. Az elmúlt években infláció feletti nyugdíjemelések valósultak meg. A nyugdíjak 2010-hez képest 38 százalékkal emelkedtek, a nyugdíjak vásárlóértéke pedig 10,3 százalékkal nőtt. Megteremtettük a korhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségét azoknak a nők-

nek, akik legalább 40 év biztosítási jogviszonnal rendelkeznek. Szociális és családpolitikai célt is teljesítünk ezzel, hiszen a többgenerációs családmodell visszaállítása lehetővé válhat ily módon. Amikor a gazdasági helyzet lehetőséget biztosított rá, Magyarország Kormánya egyszeri juttatásokkal támogatta a nyugellátásban részesülő időseket, melynek keretein belül idős honfitársaink több mint 270 milliárd forintnyi nyugdíjprémiumban részesültek, ezenfelül rezsziutalványt, Erzsébet-utalványt is kaptak több alkalommal.

A 13. havi nyugdíj visszaépítése olyan kezdeményezés, amelyet minden, idős honfitársai által felelősséget és tiszteletet érző képviselőnek és állampolgárnak támogatnia kell.

Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány világviszonylatban visszavetette a nemzetgazdaságok teljesítményét, ennek ellenére Magyarország Kormánya vállalta, hogy visszavezeti a 13. havi ellátást, persze csak fokozatosan, hiszen maga a nemzetgazdaság is fokozatosan tud visszaállni a járvány előtti jó teljesítményére.

Mindezekre tekintettel kérem a 13. havi nyugdíj visszavezetésével kapcsolatos előterjesztés támogatását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Igazságtalannak tartjuk, hogy többletjuttatás címen valaki, aki milliós nyugdíjat kap, még egymillió forintot kapjon, miközben akinek például százezer forint a nyugdíja, az csak száz ezer forintot tud kapni. A kormány javaslata alapján az egymillió forintos nyugdíjban részesülő már egy hét alatt negyedmillió forintot fog kapni, tehát akinek egymillió forint a nyugdíja, miközben egy százezer forintos ellátás esetén a plusz egy hét mindössze 25 ezer forintot jelent.

Ezért nyújtottunk be módosító javaslatot a Szocialista Párt részéről, és azt javasoljuk, hogy a 13. havi nyugdíjra szánt keretből mindenki azonos összegben részesüljön, tehát mindenki az átlagnyugdíj szerinti összeget kapja meg. Ha egy átlagösszeget veszünk, akkor azt mondhatjuk, hogy a kevesebb nyugdíjat kapó nagyobb összeget fog kapni, és a magas nyugdíjjal rendelkező pedig egy kisebb összegben fog részesülni. Így az első kifizetéskor, tehát az 53. havi nyugdíjnál ez nagyjából 35 ezer forintot jelentene egységesen mindenki számára, ezzel a nyugdíjasok kétharmada jobban járna, mint a kormány javaslata szerint.

A bizottsági ülésen államtitkár úr részéről elhangzott, hogy azért nem tudják támogatni ezt a módosító javaslatunkat, mert a nyugdíj nem egy szociális ellátás, és ezért nem fogják tudni támogatni ezt a módosítást, a Magyar Szocialista Párt képviselői által benyújtott módosítót. Azt gondolom, mégiscsak azt kell mondanunk, hogy rettenetesen igazságtalan, ha azt nézzük, hogy ez a juttatás arról szól, hogy majd a 13. havi nyugdíjat a következő évben egyheti kifizetés után lépcsőzetesen megkapják a nyugdíjasok, és az igen magas nyugdíjjal rendelkező nyugdíjasok mekkora összeghez juthatnak hozzá.

Mondjuk ki, hogy míg Magyarországon arról beszélünk, hogy hány tízezer nyugdíjas kap százezer forint alatti nyugdíjat, és alig tud lényegében megélni ebből a juttatásból, ők egy minimális összeget kaphatnak, ezt igazságtalannak tartjuk. Csak reménykedni tudunk, hogy a kormány meggondolja magát, és azt mondja, hogy figyelembe veszi végül is a szociális hátteret is, hogy ma Magyarországon hányan élnek a nyugdíjasok közül megalázóan kevés jövedelemből, és elfogadják végül ezt a módosító javaslatunkat, és azt mondják, hogy végül támogatni fogják. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Fülöp Attila államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában vagy később kíván szólni. *(Fülöp Attila jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván szólni.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a kijelölt Népjóléti bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a Népjóléti bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Számomra már az meglepő, hogy egy ilyen témában van kisebbségi vélemény, és nem egy támogató nyilatkozatot hallhatunk a baloldal részéről, hiszen ez az alkalom lett volna lehetőség a javításra, a pótvizsgára, hiszen az a társaság beszél most kisebbségi véleményről, amelyik megszüntette a 13. havi nyugdíjat; Gyurcsány Ferencék elvették a magyar nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat. Most az a terünk, hogy ezt visszaépítsük, hiszen köszönettel és tisztelettel tartozunk az előttünk járó generációknak, akik a hátukon vitték ezt az országot például a nehéz kommunizmus évei alatt vagy éppen a rendszerváltás idején. Azt gondolom, mindannyian köszönettel tartozunk a nyugdíjasoknak.

Nem véletlen, hogy 2010-ben a Fidesz-KDNP parlamenti többsége és a kormány szövetséget kötött a nyugdíjasokkal, és nem véletlen az, hogy azt vállaltuk, hogy megtartjuk a nyugdíjak vásárlóértékét. Ezt a vállalásunkat nemhogy betartottuk, hanem még érdemben tudtuk növelni is, hiszen 38 százalékos nyugdíjmelés történt ez alatt a tíz év alatt, ami több mint 10 százalékos vásárlóerőérték-emelkedést jelentett; tudtunk több alkalommal a gazdaság teljesítményének, a kormány gazdaságpolitikájának és a magyar

emberek munkájának köszönhetően nyugdíjprémiumot fizetni, illetve több alkalommal Erzsébet- és rezsitalványt is, ahogy ezt a képviselő asszony, a képviselőtársam már elmondta.

Nagyon fontos, hogy ezt a szövetséget, ezt a megállapodást, amit kötöttünk a nyugdíjasokkal, mi megtartjuk, és ennek részeként vagy ezenfelül most a 13. havi nyugdíjról tudunk itt beszélni. Látjuk azt is, hogy olyan intézkedéseket tudtunk meghozni, mint a „Nők 40” program, amivel 2011-től kezdve mintegy 281 ezer édesanya, nagymama, asszony tudott élni, már több mint 281 ezer nő tudta igénybe venni a „Nők 40” programot; akkor sajnálatos módon szintén nem támogatta az ellenzék, hogy legyen „Nők 40” program.

Mi azt gondoljuk, hogy a 13. havi nyugdíjjal megbecsülésünket fejezzük ki az idősek felé, hiszen ledolgozták egész életüket, és így jövő évtől kezdve elkezdődhet a szocialisták által elvett 13. havi nyugdíj visszaépítése. Azt remélem, hogy ehhez önök is tudják a szavazatukat adni, hiszen ez lehet a magyar nyugdíjasoktól való bocsánatkérés ideje. Önök elvették, mi visszaadjuk, önök legalább ehhez a szavazatukkal hozzá tudnak járulni. Arra kérem önöket, hogy ezt támogassák. Ha azt mondják, hogy önöknek számítanak a nyugdíjasok vagy fontosak a nyugdíjasok, akkor a kormány ez irányú előterjesztését és a Fidesz-KDNP ez irányú vállalását önök is tudják támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, aki a bizottságban kialakult kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Végtelenül szomorú vagyok, hogy erre a kisebbségi véleményre egyáltalán okot adott a helyzet; már csak azért is, mert ennek, amit most elmondok, nem kisebbségi, hanem többségi véleménynek kellene lenni. Tudniillik, amiről mi most beszélünk, az nem 13. havi nyugdíj, hanem az egy nagyon csúnya, propagandaízű 53. heti nyugdíj, ami ráadásul jövő időben zajlik, holott tudjuk nagyon jól, hogy milyen helyzetben élnek most a nyugdíjasok.

(Tordai Bencét a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Engedjenek meg egy mondatot, amitől, bevallom őszintén, én teljesen elképedtem, amit az önök kormányfője mondott el: szerinte a futball a művészet kategóriájába sorolandó. Mondjuk, szerintem ez a mondat az örültség kategóriájába sorolandó, de maradjunk meg ennél a dimenziónál. Az igazi művészek itt most, jelen pillanatban az önök rendszerében nem mások, mint a nyugdíjasok, azok, akik hó végén próbálnak megélni abból a minimális összegből, amit önök adnak nekik.

Itt sokszor elhangzott, hogy alapvetően a nyugdíjak reálértéke hogy is áll, hogy önök ezt megőrizték, sőt növelték. Akkor engedjenek meg egy teljesen friss KSH-adatot, amely június 30-án keletkezett, és a január-áprilisi adatok alapján készült el. Ebből az derül ki, hogy ebben az időszakban a reálkereset 4,6 százalékkal emelkedett, ezzel ellentétben a nyugdíjak reálértéke csökkent, az idősök fogyasztási kosara szerint számolt infláció 4,1 százalék volt, miközben januárban 2,8 százalékkal emelkedtek a nyugdíjak, vagyis a nyugdíjasok tekintetében bő 1,2 százalékos volt a reálértékvesztés. Természetesen ez az átlag, és mint minden átlag valahol hazugság is, hiszen tudjuk azt nagyon jól, hogy a szegényebb emberek, és ezek közé tartoznak sajnos a nyugdíjasok is, nem ez alapján a fogyasztói index alapján mérik különben az inflációt. Tudjuk nagyon jól, hogy ők leginkább élelmiszert vásárolnak, sőt talán csak azt, és ez alapján, mivel látjuk azt, hogy milyen áremelkedésről van szó, itt 7-8, esetenként 15 százalékról is beszélünk.

Elmondható mindezek mellett és ellenére is, hogy az átlagnyugdíj - még egyszer mondom, ez nem egy igaz szám - a felét sem éri el a jelenlegi átlagkeresetnek. És itt dübörög a válság, annak ellenére, hogy önök azt mondják, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó, és dübörög a gazdaság. Ez abban a tekintetben valóban igaz, hogy azt lehet olvasni, a nemzetgáz- és mangalicaszerelője (*sic!*) lassacskán repülőjáratokat indít a jachtjához, ahova elviszi a nemzet új urait, de ez nem igaz a nyugdíjasok esetében. Őket most kellene megsegíteni (*Az elnök csenget.*), nem pedig januárban és nem négyéves távlatban. Ebben a tekintetben sajnos nem fogjuk tudni támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során természetesen kettőperces felszólalásra nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport.

(14.00)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amikor meghallottam, hogy Orbán Viktor miniszterelnök felvetette a 13. havi nyugdíj ötletét, akkor rögtön tudtam, hogy megkezdődött a Fidesz 2022. évi kampánya, mert csak így érthető, hogy miért nem kapnak a nyugdíjasok most, a járvány után, vagy miért nem kaptak a járvány alatt, amikor a gazdasági válság elkezdett kibontakozni, semmit. Sem nyugdíjprémiumot nem kaptak, sem 13. havi nyugdíjat nem kapnak idén, semmit, még az egy hetet sem, és a jelen állás szerint még várhatóan ebben az évben nyugdíj-kiegészítést sem fognak kapni. Emellett arra is nagyon hamar fény derült, hogy trük-

közik a kormány, mert szó sincs arról, hogy már jövőre megkapják a nyugdíjasok a 13. havi nyugdíjat, csupán annak az egynegyedét.

Sokszor elmondtuk, hogy az elmúlt években a nyugdíjasok, különösen a kisnyugdíjasok helyzete nagyon romlott, jelentős az elszegényedés a nyugdíjastársadalomban, de ez egyáltalán nem érdekelte a kormányt. Ezt mutatják a tények, képviselőtársaim, mert ha a kormányt valóban érdekelné a nyugdíjasok helyzete, akkor nem hagyta volna, hogy a bérek és a nyugdíjak közti különbségek ennyire nőjenek, hogy a nyugdíjasok megélhetése ennyire leszakadjon az aktív munkavállalóktól, mert akkor már évek óta megváltoztatta volna a kormány a nyugdíjmelés módszertanát, igazságosan emelte volna a nyugdíjakat, és nem rezsziutalványként vagy prémiumként felcímkézett alamizsnát osztogatott volna, ami nem épült be a nyugdíjajukba. Akkor nem hagyná a kormány, hogy 600 ezer idős magyar ember kevesebb, mint 100 ezer forintból próbáljon meg havonta kijönni - ez biztos, hogy nem elég a tisztességes megélhetéshez -, és ha a kormányt valóban érdekelné az idősök sorsa, akkor most tenne értük, és nem halasztaná jövőre.

Az ideai nyugdíjmelés 2,8 százalék volt az év elején, miközben tudjuk, hogy most az élelmiszerek 8,4 százalékkal nőttek. Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a nyugdíjasok kosarában inkább van párizsi, kenyér és tej, mint a csökkenő benzinár. Belegondoltak-e önök egyszer is abba, hogy a 28 500 forintos minimálnyugdíj mire elegendő? Eszükbe jutott egyetlenegyszer is, hogy ezt a tíz éve változatlan összeget emelni kellene, és csökkenteni kellene a szakadékat a milliós nyugdíjak és a legalacsonyabb nyugdíjak között?!

Tisztelt Képviselőtársaim! A nyugdíjasoknak nem kampányszerű és megtévesztő alamizsnára van szükségük, hanem valódi nyugdíjmelésre, ami tartósan javítja az életkörülményeiket. Találkoztam nyugdíjasokkal, akik arra hívták fel a figyelmemet, hogy nekik most van szükségük nyugdíjmelésre, mert nem biztos, hogy a jövő évet meg fogják élni. Ez egyszerűen tragikus, amikor ilyen kijelentéseket és ilyen mondatokat mondanak. Évente közel 100 ezer nyugdíjas halálozik el. Ebbe belegondolva egyébként azt is mondhatjuk, hogy a 2021. évi egyheti nyugdíjademánny fedezetét az fogja biztosítani, hogy addig nagyon sok idős ember el fog halálozni, és az ő nyugdíjuk fogja majd azt biztosítani. (*Nacsa Lőrinc: Szégyen! Szégyen!*)

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az LMP szerint a 13. havi nyugdíjnak nevezett látszatintézkedés helyett az arra szánt összeget egyenlően szétosztva kellene most beépíteni a nyugdíjajukba. Az egyenlő elosztás teremtené meg azt a lehetőséget is, hogy a legkevesebb nyugdíjjal rendelkezők egy kicsit felzárkózzanak a magasabb nyugdíjakhoz. Any-

nyira kinyílt az olló az átlag alatti és a milliós nyugdíjasok közötti, hogy ezt muszáj korigálni. Igazságtalan lenne, ha az egyheti plusznyugdíj-juttatást a már meglévő nyugdíjakhoz igazítanák. Aki egymillió forintos nyugdíjat kap, az jövőre 250 ezer forintot fog kapni, és akinek 100 ezer forint a nyugdíja, akinek valóban szüksége lenne rá, az csak 25 ezer forintot. Tíz-szeres a különbség a kettő között.

Az LMP újra és újra követelni fogja a következőket: a nyugdíjasok helyzetének javítása érdekében sáv-os nyugdíjemelésre van szükség, azért, hogy az egyenlőtlenségek csökkenjenek; azonnali nyugdíj-kiegészítés kell, ha az infláció mértéke ezt megköveteli, de nem az átlagos infláció alapján, hanem a nyugdíjasok fogyasztói kosarát figyelembe vett infláció alapján; garantálni kell, hogy a nyugdíjprémium akkor is járjon, ha a gazdasági növekedés 3,5 százalékal alatti, s hogy ez az összeg beépüljön a nyugdíjba; végül, de nem utolsósorban a minimálnyugdíjat 2,5-szeresére kell emelni, mert most van szükség a nyugdíjasok helyzetének javítására, és nem szabad megvárni a következő évet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Egészen elképesztő nyugdíjellenes fel-szólalásokat hallhattunk itt a Gyurcsány-párttól és az LMP-től is. Egészen elképesztő, hogy ha a Demokratikus Koalícióban múlta, akkor most másodsor venné el a 13. havi nyugdíjat az emberektől. Hála istennek, közelében sincsenek a kormányrúdnak, és ezáltal nem rajtuk múlik ez. Ha Varga képviselő úr szavait valaki komolyan venné, akkor mindenki azt látná, hogy egyszer elvették 2008-ban, most elvonnék ismét, nem szavazzák meg, tehát elvonnék.

Képviselő úr, arra emlékszik, hogy 2005-2010 között a nyugdíjak vásárlóértéke 10 százalékkal csökkent az önkéntes tevékenysége által? 10,3 százalékkal csökkent a nyugdíjak vásárlóértéke. Ön emlékszik, hogy hány-szorosára emelkedett a gáz- és a villanyár, ami a nyugdíjasokat sújtotta leginkább, holott önként megígérték, hogy nem lesz gázáremelés, és a háromszorosára és négyszeresére emelték az energia-árakat? Emlékszik erre, tisztelt képviselő úr? És emlékszik arra, hogy 2010-ben, mire önként befejezték a katasztrofális kormányzásukat, 327 milliárd forint hiányzott a nyugdíjkasszából? Ha önként múlt volna, akkor 2013-ra nem tudnak nyugdíjat fizetni. Nem nyugdíjprémiumról, meg 13. havi nyugdíjról, meg nyugdíj-kiegészítésről beszélgetnénk itt, hanem arról beszélgettünk volna 2013-14-ben a parlamentben, hogy nem lehet kifizetni a nyugdíjakat, mert önként már az utolsó évben is csak IMF-hitelből fizettek nyugdíjakat. Ön beszél itt nekünk a nyugdíjasok tiszteletéről és a nyugdíjasok megsegítéséről, amikor önként elképesztő mennyiségű nyugdíjasháztartást taszítottak a szegénységi küszöb alá! Az volt az önként

nyugdíjpolitikája, ez történt 2005-2010 között, tisztelt képviselő úr! 357 milliárd forint hiányzott akkor a nyugdíjkasszából, nem lehetett volna nyugdíjakat fizetni évekkal később, ha nem változtatunk ezen, és 2010-ben a magyar emberek nem tisztelnek meg bennünket a bizalmukkal.

Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak jelez-ném, hogy a nyugdíjprémiumnak és a nyugdíj-kie-gészítésnek is törvényben lefektetett feltételei vannak, ez nem politikai akarat. Amennyiben azok rendelkezésre állnak, úgy minden alkalommal van nyugdíj-kiegészítés, és ha a feltételek fennállnak, akkor nyugdíj-prémium is. Ön itt azt próbálja sugallni, hogy lehet, hogy idén nyugdíj-kiegészítés sem lesz, mintha ez po-litikai akarat döntése lenne. Feltételek vannak, törvé-nyi feltételei vannak ennek, bizonyára ön is tudja, csak most szándékosan elferdítette ezt az igazságot.

Azt pedig szeretném visszautasítani, hogy önként, összefogva a DK-val, egy osztályharcos logikával próbálnak meg nyugdíjast a nyugdíjas ellen fordítani. Önök feszültséget szeretnének kelteni a nyugdíjas-társadalmi rétegben, nem köszönetet mondanak a nyugdíjasoknak, hanem az osztályharcos logikájukkal kizárólag, mint ahogy a DK rendszeresen magyart magyar ellen fordít, most önként nyugdíjast nyugdíjas ellen fordítanak. Ez az önként nyugdíjpolitikája. Pontosan és tisztán látszik, hogy önökre, sem a DK-ra, sem az LMP-re, sem az egész baloldalra a Jobbiktól a DK-ig nem számíthatnak a magyar nyugdíjasok. Köszö-nöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A követ-kező hozzászóló Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Én megértem az MSZP és az LMP módosító ja-vaslatának a szándékát, a pozitív irányát; a Jobbik is úgy gondolja, hogy a 100 ezer forint alatti, méltatlanul alacsony nyugdíjakon egyértelműen változtatni kel-lene. Nyilván, elemezve, különböző életút van mö-götte. Vannak, akik adott esetben vállalkozóként úgy próbálták a jövedelmüket növelni, hogy életük során csak minimálbérre jelentették be magukat, közben elég jól éltek. Vannak olyanok, akik rá voltak kényszer-ülve arra, hogy vállalkozóként..., de a nagy többsége ezeknek az embereknek méltánytalanul alacsony nyugdíjat kap. Az a kérdés, hogy ez-e a megfelelő megoldás.

(14.10)

Nekem alapvető fenntartásaim vannak a követ-ke-zők miatt: a nyugdíj nem szociális támogatás, az állam nem szolidaritásalapon osztja szét, a nyugdíjat a kor-mány nem kegydíjként adja, annak összegét nem ön-kényesen állapítja meg, hanem az adott személy aktív élete során befizetett járulék alapján, amit pedig a jö-vedelme, s ezzel összefüggésben a munkája, teljesítme-nye határozott meg. Ez alapvetően egy biztosítási jogvi-szony-jellegű kérdés, tehát nem egy szociális juttatás.

A 13. havi nyugdíj vonatkozásában valóban elhangzott az 1 milliós példa. Én azért tartom demagóg-nak az 1 milliós példát, mert a több mint 2 millió nyugdíjasból 32 van a 2019-es adatok szerint, aki 1 millió forint fölött keres. Most nem megyek bele, de valóban semmiképpen sem indokolt, hogy azt emeljék, az infláció felett emeljék, de azért tegyük hozzá - megvan az elemzése ezeknek a magas nyugdíjaknak, alapvetően nem erre akarok kitérni -, mind ötven év feletti jogviszony, mindig a plafont fizette, és a Fidesz eltörölte a járuléklafont - erre még külön visszatérek -, és így jött ki ez a, mondjuk így, horribilis nyugdíj. De belőlük van összesen 32.

Hadd mondjak egy másik példát azokra, akik rosszabbul járnak. 700 ezer ember jár rosszabbul. 730 ezer embernek van nyugdíja az átlag fölött. Mondok egy példát. Ha 280 ezer forintos nyugellátásban részesül valaki, az nem egy kiemelkedően magas nyugdíj. Ő az élete során így dolgozott, ennyi járulékot fizetett. Ezek szerint most azt mondaná a kormány, hogy te nem kapsz 13. havi nyugdíjnak 280 ezret, hanem 140 ezret elveszünk tőled, és odaadjuk azoknak, akiknek kisebb a nyugdíjuk. Ebbe gondoljunk bele! Ne arra a 23 (sic!) egymillióra, hanem erre a sok százezerre gondoljunk! Ez nem szolidaritás! Szolidaritás az, ha neki lehetősége van lemondani róla. Ha ezt a javaslatot elfogadjuk, az azt jelenti, hogy tőle elveszszük, áttesszük, nivellálunk. Nekem ez az alapvető fenntartásom ezzel a javaslattal. Még egyszer mondom, az elvi alapja az, hogy szociális juttatás vagy biztosítási alapú jogviszony, amiben az illetőnek a teljesítménye benne van.

Annyit azért hadd tegyek hozzá, hogy én a kormánytól azt elvártam volna, hogy ha ez gazdaság-mentő csomag részeként jön be, amit - most ne elemezzük, hogy eleget vagy mit nyújtott, milyen társadalmi csoportoknak a kormányzat - ebben az évben nyújtott, amikor tudjuk, hogy nagyon nagy hátrányokat okozott a vírusjárvány. Annyit meg lehetett volna tenni, hogy az első hetit ebben az évben júliusban kifizetik, és ezt beillesztik a 2020-as költségvetés módosításába, mert akkor már adtak volna erre az évre is a nyugdíjasoknak valami kiegészítést.

Én azt kifogásolom a kormány esetében, hogy azt állítja, hogy az utóbbi években dinamikusan nőtt a munkabér. Valóban, de tudjuk, hogy még mindig hol tartunk, a visegrádi országok között is az utolsók vagyunk, de az elmúlt években valóban dinamikusan nőtt. Ez azt jelenti, hogy a nyugdíjbefizetés is dinamikusan nőtt. Évek óta, jó néhány éve nincs nyugdíjplafon, ami később majd jóval nagyobb feladatot fog okozni, mert nem 23 embernek lesz nagyon magas nyugdíja.

De az elmúlt néhány évben ennek csak a javát lehetett látni, mert mindenki a teljes magas jövedelme után a teljes nyugdíjjárulékot befizette. Tehát éppen az elmúlt években volt lehetőség arra, hogy önök azt mondják, hogy igen, az értéktartás egy fontos dolog. De amelyik nyugdíjból nem lehet megélni, a 30-40-50 ezer forintot kapó nyugdíjas nem örül annak, hogy

a nyugdíja megőrzi az értékét. Valóban, sávosan kellett volna emelni, nagyon differenciáltan, nagyon erőteljesen az alacsony nyugdíjakat, és sokkal kisebb mértékben a magasabb nyugdíjakat. Így kellett volna ezt a - nevezzük úgy - szolidaritást vagy a szociális érzékenységet a kormánynak mutatnia, amikor rendelkezésre álltak a források.

Örülök, hogy Nacsa Lőrinc képviselő úr azt mondta, hogy vissza fogjuk vezetni, mert a vezérszónok múlt időben mondta, hogy visszavezettük a 13. havi nyugdíjat. A Jobbik nyilvánvalóan támogatni fogja ezt, bármennyire is szeretttük volna, hogy már ebben az évben egyheti legyen. Tudnánk javaslatot mondani, de most nem térek ki rá, hogy hogyan lehetne, milyen forrásból jövőre megadni a teljes 13. havit. De ebben a vitában azt is tudomásul kell vennünk, ha méltányosak akarunk lenni - még egyszer mondom, tudnánk forrást a teljes 13. havira, de ilyen módosítót nem adtunk be -, de az örök vitában azt mégiscsak figyelembe kell vennünk, hogy ha a baloldali kormányzat egy nyugodt gazdasági időszakban is fokozatosan vezette be a heti nyugdíjemelésekkel éveken keresztül a 13. havi nyugdíjat, akkor most, egy válság idején a DK helyében nem érzek elég erkölcsi alapot arra, hogy azt számonkérje, hogy önök most miért nem rögtön vezetnek be. Sajnálom, hogy a Jobbik nem adott be egy módosítót, megjelölve a forrást.

Még egyszer mondom, hogy alapvető fenntartásaink vannak az említett módosítóval kapcsolatban, elvi fenntartások, de a javaslatot - bármennyire is szeretttük volna másképp - a végszavazásnál természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balczó képviselő úr. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem húzva az időt, de azért nyilvánvalóan nekem is kell reagálnom arra, amit Nacsa képviselőtársam mondott, hogy pótvizsgára van lehetőség. Igazság szerint mi is önöknek egy lehetőséget kínáltunk. Lehetőséget kínáltunk ezekkel a módosító javaslatokkal arra, hogy ne jövő februárban gondoskodjanak a nyugdíjasokról. S őszintén megmondom önnek, miután nekünk más a szándékunk, mint amit ön feltételez, ezért most még elő sem húzom azt, hogy annyira ne jövő februárban gondoskodjanak a nyugdíjasokról, hogy még az elmúlt tíz évet is idesorolhatom, hogy akkor sem vezeték be a 13. havi nyugdíjat. Volt erre tíz évük.

Idén elmondták, hogy megemelkednek a nyugdíjak 2,8 százalékkal; ezt az infláció január-februárban már megette. Az alapvető élelmiszerek, főleg a hús és húskészítmények ára 17-30 százalék között emelkedett. Én értem, hogy a gázolaj ára meg csökkent az első negyedévben. Az én édesapám is nyugdíjas, és meg tudom mondani, hogy melyikünk használ több gázolajat. Nyilvánvalóan ez nem az ő kosarában van

benne, nem ők vásárolják ezeket a termékeket. S természetesen a gyógyszerárak sem lettek alacsonyabbak. És lehetne még mondani, hogy a nyugdíjas-vásárlókosárba mi esett bele és mi nem esett bele.

Mi is ugyanazon a Magyarországon élünk, amelyen önök, és természetesen mi is látjuk, hogy milyen nehézséget okoz a nyugdíjasoknak, mennyivel több nehézséget okoz a nyugdíjasoknak kijönni a nyugdíjukból. A 2,8 százalékos emelést sem úgy élték meg, amit képviselőtársam a részünkre ajánlott, hogy mennyire becsüljük mi meg a nyugdíjasokat, ők sem élték ezt meg egy nagyon nagy megbecsülésként, főleg akkor, amikor a csapból is az folyik, hogy az ország jobban teljesít, és még soha nem volt ilyen erős Magyarország. Akkor nem értik, hogy ők ebből miért csak 2,8 százalékkal tudnak részesülni.

Emlékezzünk csak rá, hogy amikor a Covid-járvány legelején elszabadultak az árak, a gyógyszerárak, a gyógyászati eszközök árai, akkor mennyivel mentek föl a maszkok árai: 1500 százalékkal? Akkor önök ezt a 2,8 százalékot állították mellé. Mi akkor azt kértük, hogy segítsenek a nyugdíjasokon, mert ők most nagy bajban vannak. Önök meg azt mondták, hogy fogunk segíteni - jövő februárban. Én akkor azt találtam mondani, hogy akinek ez volt az ötlete, az legyen kedves, addig tartsa vissza a levegőt.

A nyugdíjasoknak idén is szükségük van a segítségre. Mi letettük erre a javaslatot. Arra kérjük önöket, hogy ezt a javaslatot támogassák. Ne csak jövőre legyenek fontosak a nyugdíjasok, mert az idén is van baj. Nem lett olcsóbb az élet. Idén is van baj, kérem, támogassák az MSZP javaslatát, és még idén júliusban kerüljenek kifizetésre ezek az ellátások, és még idén legyen egy nagyobb, 6,9 százalékos emelés. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nacsa Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy a Demokratikus Koalíció módosító javaslatát végtelenül egyszerű volt: fizessék ki a beígért 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoknak, és ennek az első felét most, amikor baj van. Tudja, mondtam én ezt már önöknek a múltkor is. Nagyjából olyan az, amit most önök tesznek, mintha a Balaton közepén fuldokolónak azt mondanák: várj egy picit, és bedobjuk majd nedek januárban a mentőöv negyedét; és ha ezzel ki tudsz úszni, akkor következő januárban megkapod az újabb negyedét, és így tovább. Ez így édeskevés.

Önök valós segítség helyett... Hiszen most valóban nagy bajban vannak nemcsak a nyugdíjasok, hanem azok a magyar családok is, amelyeknek önök megígérték, hogy lesz munkahely három hónap után; ha nem, akkor akár Orbán Viktornál kovászolhatnak uborkát. Kiderült, hogy nem, nincs munkahely, sok

esetben segély sincs, és az idős nyugdíjas szülők kell hogy segítsék most a munka nélkül lévő fiatalokat. De önöknek nem erre tellett, hanem egy nyomorult propagandalapra, a JóKorra, amit 2 millió példányban, 16 színes oldalon adnak most ki, és aminek talán mindjárt a második lapján a kormányfő somolyog.

Ez kevés, ezzel nem lehet elmenni a piacra; ebből nem lehet bevásárolni. Én megértem, hogy önöknek a propaganda a legfontosabb, hogy a Habony-művek azok, akik miatt önök még mindig hatalmon lehetnek, mert az ő segítségükkel, óáltaluk hazudják le a csillagot is az égről, de ettől a nyugdíjasok éhesen fognak hó végén lefeküdni.

Semmi mást nem kérünk, mint azt, hogy ne hátrafelé mutogassanak. Tudja, ön régi dakota politikus, akkor biztos ismeri azt a régi dakota mondást, hogy aki sokat mutogat hátrafele, előbb-utóbb eltalálja az ajtófélfát. *(Nacsa Lőrinc: Párttársának mondja...)* Ebben a tekintetben én tényleg azt kérném, vegyék komolyan azt, amit ígérnek. Vegyék komolyan azt, hogy a nyugdíjasaink most vannak bajban, hogy sokan alig pár tízezer forintból kell hogy megéljenek; hogy nekik minden fillér számít; hogy nekik nem elég egy újság, nem elég a propaganda. Segítsenek rajtuk, hiszen önök mondják azt, Matolcsyól, a jegybank elnökétől azt lehet hallani, hogy dübörög a gazdaság, hogy itt nincsen semmi baj, hogy minden rendben van. Lássuk, hogy mennyire van rendben!

Fogadják be a DK módosító indítványát, hiszen nem kérünk sokat, csak azt, hogy a 13. havi nyugdíj legyen 13. havi nyugdíj; hogy segítsenek végre a nyugdíjasokon, és ne csak egy propagandalappal szúrják ki a szemüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, Fidesz.

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Nem tudom megállni szó nélkül, hogy ne mondjam azt, hogy akkor lett volna egyes ellenzéki képviselők felszólalása kerek, tisztességes, illetve reális, ha összehasonlították volna a 2002-2010, illetőleg a 2010-2020 közötti időszakot.

Én megköszönöm Balczó Zoltánnak a felszólalását, hiszen egy abszolút szakmai felszólalást hallhattunk, amelyből kiderült, hogy a nyugdíj az nem egy segély - lehet, hogy önöknek nem volt világos -, hanem egy biztosítási jogviszony alapján járó juttatás, amit az időskorúak a korhatár elérte után megkapnak. Nagyon sajnálom, hogy ez eddig valahogy elkerülte az önök figyelmét.

És itt a DK-s képviselő úrnak is mondanám, hogy mielőtt különböző neveket emleget itt a felszólalása során, talán inkább utána kellett volna néznie annak, vagy pedig meghallgatnia azt, amit elmondtam mint a Törvényalkotási bizottság előadója, hogy az Orbán-kormány 2010 óta, ahogy azt Nacsa képviselő úr is mondta, sarkalatos törvényben rögzítette

és a parlament elfogadta a nyugdíjak reálértékének a megőrzését. Ez volt egy alap, amit vállaltunk; és ezt követően pedig minden évben a gazdaság teljesítményéhez képest határoztuk meg azokat a lehetőségeket, amelyeket az időskorúak számára kifizettünk.

Ezek közé tartozik az infláció feletti különbözet kifizetése. Ha megfigyelte volna azt, hogy a költségvetésben meghatározott infláció, ami a jelenlegi költségvetésben 2,8 százalék volt, az év végén korrekcióra fog kerülni, mint az összes többi évben eddig, és a kormány visszamenőleges hatállyal mindig kifizette a nyugdíjasok részére azt a differenciát, ami igenis az infláció kapcsán esetleg sérelmes volt, illetőleg jár nekik. Ez így lesz a jövő évben is meg a következő években is. A jövő évi költségvetés 3 százalékos inflációval számol. Hogyha ezt meghaladja az infláció, akkor ugyanez a gyakorlat fog érvényesülni.

Azonban azt is szeretném a figyelmébe ajánlani, és nem hiszem el, hogy nem figyelt oda rá, hogy a nyugdíjak 2010-hez képest 38 százalékkal emelkedtek, a vásárlóérték pedig 10,3 százalékkal. Megteremtettük a korhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségét a hölgyek számára. Ugyanakkor a 40 éves munkaviszony után nagyon-nagyon sok hölgy élt ezzel a lehetőséggel, ami a családgyegetést, a fiatal családokon való segítséget nagymértékben segítette, és könnyebbé tette az életüket.

Azt is elmondtam, képviselő úr, illetve kedves ellenzéki képviselőtársaim, hogy a nyugdíjmelésen felül 270 milliárd forintnyi nyugdíjprémiumban részesültek az időskorúak; volt rezsziutalvány, volt Erzsébet-utalvány és minden olyan juttatás, amely lehetőséget teremtett arra, hogy az időskorúak megélhetését maximálisan figyelembe vegyük, támogassuk, elismerve mindazt a sok munkát, amelyet végeztek az elmúlt években, amivel segítettek az utána következő generációk életét és lehetőségét.

Én összegezve csak annyit mondanék, hogy ha valaki felszólal a parlamentben, azért az elvárható lenne tőle, hogy reálisan próbálja megközelíteni az adott problémát. A nyugdíjakra pedig, amely egyébként egy rendkívül érzékeny terület, különösen fokozatosan és kiemelten igaz, amit mondok, és ezért köszönöm meg még egyszer Balczó képviselőtársamnak, hogy megpróbálta önöket olyan helyzetbe hozni, hogy ha másért nem, akkor a hivatalos jogszabályhelyek alapjára hivatkozva megpróbálta elmondani, hogy mit is tekintünk annak, mi is a nyugdíj alapja, és hogy mit jelent a biztosítási jogviszony. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, háznagy asszony, képviselő asszony. Következik Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem kívántam hozzászólni ehhez a témához, de mindig hallom ezt, hogy a szocialisták elvették a 13.

havi nyugdíjat, és ez milyen felháborító, mennyire felháborítja a Fideszt és a KDNP-t, és Nacsa képviselőtársamat is. Hát, akkor nézzük már meg, mit vettek el!

2009. július 1-jétől a második félét a kormány valóban elvette. 2010-ben már kormányra került Orbán Viktor, a Fidesz-KDNP, tehát akkor önök vették el a 2010-est, a 2011-est, a 2012-est, a 2013-ast, a 2014-est, a 2020-ast is, önök vették el ezeket a 13. havi nyugdíjakat. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Hát, azt önök vették el, miről beszélünk?! És elveszik még a háromnegyedét, meg a felét ezeknek a következő évi nyugdíjaknak is, ezt kell látni. Hát, ezt vették el!

És ha már önök itt arról beszélnek, hogy mennyire tisztelik ezt a korosztályt, egyszerűen nem hajlandók megadni a férfiak számára sem azt a lehetőséget, hogy 40 év munkaviszony után ők is el tudjanak menni nyugdíjba. Éppen hétfőn, a mostani hét hétfőjén szavazták le önök -valamennyi fideszes és KDNP-s politikus - azt a módosítást, amely lehetőséget teremtett volna arra, hogy 40 év munkaviszonnyal a férfiak is nyugdíjba tudjanak vonulni. Az ellenzék ezt is megszavazta. Ha már tiszteletről beszélünk, hogy ki próbálja meg segíteni őket, akkor nézzenek már egy kicsit önmagukba, és nézzék azokat a hibákat, amiket önök elkövettek az elmúlt tíz esztendőben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Képviselő úr, jobb lett volna, ha hagyja csak Balczó képviselő urat ebben a témában érvényesülni... *(Balczó Zoltán: Neki is igaza van...)*

Képviselő úrnak mindig olyan jó az emlékezete a korábbi szavazásokról, dolgokról: ön hogy szavazott a „Nők 40” program bevezetéséről, és a Jobbik-frakció hogy szavazott... *(Dr. Gyüre Csaba: Mi támogattuk...)* Elutasították... *(Dr. Gyüre Csaba: Támogattuk...)* Elutasították, nem támogatták a „Nők 40” programot. Nem támogatták a „Nők 40” bevezetését, nem támogatták.

(14.30)

Most úgy kéri rajtunk számon a „Férfiak 40” támogatását, hogy önök nem támogatták a „Nők 40”-et. Ez az igazság, tisztelt képviselő úr! *(Balczó Zoltán közbeszól.)*

Nagyon kiváló példát mondott a Balatonról, Varga képviselő úr elkezdett itt a Balatonról példálózni. Ha ennél az analógiánál maradunk, akkor jól értem, hogy önök azt csinálták, hogy a Balatonban a fuldokló emberhez, akinél ott volt a mentőöv, oda mentek, kitépték a kezéből, majd Kóka János helikopterén elviharoztak onnan? Jól értem, hogy ez történt akkor az ön analógiája szerint? Ha ön erről beszél, akkor önök pontosan ezt csinálták. Önök, miután két évet élt ez a rendszer... Képviselő úr, önök hogy vették be a 13. havi nyugdíjat? Hetente és két részletben

kapták meg azt is a nyugdíjasok, nem egyben, ahogy mi ígérjük, hanem januárban, aztán májusban. Még azt is megfizették, azt az összeget is megfizették, amit be szerettek volna vezetni. Majd aztán, amikor ez 2006-ban és 2007-ben élt ez a rendszer, utána 2008-ban Gyurcsány Ferenc benyújtotta a parlamentnek, hogy ő mégse szeretné, vegyünk el a nyugdíjasoktól. Tehát azt a bizonyos mentőövet, amiről ön beszél, Gyurcsány Ferenc kitepte a nyugdíjasok kezéből.

És ugye, képviselő úr, emlékszik arra, hogy önök duplájára emelték az áram árát? Az önök kormányzása alatt az áram ára duplájára emelkedett, miközben Gyurcsány Ferenc a saját cégének olcsóbb áramot biztosított. Aközben sanyargatták a nyugdíjasokat duplájára emelt rezsiköltségekkel, miközben Gyurcsány Ferenc, az akkor hivatalban lévő miniszterelnök a saját cégének olcsóbb áramot biztosított a Magyar Villamos Műveken keresztül.

Képviselő úr, hogy gondolja azt, hogy ön ebben a témában bármilyen kritikát is megfogalmaz itt a parlamentben, amikor duplájára emelt áramárral a miniszterelnök a saját cégének olcsóbb áramot juttatott?! Miközben egyébként több mint 10 százalékot vesztek a nyugdíjak a vásárlóértékükből 2005-2010 között. Tehát igazából nemcsak a 13. havi nyugdíjat vették el, hanem még egyhavi nyugdíjat elvettek, mert a 10 százalék csökkentés több is mint egy hónap. Tehát önök két és fél havi nyugdíjat vettek el a nyugdíjasoktól, mert 10 százalékkal rontották a vásárlóértékét, és elvettek egyhavi nyugdíjat, két és fél havi nyugdíjat vettek el a magyar nyugdíjasoktól.

Ezek után szerintem egy baloldali képviselőnek, aki ott... Miután egyébként a párttársa, Vágó István viccelődött a nyugdíjasok halálával márciusban, miután az ön párttársa viccelődött a nyugdíjasok halálával (*Schmuck Erzsébet: Nem viccelődött, ez nem vics!*), nem, szerintem sem vics, pontosan ezért kőkérmény, azóta is ott ül a zsíros igazgatósági állásban Karácsony Gergely és Gyurcsány Ferenc jóvoltából, miután nyugdíjasok halálával viccelődött Vágó István; ez a nem vics, pontosan, képviselő asszony. Vágó István DK-s politikus most valamelyik budapesti cég igazgatóságában ül. (*Schmuck Erzsébet: Én LMP vagyok!*) Én a DK-nak beszélek, tisztelt képviselő asszony, nem minden önnek szól!

Nagyon fontos, hogy ezek után ön még azt mondja, most sem szavazza meg a 13. havi nyugdíjat, teljesen világossá tette, hogy ha most hatalmon lennének, akkor most még egy havit elvennének a nyugdíjasoktól, sőt már ki sem fizetnék a nyugdíjakat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nacsa képviselő úrnak mondanám, hogy nem azt mondtuk, hogy nem szavazzuk meg a 13. havi nyugdíjat, hanem itt egy módosításról

beszéltünk, hogy különböző ellenzéki pártok módosító javaslatokat nyújtottak be a 13. havi nyugdíj bevezetéséhez.

Mátrai Márta képviselőtársamnak mondom, hogy tudjuk, hogy nem szociális alapú a nyugdíj megállapítása, tudjuk. Csak arra szeretnénk volna felhívni a figyelmet, hogy arról, hogy valaki Magyarországon nagyon alacsony nyugdíjat kap, nem biztos, hogy ő tehet; nagyon sok tízezren. De azért beszéljünk arról, hogy most már a rendszerváltás után lehet, hogy valaki 30 évet úgy fog dolgozni, hogy minimálbérre volt folyamatosan bejelentve, és nem ő tehet róla, hogy minimálbérre van bejelentve, és mennyire nyomorult lesz majd a nyugdíja, amikor odakerül, hogy nyugdíjassá válik, nem az ő problémája. Sajnos, nem volt lehetősége, hogy olyan állásban legyen, hogy majd a milliós nyugdíjak kategóriájába kerüljön majd, mikor nyugdíjassá válik. Mi erre szeretnénk volna felhívni a figyelmet. És van a mindenkori kormányzatnak dolga azokkal, akik mondjuk, végigdolgozták az életüket, és utána úgymond nyomorognak a saját nyugdíjukból.

Hadd mondjam önöknek, mert azért ez a KSH adata, hogy ma Magyarországon, ha megfigyeljük, az elmúlt években a szegénységi mutató a nyugdíjasok és a munkavállalók, a dolgozó emberek körében nőtt a legjobban. A nyugdíjasok és a dolgozó emberek csoportja! Valami nem jó akkor, valami nem működik. Ezért mondtuk azt, hogy ha már önök vissza akarják vezetni a 13. havi nyugdíjat, akkor tettünk egy kísérletet arra, mivel egy ilyen válság kellős közepében vagyunk, és legjobban amúgy a magyar családokon kívül a nyugdíjasok, és itt felhívnam arra a figyelmet, hogy az özvegyek azok, akik legjobban szenvednek most ettől a kialakult helyzettől, nekik tudjunk segíteni abban, hogy ne 2021-ben, hanem már 2020 nyarán kaphassák meg egy összegben ezt a fajta juttatást.

És engedjék meg, most megint nagyon demagóg leszek, tegnap is elmondtam, két nappal ezelőtt, ha jól emlékszem, 30-án este 194 milliárd forintot szórt szét megint a kormány, 10 milliárd forintot megint sportra, elmondtam tegnap is, hogy 404 millió forintot sikerült akkor este egészségügyre, egészségügy-finanszírozásra... Szóval, azt látjuk, hogy az elmúlt időszakban naponta 700 millió forintot szórtak ki sporttámogatásra, és közben azon vitatkozunk, hogy meg tudjuk-e azokat a nyugdíjasokat segíteni, akik mondjuk, megalázóan kevés nyugdíjból élnek vagy tengődnek Magyarországon.

Én azt gondolom, hogy akkor arról vitatkozunk, hogy milyen fontos értékek vannak a számunkra, hogy most azokat a nyugdíjasokat segítsük, akik nagyon nehéz körülmények között élnek, vagy továbbra is szórjunk ki naponta 700 millió forintot támogatásként a sportra Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Varga Zoltán képviselő úr, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én úgy gondolom, hogy nemtelen és megalázó ez a vita, ami itt folyik, gyakorlatilag a nyugdíjasok feje fölött. Azokról az emberekről próbálják önök elterelni most a figyelmet mindenféle hátramutogatással, váddal, akiket alapvetően ez nem is nagyon izgat. Ők egyszerűen csak szeretnék a jelent megélni, a mai napot. A mai napot! Szeretnének venni egy darab húst, egy kis krumplit. Olyan jó halani azokat a számokat is, amiket a háznagy asszony elmondott és a vádat, amiket megfogalmazott velünk szemben, de tudjuk nagyon jól, hogy ezek így, ebben a formában hamisak.

Tudniillik, beszélhetnénk a vegyes indexálásról, hogy az mit jelent, és hogy mennyi kár érte a nyugdíjasokat például csak azzal az egyetlen döntésükkel, hogy a vegyes indexálást eltörölték. Tudniillik, 2019-ben így most a 130 ezer forint helyett legalább 155 ezer forint lett volna átlagosan havonta a nyugdíj. Ez éves szinten, tudják, mennyit jelent? 300 ezer forintos különbséget. Ez a vegyes indexálás és a jelenlegi helyzet közötti különbség. Erről miért nem beszélnek?

Vagy arról miért nem beszélnek, hogy különben nyilván elsülhetett a legszuperebb helyesíró államfő szája, mikor azt mondta, hogy nemcsak 13. havit, hanem 14. havi nyugdíjat is fognak adni? (*Nacsa Lőrinc: Plusz egy havit!*) Nézze, itt most erről megint lehet vitatkozni, hiszen a 13. havi nyugdíjat is beígérték, de nem lett se 13. havi, se 14. havi. Ha ezeket a számokat különben összeadjuk, ez évi 600 ezer forint pluszt jelentene, de nincsen.

És lehet itt lovagolni azon, hogy gyurcsányista, és innen gondolom, hogy valahol jól végezzük a dolgunkat, mert ha a Gyurcsány neve felmerül itt ebben a teremben, akkor érezzük azt, hogy nincsenek már érvek és valós válaszok, csak a gyurcsányozás. Én végtelenül sajnálom különben, hogy ennek a vitának itt most részese vagyok. (*Nacsa Lőrinc: Szégyelli Gyurcsányt?*) Mondhatnám azt is, hogy szégyellem Nacsa képviselő urat, igen, ez így van. (*Az elnök csenget.*) De még egyszer értsék meg, az ellenzék itt egy roppant egyszerű dolgot kér: segítsünk azokon az embereken, akik most segítséget kérnek! Ne újságot adjunk ki nekik, ne próbáljuk megmagyarázni, hogy mi történt tíz éve, elmúlt nyolc éve, ne próbáljunk gyurcsányozni, hanem fogjunk össze, és segítsünk! Fogadják be a módosítónkat; az MSZP-é és a mienk és mindenkié, aki ebben a dologban ellenzékiként módosító indítványt tett, szerintem önzetlen és a nyugdíjasok érdekeit szolgálja.

(14.40)

Aki ezt lesöpri az asztalról, az önző és a saját érdekeit veszi szem elé. Ezen kellene elgondolkodni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Szakács László képviselő úr, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Újra visszautalok Nacsa képviselőtársamnak a felszólalására, a nyugdíjasokról nem sok szó esett benne, de persze mehetünk még hátrébb az időben, és kezdhethetünk onnan, hogy annak idején a miniszterelnök, aki akkor is miniszterelnök volt, azt mondta a nyugdíjasoknak, hogy ott van az a 19 ezer forint, amit ki kellene fizetni, de értsék meg, hogy most nem jut. Volt ilyenfajta hozzáállás is, láttuk ezt. De térjünk vissza a valóságnak a talajára.

Főlemlgetni 5-10 évvel ezelőtti dolgokat, energiaárakról beszélni - beszélhetünk most is az energiaárakról. Kérem szépen, akkor 100 dollár volt egy hordó olaj ára, és 100 forint volt egy köbméter gáz ára. Most 42 dollár - kevesebb, mint a fele - egy hordó olajnak az ára, és 103 forint egy köbméter gáz ára, nyugdíjasnak, idősnek, fiatalnak, mindenkinek egyaránt. Mi nem látjuk ezeket a kedvezményeket, amiket azóta önök behoztak. Akkor mi lett ilyen drága, képviselőtársaim? A hordó?

Mi azt mondjuk, hogy a nyugdíjasok számára megdrágult az élet. Mi azt mondjuk, hogy van költségvetési mozgástér arra, hogy azt, amit önök jövőre, februárra ígérnek, most megkaphassák. Igaz, hogy akkor kevesebb jut a Budapest-Belgrád vasútvonalra, amire idén 82, jövőre 132 milliárdot költenek el, kevesebb jut majd a Városligetnek a betonba öntésére, amire csak eddig 130 milliárdot költöttek el, és mondhatnánk még olyan projekteket, amelyekből egyébként ez a nemzeti tőkésosztály - azt hiszem, önök így hívják - remekül él. Miért nem élnek ebből remekül a nyugdíjasok? Mi csak ezt kérdezzük. Idén miért nem kaphatják ezt meg? Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. (*Taps az MSZP és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, LMP.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. 2009-ben az akkori kormány úgy döntött, hogy nem folyósítja a 13. havi nyugdíjat tovább. Ez nekem nem tetszik, én ezzel nem értettem egyet; ahogy halom, önök sem. Tíz év eltelt, az elmúlt tíz évben miért nem adták vissza, engem ez érdekelne. Ha önöket ez ennyire dühíti, akkor tíz év alatt miért nem adták vissza, miért most kezdjük, a választások előtt csöpögtetve ezt visszaadni?

Tehát a kérdésem: miért nem adták vissza? És erre nem helikopter meg úszógumi a válasz, hanem az, hogy miért nem adták eddig vissza. Köszönöm. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben kíván élni a vitázó lehetőségével. Fülöp Attila államtitkár úré a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! A kormányoldalon, amikor ilyen előterjesztéssel érkezik az ember, akkor mégiscsak van benne annyi illúzió, hogy egyébként emellett lehet parlamenti egységes támogatást találni.

Első körben szeretném megköszönni a Jobbik részéről Balczó Zoltán képviselő úrnak a korrekt és szakmai hozzászólását.

De egyebekben engedjék meg, hogy érve és átélve azt, hogy a felelősség, a körültekintés és a - hogy mondjam? - hitelesség más mélységét lehet megélni kormányoldalon és ellenzéki oldalon, azért kellő visszafogottsággal meg mértéktartással csak két körülmény figyelembevételét szeretném kérni az ellenzék többi részétől, hogy azért kicsit cizelláltabban fogalmazza meg a kritikáját egy ilyen javaslattal kapcsolatban, amikor ez most itt van a napirenden és a parlament előtt, 2020 júliusában. Amikor nemcsak Magyarországon, de egész Európában arról szól a járványügyi helyzet utáni világ, hogy egyébként hogy lehet a gazdaságot és a társadalmat olyan állapotba hozni vagy segíteni, mint ami korábban volt, nem egy olyan átlagos helyzetben vagyunk itt, amikor egyébként azt látjuk, hogy a gazdaság virágzik, és minden úgy lesz, ahogy korábban volt.

Egyébként amikor a bevezetésről beszélünk a 13. havi nyugdíjat illetően, ami anno 2003-ban történt meg, ahogy Balczó képviselő úr is említette, az elég más helyzet volt, és ebben a helyzetben ez a kormány úgy döntött, hogy csinál egy gazdaságvédelmi akciót, aminek ez lesz a része. Szerintem azért ez fontos a körültekintés szempontjából. A hitelesség szempontjából: dönthetett volna úgy is a kormány, ahogy 2009-ben döntött az akkori kormány. Lehet, hogy régen volt, de akkor is úgy döntött a kormány, hogy akkor, amikor válság volt, valóban elvette a 13. havi nyugdíjat, valóban csökkentette a családtámogatások mértékét, és nem abban gondolkodott, hogy egyébként próbáljanak meg plusztámogatást adni. És azt gondolom, hogy az önök részéről ebben a kontextusban felvetett javaslatokra szerintem az előzmények kellő választ adnak, hogy ez milyen hitelességet képvisel önmagában.

Amit Bangóné Borbély Ildikó az elején felvetett, és itt kellő válasz érkezett a háznagy asszonytól is, arra azt tudom mondani, hogy azért ez az elve, mert ez a 13. nyugdíjról szól. Tehát ez nem egy egyéb juttatás, hanem nyugdíj, a nyugdíj pedig nem tud máshogy viselkedni, csak nyugdíjszerűen, függetlenül attól, hogy 1. havi vagy 13. havi. A nyugdíj, ahogy itt többször is elhangzott, nem rászorultságtól függ, hanem jövedelemarányos támogatás, ami ebből a szempontból csak így kerülhet a továbbiakban is visszavezetésre.

Korábban elhangzottak további kritikák is, amelyek arról szóltak, hogy miért nem egyszerre adjuk oda. 77 milliárd forint pluszkiadást jelent. (Dr. Szakács László és Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)

Szeretném hozzátenni, hogy 2010-ben a Nyugdíjbiztosítási Alapot 357 milliárd forint hiánnyal vette át az Orbán-kormány. (Nacsá Lőrinc: Hoppá!) Most van ott a költségvetés és most vagyunk abban a helyzetben, hogy egyébként erre tud adni a kormány, és egyheti bevezetéssel, majd 2024-ig felmenően egyhavi, 13. havi nyugdíj-kiegészítéssel tud élni. De még egyszer szeretném hangsúlyozni: 2010-ben közel 360 milliárdos hiánnyal vette át a kormány a Nyugdíjbiztosítási Alapot. Én csak azt szeretném kérni kellő tisztelettel (Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.), hogy amikor erre vonatkozóan kritikát megfogalmaznak, akkor ezeket a körülményeket vegyék figyelembe.

És amit Varga Zoltán képviselő úr említett, hogy propagandaízű és kampányízű ez a bevezetés: én azt gondolom, hogy önnek lehet, hogy propagandaízű, de aki meg fogja kapni, annak először egy-, kettő-, három-, majd négyheti, azaz egyhavi nyugdíjtöbbletet fog jelenteni, és én őszintén remélem, hogy ez számukra segítség lesz. Mint ahogy a járvány alatt semelyik célcsoportot nem szeretnénk volna magukra hagyni, így azt a célcsoportot, amelyik kifejezetten veszélyeztetett a betegség szempontjából, az időseket különösen nem. Eddig is ezt tettük, és ezután is ezt fogja tenni ez a kormány.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10742. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti bizottsági napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Elsőként megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én megtartott ülésén tárgyalta a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/10742. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 27 igen szavazattal, 7 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egyik célja az utóbbi időben sajnálatos módon szaporodó számban előforduló pedagógusbántalmazások felszámolása, megszüntetése.

(14.50)

A nemzeti köznevelésről szóló törvény módosítása biztosítani kívánja, hogy a pedagógusok biztonságos környezetben, nyugodt körülmények között végezhesék munkájukat, a diákok pedig nyugodt körülmények között tudjanak tanulni, ezért megteremti annak a lehetőségét, hogy szükség esetén a rendőrség szervezeti keretein belül létrehozott új szervezet, az iskolaőrseg bevonható legyen mind a pedagógusok, mind az érintett diákok védelme érdekében.

A javaslat lehetőséget biztosít arra is, hogy a veszélyhelyzetben bevezetett, tantermen kívüli digitális munkarend tapasztalatai alapján a tanítási év bizonyos időszakaiban, illetve egyes más speciális esetekben miniszteri rendelet tegye lehetővé, hogy a jövőben a nevelés, oktatás, a tanulási folyamat ellenőrzése és támogatása a pedagógusok és a tanulók online vagy más személyes találkozást nem igénylő kapcsolatában történjen. A tervezet mindemellett a pedagógusminősítésben való önkéntes részvételre és címzetes fokozat szerzésére ad lehetőséget a pedagógus-előmeneteli rendszer hatálya alá nem tartozó személyi kör számára.

A törvénymódosítás ezenkívül tartalmazza a 2020 szeptemberétől valamennyi tanuló számára teljesen ingyenes tankönyvellátás biztosításához szükséges jogszabály-módosításokat is. Így az ingyenes tankönyvellátás valamennyi évfolyamot érintően kiterjesztésre kerül a köznevelésben és a szakképzésben egyaránt. Az előterjesztés továbbá kibővíti az alapfokú művészetoktatásra ingyenesen jogosult sajátos nevelési igényű tanulók körét. A nemzetiségi önkormányzatok kifejezett kérésére a nemzetiségi oktatást szolgáló intézményrendszer egy új intézménytípussal egészül ki, a kiegészítő nemzetiségi óvodával. Végül a javaslat magában foglalja a köznevelési intézmények, valamint a továbbra is a köznevelés rendszerében működő szakgimnáziumok és szakiskolák zökkenőmentes működésére tekintettel az új szakképzési törvény tavaly év végi elfogadását követően szükségessé vált, a nemzeti köznevelésről szóló törvény további módosításait is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is el kell mondanom, hogy a bizottsági ülésen vita nem is igazán a kormány által benyújtott alapjavaslatról folyt, hanem egy képviselői módosító indítványról. Az ellenzék, a baloldal részéről az is megfogalmazódott, hogy ez a módosító indítvány nem hárszabályszerű, túlterjeszkedő, de ezeket az érveket nem osztjuk, illetve ezeket a megfogalmazott kritikákat. Való igaz, hogy ez a módosító javaslat a gyöngyöspatai kártérítési per tanulásaiból, illetve a per során született bírósági ítéletek és kúriai döntés tanulmányozása után, annak folyamánként született meg.

Ennek a módosító indítványnak az a lényege, hogy hasonló kártérítési perekben a jövőben a bíróság kártérítésként ne ítélhessen meg pénzbeli kártérítést, hanem ha oktatásban és képzésben szenvedett el valaki hátrányt, akkor ennek a hátránynak az orvoslása

is oktatásban és képzésben történjen meg. Úgy gondoljuk, hogy ez a megoldás egyfelől több jót hordoz az érintettek számára, mint az egyszeri pénzbeli kártérítés, másrészt nem rúgja fel a társadalmi békét, nem sérti a többség igazságérzetét.

Való igaz, hogy nem szeretnénk, hogy olyan perekre a jövőben, mint amilyen perre Gyöngyöspatán sor került az elmúlt időszakban, sor kerülhessen más településeken is, mert ne felejtjük el, hogy ezt a pert politikai indokból, politikai céllal, a szegregációt ürügyül felhasználva, cigány családokat és tanulókat eszközül felhasználva megszervezték, megrendezték, és le is menedzselték. Az előnyös bírósági döntések után, amikor is az volt a cél, hogy a pert szervező alapítvány, amely biztosított a perhez persze minden pénzt, paripát, ingyenes jogi képviseletet és logisztikát, azt nyilatkozta, hogy most már kitapostuk az utat, most már egy valóperes ügyvéd is be tud adni keresetet hasonló ügyekben, hajrá, mindenki menjen előre, hogy ha kell, akkor ők adnak segítséget. Másnap pedig ezek után azt mondta egy roma polgárjogi aktivista, hogy Magyarországon legalább 500-600 hely van, ahol egyébként szegregáció van.

Tehát ki lett jelölve az irány, és nem alaptalanul gondoljuk azt, hogy egyébként politikai célból, rasszista kártyát kijátszva újabb pereket akarnak egyesek szervezni, kreálni az országban. Ezt nem engedhetjük meg, mert egy nagyon rossz modellt díjazott egyébként ez az egész per. Azt díjazta, mondhatjuk így, azt tette kifizetődóvé, hogy ha valaki nem jár iskolába, vagy ha valaki erőszakos, és szerintem ez nagyon kártékony. Szerintünk ez nagyon kártékony.

Ebben az ítéletben a bírósági ítélet nem találkozott az igazsággal, a jogszolgáltatás köszönőviszonyba sem került az igazsággal, és úgy gondolom, ilyen esetben segíteni kell a találkozást a jövőben a törvényhozás eszközeivel is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Nem akkora meglepetés, mint azt képviselő úr gondolja, hogy az ellenzéki képviselők a bizottsági ülésen a módosító indítványhoz szóltak hozzá, hiszen a Törvényalkotási bizottság részletes vitájának tárgya éppen a módosító indítványok megtárgyalása. A törvényjavaslatról elmondtuk már korábban, az általános vitában az egyébként meglehetősen negatív véleményünket.

Valóban ez az egy érdemi módosítási javaslat érkezett, hiszen a Törvényalkotási bizottság további javaslati pontosításokra, a szokásos jogszabályalkotási pongyolaságok javítására irányultak. Ez az egy módosító javaslat azonban, amelyet képviselő úr volt olyan kedves benyújtani, valóban rendkívül problémás, és

ezt a bizottsági ülésen sem rejtettük véka alá. Miről szól ez a javaslat? Sok szempontból másról, mint amiről a képviselő úr beszél. Erről van egyébként politikai véleményem is, de ez a hozzászólás most nem ennek a helye. Ez a javaslat ugyanis azt mondja, hogy ha valakit az oktatás keretében az oktatási intézményben személyiségi jogi sérelem ér, akkor a bíróság számára kizárólag oktatáson keresztül nyújthat kárpótlást, kártérítést, ráadásul azt is abban az intézményben, ahol az illetőt éppen a sérelem érte.

Mi a helyzet ezzel a dologgal? Ez a javaslat nyilvánvalóan több szempontból is rendkívül problémás. Az első szempont az, nem tudok jóindulatúan mást feltételezni, hogy a képviselő úr nem kellően gondolta át azt, és a kormány sem - de erről majd mondok még a végén egy pár mondatot -, hogy a személyiségi jog körébe mi minden tartozik. Ön egy pert akar, egyfajta bírósági ítéletet akar utólag is, hogy mondjam, érvényteleníteni. Tudjuk, hogy nem jogilag, de az a szándéka, hogy egyébként a szegregáció ügyében született negatív ítéletre mondjon valamilyen reakciót.

Ne legyen félreértés, a személyiségi jog köre jóval szélesebb, mint a szegregáció. Idetartozik az élet, a testi épség, az egészség, a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás, a személyek hátrányos megkülönböztetésével szembeni védelem, idetartozik a becsület és a jó hírnév védelme, a magántitokhoz, a személyes adatok védelméhez való jog. Ezek mind személyiségi jogok. Nehezen elképzelhető, hogy ezeknek a jogoknak az esetében a bíróság egyébként - bármelyiket ezek közül megsértik az oktatásban - kizárólag képzéssel vagy oktatással kárpótlást, reparálást tudjon adni. Ez nyilvánvalóan jogi képtelenség. Önök meg akarják kötni a bíróság kezét, önöknek, pontosabban az államnak és az önkormányzatnak... - mert ugyan ilyen elegánsan túllépnek mindig ezen, de itt nemcsak az önkormányzattal szemben van per, az állammal szemben is van per. Ahelyett, hogy az állam vállalná a felelősségét az ügyben, hogy itt mi történt, vállalná a felelősségét a jelenlegi fenntartó, a KLIK, abban, hogy mi történt, ehelyett egyébként önök most itt a törvénnyel való matatással akarják ezt a helyzetet kezelni.

(15.00)

Szóval, azt kell önöknek mondanom, hogy jól látható módon nem elégedettek, és ez a szokásos technika: ha nem elégedettek a független bíróság ítéletével, amit az egyébként a hatályos jogszabályok alapján hoz, akkor annál rosszabb a bíróságnak, majd megváltoztatják a jogszabályt. Ez nem eredeti, de ez ennek a fajta jogalkotásnak egy különösen durva példája.

Azt mondják, hogy ezt majd az oktatással helyre teszik, de ez egy kicsit olyan, mint ha valakit elütnének autóval, de ha utána a tettes visszatolat, akkor már meg van minden oldva, helyreállították az eredeti állapotot. Azért a kárért, amit okoznak azzal, hogy például diákokat fosztanak meg az oktatás lehetősé-

gétől azzal, hogy törvényesítik és jóváhagyják a szegregációt - de itt sok minden másról is van szó, még egyszer mondom, a személyes szabadságról, a jó hírnév megsértéséről vagy éppen az adatok védelméhez való jogról -, tehát a kárért, amit okoz az állam és az állam nevében eljáró iskola ebben az esetben, az önmagában nem kárpótlás, hogy az eredeti állapotot helyreállítják. Azt kell tehát mondanom, hogy itt súlyosan sérül az a fajta elv, hogy a bíróság dolga megállapítani, mi a kárpótlás.

Legyen világos: a bíróság nem ilyen vagy olyan tanulói magatartást jutalmazott. A bíróság ebben az esetben, ha tetszik, büntetett, kártérítést állapított meg azért, mert jogsértés történt, azért, mert a bíróság megvizsgálta az ügyet és megállapította, hogy egyébként nem tartották be a vonatkozó hatályos magyar törvényeket. De annak, hogy nem tartják be a törvényeket vagy megsértik a törvényeket intézmények vagy az állam mint fenntartó, annak nem az a megoldása, hogy a szankciót csökkentjük vagy a szankció jellegét megváltoztatjuk, nem azzal kell megvédeni magunkat vagy az államot a jogsértés következményétől, hogy megváltoztatják az ilyen esetben rendelkezésre álló kárpótlási módot, hanem az a módja, hogy megszüntetik a jogsértést. Azon kellene dolgoznunk közösen, önöknek is, és ebben a mi támogatásunkat is megkapnák, hogy a jogsértő állapot megszűnjön minden iskolában. Tudjuk, hogy ez nehéz, ennek vannak jogi feltételei, ezeknek a jogi feltételeknek egy jó részét egyébként 2010 előtt megteremtettük, és vannak szakmai feltételei. Igen, erre kell költenie az államnak, kell figyelni, és egy sor dolgot kellene ebben a dologban csinálni.

Végül azt kell mondanom, képviselő úr, hogy ha valaki itt kijátssza a rasszista kártyát, az nem az ellenzék, hanem a kormány. Orbán Viktor miniszterelnök volt az, aki januárban az évnyitó interjújában, látván, hogy a migránsok és a sorosozás már nem kellő erőt hordoz, úgy gondolta, hogy a romákkal szembeni előítéletekre való rájátszás, a romák elleni hangulatkelés alkalmas arra, hogy politikai muníciót szolgáltatson a következő évre. Azt gondolom, hogy ezt abba kellene hagyni. A tűzzel játszanak! Azzal a fajta indulatkeltéssel, amit ön is végzett a bizottsági ülésen, és amit végez most is, amikor egy ügynek a károsultjából, az áldozataiból csinál tettet, ezzel olyan tüzeket gyűjtanak meg ebben az országban, aminek kiszámíthatatlanok a következményei.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e most felszólalni. (Dr. Maruzsa Zoltán Viktor: Igen.) Most kíván felszólalni. Megadom a szót Maruzsa államtitkár úrnak.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja olyan köznevelési rendszer megalkotása, amely előse-

gíti a gyermekek, fiatalok harmonikus lelki, testi és értelmi fejlődését, készségeik, képességeik, ismereteik, jártasságaik, érzelmi és akarati tulajdonságaik, műveltségük életkori sajátosságaiknak megfelelő tudatos fejlesztése révén. Kiemelt célunk a nevelés-oktatás eszközeivel a társadalmi leszakadás megakadályozása és a tehetséggondozás.

Azok az intézkedések, melyeket ez a törvényjavaslat tartalmaz, szintén ezt a célt szolgálják. Ilyen a 2020 szeptemberétől valamennyi tanuló számára teljesen ingyenes tankönyvellátás biztosításához szükséges jogszabály-módosítások köre. A törvényjavaslat kibővíti az alapfokú művészeti oktatásra ingyenesen jogosult sajátos nevelési igényű tanulók körét, ezzel párhuzamosan koherensebbé teszi az erre vonatkozó szabályozást. Amennyiben a tisztelt Ház elfogadja ezt a törvényjavaslatot, eleget teszünk a nemzetiségi önkormányzatok kifejezett kérésének, miszerint a nemzetiségi oktatást szolgáló intézményrendszer egy új intézménytípussal egészüljön ki, a kiegészítő nemzetiségi óvodával. Ez az intézménytípus a kis létszámú nemzetiségeknek segíthet azzal, hogy a hagyományos óvodák mellett alapvetően a hétvégén működő, a nemzetiségnyelv-oktatást szolgáló intézmények létrehozását teszi lehetővé.

A törvényjavaslat egy technikai deregulációt is tartalmaz. Ennek kapcsán fontos kiemelni, hogy a pedagógusok végzettségi követelményei nem változnak, nem lehet tehát a jövőben sem megfelelő végzettség, szakképzés nélkül pedagógusokat alkalmazni, ugyanakkor a törvénymódosítás következtében a pedagógusok alkalmazására vonatkozó képesítési követelmények a jövőben nem ezen törvény mellékletében, hanem kormányrendeletben kapnak majd helyet.

Szeretnék arról is szólni, hogy valóban, a törvényjavaslat elfogadása esetén sérelemdíjat a jövőben a magyar jogszabályok alapján az oktatási-nevelési intézményekben oktatás során bizonyított sérelem esetén oktatás formájában kell és lehet majd megítélnie a bíróságnak. Fontosnak tartom azt jelezni, hogy az egyébként nem igaz, ami az előbb elhangzott, hogy ezt abban az intézményben kell biztosítani, ahova az érintett személy járt, ilyet a jogszabály nem tartalmaz.

Azt sem tartjuk megalapozottnak az előbb elhangzott ellenzéki véleményből Arató képviselő úr részéről, hogy a bíróság kezét kötnék meg, és ezért született ez a jogszabály. Én fontosnak tartom azt kiemelni, hogy a kormány megvárta, és minden jogi fórumot végigjárt ezen per kapcsán, mert nagyon kíváncsiak voltunk arra, hogy a hatályos jogszabályi környezetben a Kúria mint végső döntéshozó fórum, milyen jogi álláspontot képvisel majd, és hogyan foglal állást ebben az ügyben az igazságosság jegyében. Azt tapasztaltuk, ezért is vártuk meg a Kúria ítéletét, ezért is módosítóval került be a jogalkotásba a kormánnyal egyeztetett módon ez a javaslat, mert azt láttuk, hogy a Kúria éppenséggel azt rögzítette az ítéletének indoklásában, hogy a hatályos jogszabályok alapján nincs módja máshoz kötni. Tehát jelentem, a Kúria keze a hatályos jogszabályok szerint is meg volt kötve ezek

szerint a Kúria jogértelmezése szerint. Ehhez képest a törvényalkotás ugyan változtat ezen a megkötésen, de nem élt a Kúria azzal a lehetőséggel, ami állítólag eddig a rendelkezésére állt volna.

Az pedig, hogy a jogalkotó megváltoztatja a jogi környezetet, azt gondolom, ebben a Házban egyáltalán nem szokatlan, erről szól a jogalkotás folyamata.

Szeretném azt is jelezni, hogy természetesen a jogalkotás nem visszamenőleges. Itt van egy olyan bírósági ügyünk, egy olyan per, amiből széles körű tapasztalatokat lehet levonni, de természetesen nem visszamenőleges hatályú az új jogi szabályozás.

A szegregáció kapcsán szeretném ismét kiemelni, ezt a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy ez a kormány igenis felszámolta azt a szegregációt, ami ezen a helyszínen állítólag a bíróság döntése alapján létrejött. Szeretném rögzíteni és aláhúzni még egyszer, hogy Arató képviselő úr tanácsadását valóban nagyon szépen köszönjük, de ez a per 2009-ben, az akkori szegregáció miatt indult el, és akkor ön az Oktatási és Kulturális Minisztériumban felelős pozícióval rendelkezett. Tehát amit most itt elmondott, hogy akkor egy csodálatos jogi környezetben minden lehetőség megvolt a szegregáció elleni fellépésre, lehet, hogy így volt, de akkor elmaradt a fellépés, hiszen akkor valószínűleg nem indult volna el a per. Még egyszer rögzítem: 2009-ben, az akkori szegregáció időszakában, az akkori ügyekben indult el. Ma, különösen miután a kormánynak sikerült átvennie a településektől, ettől a településtől is, amely oktatásszervezési kérdésben vétett hibát az én személyes meglátásom szerint is egyébként, ezt követően ez a joggyakorlat megszűnt.

Az sem igaz, hogy öt-hatszáz helyszínen lenne jelenleg Magyarországon oktatási szegregáció. Ez a vád nem itt hangzott el, ebben a Házban, csak idéztük, de erről a helyről is szeretném visszautasítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő, Maruzsa Zoltán államtitkár úr felszólalását. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a vitában történő további hozzászólására és a zárzó elmondására 9 perc 25 másodperc áll még rendelkezésére.

(15.10)

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt kulturális bizottság nem állított előadót. Megadom a szót Ritter Imre képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, hatperces időkeretben.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Der Ausschuss der in Ungarn lebenden Nationalitäten hat den Gesetzesvorschlag: Modifizierung des nationalen, einheitlichen Bildungsgesetzes CXG vom Jahr 2011 mit der Nummer T/10742 am 9. Juli 2020 ausdiskutiert.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2020. június 9-én folytatta le a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi. CXCV. törvény módosításáról szóló, T/10742. számú törvényjavaslat részletes vitáját mint kapcsolódó bizottság.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatról nem foglalt állást, az ülésen további módosításra irányuló szándékot nem fogalmazott meg. Bizottságunk részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot így nem nyújtott be. Ez annak köszönhető elsősorban, hogy a törvényjavaslat előkészítése során több alkalommal is részletes egyeztetés volt az EMMI köznevelésért felelős államtitkárságával, és ennek során minden, nemzetiségeket érintő kérdésben egyetértésre jutottunk, ezek eleve beépítésre kerültek a törvényjavaslatba.

Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselőként kiemeljem, hogy a nemzetiségi köznevelés... - a köznevelési törvény a nemzetiségek jogairól szóló törvény mellett a legfontosabb jogszabály a magyarországi őshonos nemzetiségek szempontjából. Mindkét törvény a maga eszközeivel a hazai nemzetiségek megmaradását szolgálja.

A két törvény szerves egységét igazolja, hogy az alig három hete, 2020. június 12-én elfogadott, a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló T/10303. számú törvényjavaslat alapján a nemzetiségek jogairól szóló törvényben kerültek definiálásra olyan fontos, eddig hiányzó fogalmak, mint például a „nemzetiségi alapfokú művészetoktatás” vagy a „kiegészítő nemzetiségi óvodai nevelés”, vagy éppen a „nemzetiségi nevelésben-oktatásban részt vevő köznevelési intézmény”. Ugyanakkor a most tárgyalt, és remélhetőleg holnap elfogadásra kerülő, nemzeti köznevelésről szóló törvényjavaslat pedig kiegészíti a köznevelési alapfeladatok felsorolását a nemzetiségi alapfokú művészetoktatással, a kiegészítő nemzetiségi óvodai neveléssel, illetve a nemzetiségi önkormányzatok nemzetiségi oktatást, nevelést végző köznevelési intézményekkel kapcsolatos egyetértési és véleményezési jogát most már tartalmilag és jogilag is korrekten szabályozza.

A nemzetiségi nevelés-oktatás átszövi a magyar oktatási, köznevelési rendszer minden szegmensét. Nemzetiségi fiataljaink számára biztosított a nemzetiségi anyanyelven való oktatás-nevelés lehetősége az óvodától egészen az egyetemekig.

Az elmúlt években jelentős előrelépést tudtunk elérni a 2016-ban kidolgozott nemzetiségpedagógus-program keretében. Három lépcsőben négyszeresére emeltük és arányosan minden nemzetiségi pedagógusra kiterjesztettük a nemzetiségpedagógus-pótlékot, a nemzetiségi pedagógusok jobb megbecsülése érdekében. Úgyszintén három lépcsőben idén szeptember 1-jétől már a nemzetiségóvodapedagógus-képzés mindhárom és a nemzetiségitanító-, -tanár-, -szaktanár-képzés mind a hat évfolyamára, azaz minden nemzetiségpedagógus-hallgatóra kiterjesztjük a

nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjat. A legnagyobb, még előttünk álló feladat pedig a nemzetiségpedagógus-képzés számának és színvonalának jelentős javítása, a jelenlegi 80 százalék magyar és 20 százalék nemzetiségi nyelvű képzés arányának megfordítása 80 százalék nemzetiségi és 20 százalék magyar nyelvű képzésre. Céljaink tiszták és világosak, a megoldandó feladatokat látjuk, és eltökéltek vagyunk azok hatékony, maradéktalan végrehajtásában.

A jelen törvényjavaslatban megfogalmazott, a nemzetiségi nevelést-oktatást érintő módosítások elősegítik és erősítik a nemzetiségi nevelési, oktatási autonómiát. Biztosítják, hogy a nemzetiségi közösségek ifjúsága nyugodt körülmények között tanulhasson, értelmileg, erkölcsileg és szellemileg fejlődhesen, így felnőttként hasznos tagja lehessen saját nemzetiségi közösségének és természetesen a magyar társadalom egészének.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ritter Imre nemzetiségi képviselő úr. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatot támogatni fogjuk, viszont nagyon-nagyon súlyos kritikáink vannak, viszont azok az állapotok is nagyon súlyosak, amelyek Magyarországon kialakultak. És most lehet visszamutogatni, elmúlttízévezni, meg elmúltnyolc évezni, meg aztán még visszamenni korábbi időpontokra, és okolni, hibáztatni itt egymást azokért az állapotokért, amelyekkel sok esetben ezekben a közoktatási, köznevelési intézményekben találkozhatnak a pedagógusok, gyerekek, szülők, de ennek nem sok értelme lenne.

Ami van, ez az áldatlan állapot sok helyütt, ami tapasztalható, azt meg kell oldani. Azt hiszem, hogy abban még Arató képviselőtársamnak is igaza van, hogy ez az ország érdeke, enélkül itt szebb jövőről álmodozni valóban nem lehetne. A felelősséget sem lehet kenegetni, és egyoldalúan államra, ilyen vagy olyan kormányzatokra tolni. Ez a felelősség, sokszor hangoztattuk, én magam is elmondtam, megosztott. Az államé is, és adott esetben, ha szegregációról, integrációról van szó, akkor a többségi társadalomé is olyanformán, hogy igenis, akik ki akarnak kapaszkodni abból az állapotból, ami senkinek nem jó, akkor a segítő kezét nekünk kötelességünk megadni, és nem visszarugdalni, visszataposni oda ezeket az embereket, ahonnan ők maguk is szabadulnának. Viszont megvan a felelősség a másik oldalon is, hogy így fogalmazzak, bár nem szeretek oldalakról beszélni. Hiszem

azt, hogy ez az ország közös országunk kellene hogy legyen, mert enélkül itt felvirágzás nem lesz.

Szóval, a felelősség megvan, ez pedig az, hogy azt az antikultúrát, a kívülállás kultúráját, azt az ellenkultúrát, ami sok esetben bizony a családokon belül generációk óta hagyományozódik, egészen egyszerűen el kell felejteni; sehova nem vezet. Beszélhetnék akkor itt most a bosselmanni családimitió-tipológiáról és a szociálökonomiai elméletekről, amelyek világosan kimondják, hogy a deviancia terjedésében milyen iszonyatos felelőssége van a családi környezetnek. S bizony a családi környezet meghatározó. Meghatározó, hogy ezek a gyermekek hogyan viszonyulnak az iskolához, a tanárokhoz, az egyetlen kitörési lehetőséghez egyébként is, hiszen csak nagyon kevés emberből lehet Való Világ- vagy ilyen-olyan X-Faktor-sztár.

Az iskola lenne a megoldás az ország gondjaira, és itt leszakadó vagy évszázadok óta leszakadt társadalmi csoportok problémáira, bajaira is. Ehhez azonban szükséges az a kulturális szemléletbeli váltás, ami fölismeri azt, hogy az iskola valóban nem ellenség, a tanár nem ellenség, hanem tényleg az egyetlen lehetőség. Itt hadd hivatkozzam akkor egy dél-somogyi közéleti cigány emberre, jó ismerősömre, barátomra, Kalányos „iraki” Pistára, aki egy írásában éppen a hivatkozott ügyre vagy ahhoz kapcsolódóan írta, hogy ezek a gyerekek nagyon valószínű, hogy nem a jólneveltség csecsén szocializálódtak. Tehát annak az oktatásszociológiában bevett fogalomnak, a white flightnak a jelensége azért mégiscsak megmagyarázásra szorul.

(15.20)

Ez a magyarázat pedig az, hogy a szülők és maguk a diákok sem érzik sok esetben magukat biztonságban egy-egy ilyen szegregálódott, elgettósodott iskolában. Erre kell megoldást találni. Azt is elmondtuk egyébként, hogy ez a törvényjavaslat egy tüneti kezelés. Ebben, mondjuk, akkor a Nemzeti Pedagógus Karral értünk egyet, hogy csak egy tüneti kezelés, egy tűzoltás lehet, de semmiképpen sem generális, átfogó, mindenre kiterjedő megoldás. Ennél sokkal, sokkal többre lenne szükség.

Azt elismerem a valóság és a normalitás talaján állva, hogy bizony sajnos előfordulhatnak, és tudjuk, vannak olyan iskolák, ahol ez a szakadékszerű állapot bekövetkezett, ahonnét menekíti mindenki a gyermeket, aki csak tudja, és ezek az iskolák bizony szegregálódnak. Aztán itt akkor el lehet azon is gondolkodni, hogy kirekesztésről vagy inkább kirekesztődésről van szó, amikor bizonyos viselkedési mintázatok egészen egyszerűen lehetetlenné teszik az együttélést. És nem szeretnék ebből - ezt is elmondtam, és mindig el fogom mondani - cigány-magyar ügyet csinálni. Ugyanis hiszem azt, hogy az ellentétek már nem magyar és cigány között húzódnak, hanem a cigányságon belül olyanformán, hogy akik integrálódni kívánnak, azok ugyanúgy elmenekítették, mondjuk, ha tudták, Gyöngyöspatáról a gyermekeiket másik iskolába.

Szóval, nagyon-nagyon félelmetes és a jövőt komorra színező folyamatok zajlanak ebben az országban, amire bizony válaszolni kellene, és az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat, még egyszer: általános megoldást nem fog hozni. Azért támogatjuk, mert ha vannak ilyen, pokol tornácára jutott intézmények, márpedig vannak, és a tanárokat se tegyük mindenért felelőssé, még ha sok esetben egyfajta ilyen közhasznú supermannek, übermenschnek is szokták őket képzelni, akik mindenért felelősek integrációtól elkezdve a szaktárgyi tartalmak átadásáig, de valamikor eljutnak a probléma azon pontjára, amikor ki kell mondani, hogy nincsen tovább, és megpróbáltak, bevetettek minden eszközt, de a helyzet a jelenlegi keretek között kezelhetetlen. És hogy mik ezek a jelenlegi keretek, kitöltötte-e az adott aktuális kormányzat azokat a kereteket, és megtett-e mindent annak érdekében, hogy ezek a problémák megoldást nyerjenek, az is egy súlyos kérdés. Véleményünk szerint egyébként nem. Ezt mindig el szoktuk mondani, a költségvetési módosító indítványaink is pontosan azokat az érveket tartalmazzák, amelyek alapján nem követtek el mindent; nem most, korábban sem, hozzáteszem, mert így őszinte akkor a dolog.

Viszont ennek valamikor neki kellene állni, mert fogy az idő. Hölgyek, urak ellenzéki és kormányzati padosorokban, az idő rohamosan fogy, és a leszakadó, szegregálódó térségek egyre csak nőnek. Mondhatjuk azt, hogy az Ormánság elnyelte Dél-Somogyot, ahonnan én jöttem, és terjeszkedik. Szóval, ha szegregációról beszélünk, az összegző módosító 4. pontja - ekörül forgott akkor a Törvényalkotási bizottságban is a vita - akkor olyanformán értelmezhetlenné válik, hogy egyre nagyobb települések, illetve területek válnak Magyarországon belül spontán mód szegregálódottá. Még egyszer mondom, kereshetjük itt a felelőst, és vagdalhatunk mindenféle jelzőket majd egymás fejébe, de ettől a helyzet nem fog változni. Ezen kellene javítani.

A támogatásunk annak szól, hogy ha ez a javítás, ez a reparálás, mondjuk, akkor némi időt kíván, mert nyilvánvaló módon egy-egy közösség agyát, a mentális hozzáállását nem lehet megváltoztatni egyik pillanatról a másikra valamiféle varázspálcaütésre, tehát akkor talán az iskolaórság bevezetése azt az időt megadja majd adott intézménynek, amikor a preventív és konstruktívabb eszközöket is alkalmazva végre valóban eljöhét a kibontakozásnak és a javulásnak az ideje. Ehhez azonban tényleg idő kell, adott esetben hónapok, fél év, egy év, hiszen tudjuk, az olyan jó gyakorlatként tételeződő programok kapcsán, mint amilyen, mondjuk, a hejőkeresztúri és sokszor hivatkozott, valóban követendő iskolamodell, az sem ment egyik napról a másikra.

Ahhoz azonban, hogy a pedagógusok ott adott esetben nyugodtan tudjanak dolgozni, és elkezdőd-hessen az alkotó, tevékeny nevelő-oktató munka, ahhoz előfordulhat, igen, hogy kell az az iskolaőr, akinek a jelenléte is visszatartó erővel bír majd az olyasféle cselekedetekkel szemben, amelyeket láthattunk a

közösségi médiára is feltöltve, és amelyek minden normális embert el kellett hogy borzassanak, és azt kell hogy mondassák vele: vannak olyan, mindenkire nézve kötelező együttélési normák, amelyeket semmiféle indokkal nem lehet áthágni, és ki kell mondani, hogy ezeket be kell tartani. *(Nacsa Lőrinc: Idő! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* No, hallom, hallom, kedves Nacsa képviselőtársam, idő van. Lehet, hogy nem tetszett a konstruktív hozzáállásom *(Az elnök ismét csenget.)*, nem tud mivel vitatkozni, sajnálom. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban. - Nacsa Lőrinc és Horváth László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Végighallgattam a vitát a Törvényalkotási bizottság ülésén is, és igazság szerint nekem ezzel ami kritikai észrevételem van, az jogdogmatikai, szakmai szempontból értékelendő. Mióta azt hallgattam meg, méghozzá egy igazából jogi szakbizottságban, a Törvényalkotási bizottságban, hogy azt mondta, ha jól emlékszem, akkor Balla képviselőtársam, hogy nem tetszik ez az ítélet nekünk, ezért meg kell változtatni a jogszabályt. Hiszen mire valók az országgyűlési képviselők, mire való a parlament, mint hogy felismer egy problémát, és ha ez probléma, akkor törvénnyel igyekszik kiküszöbölni ezt a problémát. Ez félig igaz.

Hogyan tanulták ezt, hogyan tanultuk ezt mi, jogászok? Mi kerül a törvénybe? A tipikus, a típusos, azt szabályozza a törvény. Államtitkár úr, ez a magatartás a típusos? Ez a magatartás a tipikus, amire most ez a jogszabály születik? Ezt a kérdést érdemes föltenni, mert akkor nem egyedi ügyre hozunk szabályt, nem egyedi ügyre alkotunk szabályt. Egyedi ügyet egyediként kell kezelni, és a jogalkotót nem keverjük össze a jog alkalmazójával. A jog alkalmazója az, aki értelmezi a jogszabályt, a jog alkalmazója az, aki ezek alapján döntéseket, határozatokat hoz, és ha ez egyébként nem tetszik akár a törvényhozásnak, akár a kormánynak, akkor az az igazság, hogy egy jogállamban attól ezt még tudomásul vesszük. *(Nacsa Lőrinc: Tudomásul vesszük.)* Attól ezt még tudomásul vesszük. Nem mondják azt, hogy nem hajtjuk végre az ítéletet. *(Nacsa Lőrinc: Végrehajtjuk.)* Nem bátorítják arra egyébként a többi embert Magyarországon, még bizony a miniszterelnök sem, hogy nem hajtjuk végre az ítéletet. Ez a mondat is elhangzott. A hatalmi ágak el vannak választva egy jogállamban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valamikor a XVIII. század derekán Montesquieu írt erről egy egészen jó, sőt mondhatni, kiváló dolgozatot, és nem utolsósorban a mai napig azt tanítják. Akkor, amikor egy képviselőnek elhangzik a szájából az, én is erre kaptam föl a fejemet, hogy nem tetszik nekünk ez az ítélet, ezért változtatunk a jogszabályon, akkor az ember többféle dolgon persze elgondolkodik,

de főleg, mondjuk, egy törvényalkotási bizottsági ülésen, ahol valójában kodifikációs ügyekről van szó, többféle dolog jut eszébe. Az egyik az, amit már mondtam, hogy biztos vagyok benne, hogy ez nem a típusos. Egyedi ügyre nem hozunk jogszabályt, a típusost kell leírni, a tipikust, a tipikus magatartást kell leírni egy jogszabályban, aztán azt jutalmazni, tiltani, szankcionálni. Ezeket lehet tenni egy jogszabályban. Én nem gondolom, egyáltalán nem vagyok benne biztos, hogy ez a típusos, tehát nem az egyedi ügy lehet ebben.

Aztán azt is láttam, hogy vannak más egyedi ügyek, amelyekben önök sokkal megengedőbbek. Úgy látszik, azok az ítéletek tetszenek önöknek.

(15.30)

Miért nem hoznak szabályt arról, hogy mondjuk, devizahiteles ügyekben ne lehessen kilakoltatni? Azok tetszenek? Hányszor hoztuk be már azt a jogszabálytervezetet, hogy számolják újra a devizahiteles szerződéseket, legyen új banki elszámoltatás, azt hozzuk ide be, tényleg társadalmi probléma, nem egy településen nem egy intézményt érint, hanem a társadalom egytizedét érinti, típusos, tipikus, éppen ezért fel kellene ismernie a törvényhozásnak azt, hogy ebben öneki dolga van. Ehhez képest ez önöknek sosem tetszett, ezt mindig lesöpörték az asztalról. Akkor valószínűleg ezek az ítéletek önöknek tetszenek.

Most pedig egy olyan jogszabályt alkotnak, ami egyetlenegy ügyre alkalmazható. Úgy jogdogmatikailag, mint ahogyan egy jogállamban alapvetően elképzelhetetlen volna, hogy általános érvényű szabályt alkotnak egy egyedi ügyből azért, mert nem tetszik az ítélet - ezt azért mondom el sokadszor, hogy kerüljön bele a jegyzőkönyvbe sokszor, mert ezt mondták önök -, tehát a képviselőnek nem tetszik az ítélet. Ez egészen egyszerűen egy dologra szolgál: az egyébként is indulatokkal teli, olyan ügyben, ahol a felek sem értenek egyet egymással, önök nem értenek egyet a bírósággal, azt lehet tenni az önök szempontjából - nyilvánvalóan ezt megmérték, ennek politikai háttere van csak -, hogy ebben lehet úgymond az indulatokat kihasználni, felülni a legmagasabb hullámra, és abból egy általános érvényű szabályt alkotni.

Egy dologra szeretném csak felhívni az önök figyelmét: aki az egyediből általánosít, mindig hibázik. Aki az általánosból indul az egyedi felé, az mindig helyesen cselekszik; én azt kérem önöktől, hogy ezt tegyék. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen sok egyetértési pontot találtam Ander Balázs képviselő úr felszólalásában, konstruktív felszólalásában, bár én úgy éreztem... *(Arató Gergely: Legközelebb*

majd arról fog beszélni, hogy a Jobbik... - Az elnök cseppet.)

ELNÖK: Képviselő úr, egy kis türelmet kérek szépen.

NACSA LŐRINC (KDNP): Nem tudom, nem hallok, amit egykori oktatási államtitkár úr mond, de majd...

ELNÖK: Jobb is, hogy nem hallotta. Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Kicsit úgy éreztem Ander képviselő úr felszólalásából, hogy már a következő témával egyben tárgyaltuk ezt a mostani törvényjavaslatot; vékony a határ, tehát könnyen át lehet lépni, ezt megértem, és talán én is meg fogom ezt tenni.

Tisztelt Szakács Képviselő Úr! A bírósági döntést tudomásul vesszük, azt végre is hajtjuk, ettől még nem tetszik, és szerintem ez belefér a vélemény- és szólásszabadságba is. Ha képviselő úr szerint nem fér bele, vagy ön szerint nem kellene vélemény szabadságot alkalmazni akár itt az Országgyűlés plenáris ülésén - ami szintén teljesen abszurd lenne -, akár bárhol máshol, azzal én nem értek egyet. Tudomásul vesszük, végre is hajtjuk, de nem tetszik. Tény. Sérti az emberek igazságérzetét, az én igazságérzetemet is sérti, s akikkel beszéltem e témában, de Horváth képviselőtársam sokkal otthonosabban mozog a témában, és sokkal több érintett emberrel beszélt, ő is el tudja ezt önnek mondani.

Nagyon fontos, hogy amit ön mond az egyediségről vagy az általános érvényű szabályokról - sokszor olyan dolgok is szerepelnek a törvényekben és a jogszabályokban, amik soha nem történnek meg, de mégis van róluk jogszabály, mert föl kell rájuk készülni. Sokszor olyan dolgok is szerepelnek benne, amik nagyon egyedi esetet jelentenek, vannak olyan büntetési tételek például a büntető törvénykönyvben, amit eléggé elborzadva olvas mindenki, hogy milyen bűncselekmények is léteznek, és nagyon helyes, hogy nem kell annyi alkalommal alkalmazni, mint egyébként a törvény megengedné, mert nem történnek olyan súlyos bűncselekmények, ha bizonyos eseteket figyelembe vesszük, nem baj, sőt, kifejezetten jó.

De azt gondolom, hogy olyan dologban, amikor a társadalom igazságérzete sérül, egy parlamentnek, de egyébként a kormánynak is van egy lépéskényszere, van egy olyan kényszer, hogy márpedig lépni kell, van egy fölhívás a társadalom részéről, hogy lépni kell.

Sokszor elmegyünk a törvényjavaslatban egy téma felé. Engedjék meg, hogy én egy kicsit a nemzetiségi részre is kitérjek, amit Ritter képviselő úr már érintett, hiszen a nemzetiségi önkormányzatok kifejezett kérésére a nemzetiségi oktatást szolgáló intézményrendszer egy új intézménytípussal egészül ki, a kiegészítő nemzetiségi óvodával. Nekünk az a célunk - és szerintem ez is lehet közös cél -, hogy minél

több Magyarországon élő nemzetiség a teljes köznevelési rendszerben, óvodától érettségiig nemzetiségi intézményekbe járhasson.

Ez szerintem egy fontos cél, ki is tűzhetjük magunk elé, hogy minél több nemzetiség saját berkein belül, egyébként állami támogatással elérhesse, hogy óvodától érettségiig nemzetiségi intézményekbe járassanak a gyermekek, és akkor ezt kiegészítendő vannak olyan ösztöndíjak, ahol tanárok is és diákok is csereprogram keretében vissza tudnak menni, el tudnak menni, világot tudnak látni, megismerkednek az adott országgal. Ritter képviselő úr szerényen ezt nem említette, de a német nemzetiségnél ez bölcsődétől egyetemig megvan itthon, Magyarországon, ők járnak ebben legelől. Én azt gondolom, hogy ezzel példát is mutatunk például a szomszédos államoknak, hogy hogyan lehet a nemzetiségi kérdést tisztán, egyértelműen, egyenesen kezelni.

Nagyon fontos, hogy a mostani törvénymódosítás a nemzetiségi nevelési-oktatási intézmények működési, felvételi körzetének meghatározásával és más döntésekkel kapcsolatban a nemzetiségi önkormányzati egyetértés kikérésének szabályozását összekapcsolja a nemzetiségek jogairól szóló törvény vonatkozó szabályaival, koherens lesz, egységes lesz, a nemzetiségek saját maguk tudják megmondani, hogy hogyan akarnak körzethatárokat, hogyan szeretnék a működési rendszerüket.

Ez egy jól bevált módszer, nagyon jól bevált módszer azért, mert itt van a nemzetiségek bizottsága - akik mögött egyébként ott vannak az országos nemzetiségi önkormányzatok - akár a törvényalkotás folyamatában, s ezáltal a konkrét véleményük és a javaslatok, általában legtöbb esetben az előremutató és a nemzetiségi oktatás-nevelés helyzetét jobbitó javaslatok direktben, általuk kerülnek ide az Országgyűlésbe. Ne felejtsük el a mostani törvényjavaslat ezen részét sem.

S ne felejtsük el azt sem, hogy köszönetet mondjunk minden pedagógusnak a törvénymódosítás kapcsán, s mondjuk el azt is, hogy igyekszünk a lehető legtöbb mindent megtenni a pedagógusok védelme érdekében. A pedagógusokat, akik a jövő nemzedékét oktatják, nevelik, akik értéket adnak át, jó esetben közösséget szerveznek, akik a tudományra és az életre is nevelnek, őket tisztelet illeti és védelem, nem pedig deviancia, bántalmazás, fenyegetés, ezt nagyon fontosnak tartom.

S amikor most 10 százalékos béremelésről beszélhetünk itt - július 2-a van, elindult ez a folyamat -, akkor azt is el kell mondani, hogy igenis meg kell beszélni a pedagógusokat, tovább kell menni a megkezdett úton. 2010-hez képest 355 milliárd forinttal többet költünk pedagógusbérekre, ez egy fontos állomás. A tegnapi nap, július 1-je is egy fontos állomás volt ebben a kérdésben, és szerintem ezen az úton nem megállni kell, hanem továbbmenni, úgyhogy a törvényjavaslatot támogatjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa képviselő úr. A következő hozzászóló Szakács László képviselő úr, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sérti az igazságérzetet - ebben akár igaza is lehet, csak ez megint jogalkalmazási kérdés. S igen, persze, a KRESZ-ben is van rengeteg olyan, amit nem alkalmaznak, vidéken nem nagyon járnak a villamosok; lehetne még mondani egyébként nagyon sok balgaságot ebben az ügyben, azzal együtt, hogy például a Btk.-t én ide sem keverném, az egy teljesen más dolog. Ez jogdogmatikai kérdés, amiről én beszélek.

Én nagyon bízom abban, hogy ez tényleg nem a típusos magatartás, és nem ezért kell szabályozni, nem történik ez meg minden iskolában - hogy nagyon világos legyen -, és nem ezért kell erről törvényt hozni. Persze, tudom, önök ezt megmérték, ez hoz politikailag a konyhára, éppen ezért ezt most végig is viszik. Én még emlékszem arra, amikor nyilvánvalóan mindenkinek sértette egy borzalmas bűncselekmény az igazságérzetét, és a miniszterelnök arról beszélt, hogy a halálbüntetést esetleg vissza lehetne állítani Magyarországon. Ez volt 2014-15-ben. Megmérték, nem tetszett a magyaroknak, soha többet nem is hallottunk róla.

(15.40)

Konkrétan ebben a helyzetben is erről van szó, ezt mindannyian tudjuk, csak legalább jogászként ezt hadd mondjam el, hogy azzal nem tudok egyetérteni, ha nem tetszik a kormányzó többségnek egy ítélet, akkor megváltoztatják a törvényt. Remélem, nem fogunk eljutni oda, hogy esetleg majd többségileg hoz ítéletet a parlament, esetleg leszavaz egy ítéletet a parlament. Kérem, a jogalkalmazónál érveléssel szokás elérni azt, amit el akar érni akár az alperes, akár a felperes egy bizonyos kérdésben, és soha senkit nem szabad arra kapacitálni, és nem szabad azt mondani egyetlenegy politikusnak sem, hogy nem hajtjuk végre az ítéletet. Ez egy nagyon hibás mondat, ugye, erre sokat is hivatkoztak korábban, bízom benne, hogy ezután majd kevesebbet fognak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, Fidesz.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én tényleg egy-két információval és a nézőpontunk világossá tételével szeretnék hozzájárulni a vita további részéhez. Mert ez az ügy, és megint a perről beszélünk, beszélhetnénk ezer dologról még, mert például ingyenes lesz a tankönyvellátás mindenkinek, de ha már Gyöngyöspatáról beszélünk, Szakács képviselő úrnak igaza van abban, hogy ez valóban nem tipikus, mert nem tipikus az, hogy egy politikai érdekű szervezet éveket készül arra, hogy egy pert kreáljon. Mi is történt?

Ahogy államtitkár úr is említette, a történet nem most kezdődött, 2009-ben. 2009-ben az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány, amit ténylegesen Soros György támogat, ő a legfőbb támogató, ő volt a legutóbbi időkig, eldöntötte, hogy csinál - több helyen egyébként - úgymond szegregációs pereket. És ezt dokumentálták is, tehát nem találgatok, az alapítvány képviselői nyilatkoztak. Azt is nyilatkozták, hogy amikor a gyöngyöspatai pert elindították volna, azelőtt egy évvel leköltöztek Gyöngyöspatára. Elmondták, hogy nagyon alapos munkát végeztünk, fel is készítették mindenkit a perre, minden résztvevőt. Aztán azt mondta az első bírósági ügyben az Egri Törvényszéken az utolsó tárgyalás előtt az alapítvány jogi képviselője, Kegye Adél, ennek a pernek a legfőbb tétje, hogy be tudjuk-e árazni a szegregációt.

Itt végig, de végig a pénzről volt szó. Nem is csoda, ha a tárgyalás későbbi szakaszában, amikor az iskolafenntartók felvetették a természetbeni kártérítés lehetőségét, az alapítvány által biztosított jogi képviselő ezt mindig határozottan elvetette. Tehát az a helyzet, hogy ezt a pert tudatosan megszervezték, megrendezték, biztosították hozzá az infrastruktúrát, a kelengyét. És a szegregáció egy ürügy volt. A cigány családok meg eszközök voltak, akik kellett ehhez a drámához, ehhez a színjátékhoz, akiket becsábítottak a perbe a könnyű és sok pénz ígéretével. *(Nacsa Lőrinc: Így van!)* Na, ez a helyzet, még mielőtt egyéb magasabb jogi fejtegetésekbe kezdenénk. Hogy mi volt az indítók? Hát, ez. És az a helyzet, hogy a pénz volt a központban.

Amit az előbb is említettem, a Kúria döntése után megint csak az alapítvány képviselője azt mondta, hogy kitapostuk az utat. Tehát beáraztuk, kitapostuk, most már akkor mindenki induljon. Így akarnak egyébként egy politikai szempontból kreált perből tipikus csinálni, hogy hadd szóljon mindenhol, hadd legyen mindenütt háború, hadd lehessen még több helyen felhasználni a cigány családokat, hadd lehessen még több helyen felrúgni a társadalmi békét. Mert legyen balhé! Nem mi játszunk a tűzzel, ezt a tüzet megrakták, tudatosan rakták éveken keresztül.

És hogy hol jön elő az a bizonyos tudatalatti? Hát, ott, hogy két héttel ezelőtt azt mondta az alapítvány képviselője kereskedelmi csatornán az én módosító javaslatom kapcsán, hogy ha ezt a parlament elfogadja, akkor ez lesz az Orbán-kormány első cigánytörvénye. Hoppá! Freud mester tanításai visszaköszönek. Meg abban is, hogy egyébként már nyomás alá vették - mert tessék elmondani nekem, hogy hol van ebben a cigánytörvény -, még el se fogadtuk a törvényt, még meg se szavaztuk ezt a módosító javaslatot, és máris civil jogvédő szervezetek, akiknek a derékhad megint Soros György zsoldjában áll, milyen furcsa, nyomás alá veszik az ombudsmant, mondják, hogy majd Alkotmánybíróság, Európai Bíróság, és az Európai Parlamentben is kezdeményeznek akciókat. Tehát ez tudatosan felépített. Nem mi játszunk a tűzzel, önök tudatosan - illetve nem önök, önök csak jó-

vághatólag állnak ehhez a dologhoz. De egyébként tudatos politikai provokációból akarnak tipikus csínálni, ez a helyzet.

És még annyit hadd tegyek hozzá: bírósági ítélet, hogy mi nem tetszhet benne, és mi zavarja az igazságérzetet. Hadd mondjak egy példát önnek: azt mondta a bíróság, hogy azért dönt ilyen mértékű és összegű kártérítés mellett, mert az érintetteket helyre nem hozható, egy életen át tartó lelki károsodás érte. Amikor az alperesek kérték, hogy ezen állítás igazolására vagy cáfolására vonjanak be független igazságügyi szakértőt, tehát azt, hogy valakit tartós lelki károsodás ért, egy pszichológus, pszichiáter, pedagógus, független szakértő vizsgálhassa meg ennek a valóságtartalmát, a bíróság ezt lesöpörte az asztalról. A másik, az ítélet indoklásában szereplő érv az volt, hogy az érintett tanulók tartós életesélyvesztésen mentek keresztül. Itt is kérték az iskolafenntartókat, a volt és a jelenlegi, hogy lehessen igazságügyi független szakértő bevonására sort keríteni. A bíróság ezt is elutasította. Mint ahogy a természetbeni kártérítést is elutasította.

Mi azt mondjuk, hogy az a nagyobb jó, ha természetben történik annak a hátránynak az orvoslása, ami az oktatásban megtörténhetett. Mert tessék megmondani, és itt mondtam valós példát, Arató képviselő úr a bizottsági ülésen ezt kifogásolta - én ezeket a tényeket hozom, mert a részletekben nem kell elveszni, de azért nem árt néha kicsit elmerülni bennük -, hogy például annak a huszoneves embernek, aki 16 éves korában úgy maradt ki az általános iskolából, hogy hat osztályt végzett el, háromszor megbukott, közben hiányzott abból az úgynevezett szegregáló iskolából, ami őt állítólag nem készítette fel az életre, 2040 órát - zárójel: vajon mire is lehetett volna megtanítani azt, aki 2040 órát hiányzik; ez tény, nem sértem meg senkinek a személyiségi jogát -, vajon őrajta, az ő élethelyzetén, az ő esélyein most az a 3 millió forint segít, amit meg fog kapni? Vagy esetleg az oktatás és a képzés segítene hosszú távon? Miben rejlik a nagyobb jó, az egyszeri pénzjuttatásban vagy az oktatásban és a képzésben?

Vagy a másik példa: az a fiatal ember, aki már szintén kimaradt az iskolából, de úgy maradt ki ő is, hogy sok száz órát hiányzott, sokszor volt erőszakos, súlyos testi sértéseket követett el, javítóintézetbe került - nem is tudott részt venni a tárgyaláson, mert javítóintézetben volt -, vajon neki most ez a kétfélmillió forint fogja megoldani azt az élethelyzetet és azt az élethátrányt, amelyben van? Nem lehetne inkább jobb megoldás és nagyobb jó abban, ha mondjuk, életvezetési, beilleszkedési és egyéb ügyekben, pszichológiai ügyekben kapna segítséget?

(15.50)

Szerintünk ebben van a nagyobb jó, és ez egyébként, még egyszer mondom, a tárgyalás során is sokszor előjött, ennek van elvi jelentősége.

A tüzzel, még egyszer mondom, nem játszunk, viszont azt akarjuk megakadályozni, hogy ez a fajta tűz,

amit itt évek óta rakosgatnak tudatosan, az ország nagyobb részére is kiterjedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, jegyző úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Ószintén szólva, azon nem csodálkozom, hogy Maruzsa államtitkár úr nem ismeri és különösen nem ismeri el a korábbi kormányok antiszegregációs tevékenységét. Ha ezt tenné, akkor valószínűleg nem is ülhetne ott, és nem is vállalná azt, amit most csinál. És arra sem tartok igényt, hogy az én tanácsaimat figyelembe vegye a kormány, hála istennek, vannak nálam sokkal jobb szakemberek is az országban a hátrányos helyzetű diákok felzárkóztatása és az antiszegregáció ügyében. Egy baj van, államtitkár úr: ezek azok a jó szakemberek, akiket önök meghívtak 2014-ben az antiszegregációs kerekasztalba, és miután semmibe vették minden javaslatukat, minden ajánlásukat, 2016-ban sorban ott hagyták önöket. Hozzáteszem, a legutóbbi hírt erről a csodálatos antiszegregációs kerekasztalról 2018-ban találtam; a választás előtt fontos volt összehívni és beszélni róla. Lehet, hogy azóta is működik, csak akkor elfelejtenek róla tájékoztatni, bár én sejtem, hogy nem ez a valós helyzet.

Szóval, mégiscsak az a helyzet, mert ennyit azért bizonyára ön is tud, hogy 2010 előtt önkormányzati fenntartás volt az iskolákban, és miután az akkor egy jogállam volt, és az akkori kormány komolyan vette a jogállami elveket *(Nacs Lőrinc: Jaj, jaj!)*, ezért aztán nem volt módja arra, hogy önkormányzati döntéseket kormánydöntésekkel írjon felül. Anélkül, hogy most ebbe hosszasan belemennénk, szeretném jelezni, hogy akkor nem volt más jogi eszköz a szegregáció kimondására és megszüntetésére, mint az a per, ami akkor indult. A különbség az, hogy a mi kormányunk azt mondta, hogy rendben van, van egy per, az meg fogja állapítani azt, hogy van-e szegregáció vagy nincs, és a döntés alapján mi gondoskodni fogunk arról, hogy a bíróság ítéletét végrehajtsák. Önök megpróbálták megakadályozni minden perben, ebben a perben is, hogy a bíróság kimondja azt, hogy mi a valós helyzet, most pedig megpróbálják aláásni azt a lehetőséget, hogy a továbbiakban a bíróság érdemben dönthessen abban, hogy történt-e ilyen kár, és egyébként milyen kárpótlást állapít meg.

Abból a történeteszázból, amit ön itt felvázolt - Horváth képviselő úrhoz fordulok -, egy aprócska elem hiányzik. 2012-ben mondta ki a bíróság azt, hogy jogellenes ez a fajta gyakorlat, és 2016-ban vagy 2015-ben indult el a per. Ez alatt a három év alatt számos kísérletet tettek az érintettek arra, hogy valamifajta kárpótlást kapjanak azért a kárért, ami őket érte. Nem a perrel kezdték, nem az a helyzet, képviselő úr, hogy az érintettek pénzhez akartak jutni, vagy hogy a gonosz Soros-ügynökök felbuzdították a népet. Az történt, hogy sem az önkormányzat, sem az állam

nem volt hajlandó tárgyalni sem arról, hogy bármilyen módon kárpótlást adjon azoknak, akiket jogsérelem ért. *(Nacsá Lőrinc: Nem igaz!)* Innen kezdve nem maradt más lehetőség, mint a per.

És ne haragudjon, képviselő úr, de azt mondani, hogy ha valaki pereli az államot azért, hogy a jogait érvényesíthesse, vagy ha valaki képvisel olyanokat, akik az államot perelik, az megbontja a társadalmi békét, arra azt kell önnek mondanom, hogy nagyon eltérő elképzeléseink vannak a jogállamról. Az nem jogállam, képviselő úr, ahol mindig az államnak van igaza, az nem jogállam, képviselő úr, ahol külföldi ügynök az, aki segít a jogot érvényesíteni, az nem jogállam, ahol el lehet venni valakitől azt a jogot, hogy egyébként a saját érdekeiért kiálljon.

Továbbra is azt kell mondanom, hogy az az érvelésnek egy rendkívül alantas, rendkívül kevésbé tisztességes módja, amikor ön kiemelt egyes eseteket, és anélkül, hogy egyébként ismerhetnénk a körülményeket és ismernénk a körülményeket, erre hivatkozik. Nem tudjuk, hogy aki távol maradt az iskolától, az miért maradt távol az iskolától. Nem tudjuk, hogy ezek szerint a bűnözés útjára lépés és a javítóintézetbe kerülés az előtt történt, hogy egyébként ez a szegregáció őt érte, vagy esetleg, nem mondom, hogy ennek következtében, mert ez kevés ehhez - mert egyébként az érintettek jó részéből nem lett bűnöző, élnek, csak szegényen és nehezen, mert nem kaptak jó oktatást -, de bizonyára talán része volt ebben annak is, hogy nem kapott az illető jó oktatást. Ez egy nem tisztességes érvelési technika, hadd fogalmazzak így, hogy mondjam, anélkül, hogy hangulatot próbálnék kelteni.

Azt kell mondanom, hogy egyébként az önöket ebben támogató Jobbik jóval tisztességesebben érvel ebben a kérdésben, mint önök. Szerintem az téves út, amire Ander képviselőtársunk hivatkozik, hogy a családok együttműködését ilyen módon el lehet érni, mert valóban ez a kritikus kérdés, hogy a családok együttműködésével mit lehet tenni. Azt gondolom, hogy a jogsértés jóváhagyása, a jogsértés szankcióinak korlátozása nem alkalmas arra, hogy kialakuljon egy párbeszéd az iskola és a családok vagy a fenntartó és a családok között bármilyen helyzetben. Azt gondolom, hogy megnyugvás, együttélés, jó megoldás csak egymás jogainak tiszteletben tartásán alapulhat. Önök azt mondják, majd erről fogunk a következő törvényjavaslatnál beszélni, hogy itt természetesen ennek sokfajta feltétele van. Ez igaz, de most ebben a konkrét esetben arról az esetről beszélünk, amikor az állam sért jogot. Az állam sem sérthet jogot, az állami jogsértés jóváhagyásán nem alapulhat semmilyen megoldás.

Azon kellene gondolkoznunk, azon kellene dolgoznunk, hogy hogyan lehet mindenkinek a jogait érvényesíteni, azoknak a tanulóknak a jogait is, akiket gyakran szegregálnak. Nem tudjuk, hány van ilyen, igaza van Maruzsa államtitkár úrnak, én itt nem bártorkodom, hogy elmondjam, ez ötszáz hely vagy kettő; ha kettő, akkor is kettővel több a kelleténél. Azt gondolom, az a helyes, az ideális az lenne, ha megtennénk

mindent, hogy megszűnjenek ezek a helyek, és a legrosszabb esetben a bíróság tudja ezt kimondani.

De egy dolgot szeretnék nagyon világossá tenni: ez nem a megoldás része, amit önök javasolnak, hanem a probléma elfojtása. Ennek a következménye az, hogy még több diákot fog hátrány érni, felhatalmazva érzik majd magukat az iskolák és a fenntartók, hogy szegregáljanak, hogy megsértsék a diákok jogait, mert számíthatnak arra, hogy önök majd mögéjük állnak - ez nem megoldás, ez nem jó. Azt tudom mondani, persze majd a miniszterelnök megint hivatkozhat nemzetközi összeesküvésre *(Az elnök csenget.)* és az ellene való különböző dolgokra, hogy mondjam udvariasan, szóval, hivatkozhat arra, hogy őt mindenki bántani akarja, és mindenki összeesküszik ellene *(Az elnök ismét csenget.)*, de ez a döntés nem fogja megállni a nemzetközi jog próbáit...

ELNÖK: Köszönöm.

ARATÓ GERGELY (DK): ...nem felel meg sem az európai uniós, sem az általános emberi jogi szabályoknak. Elnézést, elnök úr! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak. *(Jelzésre:)* Bocsanat, a DK-nak nincsen ideje! *(Arató Gergely a kormánypártok sorai felé: Adjatok át egy kicsit, nektek még van!)* Akkor Horváth László képviselő úr, Fidesz!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt hiszem, Arató képviselő úr nem igazán úgy gondolta az utolsó gondolatát, ahogy azt hallottuk, tehát hogy ez a módosítás tanárokat fog felbátorítani, készíteni arra, hogy jogsértéseket kövessenek el. Gondolom, képviselő úr nem ezt gondolta, de ezt mondta egyébként - szerencsétlen dolog.

Ami pedig az ügy lényegét érinti, meg azt, hogy lehet-e módosító javaslatot benyújtani ilyen ügyben. Nem az a gond legfőképpen, hogy mondjuk, éppen Balla képviselőtársamnak nem tetszik. Tessék már elmenni, megkérdezni a 80 százalékát Gyöngyöspátának, aztán majd elmondják, meg elmondják azt is, hogy mi az igazságos meg az igazságtalan ebben, meg ki volt a jogsértő és ki volt az erőszakos, és kitől nem lehetett nyugodtan élni.

Majd elmondják önnek. Csak megint elfelejtik, mert a többség oldalára nem állnak oda, a többség valami miatt csak akkor számít, amikor szavazatokat akarnak tőle, de amikor a többségnek van igazsága, azt olyan nagyon nem veszik figyelembe, mindig a kisebbséget.

Fordítva ülnek megint a lovon: megint azoknak keresnek felmentést, azoknak akarnak menlevelet adni, akiket abban kéne segíteni, hogy ezt az önfelmentő életberendezkedést hagyják el, hagyják hátra, hogy ne mindig az önfelmentésbe menekítsék önök, hogy te semmiért nem vagy felelős, téged mindig csak sérelem ér, és neked jár, minden jár, és mindig

minden jár, és ingyen jár, mert ez az, ami egyébként mindig eszközként dobja oda sokszor politikai szándékoknak a cigányságot.

(16.00)

Ez a tisztességtelen! És igazságot addig nem fogunk tenni, amíg nem lehet őszintén beszélni, mert nem lehet, mert most kezdődött valami, egyébként ez egy pozitívuma ennek a helyzetnek, nem lehetett, mert rögtön rasszista volt, aki csak megnyikkant, mert rögtön rajta volt tanáron, családon, diákon, rögtön rajta volt az a média, amelyik rasszistát csinált belőle. Úgyhogy először is őszintén kell beszélni. Igenis, ha vannak sebek, akkor a sebeket el kell látni meg ki kell tisztítani, de anélkül nem fog menni, ha csak állandóan leragasztgatjuk a gennyes sebet. Igen, ennek a javaslatnak ez egy hozadéka, még ha vitánk is van, és a társadalmi béke, igen, és az igazságszolgáltatás, mert azt mégiscsak úgy hívják, hogy igazságszolgáltatás - nem? Nem baj, ha találkozik az ítélet az igazságérzettel meg az igazsággal, de az viszont baj, ha sorozatban nem találkozik, még a faszorban sincs, csak jogszolgáltatás van, és az igazság meg valahova eltűnt, meg az igazságérzet. Ahhoz nem kell egyetem, az működik az emberekben mindenféle iskolai képzettség nélkül.

Ha ilyen szinten kerül el a jogszolgáltatás az igazságszolgáltatást, akkor, úgy gondolom, hogy ez egy képviselőnek lehet feladata, még akkor is, mint ahogy én vagyok, hogy nem vagyok jogi végzettségű, de azt, hogy az érintett helyen mi történik, azt én is tudom, és lehet, hogy sok olyan információ van, ami annak nincs, aki egyébként Gyöngyöspata ügyében rendkívül magabiztosan és harcosan nyilatkozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom, s megadom a szót az előterjesztőnek, Maruzsa Zoltán államtitkár úrnak, hogy az elhangzottakra a fennmaradt 9 perc 25 másodperces időkeretben válaszolni szíveskedjen.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon köszönöm a szót. Nagyon elszaladt az idő, nem szeretném a teljes időkeretet kihasználni, mégis muszáj reagálnom egy dologra a kezdet kezdetén, a sérelemdíj kapcsán.

Rögzítsük, és válasszuk azt külön, amikor nem tetszik egy ítélet. Szerintem véleménye mindenkinek lehet egy ítéletről, és ahogy a képviselőtársak megerősítették, a kormány egyébként végre fogja hajtani ezt az ítéletet, az azonban megint egy másik, és azt gondolom, egy felelős kormányzati pozíció, amikor egy ítélet indoklásába is belenézünk. Ha azt tapasztaljuk,

hogy a bíróság, annak a legmagasabb foka azt mondja, azt állítja ebben az indoklásban, hogy neki tulajdonképpen nem is volt joga megvizsgálni, hogy esetleg valahogy máshogy is dönthetne, hogy az igazságosság valami másféleképpen is érvényesülhetne, hiszen a jogszabályi környezet számára csak és kizárólag egyféle döntést tett lehetővé, akkor, azt gondolom, a labda bizonyos értelemben a jogalkotáshoz kerül. A jogalkotó felelőssége lehet az, hogy megvizsgálja, hogy egyébként az a jogszabályi környezet, ami a bíróság nem él véleményünk szerint a számára lehetőségként fennálló döntési jogkörével, hanem visszamutat a jogi környezetre, akkor ezen kíván-e változtatni, és innentől kezdve ez egy jogalkotási munka, a jogszabályi háttér rendezése ennek a tisztelt Háznak a feladata és felelőssége.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném azt is világossá tenni, hogy természetesen a bíróság a jövőben is megállapíthat szegregációt. Ez a törvénymódosítás nem zárja ki, hogy ilyen ügyekben bírósághoz lehessen fordulni, sőt a bíróság a jövőben is megállapíthat sérelemdíjat az oktatásban bármilyen olyan körülményért, hátrányért, ahol egyébként sikerül az bizonyítania bárkinek is, hogy őt az oktatás-nevelés során olyan hátrányok érték, amik miatt neki sérelemdíj jár. A törvénymódosítás egyetlen dolgot változtat meg: ilyen jogcímen nem pénzben, hanem oktatásban kell ezt a reparációt, ezt a sérelemdíjat megállapítani.

Magyarul, a magyar állam a jövőben, ha ilyen ítélet születik, akkor oktatást kell szervezzen, biztosítson, még egyszer aláhúzva, hogy nem ugyanabban az iskolában, ha általános iskoláról beszélünk, nem is feltétlenül általános iskolai tantárgyak biztosításával, nem kell újra az 5. meg a 6. osztályt ugyanott járni, de igenis lenne arra mód, és munkaerőpiaci szempontból abszolút megtérülő lehetőség lehet, ha ezen állampolgárok számára informatikai ismereteket, nyelvtudást vagy bármi olyat, akár a szakképzésben olyan lehetőséget biztosítunk, amivel nem egy egyszeri anyagi juttatásban részesülnek, hanem adott esetben 10-20-30 évig olyan munkalehetőséghez tudnak jutni az oktatási lehetőség következtében, ami igenis nekik tartósan egy sokkal kedvezőbb jövedelmi helyzetet eredményez, eredményezhet.

Nagyon kíváncsi vagyok, hogy az ítélet végrehajtása után egyébként mi fog történni az érintettekkel. Biztos, hogy lesznek erre olyan szociológusok, akik ezt a kutatást helyettünk is el fogják majd végezni. Javasolom, hogy 5-10 év múlva tekintsünk majd erre rá egyszer közösen, hogy vajon milyen hatása lett, milyen életpálya-korrekciók következtek be azoknál a magánszemélyeknél, akik esetén a bírósági ítélet végrehajtása révén ez az összeg hamarosan a házhoz áll.

A 2009-es viszonyok kapcsán, amikor azt mondta Arató képviselő úr, hogy önök akartak, de nem tudtak lépni, mert az önkormányzaté volt az iskola, ugye,

mindannyian érezzük szerintem, hogy ez egy kicsit abszurd, de hozzá kell tennem, egyébként igaza van. 2010 után ez a kormány sem volt képes azonnal lépni ennek az iskolának az ügyében, hiszen nem tartoztak hozzá az intézmények fenntartói jogai.

Zárójelben jegyzem meg, ha egyébként tudta az elenzék, hogy micsoda problémákat tud generálni az önkormányzati iskolafenntartás, akkor lehet, hogy talán ennek az érvelésnek teret lehetett volna engedni akkor, amikor ez a kormány átvette az önkormányzatoktól az iskolafenntartást, és ilyen módon, ha lehet így mondani, akkor kerítésen belülre kerülve tudott, akart és fel is tudott lépni például szegregációs ügyekben. Nagyon sokat dolgozunk azon, hogy olyan intézményeket, ahol egyébként ez a probléma fennáll, fejlesztéssel, támogatással egy olyan egységes fenntartói rendszerben, amely az állami intézmények esetén ki tudja egyensúlyozni a különbségeket... - ma már a PISA-mérésekben is látható módon csökken Magyarországon a családi háttér szerepe az oktatási eredményesség terén, ezt világosan bemutattuk tavaly decemberben, amikor a legutóbbi PISA-eredményeket mutattuk.

Azt gondolom, hogy ez visszavezethető például a 3 ezer önkormányzati iskolafenntartó világához képest jóval stabilabban, kiegyensúlyozottabban az oktatás háttérét megszervezni képes tankerületi intézményfenntartás rendszerére, de nem szeretnék ebbe mélyebben belemenni.

Nagyon sok érv és ellenérv elhangzott, azt gondolom, hogy mindenki, minden képviselő tudatában van a törvénymódosítás jelentőségének. Én azt szeretném aláhúzni, hogy miközben nagyon sokat foglalkoztunk ezzel az egy kérdéssel, eközben - a kormány nevében szeretném még egyszer elmondani - ez a törvényjavaslat rengeteg jó dolgot tartalmaz. Tartalmazza a tankönyvellátás kiterjesztésének ügyét, megerősíti az alapfokú művészeti oktatást, támogatja a nemzetiségi oktatás fejlesztését, és egyébként elvi deklarációt tartalmaz a pedagógusok védelme és az iskolai erőszak ellenében, amiben egyébként - és ezzel a szép gondolattal szeretném zárni - egység uralkodik itt a Házban, hogy nincs helye az iskolában semmiféle erőszaknak. Ez a tétel kerül be egyébként a törvénybe, a pedagógusok megvédése az iskolai erőszak bármely formájával szemben.

Én azt kérem, hogy ezekre is figyeljünk, ne csak a sérelemdíj körüli nézetkülönbségekre, hanem a törvényben szereplő, a magyar oktatás rendszerét a minőség irányába lendítő rendelkezésekre. Ezért támogatja, és kéri a kormány az Országgyűlés minden képviselőjét, hogy támogassa, és örömmel fogadjuk, ha egyébként a törvényjavaslatot a Jobbik támogatni fogja. Köszönöm szépen.

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/10863. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2020. június 25-én tartott ülésén megtárgyalta az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról szóló T/10863. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 28 igen szavazattal, 3 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Azt is mondhatnám, tisztelt Országgyűlés, hogy most ott folytatjuk, ahol államtitkár úr az előbb abbahagyta. De azt is tudom mondani, és ez egy jó dolog, hogy több körben folytattuk le ennek a törvényjavaslatnak a vitáját, hiszen egyszer a köznevelési törvény módosítása kapcsán már megelőlegeztünk egy vitát az iskolai erőszak visszaszorításának kérdéseiről, kezeléséről, majd utána következett egy több mint háromórás általános vita ebben a témakörben. De azt is el kell mondanom, hogy sajnos az az illúzió, ami az elején úgy tűnt, hogy valóság - csak később lett illúzió -, nevezetesen, hogy a célokban egyetértünk és nem célvita lesz közöttünk, hanem eszközvita, és ezzel kapcsolatos várakozás sajnos részben alaptalannak bizonyult. Hiszen a Jobbik kivételével a baloldal olyan alaptalan, eltorzított és szokása szerint a társadalom egyes csoportjaiban félelmet, szorongást generáló támadás célpontjává tette ezt a törvényjavaslatot, amely sajnos elvitt minket az eredeti szándékunktól, legalábbis én így gondolom.

Nem akarom elmondani mindazt, amit az általános vitában államtitkár úr az expozéjában és az általános vita zárásakor a zárszavában is elmondott. Ezek tényszerű dolgok. Egyet szeretnék kiemelni, azt, hogy az előttünk fekvő javaslat elemei mind-mind a megelőzésre, a visszatartásra, és ha nagy szükség van rá, akkor az elrettentésre, ha meg még nagyobb a baj, akkor a gyors és hatékony beavatkozásra adnak lehetőséget. De azt állítani, hogy az elmúlt években a kormány semmit nem tett, és most feltartott kézzel áll a szakadék szélén, az egy teljesen megalapozatlan, alátámaszthatatlan érvelés, mert aki ezt mondja, az az elmúlt évtizedben nem volt itt Magyarországon, vagy abszolút mélyen alultájékozott. Nem akarom felsorolni azokat az elemeket, azokat a pedagógiai képzeteket, azokat az új szolgáltatásokat az iskolapszichológustól a szociális segítőn keresztül a mentálhigiénés

képzésen át, meg mindenféle programokon át és tanodán át, s a többi, amik idetartoznak. Csak arra kérem önöket meg a bírálókat, hogy ezt az álláspontot ne tekintsek még maguk előtt sem egy reális álláspontnak.

Az első fontos eleme, vagy a legfontosabb, de talán nem is a legfontosabb, hanem a letámadottabb eleme ennek a törvényjavaslatnak az iskolaórség intézménye. Azt itt is tegyük hozzá, államtitkár úr is elmondta, hogy iskolarendőrök eddig is voltak az iskolákban, több mint 3 ezer intézményben, általános iskolákban és középiskolákban. Igaz, sokkal kevesebb időt töltöttek ott, de a bűnmegelőzés, a dropprevenció, a baleset-megelőzés tekintetében voltak. Tehát ne törjünk ki pánikban, hogy úristen, megjelenik a rendőr az iskolában, mert hál' istennek, eddig is megjelentek ott a rendőrök, s nagyon hatékony és üdvös segítséget nyújtottak az iskoláknak. És azt se tessék mondani, hogy kötelezően mindenhol gumibotos, bilincses, gázfegyveres emberek szállják meg az iskolákat, mert nem erről van szó. Világos, hogy oda mennek és ott lesz iskolaórség, ahol ezt kéri a helyiek. S ha már nem fogják kérni, mert azt mondják, hogy beteljesítette a küldetését, akkor meg majd nem lesznek.

Viszont ahol kéri, oda mennek. Tudok erre példát mondani önöknek. Például Hajdúhadházon, ahol alig egy hónappal ezelőtt bántottak súlyosan egy tanárt. Vizsga közben kétszer felsőtesten rúgták, majd menekülésre kényszerítették a tanteremből. És tudják, hogy miért? Azért, mert vizsga közben arra kérte a diákot, hogy ne használja a mobiltelefonját. És aztán a rendőrség is megjelent, igen. Aztán fegyverrel jelent meg a rendőrség, mert erre szükség volt.

Az iskolaórség első számú feladata a megelőzés, a prevenció, a visszatartás, az elrettentés, de az olyan esetben, mint ami Hajdúhadházon volt, a beavatkozás. Azért tegyük már lehetővé, hogy az áldozatok kapjanak védelmet. Az iskolaórség az iskolában dolgozók és tanulók biztonságát és biztonságérzetét fogja növelni. Ne csak az elkövetőknek keressünk állandóan menlevelet meg felmentést! Igenis sok helyen, több helyen - számos példát tudok mondani, nem egyet, nem kettőt - gondolják úgy, hogy lehet helye, és van segítség az iskolaórségben. És ők szeretnének élni ezzel a lehetőséggel. Miért akarnánk tőlük elvenni ezt a lehetőséget? S még egyszer mondom, nem kötelező, hanem aki kéri, annak hozzáférhető.

A másik fontos elem a büntethetőségi korhatár leszállítása. Sokat beszéltünk arról az általános vitában, hogy mi a család felelőssége. Talán abban is egyetértés volt közöttünk, hogy ennek az egész ügynek a gyökerei nem az iskolában vannak. Az iskolában jelenik meg az erőszak, de a gyökere a családban van, és a családnak felelősséget kell viselnie azért, hogy az ő gyermeke hogyan viselkedik az iskolában.

A harmadik elem is ehhez kapcsolódik, hogy amennyiben felelősséget kell viselnie, akkor negatív esetben számolnia kell a következményekkel is, akár

a család- vagy iskolalátogatási támogatásnak a megvonásával is. Köszönöm szépen, elnök úr, letelt az időm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár urat, hogy most kíván-e szólni a kormány képviselőjében, vagy később a vita folyamán. *(Dr. Maruzsa Zoltán Viktor: Most.)* Most. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat kapcsán az általános vitában a hozzászóló képviselők pártállástól függetlenül egyetértettek abban, hogy az iskolákban nincs helye erőszaknak, a pedagógusok elleni fenyegetésnek, verbális vagy tetteges bántalmazásnak. Rőgzítettük azt is, hogy ebben a kérdésben nem célvitát, hanem eszközvitát folytatunk.

Ma ismét megerősítem, hogy a kormány célja az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése. Ebből a célból több megközelítést tartalmazó koherens intézkedéscsomag megvalósítására van szükség, melynek elsődleges célja a prevenció, illetve szélsőséges szituációk esetén a gyors és hatékony fellépés lehetőségének biztosítása. Szeretném kiemelni, hogy a kormány az elmúlt években is számos intézkedést hozott az iskolán belüli erőszak megelőzésére, ezeket az általános vitában ismertettem.

Az elmúlt tíz évben megdupláztuk az iskolapszichológusok számát, 2018. szeptember 1-jétől az óvodai és iskolai szociális segítség új, kötelezően megvalósuló tevékenység a gyermekjóléti ellátórendszeren keresztül, megerősítettük a tanodák rendszerét, megerősítettük a bűnmegelőzési tanácsadók rendszerét, új pedagógus-továbbképzési programokat vezettünk be. A meghozott intézkedések között indokolt megemlíteni, hogy a kormány 2016-ban fogadta el Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiáját, melynek kiemelt célja a tudatos értékkeremtő internethasználat támogatása, a tudatos médiahasználat fejlesztése, illetve a gyermekek és a személyiségi jogok védelmét szolgáló szabályok és intézkedések érvényesítésének hangsúlyozása.

(16.20)

A stratégia kiterjed a resztoratív sérelemkezelés iskolai elterjesztésére is. Most azt mondjuk, egyes feladatellátási helyeken ezen túl, ezt kiegészítve, illetve ezen programok további folytatása mellett szükség van az iskolaórség felállítására, és ez az új szervezet érdemben hozzá tud járulni az iskolai erőszak csökkenéséhez.

Az iskolaórség a javaslat értelmében külön rendészeti szervként, a rendőrség irányítása alatt jön létre, tagjai 2020. szeptember 1-jétől teljesítenek majd szolgálatot, azon nagyságrendileg ötszáz, kritikusabb helyzetben lévő köznevelési és szakképzési in-

tézmény feladatellátási helyén, amelyekben az intézmény rendjének fenntartása az intézményvezetők véleménye alapján ezt leginkább igényli.

Én is szeretném kiemelni, hogy az iskolaőrök rendszerét jelenleg kizárólag állami intézményekben vezetjük be, és csakis olyan intézményekben, ahol az intézményvezetők ezt maguk is kérik, tehát a kormány senkire nem erőltet rá egyetlen iskolaőrt sem. Bevezetőül ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ismét csak a valóságból fogunk kiindulni, és éppen ezért támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Igen, sajnálatos módon vannak olyan családok, amelyekben az asszertív kommunikáció, a konstruktív problémamegoldás, konfliktuskezelés semmit nem jelent, csak és kizárólag agresszió van, aminek egyébként a gyermek a legnagyobb áldozata. Ezzel a helyzettel valamit kezdeni kell. Adott esetben ezektől a fiataloktól is meg kell védeni azokat, a pedagógusokat is, illetve a diáktársakat is, akiket tőlük meg kell védeni, nincsen mese, ezért ezt támogatni fogjuk - viszont a kritikákat itt is el fogjuk mondani, mert van számos.

Azért az mégsem járja, hogy bárki felhorkanjon azon... Most, néhány nappal ezelőtt történt Kaposváron, Somogy megye székhelyén egy újabb szörnyű gyilkosság, egy 17 éves fiatal éjszaka megölt egy jóra való fiatalembert, aki a barátnőjét védte. Szóval, nem járja, hogy mondjuk, a bűnügyi költséget ne terheljük az elkövető családjára - ez a törvényjavaslat erről is szólni fog, nem csak az iskolaőröség részletezéséről. Miért fizesse a három műszakban keményen és minimálbérért robotoló becsületes állampolgár az adójából, mondjuk, ennek a gazembernek a bűnügyi költségeit? Egyszerűen nem tudom megérteni, hogy miért kellene ennek így történnie. Támogatni tudjuk tehát ezt a módosítást. Azt is egyébként, hogy ha valaki nem teljesíti azt a társadalom felé és a saját gyermekei felé meglévő kötelezettségét, hogy nevelje a gyermeket - akinek egyébként jó esetben valóban a szeretet, a harmónia és az életigenlés megtestesülésének kellene lennie abban a családban -, attól vegyék el a családi pótlékot, hogyha bűncselekményt követ el az a gyermek, akiért ő felelősséggel tartozik. Ez a normalitás. Ezeknek a dolgoknak valahogy igenis gátat kell szabni.

Ha már iskolaőröségről van szó, kénytelenek vagyunk támogatni, újfent csak elmondjuk, egy tűzoltó intézkedésnek tartjuk, egy átmeneti kényszermegol-

dásnak, azért, hogy azokon a helyeken, ahol ez a munkakör bevezetésre kerül, a helyzet valóban normalizálódni tudjon, és valóban elkezdődhessen az a konstruktív pedagógiai munka, amely a valódi megoldást jelentené; a valódi megoldást, amelyhez egyébként az is hozzátartozik, hogy ilyen viták alkalmával - és ebben igazat adok akkor Horváth képviselőtársamnak - nem húzzuk elő a cigány kártyát, nem húzzuk elő a rasszistázós kártyát. Egyébként ezt elmondhatná Rétvári Bence államtitkár úrnak is meg Soltész Miklós államtitkár úrnak is, mert mondjuk, velem kapcsolatosan gyakran élnek ezekkel az eszközökkel, holott újfent csak azt mondom, szó sincs itt valamiféle genetikai alapon történő meghatározottságnak a hangoztatására - ez lenne a vérprimitív rasszizmus.

Hogyha ilyen dolgok szóba kerülnek, akkor én mindig hangsúlyozni szoktam, hogy szociokulturális meghatározottságról van szó, amit igenis felül lehet írni, felül lehet írni preventív eszközökkel, ez lenne a legjobb; felül lehet és kell is írni egyébként az egyén felelőssége, a család felelőssége által, mert fel kell ismerni, hogy változásra bizony szükség van. És hogyha már ezekről az állami preventív intézkedésekről volt szó, akkor nyugodtan hozzátehetnénk, hogy a Jobbik frakciójának megvoltak a módosító javaslatok ehhez a törvényjavaslathoz, ugyan nem konkrétan ehhez a törvényhez kapcsolódóan, hanem a költségvetéshez, a jövő évi költségvetéshez kapcsolódóan, amit voltak kedvesek a kormánypárti padosorokban lesöpörni.

Három tételt hoznék ide. A „Biztos kezdet gyerekházak” intézményére jövőre 842 millió forintot szán a költségvetés. Mi azt mondtuk egyébként - nem valami óriási tétel -, hogy növekedjék ez 2 milliárd forintra, mert hogyha megnézzük azt, hogy szükség lenne erre a valóban hasznos, és hogyha jól csinálják, akkor adott esetben jövőmentő intézményre, akkor meg kellett volna emelni ennek a költségvetési tételét. Ugyanez a helyzet a tanodákkal. Nagyon jó dolog, amikor elhivatott pedagógusok olyan gyerekekkel foglalkoznak, akik valószínűleg elkallódnának vagy elkallódhatnának egyéb esetben, de ha megnézzük, hogy erre 2,4 milliárd forintot fordít a kormány jövőre, akkor ez még mindig kevés ahhoz képest, amekora igények lennének ahhoz, hogy a problémát valóban kezelni tudjuk. És ilyen a köznevelési intézményekben a szociális segítő tevékenységet folytató munkatársak számának megnövelése, erre a tevékenységre egyébként 5,5 milliárdot tábláztak be a jövő évi büdzsében. Azt mondjuk, hogy ez nagyon-nagyon kevés. És mondjuk, hogyha ezt a három dolgot így egymás mellé rakjuk, akkor máris tételeződik egy olyan preventív megoldási keretrendszer, amely valóban elhozhatna némi kis javulást abban a ténylegesen tapasztalható problémában, amiről is beszélni szoktunk.

Hadd hivatkozzak az ITM kiváló államtitkárára, György Lászlóra, aki doktori értekezésében, a társadalmi integrációról szóló doktori értekezésében beszélt egyébként egy bizonyos duplahurkos ördögi kör-

ról. Ez arról szól, hogy, igen, megvan az állam felelősége - és akkor most az előbb itt az állam felelősségét ecseteltem, mert hogyha lenne olyan tevékenysége a magyar államnak, azon belül a köznevelésnek, amelytől nem szabad sajnálni a forrásokat, nyilvánvalóan ellenőrzött módon, nem elfolyatva, akkor ezek a területek lennének azok -, viszont ott van ennek a duplahurkos ördögi körnek a másik összetevője is: a személyes viselkedési minták módosítása, és anélkül nem fog menni. Tehát fel kell ismernie azt egyének és családoknak is, hogy adott esetben bizony változni kell, és el kell fogadni azokat a mindenkire nézve kötelező együttélési normákat, amik hogyha nem történnek meg, akkor ilyen kényszereszközökhöz kell nyúlni, amit egyébként tényleg sajnálattal tapasztalunk, de mégiscsak azt tudjuk mondani, hogy a tűzoltáshoz adott esetben ezek szükségességek.

Azt szeretnénk kérni, és újfent csak konstruktív módon, hogy ezeket a módosító javaslatokat is szíveskedjenek meghallgatni, vagy hogyha nem tetszik, hogy a Jobbik terjeszti elő, akkor hozzák meg önök, de sokkal fokozottabban figyeljenek ezekre a problémákra, mert ha most ilyen tüneti kezelés formájában sikerül is egyébként szőnyeg alá rugdalni, szőnyeg alá söpörni, nem fognak találkozni, mondjuk, az iskolákban, mert lesz visszatartó ereje az iskolaőrnek, de valamikor, előbb vagy utóbb ki fog törni az az agresszió abból a gyerekből, abból a fiatalból, akit egyébként - még egyszer hadd húzzam alá - mégiscsak a családjának kellene arra szocializálnia, hogy nem ez a járható út. De ez nem fogja boldogítani az áldozatot, nem fogja a húszas évei elején járó Dávidot, akit Kaposváron vertek agyon, ott, Kaposmérőben, boldogítani, ehhez ennél sokkal-sokkal több kellene. Ez viszont az állam felelősége, mint ahogyan az is, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű pedagógus álljon rendelkezésre.

Lehetne itt arról beszélni, hogy mennyire elnöiesedett a pálya, és akkor egy Richard Rohr nevű börtönlelkészre hivatkozva azt mondani, hogy ez milyen káros; hogy tele vannak a börtönök apa nélkül felnőtt gyerekekkel, illetve emberekkel, mert bizony úgy jöttünk a világra, hogy a szülői mintából kellene egy anya-, és kellene az apaminta is - hogy ilyen konzervatív dolgot hozzak most itt elő -, és hogyha ez hiányzik, akkor bizony óriási bajok történhetnek.

(16.30)

És lehet azt mondani, hogy ez legyen az egyén problémája, legyen a család problémája, de hát azért az államnak is meglenne a felelősége, és tényleg, ha a közös jövőt tekintjük itt alapnak, és mindannyian feltjűk ezt a közös jövőt, akkor, amikor megbicsaklik a családi szocializációnak a rendszere, akkor a támogatást oda kellene rakni az állam részéről is. Ez például azzal járna, hogy a pedagóguspálya ne valamiféle lenézett és sok esetben karrierlehetőséget nem nyújtó hivatás legyen, hanem igenis, mint ahogy régebbi korokban, szerencsésebb korokban volt, férfiember is

merje vállalni, és ne az legyen, amit most látunk a statisztikákból, hogy mondjuk, az általános iskolákban hét női pedagógusra - nem akarom őket bántani, Isten éltesse őket is, és hála a munkájukért - jut egyetlenegy férfi tanárember. Ez mind-mind problémával járhat az agressziókezelés tekintetében azoknál a fiataloknál, akiknek otthon nincsen megfelelő apaképük. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hohn Krisztina képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy ehhez a törvényhez, megosztja a közvéleményt, megosztja a pedagógustársadalmat. Aki érezte már, és elszenvedője volt már iskolán belüli erőszaknak vagy ennek valamilyen formájának, az bizonyára élteti ezt a törvényjavaslatot; aki pedig olyan iskolában tanít vagy olyan iskolába jár, ahol ilyen nem fordul elő, ők pedig általában elítélik.

Először is, ki kell mondani, hogy valóban van probléma, és ezt kezelni kell. Én magam is felszólaltam már többször iskolán belüli erőszak ügyében. De nemcsak tanár ellen elkövetett erőszak van, hanem gyermek elleni is; gyerek veri a tanárt, erről szól leginkább, tanár a diákot, szülő a tanárt és szülő a másik diákot, tehát többféle probléma is van.

Ami nagyon fontos, hogy ezeket az embertelen állapotokat valóban kezelni kell. Bandák feszülhetnek egymásnak, akár bicska is előkerülhet, és egészen extrém példákat látunk sajnos az országban. A közösségi médiának köszönhetően sok esetben felkerülnek olyan videók, amelyek felhívják a figyelmet arra, hogy valamit tenni kell.

Azt gondolom azonban, hogy amellet, hogy születik egy törvény, amely rész megoldást kínál erre a problémára, de rendkívül fontos feladat lesz a megelőzés, még nagyobb hangsúlyt kell rá fektetni. Mondta képviselőtársam, hogy igenis vannak ilyen-olyan-amolyan tanfolyamok, felkészítő tréningek a tanárok számára, és a többi. Tudom, elhiszem, de még több kell, mert nagyon sok pedagógussal beszéltem, aki bizony azt mondta, hogy ő nincs erre felkészülve, és nem tudja, hogy hogyan kezelje ezeket a szituációkat.

Érzékenyítés, diákok, szülők felkészítése. A bántalmazás esetében nem kizárólag az ember hibáztatható, de a rendszer hibás működése, a szakemberhiány, az otthoni, iskolai, munkahelyi feszültségek mind hozzájárulhatnak ezeknek az eseteknek az előfordulásához.

A tanárok túlterheltsége, a továbbképzések, a szupervíziók hiánya, az alacsony fizetések, másodállások vállalásának szükségessége, az otthoni családi problémák, a gyermek- és családvédelmi rendszer hiányosságai, gyengeségei mind-mind hozzájárulhatnak a probléma kialakulásához.

Az is probléma, hogy a pedagógusok sem minden esetben bírják a terhelést, mivel, azt gondolom, nincsenek mindenhol megfelelőképpen felkészítve; az EU-s átlaghoz képest legalább kétszer több gyerek jut egy tanárra, és sok esetben akár még idegileg összehozva kerülnek betegállományba pedagógusok, és akár pályaelhagyásra is kényszerülnek.

Ezt egyszerűen nem lehet megoldani csak az iskolarendés bevezetésével. A jövőbe befektetni a leghasznosabb. Hallja meg a kormány a problémát, és hozzon rendszerszintű, minden szükséges területre kiterjedő megoldást! Tehát ezt kérjük, hogy amellet, hogy ezt a törvényt holnap vélhetően elfogadja a parlament, muszáj, hogy még nagyobb hangsúlyt fektessünk az általam elmondott problémákra, a továbbképzésre, arra, hogy a gyerekeknek legyen lehetőségük akár indulatkezelési vagy problémakezelési tréningeken való részvételre.

Nem nagyon vannak közösségépítő, csapatépítő programok; eltűnt „az iskola a második otthonod” fogalma. Megszerzik az iskolák a rangsorban a megfelelő helyet, az iskolák az anyagot leadják, hogy meglegyen a papír, a többi pedig nem az iskola felelőssége. Nincs közösségtudat, közösségi élet; az együttműködés helyett a versengéstudatot erősíti, semmi nincs a közért, csak a kiközösítés és a frusztráció jellemző sok esetben az intézmények jó részében.

Azt gondolom, hogy amikor én jártam iskolába, akkor sokkal erősebbek voltak az iskolában a közösségek, nagyobb volt a közösségi élet; volt mindenféle jó gyakorlat, igazlító nap és minden egyéb, amikor az osztályfőnöki órákon is foglalkoztak a mi problémáinkkal, elmondhattuk ezeket, és azt gondolom, hogy sokkal hatékonyabban lehetett a közösségen belül a problémákat kezelni, és talán kevésbé fajult el ez odáig, hogy verekedés legyen, és a tanárokat is sokkal nagyobb tisztelet övezte.

Eszünkbe sem jutott volna még visszazólni sem, nemhogy megverni egy tanárt! És valóban nagyon felháborító az, hogy adott esetben úgy hátba vágunk egy tanárt, hogy tudóvérzést kap. És igen, mindenkinek joga van ahhoz, hogy olyan iskolában tanítson, illetve olyan munkahelyen dolgozzon, ahol garantált az ő biztonsága.

Ez más szektorokra is vonatkozik; gondoljunk a sajnos életet kioltó cselekedetre, ami egy családsegítő szolgálatos életét oltotta ki nem olyan régen. Tehát mindenhol biztonságos munkahelyre van szükség, ez tény.

Egyébként a témával kapcsolatban a későbbiekben majd fogunk benyújtani határozati javaslatot, amelyben fogunk javaslatokat tenni a probléma további kezelésére.

Köszönöm szépen a szót. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Jelzésre:) Igen. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Ellenállok annak a kísértésnek, hogy képviselőtársaimhoz és államtitkár úrhoz hasonlóan folytassam az általános vitát.

Annyit szeretnék csak jelezni, mert ez új fejlemény az általános vitához képest, hogy miközben továbbra is fennáll az a fajta azonosság, amire államtitkár úr utalt, hogy valóban továbbra is egyetértünk azzal, hogy az iskolai erőszak egy súlyos probléma, hogy jelen van a magyar iskolákban, és cselekedni kell vele szemben - némiképp azt másképp értékeljük, azt hiszem, hogy a kormány eddigi intézkedései mennyire voltak hatékonyak; ezt a most említett esetek is mutatják, hogy ebben, úgy tűnik, még van tennivaló -, azonban ami mégiscsak új fejlemény, az az, hogy kicsit többet megtudtunk arról, hogy milyen körülmények között fog létrejönni az iskolaerőszak.

És az, amit megtudtunk, még inkább nyugtalanító, mint amit korábban gondoltunk, hiszen korábban arról volt szó, hogy itt alapvetően szolgálatból leszerelt rendőrök lesznek azok, akik szolgálatba állnak, azonban kiderült, hogy ez nem így van. Az derült ki, hogy néhány hetes tanfolyam után valaki szolgálatba állhat iskolaőrként.

Azt kell mondanom, hogy kevesebbet várunk el egy iskolaórtól, akit a gyerekeink közé engedünk, mint egy biztonsági őről, aki egy raktárat őriz. Szerintem ez egy nagyon komoly probléma. Én őszintén azt mondom, hogy gondolják át ezt a dolgot. Én értem, hogy önök ehhez ragaszkodnak, ettől remélnék eredményt. Én félek attól, hogy ebben tévednek, de ha ragaszkodnak ehhez az elképzeléshez, akkor is teremtsék meg ennek a feltételeit. Gondolják át, hogy ez egy olyan típusú felelősség, valóban döntenie kell ezeknek az embereknek egy bonyolult pedagógiai szituáció megítéléséről, arról, hogy akkor mi a helyes és mi a nem helyes; mikor kell erőszakot alkalmazni, és mikor nincs erre szükség. Én azt gondolom, még egyszer, hogy ez nem fog így működni, hogy ez nem fog így jól működni.

Ugyanakkor tehát továbbra is azt gondoljuk, hogy szükség van az iskolai erőszak elleni fellépésre; továbbra is azt gondoljuk, hogy az iskolaerőszak létrehozása erre nem a leghatékonyabb eszköz. Úgy látjuk, hogy nem annyira súlyos a helyzet szerencsére az iskolákban, hogy ott már csak erőszakkal lehetne rendet tartani. Illetve, ha igen, mert tudom, hogy képviselő úr is említett ilyen példát reggel, ott sajnos ma is a rendőrségnek kell beavatkoznia, de az már egy kudarc, ha már ott tartunk, hogy rendőrségi beavatkozásra van szükség. Az ilyen helyzetek megoldásán az iskolaerőszak nem segít.

Végül nagyon csöndben szeretném elmondani, és ebben tulajdonképpen egyetértek Ander Balázs képviselő úrral, hogy nagyon rossz irányba visszük el ezt a vitát, ha azt a metódust követjük, amit képviselő úr az imént is tett, hogy azt mondta, hogy van egy kisebbség és van egy többség, és aki azt gondolja, hogy ez vagy az a megoldás nem jó, aki azt gondolja, hogy

így vagy úgy nem kellene csinálni, az ezt a kisebbség oldaláról a többség rovására gondolja.

Szeretném jelezni, hogy ebben a kérdésben sem így van. Ha valaki azt gondolja, hogy az iskolaórség nem jó megoldás, akkor nem egy kisebbség rovására gondolja, különösen nem az erőszakoskodókat védi - legyen ez teljesen világos, az erőszakoskodókkal szemben fel kell lépni -, legfeljebb azt gondolja - jól láthatóan egyébként a pedagógus-szakszervezetek és a pedagógusok egy jelentős részéhez is hasonlóan, ott nem tudom, hogy ki a többség, és nem a kisebbség -, azt tudom, hogy számos pedagógus és pedagógiai szakember szólalt meg az elmúlt időszakban, és mondta el azt, hogy ez nem egy jó eszköz ennek a problémának a kezelésére.

(16.40)

Én azt kérem tehát, hogy ne csináljunk kisebbség-többség kérdést olyan kérdésekből, ahol ez csak árt, és nem használ. Tudják, hogy ez miért veszélyes? Mert mindig önök mondják meg, hogy ki a többség és ki a kisebbség. Azzal az igénnyel lépnek föl, hogy azt, aki mást gondol, azt megbélyegezzék. És lehet, hogy ma, mondjuk, az előző vitában, a gyöngyöspatai romákon van a célkereszt, de majd lesz máson is, akiről önök úgy gondolják. Hol a migránsok, hol a Soroszervezetek, hol az ügyvédek, hol a jogvédők. Mindig gyártanak egy ellenséget, és vele szemben harcolnak. Az iskolai erőszak ügye túl komoly ahhoz, hogy önök ezt ilyen politikai játszmákra használják.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is jól akarok gazdálkodni a még rendelkezésre álló idővel, de azt szeretném mondani Hohn Krisztinának is, hogy egyrészt ez a téma nem nagyon osztja meg a közvéleményt, a közvélemény szerintem azért egyértelműen utasítja el az iskolai erőszakot. És hogy többet kell tenni, igaza van. Sok mindennel egyetértek abban, amit elmondott ön is, illetve jobbikos képviselőtársam. A soknál mindig van több, a jót azt meg mindig lehet jobban csinálni, amíg ember csinál valamit.

Én csak arra hívtam fel a figyelmet, hogy ne tagadjuk el azokat a dolgokat, amik eddig megtörténtek. És ha van értéke, és szerintem ezen az úton, még ha vannak éles viták is, de maradjunk meg, beszéljünk őszintén, legyen bátorságunk őszintén beszélni a dolgokról! Igen, és legyen bátorságunk a többség...

A helyzet az, hogy egyszerű matek, Arató képviselőtársam, egy iskolában is van többség, számtan! Többen vannak, és van a többségnek is joga, mert aki nem tanul, az a saját jövőjét éli fel. Aki meg másokat

nem hagy tanulni, mert úgy viselkedik, az meg a mások jövőjét veszi el. Na, az a többség joga, amikor azt mondjuk, hogy nem lehet, nincsen joga arra semelyik tanulóknak, hogy ő a beszólásával, az óra szétverésével, az agressziójával, az agresszív celebeskedésével másoktól elvegye a jövőt, másoktól elvegye a tanulási lehetőséget, másokat meghátrálásra kényszerítsen. Mert ahol erőszak van, ezt is megbeszéltük, onnan menekülés van. Aki tud, az menekül. Aki nem tud, az nagyon rosszul jár. És a vége egyébként a totális kudarccal. Beszéltünk ilyen példákról is, hogy szépen kiürül az iskola, aztán utána bezárják. És mindenki rosszul jár. Nincsen nyertese ennek a játszmának.

Én csak azt szeretném kérni, hogy igen, vigyük tovább ezt a vitát. Elmondtuk azt is, hogy ez egy komplex, összetett ügy. Számos eleme van. Azokat hoztuk ide a parlament elé, amelyek törvénymódosítást igényeltek.

És igen, egyet még hadd mondjak el! Van egy alapszabály, a társadalomban vannak alapszabályok, amik vitán felül állnak. Az egyik ilyen alapszabály az, hogy iskolában tanárt, diákot félelemben tartani, megfenyegetni, bántalmazni tilos. És itt nem számít a szociális környezet és helyzet, és nem számít az, hogy ki milyen származású. Ezt mindenkinek, minden családnak vállalnia kell, aki iskolába írhatja a gyerekeit. Utána sok mindenről beszélgethetünk, de ezt a normát be kell tartani, és e norma betartása alól nem lehet felmentést adni. Senkinek. Mert az iskola lényege veszik el, ha ezt a normát nem tartatjuk be, mert ahol erőszak van, ott sem tanítani, sem tanulni nem lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak a rendelkezésre álló idő mértékéig.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Tényleg nem akarom húzni az időt, de annyit még mondok, hogy önök sorolják, hogy mit tettek eddig, mi pedig sorolgatjuk, hogy mit kéne még tenni. Hát, ilyen ez! Ellenzék, kormánypárt - mi csak mondjuk, hogy mik a hiányosságok. Nem mondta senki, hogy nem történt semmi, de muszáj, hogy mondogassuk. Tehát ez ilyen. Szerintem nekünk ez a dolgunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. MARUZSA ZOLTÁN VIKTOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésünk, hogy az iskolaörök jelenléte az intézményekben nő

velni fogja a pedagógusok, a szakképzésben az oktatók, illetve a tanulók biztonságérzetét, és visszatartó erőt fog jelenteni a diákok számára, akik nevelőiket vagy diáktársaikat fenyegetnék vagy bántalmaznák.

Mindent elkövetünk, hogy Arató képviselő úr is megnyugodjon, hogy a felkészítés szerintünk is fontos, tehát nem kritikaként mondom, hanem teljesen egyetértünk abban, hogy fontos a felkészítés. Egy rövid, de nagyon hatékony, körülbelül háromhetes felkészítésben gondolkodunk, de nem ér véget egyébként egy iskolaórnek a felkészítése ekkor. Ugye, egy induló rendszerről beszélhetünk, folyamatosan szeretnénk számukra olyan digitális tartalmakat, tananyagokat készíteni, amelyekkel a most felálló rendszerben folyamatos jó gyakorlatokat tudunk bemutatni.

Készül már most, elkészült egy olyan anyag, ami esettanulmányokat állít össze. Egyébként összeszedtük az elmúlt években történt tipikus vagy karakterisztikus eseteknek jó néhány leírását, amikre szeretnénk őket felkészíteni. Én azt gondolom, nem szükséges, hogy ennek a felkészítésnek egy ennél hosszabb időt felölölő képzése legyen. Az viszont fontos, hogy tényleg egy hatékony felkészítés legyen.

Ander Balázs képviselő úrral az ügykör kérdéskörét, azt gondolom, hogy hasonlóképpen látjuk.

Hohn Krisztina képviselő asszonnyal pedig nagyon egyetérték abban egyébként, hogy a közösség szerepe, egyáltalán a diák-diák viszony az iskolákban nagyon más volt valamikor réges-rég. Ezt nyilván próbáljuk mi is számos eszközzel erősíteni. Nyilván a témahetektől kezdve a Határtalanul! kirándulásokon át, a nemzeti összetartozás napja, kiemelve csak néhányat, mind-mind bizonyos értelemben, miközben valamilyen témában dedikált programokat jelent, eközben alkalmas arra, hogy iskolaiközösség-építés terepe is legyen. Nagyon fontosnak tartom a társadalmi kohézió szempontjából, és bizony szerepe van ennek az iskolán belüli erőszak csökkentése terén is.

Abban kérjük az Országgyűlés támogatását, hogy ezt a törvényjavaslatot a holnapi nap folyamán szavazzák meg. Bízunk együtt abban, hogy ez a kiegészítő intézkedés a meglévő intézkedések mellett, amelyeket szintén meg fogunk erősíteni, tényleg segít majd abban, hogy visszaszoruljon, reményeink szerint eltűnjön az iskolákból az erőszak. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a pénteki ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a „**Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2019. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére**” című beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. Az Állami Számvevőszék által benyújtott beszámoló B/10466. számon, a Gazdasági

bizottság által határozati javaslat pedig H/10624. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztéseket nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy külön tisztelettel köszöntsem Domokos László elnök urat, az Állami Számvevőszék elnökét és munkatársait. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszékről szóló törvény kimondja, hogy az Állami Számvevőszék elnöke az Országgyűlés számára minden évben tájékoztatást ad a szervezet előző évi tevékenységéről és az ellenőrzési megállapítások alapján tett intézkedésekről, illetve független könyvvizsgáló által auditált éves beszámolóban mutatja be az intézmény működését, gazdálkodását.

(16.50)

Ennek a törvényi előírásnak megfelelően 2020. május 13-án nyújtottuk be az Országgyűlésnek az Állami Számvevőszék 2019. évi tevékenységéről és működéséről szóló tájékoztatónkat, tekintettel az egészségügyi vészhelyzetre elektronikus úton, azonban ki is nyomtattuk, tehát hozzáférhető ily módon is. Úgy vélem, nem kell különösebben részleteznem, hogy az elmúlt hónapok eseményei nem várt helyzetet teremtettek mindannyiunk számára. A koronavírus-járvány miatt az egész világnak, így Magyarországnak is olyan kihívásokkal kellett, illetve kell szembenéznie, amelyekhez foghatókkal korábban talán még soha vagy legalábbis évtizedek óta nem találkoztunk. Az élet ugyanakkor nem állhatott meg, így ezúton is szeretném hangsúlyozni, hogy különleges jogrendben az Alaptörvény alkalmazása nem függeszthető fel, ezért az Állami Számvevőszék a jogállami kereteknek megfelelően az egészségügyi veszélyhelyzetben is végezte a törvényekben meghatározott feladatait. Biztosítottuk az Országgyűlés pénzügyi-gazdasági ellenőrző szerepét, hozzájárulva ezzel a jogállami keretek fenntartásához a közpénzügyekben.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Országgyűlésnek benyújtott tájékoztatónk átfogóan bemutatja a '19-es évünk eredményeit, tapasztalatait, következtetéseit. Ezúttal is törekedtünk arra, hogy átlátható és közelelhető módon a felhasználók, tehát az önök igényeihez illeszkedve mutassuk be a tavalyi évünket. Rendkívül fontos ez számunkra, hiszen az Állami Számvevőszék - jogállásából fakadóan - legfontosabb feladata az Országgyűlés munkájának támogatása, hozzájárulva a törvényalkotáshoz, a jól irányított államhoz. Ezúton is köszönöm, hogy partnereink ebben.

Magyarország Alaptörvénye, annak közpénzügyi fejezete, valamint az Alaptörvény ezen rendelkezéseit érvényesítő törvények 2019-ben is megfelelő keretet biztosítottak a közpénzügyi elszámoltatás magyarországi rendszeréhez. Az Országgyűlés döntésének köszönhetően 2012. január 1-jétől az Alaptörvény hatálybalépésével Magyarországon méltó rangra emelkedett a közpénzek és a közvagyon védelme.

Az Állami Számvevőszék legfőbb alkotmányos küldetése, hogy támogassa az Alaptörvény közpénzügyi fejezetében lefektetett elvárásokat, úgymint a törvényesség, az átláthatóság, a célszerűség, az eredményesség, a közélet tisztaságának elve gyakorlati érvényesülését, fejlesztését a közpénzügyi rendszerben. Mindebből egyenesen következik, hogy az Állami Számvevőszék az Alaptörvényben definiált közpénzügyi garantor szervezet, amelynek célja nem a hibakeresés vagy az elmarasztalás, hanem a közpénzügyek jó irányba való terelése, a pozitív változások elindítása és fenntartása, röviden: az Alaptörvényben előírt közpénzügyi előírások megvalósulásának elősegítése. Célunk, hogy az ellenőrzések mellett, valamint azoktól elválasztva széles körű oktató tevékenységünkkel, támogató öntesztjeinkkel, továbbá elemzéseinkkel, véleményalkotásunkkal és javaslatainkkal átláthatóbbá és eredményesebbé tegyük a közpénzek felhasználását, és hozzájáruljunk a közszolgáltatásokat biztosító intézmények és rendszerek hatékony működéséhez.

E stratégiai célkitűzés alapján a tényeken alapuló, megalapozott és objektív, bizonyítékokkal is alátámasztott ellenőrzési megállapítások. Céljaink megvalósítása nem lenne lehetséges folyamatos fejlődésre való törekvés nélkül. Amint arra már utaltam, az elmúlt tíz esztendőben az Állami Számvevőszék teljes szervezeti és módszertani megújulást hajtott végre. Ennek egyik legérzékeltőbb eredménye, hogy az ÁSZ 2019-ben több mint 60 százalékkal, több mint 1360-ra növelte az ellenőrzött szervezetek számát a megelőző évhez képest. Az elmúlt időszakban bevezetett új, digitális alapokra helyezett monitoringtípusú ellenőrzések egyrészt lehetővé teszik, hogy a Számvevőszék a feladataihoz leginkább illeszkedő audittípusú ellenőrzéseket végezzen, ezzel elérje azt, hogy ebben az évben minden önkormányzat ellenőrzését el tudja végezni egy év alatt. Másrészt, az új ellenőrzési módszereinkkel egyszerre akár több száz ellenőrzött szervezet egyidejű ellenőrzésére is képessé vált az ÁSZ. Harmadrészt, a digitalizációra alapozott, monitoringtípusú ellenőrzések a korábbinál sokkal kevésbé terhelik le az ellenőrzött szervezeteket, ezzel is hozzájárulva a bürokrácia csökkentéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlésnek elektronikus módon benyújtott tájékoztatóból kiderül: a 2019-ben nyilvánosságra hozott 254 számvevőszéki jelentés mellett az ÁSZ elemzői tavaly minden korábbinál több, összesen 32 elemzést készítettek. Ezek olyan kiemelt gazdasági és társadalmi területeket érintettek, mint az államadósság-csökkentés, az áfabeszédés, a korrupció megelőzése, a foglalkoztatás és

munkahelyteremtés, az egészségügy, a családtámogatás, a gyermekvédelem, a klímaváltozás, és még sorolhatnám.

A törvényben előírt tanácsadó, tudásmegosztó tevékenységünk célja a támogatás, amelyhez egyrészt az Alaptörvény előírásai, másrészt az Országgyűlés által az elmúlt években hozott, az ÁSZ számára további többletfeladatokat megfogalmazó határozatok jelentenek iránymutatást. Az integritás-központú szervezeti kultúra terjesztése, a megelőzésen alapuló, korrupció elleni fellépés, vagy ilyen az etikus közpénzügyi vezetőképzés alapjainak lefektetése és elindítása, az ellenőrzés, illetve felügyeleti tevékenységet végző szervezetek módszertani fejlesztése vagy éppen a magyar társadalom gazdasági tudatosságának fejlesztése és pénzügyi biztonságának erősítése mind-mind olyan küldetések, amelyek közvetetten és közvetlenül is hozzájárulnak ahhoz, hogy az Alaptörvény közpénzügyi fejezetének előírásai betölthessék szerepüket, és ráadásul önök is ebben megerősítették a támogatásukat határozatban. Ezeknek az országgyűlési határozatoknak a végrehajtásáról is visszajelzést adunk a benyújtott tájékoztatónkban.

Tisztelt Ház! Az Állami Számvevőszék jól irányított államhoz való hozzájárulása számos feladaton, tevékenységen keresztül valósul meg. Az ellenőrzési tevékenység és az ehhez kapcsolódó intézkedések mind javítják, serkentik az ellenőrzöttek felelősségteljesebb, szabályszerű működését, átlátható gazdálkodását. Az ellenőrzési tapasztalatok több szinten hasznosulnak. Egyrészt a közpénzügyi védelmi vonalak erősítését célozzák meg, másrészt segítenek a kockázatokra rávilágítani, továbbá támogatást nyújtani a még fejlesztésre szoruló területek feltérképezésében. Az új ellenőrzési fókuszterületek segítségével még több intézményt ellenőrizhetünk, így a közpénz-, illetve közvagyon-felhasználás ellenőrzési lefedettsége is növelhető, így a társadalom teljesebb képet kap, az elemzések pedig az ellenőrzések megalapozásához, valamint jogszabályi változás kezdeményezéséhez és még emellett tanácsadó tevékenységhez járulnak hozzá.

2019-ben az ÁSZ széles körű ellenőrzési és tanácsadó tevékenysége öt nagy fókuszterületre irányult. A fókuszterületek meghatározása a korábbi évek tapasztalatai, valamint az ÁSZ számára előírt törvényi kötelezettségek alapján az aktuális közpénzügyi kockázatok figyelembevételével történt. Az első ezek közül a kiemelt terület, a költségvetési és makrogazdasági folyamatok elemzése és értékelése, ami 2019-ben is nagy hangsúlyt kapott a Számvevőszék tevékenységében. A központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzése, illetve a költségvetési törvény véleményezésével mellett a költségvetési véleményezést segítő elemzéseket készített a Költségvetési Tanács önök számára is, hiszen nyilvánosak ezek az elemzések, valamint egyéb kiemelt, a témához szorosan kapcsolódó makrogazdasági vagy költségvetési jelentőségű folyamatokról hozott nyilvánosságra elemzése-

ket. Egyébként az idei évben is ezt tettük, hiszen holnap önöknek módjuk van előrelátóan a költségvetésről, a jövő évi költségvetés kereteiről döntést hozni, amelyhez szintén elemzésekkel járultunk hozzá.

Magyarország Alaptörvénye az Állami Számvevőszék feladatai között elsőként rögzíti a központi költségvetés végrehajtásának ellenőrzését. Ez volt 2019-ben is az Állami Számvevőszéknek az a feladata, amelynek végrehajtása a legjelentősebb kapacitásokat igényelte.

(17.00)

Az ellenőrzés megállapításai mellett intézményünk külön elemzésben értékelte, ahogy már a korábbi években is, a költségvetési célok elérését megápolozó költségvetési és makrogazdasági folyamatokat is. Az elemzés több összefüggésre is rávilágított, amelyek a magyar államháztartás és ezen keresztül az egész ország sérülékenységét érdemben mérsékeltek, mint például a devizaadósság arányának csökkentése az államadósságon belül, a lakosság szerepének növekedése az államadósság finanszírozásában a megtakarításaiakon keresztül, vagy a tartalékképzés és -felhasználás rugalmas rendszere a költségvetés készítése és végrehajtása során.

Az ÁSZ tevékenysége során első számú prioritásként tekint az államadósság-szabály teljesítésének elősegítésére. '19-ben e tekintetben az elemzések fókuszában az a kérdés állt, hogy hosszabb távon is fenntartható-e az államadósság-mutató folyamatos mérséklése. Az Állami Számvevőszék külön elemzésben vizsgálta, hogy az államadósság-mutató mértékének tartós mérséklését mely tényezők támogatják, és melyek hordoznak arra vonatkozó kockázatokat.

Tisztelt Ház! A második kiemelt fókuszterületünk a számviteli rend ellenőrzésének tapasztalatai. A szabályszerű gazdálkodás és működés, a zökkenőmentes feladatellátás alapvető feltétele a számviteli rendezettség. A Számvevőszék törvényben előírt kötelezettségének megfelelően értékelte az államháztartás számviteli rendjének betartását, megállapításaival és javaslataival hozzájárult a közpénzek felhasználásának és a közvagyon használatának szabályszerűségéhez, átláthatóságához és elszámoltathatóságához. A zárszámadási ellenőrzés keretében a Számvevőszék ellenőrizte a költségvetési gazdálkodás számviteli szabályok szerinti összhangját. Emellett a számviteli rendet a központi költségvetési szervek, az önkormányzatok egyedi ellenőrzései során, de akár a nemzetiségi önkormányzatok intézményei esetében is elvégezte, értékelte. A számviteli rendet érintő szabálytalanságok a korábbi évekhez hasonlóan ismétlődnek, elsősorban ezek az alapvető számviteli szabályzatok hiányához, a kontrolltevékenység gyakorlásának szabálytalanságaihoz, a kötelezettségvállalások nyilván tartásának hiányához, valamint a bizonylat nélküli elszámolásához kapcsolódtak.

A megfelelően alátámasztott és a számviteli alapelveknek megfelelő számviteli beszámoló nemcsak a

jogszabályban rögzített beszámolási kötelezettség teljesítéséhez szükséges, hanem ahhoz is, hogy a szervezet a saját vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről, valamint azok alakulásáról olyan objektív és megbízható információkat biztosítson a külső szereplők, érdeklődők számára is, amelyek a gazdasági működéshez, a gazdasági szereplők vezetői döntéseinek megapozásához is egyaránt szükségesek.

A harmadik kiemelt fókuszterületünk '19-ben a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás és a pénzügyi gazdálkodás ellenőrzése volt. Magyarország Alaptörvénye értelmében minden gazdálkodó köteles a nemzeti vagyont és a közpénzeket az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kezelni és a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával a nyilvánosság előtt is elszámolni. A Számvevőszék a nemzeti vagyonnal és a közpénzekkel való gazdálkodásra irányuló ellenőrzéseit '19-ben is három nagy területen végezte el: az önkormányzatoknál, az államháztartás központi alrendszerénél, valamint azoknál az államháztartáson kívüli szervezeteknél, amelyek nemzeti vagyonnal, illetve közpénzzel gazdálkodtak és központi költségvetési vagy önkormányzati támogatásokat kaptak.

A Számvevőszék a múlt évben négy községi településcsoport, összesen 781 önkormányzat esetében pénzügyi, vagyongazdálkodási és eladósodottsági területen végzett értékelést. Ez hozzájárult azon kockázatos területek beazonosításához, amelyek rendszerszintű vagy egyedi önkormányzati szintű beavatkozást igényelnek az önkormányzatok pénzügyi egyensúlyának fenntarthatósága érdekében. '19-ben új szemléletű módszertan alapján, a belső kontrollrendszer ellenőrzésére épülve, az önkormányzatoknál sor került továbbá az adósságrendezés és a befektetési tevékenység ellenőrzésére is. A Számvevőszék ellenőrizte az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságok működését és gazdálkodását, amely ellenőrzések tapasztalatairól négy összegző elemzést is készítettünk tanácsadó, támogató munkánk keretében.

Az egészségügy területe '19-ben is kiemelt szerepet kapott ezen ellenőrzések sorában. Az ÁSZ a kórházak pénzügyi és vagyongazdálkodásának törvény szerinti ellenőrzési tapasztalatait elemzésben is összefoglalta, valamint sor került a sürgősségi betegellátás ellenőrzésére is.

Szintén fontos szerepet kapott a kulturális javakkal kapcsolatos vagyongazdálkodás ellenőrzése, amely a nemzeti állami vagyonba sorolt, az állami fenntartású közgyűjteményekben kezelt, állami tulajdonban lévő és védetté nyilvánított kulturális javakkal való szabályszerű vagyongazdálkodás közfeladatellátására, továbbá a tulajdonosi, az ágazati irányítási-felügyeleti joggyakorlók fenntartott szervezetekkel kapcsolatos feladatellátására és annak szabályszerűségére terjedt ki. Az állami tulajdonú gazdasági társaságok ellenőrzése során az ÁSZ értékelte a társaság működésének és gazdálkodásának szabályozottságát, a pénzügyi, számviteli és adatszolgáltatási feladatok

ellátásának szabályszerűségét, az adatok védelmét, valamint a vagyongazdálkodás szabályszerűségét. Kiemelt figyelmet fordítottunk a kormányzati szektorba sorolt társaságok gazdálkodásának a kormányzati szektor hiányára és az államadósságra befolyással bíró elemeinek ellenőrzésére. Az ÁSZ folytatta a többségi nemzeti tulajdonban lévő gazdasági társaságok vagyongazdálkodása, vagyonérték-megőrző és -gyarapító tevékenysége szabályszerűségének ellenőrzését. A múlt évben is ellenőrizte az ÁSZ az államháztartáson kívüli szervezeteket, és egyre nagyobb arányban ellenőrizzük, hiszen hatalmas kockázatokat látunk ezen a területen.

A nem állami humán szolgáltatást nyújtó intézményfenntartók köre az elmúlt években folyamatosan bővült, a közfeladatok ellátására minden évben jelentős összegű költségvetési támogatásban részesülnek. Az ÁSZ a civil szervezetek közül az alapítványokat is ellenőrizte '19-ben, amelyek a központi költségvetésből is jelentős támogatásban részesülnek, valamint ellenőrzési tapasztalatait egy elemzésben is összefoglalta. Fontos megemlíteni, hogy a Számvevőszék olyan intézmények gazdálkodását, működését is ellenőrizte, amelyek ellenőrzési, felügyeleti tevékenységet végeznek. Ilyenek most már évről évre a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Államkincstár és a Magyar Nemzeti Bank.

A negyedik kiemelt fókuszterületünk a korrupciós veszélyek ellen védettséget biztosító integritáscselemlélet fejlesztéséért, megszilárdításáért végzett tevékenységünk. A Számvevőszék az integritási projektünk keretein belül megújított módszertannal folytatta le éves integritási felmérését, majd arról két elemzést is nyilvánosságra hozott. Szervezetünk nemcsak elemzi és értékeli, hanem ellenőrzi is a korrupciós veszélyek ellen védettséget biztosító szervezeti integritási kontrollok kialakítását és működését. Az integritás mint fókuszterület évek óta szerepel a számvevőszéki belső kontroll témájú ellenőrzésekben, ugyanakkor önálló ellenőrzési témaként a múlt évben jelent meg az ellenőrzési palettánkon. Az új ellenőrzések módszertana lehetővé teszi egyszerre több száz intézmény legfontosabb integritáskontrolljának kockázatalapú értékelését, rámutatva egyúttal a rendszerszintű hiányosságokra és erősségekre.

További kilenc olyan elemzést készítettünk, amely az integritásfelmérés tapasztalatait, az ellenőrzések integritáskontrollokkal kapcsolatos megállapításait dolgozták fel egy-egy korábban, egyenkénti ellenőrzés keretében értékelt területen, pont azért, mert azt látjuk, hogy még mindig széles körű ismeretbővítésre és vezetői gyakorlat megerősítésére van szükség ezen a területen.

A korrupció megelőzés egyik speciális területe a politikai pártok gazdálkodására, valamint a kampányfinanszírozásra vonatkozó jogszabályi előírások érvényesítése, illetve annak ellenőrzése. A magyarországi párt- és kampányfinanszírozást, illetve ezek ellenőrzését 2010-ig folyamatosan érték nemzetközi

kritikák. Az Európai Tanács korrupcióellenes állampartja, az úgynevezett GRECO 2010-ben a Magyarországról szóló jelentésben még arra tett javaslatot - idézem -, hogy „Az Állami Számvevőszék a politikai finanszírozás területén gyakoribb, kezdeményezőbb és gyorsabb ellenőrzést végezzen, beleértve a megelőző intézkedéseket és a pénzügyi szabálytalanságok nagyobb mértékű feltárását is” - idézet bezárva.

(17.10)

A nemzetközi felvetések, valamint az ÁSZ ellenőrzési tapasztalatai következtében 2010-től a magyar Országgyűlés több ütemben szigorította a pártok ellenőrzésének jogszabályi környezetét, valamint a kampányfinanszírozásra vonatkozó előírásokat, amely lehetővé tette a politikai pártok ellenőrzése magyarországi gyakorlatának szigorodását az elmúlt években, ami az ÁSZ ellenőrzési módszerét és gyakorlatát is meghatározza.

A magyarországi ellenőrzési gyakorlatban, illetve a Számvevőszék tevékenységében történt előrelépést a GRECO, az Európai Tanács szervezete is megerősítette, és '15-ös jelentésében már akkor azt írta, hogy a Számvevőszék figyelemre méltó előrelépést ért el a kampánypénzek és a pártok ellenőrzése területén.

Alapvető jogállami érdek és a közpénzeket érintő korrupció elleni védettség érdeke, hogy a pártok szabályszerűen, elszámoltathatóan és átláthatóan gazdálkodjanak az adófizetőktől és a támogatóiktól kapott pénzekkel. Mindezek azért is rendkívül lényegesek, mert a pártok gazdálkodásának átláthatósága és elszámoltathatósága az ország nemzetközi megítélését is befolyásolja. Amennyiben egy párt tiltott támogatást fogad el vagy nem biztosítja a közpénzekkel való törvényi előírásoknak megfelelő elszámoltatást, vagy beszámolót éppen nem készít a törvényeknek megfelelően, akkor nem biztosított az átlátható gazdálkodása, amely bizony komoly korrupciós veszélyeket is felvet.

Fontos, hogy az állampolgárok, illetve a pártok tagjai, szimpatizánsai a pártok pénzügyi kimutatásán keresztül megbízható és valós képet kapjanak a pártok gazdálkodásáról. A politikai élet tisztasága, a pártok átláthatósága és elszámoltathatósága érdekében kiemelten fontos, hogy a pártok kizárólag törvényes forrásokból gazdálkodjanak, átlátható módon. A Számvevőszék minden költségvetési támogatásban részesült párt gazdálkodásának törvényességi ellenőrzését a törvény adta keretek között és előírások szerint maradéktalanul végrehajtotta. A múlt évben két pártot ellenőrzött, valamint elvégezte a '18. évi országgyűlési választási kampány pénzeinek ellenőrzését. Mindemellett a törvényben előírt ellenőrzések mellett számos tanácsadó eszközzel támogattuk a költségvetési támogatásban részesült pártok gazdálkodásának a szabályosságát.

Az ÁSZ az elmúlt években elemzést tett közzé a pártok és a pártalapítványok ellenőrzési tapasztalata-

iról, a pártok és a pártalapítványok jövőbeli gazdálkodásának törvényességét erősítő önteszteket hozott nyilvánosságra a honlapján, valamint konzultációs lehetőséget biztosított a párt gazdálkodásáért felelős szakemberek részére. Mindez azt mutatja, hogy az Állami Számvevőszék célja a pártok törvényes gazdálkodásának a támogatása.

Az integritásszemlélet erősítéséhez az ÁSZ egyéb aktivitásokkal is hozzájárult. Így az intézményünk képzéseket nyújtott integritási témakörben széles körben a közszféra szervezeteinek vezetői, valamint integritási tanácsadók számára, önteszteket is készített más területeken is, és ezt elérhetővé is tette. Konferenciákat és szakmai találkozót bonyolított le, meghívott előadóként számos esemény résztvevőjeként is képviseltettük magunkat. A Számvevőszék emellett múlt évben is kiemelt, aktív szereplője volt a számvevőszékek nemzetközi közösségének, megosztotta és hasznosította az integritásfejlesztés legjobb gyakorlatát.

Végül az ötödik nagy fókuszterületet a teljesítmény-ellenőrzések jelentik, melyek esetében a Számvevőszék a múlt évben kiemelt hangsúlyt helyezett arra, hogy az ellenőrzött intézkedések társadalmi hatásosságát is mérje. A közpénzek eredményes felhasználásának tényleges mércéje ugyanis leginkább az, hogy az érintettek mennyire elégedettek a megtett intézkedésekkel. A Számvevőszék ellenőrzésének célja tehát nem csupán a közpénzügyek rendezettségének a biztosítása, de az állami ellátórendszerek működésének értékelésén keresztül az állampolgárok életminőségét befolyásoló közszolgáltatások fejlesztésének támogatása is. Ennek érdekében folytatta le intézményünk a sürgősségi betegellátás vagy éppen a gyermekétkeztetés rendszerének az ellenőrzését. A Számvevőszék az ellenőrző szervezetek feladatellátását szabályszerűségi, helyénvalósági és teljesítménykritériumok alapján egyaránt értékelte, emellett felmérte az ellátást igénybe vevő állampolgárok véleményét is. E két ellenőrzésünk felhívta a figyelmet arra, hogy a közfeladat ellátását, teljesítményét célszerű rendszeresen és több szempontból is értékelni.

Tisztelt Országgyűlés! Hasonlóan az előző évekhez a Számvevőszék a múlt évi tájékoztatójában is tett felvetéseket az Országgyűlés számára a felelős közpénzügyi gazdálkodás további fejlesztése érdekében. Az ideit, illetve az elmúlt években tett felvetéseink olyan nemzetgazdasági és társadalmi szempontból lényeges területeket érintenek, mint a közpénzügyi ellenőrzési rendszerek közötti kooperáció, koordináció erősítése, a digitalizáció fejlesztése az államigazgatásban, vagy éppen az állami beruházások szabályozási környezetének megerősítése, az állami vagyongazdálkodás fejlesztése, a tartalékképzés fontossága a központi költségvetésben, az önkormányzatok integritásának, korrupció elleni védetségének a fejlesztése és a teljesítménymérés elterjesztése a közszféra szervezetei között.

Ez utóbbival kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy az Alaptörvényben foglaltak szerint a közpénzt,

közvagyonot nemcsak szabályosan, hanem eredményesen kell felhasználni. Ehhez nélkülözhetetlen a teljesítmény mérése annak érdekében, hogy a stratégiai célok megfelelően előkészítettek, megalapozottak legyenek; a célkitűzések teljesítése mérhető legyen, szükség esetén lehetővé váljon a célok elérését biztosító eszközök korrekciója az elvárt eredmény érdekében. De azért van olyan terület, ahol ez nem követelmény, például a pártok pénzköltésének, kampányköltesésében az ÁSZ-nak nincs ilyen szerepe, tehát nyilvánvalóan a törvénynek megfelelően ezt nem értékeltük. A teljesítmény-ellenőrzések során a Számvevőszék nem hibákat keres, hanem a teljesítmény szempontjából kockázatos területekre hívja fel az ellenőrzött szervezetek vezetőinek figyelmét.

Mindezek alapján felvetjük, hogy a közpénzzel és közvagyonnal való eredményes gazdálkodás érdekében célszerű a teljesítménymérést tudatos alkalmas szervezeteinek számának növelése, a teljesítménykritériumok meghatározásának erősítése. Ezért azt tűztük ki célul, hogy az integritás kultúrájának magyarországi elterjesztéséhez hasonló gyakorlat szerint egyfajta mozgalmat indítsunk a teljesítménymérés fejlesztése, erősítése érdekében a magyar közszféra szervezetei körében, és ha az Országgyűlés ezt határozatban is megerősíti, akkor ehhez nagyobb háttérrel kap a Számvevőszék e kiemelt szándéka.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt befejezném, szeretnék röviden kitérni arra, hogy a 2020. év történelmi vonatkozása miatt különleges esztendő az Állami Számvevőszék számára. Idén 150 éve, hogy 1870-ben megkezdte a működését az első önálló magyar állami számvevőszék, illetve 30 éve, hogy a '89-es rendszerváltással 1990. január 1-jén újraindult a független számvevőszéki ellenőrzés 40 évnyi szünet után Magyarországon. Mindez azt jelenti, hogy a Számvevőszék 150 éve a közpénzek őre, és 30 éve a demokrácia pénzügyi garantőre. Az ideit esztendő továbbá azért is különleges számunkra, mert Warvasovszky Tihamér alelnök úr, aki személyesen most nem tud jelen lenni, júliusban betölti a 70. életévét. Ezt azért osztom meg önökkel, mert a Számvevőszék elnöke és alelnöke a törvényi előírás, vagyis a 2011. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdés b) pontja szerint 70. életévük betöltéséig viselhetik hivatalukat, láthatják el megbízatásukat. Így alelnök úr néhány hét múlva nyugdíjba vonul.

Szinte napra pontosan tíz évvel ezelőtt együtt vetjük át megbízatásunkat az Országgyűlés plenáris ülésén, és az elmúlt egy évtizedben közösen dolgoztunk azért, hogy az Állami Számvevőszék betöltse az Alaptörvényben és az egyéb törvényekben meghatározott feladatait, és hozzájáruljon a közpénzügyek fejlesztéséhez. Úgy vélem, hogy a 2019. év eredményei vagy fejlesztésének irányai is azt igazolták, hogy a Számvevőszék a múlt évben nagy hatékonysággal és eredményesen látta el a közpénzek és a közvagyon ellenőrzésével kapcsolatos feladatait.

Meggyőződésem, hogy az Országgyűlésnek be-
terjesztett tájékoztatónk azt bizonyítja, hogy a múlt

évben is teljesítette a Számvevőszék a törvényekben előírt feladatait, valamint eredményesen és célszerűen gazdálkodott a rábízott közpénzzel.

(17.20)

Végezetül szeretném megköszönni a képviselő hölgyeknek és uraknak a munkáját annak keretében, hogy felhasználták, felhasználják ellenőrzési megállapításainkat, tapasztalatainkat, megvitatják a törvényjavaslathoz tett ajánlásainkat, ezzel pedig hozzájárulnak ahhoz, hogy a munkánk hasznosuljon.

Expozém zárásaként pedig természetesen köszönöm a Számvevőszék munkatársainak, kollégáimnak szakmailag magas szintű értékteremtő munkáját, és engedjék meg, hogy külön ezt megköszönjem főtitkár asszonnynak, Holman Magdolnának is. Köszönöm megisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engedje meg, hogy a magam és az Országgyűlés nevében gratuláljak a 150 éves évforduló kapcsán, és további sok sikert és eredményes munkát kívánjak önnek és munkatársainak.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hadházy Sándor képviselő úr, a Gazdasági bizottság előadója, aki a határozati javaslat előterjesztője is. Megadom a szót, képviselő úr.

HADHÁZY SÁNDOR, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének a 2019. évi tájékoztatóról szóló expozéját, és az előbb elhangzottak és a beszámolóban olvasottak alapján elismeréssel szólhatunk arról, hogy az Állami Számvevőszék évről évre magas színvonalú precizitással és szakmai tudással végzi a törvényben meghatározott feladatait. Köszönjük szépen a munkát.

Külön szeretném kiemelni, hogy az Állami Számvevőszék az egészségügyi veszélyhelyzet időszakában is folyamatosan ellátta a törvényben előírt feladatait, biztosította az Országgyűlés pénzügyi-gazdasági ellenőrző szerepét, hozzájárulva a közpénzügyi, jogállami keretek fenntartásához.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék 2019-ben is teljesítette a törvényi kötelezettségeit, a gazdálkodását független könyvvizsgáló ellenőrizte, és az erre vonatkozó pénzügyi beszámolóját hitelesnek minősítette. Ezenfelül szeretném kiemelni, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzési és elemzési tevékenysége támogatja, illetve erősíti a teljesítményen és az annak mérésén alapuló, az Alaptörvénynek megfelelő gazdálkodást és közpénzfelhasználást.

Ezzel kapcsolatban idezném is az Alaptörvény erre vonatkozó bekezdését, mely szerint az állam és a helyi önkormányzatok tulajdonában álló gazdálkodó szervezetek törvényben meghatározott módon, önállóan és felelősen gazdálkodnak a törvényesség, a célszerűség és az eredményesség követelményei

szerint. Ez a három kulcsszó tehát központi szerepet játszik az Állami Számvevőszék tevékenységében. Fontos hangsúlyoznunk, hogy a hazai tulajdonban lévő gazdasági társaságok tevékenységükkel hatással vannak a lakosság életminőségére és jólétére, ezért a legmagasabb színvonalon kell ellátniuk a közfeladatokat a rendelkezésre álló források hatékony felhasználása mellett.

Az ÁSZ ellenőrzései így többek között abban segítenek, hogy rámutatnak a társaságok gazdálkodási tevékenységével, valamint az államháztartásból származó források felhasználásával kapcsolatos szabálytalanságokra és természetesen a jó gyakorlatokra is. Az egyes közpénzből gazdálkodó szervezetek feladatellátása célszerűségének, eredményességének és hatékonyságának vizsgálata az ÁSZ ellenőrzéseinek fókuszában áll, mely a 2019-es tájékoztatóból is kirajzolódik.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy vélem, hogy az Állami Számvevőszék a hiányosságokat és a jó gyakorlatokat is feltáró ellenőrzéseivel katalizátor szerepet vállal a közsféra szervezetei teljesítménymenedzsmentjének fejlesztésében. A korrupció ellen védettséget biztosító integritásszemlélet elterjesztése után az ÁSZ a teljesítmény kultúrájának élére is odaállt, amit az Országgyűlés Gazdasági bizottsága teljes mértékben támogat és elismer. Az eddigi ÁSZ-ellenőrzések tapasztalatai alapján ugyanis meg kell állapítanunk, hogy a teljesítményalapú közpénzfelhasználás kérdéskörében még van tere a fejlődésnek. A feltételek kialakításának és mérésének fejlesztése előtt tehát még további kihívások állnak az értékelések megalapozásának erősítéséhez.

Hasonlóan az előző évekhez, az ÁSZ a 2019-es tájékoztatójában is tett konkrét felvetéseket az Országgyűlés számára a felelős közpénzügyi gazdálkodás további fejlesztése érdekében. Ennek kapcsán szeretném megemlíteni azt az ÁSZ-felvetést, miszerint a közpénzzel és a köztulajdonnal való gazdálkodás érdekében célszerű a teljesítménymérést tudatosan alkalmazó szervezetek számának növelése, a teljesítménykritériumok meghatározásának erősítése. Ennek pedig fő oka, hogy az ÁSZ az ellenőrzései során az ellenőrzött szervezetek döntő többségénél még a teljesítménymérés feltételeinek a kialakítását sem találta meg.

Ahogy az Állami Számvevőszék ellenőrzései és elemzései is rávilágítanak, én is azt hangsúlyozom, hogy a teljesítmény mérése elsősorban magának a közfeladatnak ellátó szervezetnek, illetve a fenntartójának a kötelessége. E területen viszont sikeres előrelépésről beszélhetünk. 2020-tól kormányrendelet rögzíti a köztulajdonban álló gazdasági társaságok egy részére a belső kontrollrendszer kialakítására és működtetésére vonatkozó szabályokat. Ennek keretében tehát a társaságok első számú vezetőinek teljesítménymérési rendszert kell kialakítani és működtetni a gazdasági társaság tevékenységére vonatkozóan.

Az új jogszabály által kizárhatóak a személyfüggő vezetés kockázatai, illetve a kormányrendelet erősíti a

társaságok integritásalapú, átlátható és elszámoltatható közpénzfelhasználását, a korrupciómentes gazdálkodását, emellett a követelmények teljesítéséhez a felkészülését a jogszabályi rendelkezések gyakorlati megvalósításához kapcsolódó útmutatót is tartalmazó miniszteri irányelv segíti.

Tisztelt Országgyűlés! Domokos László elnök úrnak a Gazdasági bizottság ülésén elhangzott szavait idézve hangsúlyozni szeretném még egyszer, hogy a jól teljesítő állam nem kerülheti meg a közfeladatellátás teljesítményének, eredményességének mérését, illetve folyamatos monitorozását, értékelését és ellenőrzését. Az Alaptörvényben foglaltak szerint a közpénzt, a közvagyon nemcsak szabályosan, hanem eredményesen kell használni. Ehhez tehát nélkülözhetetlen a teljesítmény mérése annak érdekében, hogy a stratégiai célok megfelelően előkészítettek és megalapozottak legyenek, a célkitűzések teljesítése mérhető legyen, szükség esetén pedig lehetővé váljon a célok elérését biztosító eszközök korrekciója az elvárt eredmény érdekében.

Az Állami Számvevőszék munkatársainak ezúton is köszönöm az elmúlt évben végzett kimagasló szakmai tevékenységüket, illetve a veszélyhelyzet idején tanúsított folyamatos proaktív és segítő munkájukat. A Gazdasági bizottság határozati javaslata szerint az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségeit teljesítette, a gazdálkodását független könyvvizsgáló ellenőrizte, illetve az erre vonatkozó pénzügyi beszámolóját hitelesnek minősítette, ezért a szervezet 2019. évi ellenőrzési tevékenységéről, működéséről és gazdálkodásáról készített beszámoló elfogadását javasolom.

A határozati javaslat 2. pontja szerint az Országgyűlés felhívja a közpénzből gazdálkodó szervezetek figyelmét az Alaptörvényben foglalt, a közpénzek felhasználására vonatkozó alapelvek érvényesítésére és a teljesítményalapú közpénzfelhasználásra vonatkozó törvényi előírások alkalmazására. Ezért támogatja az Állami Számvevőszék minden olyan ellenőrzési és elemzési tevékenységét, amely a teljesítményen és annak mérésén alapuló, az Alaptörvénynek megfelelő felelős gazdálkodást erősíti. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretekben. Megadom a szót F Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.30)

F. KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék küldetése, hogy szilárd szakmai alapokon álló, értékteremtő ellenőrzésével előmozdítsa a közpénzügyek átláthatóságát, rendezettségét és hozzájáruljon

a jól irányított állam működéséhez. Ennek megfelelően az Állami Számvevőszék stratégiai célkitűzése, hogy az ellenőrzési tevékenység hasznosulása tetten érhető legyen a társadalmi bizalom megerősítésében, a közpénzügyi gondolkodás megváltoztatásában és az ellenőrző szervezetek javulásában, a törvényhozás tevékenységének támogatásában, valamint a legfontosabb társadalmi-gazdasági kérdésekre adott válaszokban.

Az Állami Számvevőszék számára a rá vonatkozó törvényi kötelezettségek teljesítése alapvető kritérium, ugyanakkor, hogy a számvevőszéki munka miként hasznosulhat, ez egy nagyon fontos dolog. Először is fontosnak tartom, hogy az Állami Számvevőszéktől az állampolgárok tájékoztatást kapnak az általuk befizetett adóforintok felhasználásáról. Ez a demokratikus berendezkedés stabilitásának és hatékony működésének meghatározó feltétele.

Az ÁSZ jelentései nyomán az ellenőrzött szervezetek intézkedéseket hoznak. Az ÁSZ ajánlásaival és tanácsaival esélyt ad, lehetőséget biztosít, hogy gazdálkodásuk, működésük pozitív irányba változzon. Ezek mellett a további ellenőrzöttek számára a Számvevőszék megismerteti a jó gyakorlatot, és be is mutatja azokat. Kitérnék rá, hogy az ÁSZ 2010 óta tudatosan törekszik tapasztalatai átadására, amit a 2011-től hatályos számvevőszéki törvény is megerősített az Állami Számvevőszék tanácsadó tevékenységének meghatározásával.

Tisztelt Ház! Külön kitérnék arra, hogy az ÁSZ 2019 elején hozta nyilvánosságra a 2018. évi országgyűlési választás kampánypénzeinek törvényben előírt ellenőrzéséről szóló jelentését. Úgy hiszem, hogy a közpénzek felhasználásának átláthatósága és elszámoltathatósága, valamint a választások tisztasága érdekében kiemelt közérdek, hogy a kampánypénzekkel gazdálkodó szervezetek betartsák a törvényben előírt előírásokat. Emlékezhetünk rá, hogy voltak olyan ellenzéki pártok, amelyeknek ez nem sikerült, cserébe még tiltott támogatást is felhasználtak kampányaik során. Meggyőződésem, hogy kritikát akkor fogalmazhat meg az ember, ha saját háza táján rend van. Nos, egyes ellenzéki pártok sajnálatos módon messze vannak az efféle példamutatástól, ami a gazdálkodásokat illeti.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék a jól irányított állam támogatása érdekében a jelentések mellett elemzéseket, tanulmányokat is készít. Ahogy hangsúlyozni szokta a Számvevőszék, elemzéseiben az ÁSZ nem megállapításokat tesz, hanem összefüggésekre, hatásokra világít rá, felhívja a figyelmet az adott területen jelentkező dilemmákra, kockázatokra, valamint bemutatja az eredményeket. Az önként előző, 2019-ről szóló beszámoló szerint tavalay 32 darab elemzést hoztak nyilvánosságra. Ezúton szeretném megköszönni, hogy az Állami Számvevőszék kiemelten fontosnak tartja a törvényalkotók tájékoztatását az egyes törvények közpénzügyi, államháztartási összefüggéseiről, valamint hosszú távú társadalmi-gazdasági hatásairól. Ezeket a dokumentumokat tavalay - a jó minőségű

törvényalkotás céljával készült négy tájékoztatóhoz hasonlóan megjelenésük időpontjában - minden alkalommal eljuttatták számunkra, ezt ezúttal is köszönöm, és várjuk a következő elemzéseket is. Úgy hiszem, hogy a Számvevőszék az elemzésekkel, tanulmányai-val, rendszerszintű összefüggések feltárásával jelentős mértékben hozzájárult a közpénzek felhasználásának eredményességéhez.

A költségvetési és makrogazdasági folyamatokat értékelő elemzései közül kiemelném azt, amiben az ÁSZ az áfacsökkentés hatásait vizsgálta a fenntartható kifehérítés folyamatára nézve. Az elemzés fő megállapítása, hogy jelentős bevételkiesést okozna és a központi költségvetésre is komoly hatást gyakorolna, ha mérsékelnénk ezt az adónemet. Mint ismert, a kormánynak már 2010-től fontos adópolitikai célkitűzése volt, hogy az adókon belül egyre hangsúlyosabbá váljanak a fogyasztási típusú adók a jövedelmet terhelő adókkal szemben, valamint hogy a bonyolult és túlszabályozott adózási, adóbeszedési rendszer, köztük az áfabefizetés, áfabeszédés rendszere megújuljon.

Az adószerkezet átalakítására irányuló kormányzati törekvéseknek köszönhetően a fogyasztáshoz kapcsolódó adók GDP-hez viszonyított aránya 2012 óta folyamatosan növekszik. Ezen belül az általános forgalmi adó képezi napjainkban az államháztartás legnagyobb összegű, dinamikus növekvő bevételét.

Az Állami Számvevőszék munkája során azt is vizsgálja, hogy a közpénzekkel, nemzeti vagyonnal gazdálkodás megfelel-e az eredményesség, hatékonyság, gazdaságosság elveinek, illetve vannak-e lehetőségek a teljesítmény javítására. Fontos szempont, hogy a teljesítmény-ellenőrzések lefolytatásán keresztül lehetőség nyílik a teljesítménymenedzsment közzsférában való elterjesztésére is.

A tájékoztatóból kiderül, hogy 2019-ben zárta le az Állami Számvevőszék a gyermekétkeztetés rendszerének ellenőrzését. A gyermekétkeztetésben rengeteg kiskorú vesz részt. Az ellátáshoz felhasznált közpénz nagysága, a gyermekek életkoruknak megfelelő mennyiségű és minőségű étellel történő ellátása és ezzel összefüggésben az egészségmegőrzés miatt erre nagy figyelem hárul. Az ÁSZ az ellenőrzéshez kapcsolódóan egy közvélemény-kutatást is elvégzett a szülők körében, ami rávilágított a rendszer működésének fejlesztendő területeire. Erről minden szülő tudna hosszasan beszélni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az Állami Számvevőszék tájékoztatója bizonyítja, hogy az ÁSZ 2019-ben is teljesítette törvényi kötelezettségeit, ellenőrzési tapasztalatait széleskörűen megosztotta, az ellenőrzések mellett intenzív tanácsadói, tájékoztató tevékenységet folytatott, hozzájárult a pénzügyi tudatosság növekedéséhez, magas fokú digitalizációs fejlesztést hajtott végre, a változáskezelés elveit alapul véve saját teljesítményét is folyamatosan monitorozza. Véleményem szerint az Állami Számvevőszék 2019-ben is hatékonyan látta el ellenőrzési feladatait, eredményesen támogatta az országgyűlési bizottság

működését, valamint tájékoztatási és szemléletformálási feladatainak is eleget tett.

Az önök előtt fekvő jelentés pontosan és kellő részletességgel mutatja be az ÁSZ tavalyi évi tevékenységét, amely egyértelműen eredményesnek tekinthető, ezért a Fidesz-frakció támogatja annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vítathatatlan, hogy az év legfontosabb vitája, törvényjavaslata a költségvetés tárgyalása. Azt gondolom, hogy ez, ami most zajlik, a második legfontosabb, hiszen a költségvetés ellenőrzéséről kellene most valamilyen beszámolót meghallgatnunk, egy hiteles beszámolót. Látszik, hogy a kormánytagok közül senki nem kíváncsi erre a beszámolóra, senki nem vesz részt ennek a beszámolóknak a megtárgyalásán; azért ez elmond valamit.

Elnök úrnak gratulálok, hogy a 150 éves évfordulóról megemlékezett, egy évfordulóról azonban nem: most vasárnap lesz éppen tíz éve, hogy Domokos elnök úr elfoglalta az ÁSZ elnöki pozícióját, úgy, hogy 2010. VII. hó 4-én még a Fidesz képviselőcsoportjának tagja volt, majd VII. hó 5-étől az Állami Számvevőszék elnöke. Ezt azért hozom fel, mert amikor átveszünk egy dokumentumot, mint ezt a beszámolót, annak az elején egy szófelhő van, olyan szavakkal, hogy szabályosság, együttműködés, ellenőrzés, integritás, célszerűség, ezek nagy betűkkel vannak kiemelve. Van benne egy szó, függetlenség, ilyen picikével *(Két ujjával mutatja.)*, a legkisebbel. Ez is jelzi számunkra azt az állandó kritikát, amit ellenzéki képviselőként megfogalmazunk, hogy az Állami Számvevőszék függetlensége azért minimum megkérdőjelezhető.

(17.40)

És látszik ebben az anyagban, arra törekszenek, hogy szép, színes, szagos legyen, tele ábrával, hogy az emberek szemét elvigye, és talán kevésbé nézzenek bele oda, a szavak mögé.

Egy pozitív dolgot szeretnék kiemelni, mert azt is, úgy gondolom, meg kell említeni, és ezt egyébként elnök úrnak már egy bizottsági ülésen elmondtam, ez pedig a digitális ellenőrzésre való átállás. Én ezt egy nagyon pozitív dolognak tartom, a XXI. században nem kérdés, hogy efelé kell elmozdulni. Látható a számokból is, hiszen elnök úr is elmondta, hogy több mint 1300 ellenőrzést végeztek a 2019. évben, úgy, hogy csak 800 körül volt a 2018-as adat, ami egy nagyon nagy emelkedés, és valóban erre van szükség, hogy önök a közpénzeket megfelelően ellenőrizzék, és oda menjenek, ahol valóban ellenőrzésre van szükség.

Még egy területet szeretnék kiemelni, az pedig az önkormányzatok ellenőrzése. Elnök úr elmondta, hogy 2019-ben több mint 700 önkormányzatot ellenőriztek, és hogy természetesen a digitális átállással kapcsolatosan még több lehetőség van, és a 2020. évben az összes önkormányzat ellenőrzése meg fog majd történni, ami közel 3200 önkormányzat ellenőrzése. Azonban fontosnak tartom kiemelni, hogy 2013-ig kötelező volt az önkormányzatoknak független auditorok alkalmazása, hogy valóban szabályszerűen működjön az önkormányzat gazdálkodása. Ez, ugye, 2013-tól nem kötelező, és mivel láthatóan az önkormányzatoknak egyre kevesebb a pénzük - ugye, az Orbán-kormány folyamatosan elvon tőlük saját bevételeket (*Hadházy Sándor: Ez sem igaz.*) -, így nem tudják már kigazdálkodni, hogy ugyan nem kötelező, de mégis egy könyvvizsgáló azért nézze át az önkormányzat működését. Tudjuk nagyon jól, hogy a belső ellenőr, a belső kontroll működése is rendkívül fontos, de egy független könyvvizsgáló az, aki abszolút irányt tud mutatni. Nyilvánvalóan az Állami Számvevőszéknek, még ha így digitálisan mennek az adatszolgáltatások, akkor sem biztos, hogy minden területre kiterjedő tanácsokat tudnak adni, hiszen minden egyes önkormányzat más és más, településméret-től függően vannak különböző problémák, amelyekre megoldásokat kell találni.

Tehát én azt látom, hogy úgy, ahogy azt már számtalanszor elmondtuk, a 2019-es beszámoló kapcsán is hangsúlyozni kívánom, hogy az Állami Számvevőszék végzi a dolgát, látjuk, kilóban mérhető az a papírmennyiség, vagy mondhatnánk azt, hogy megabájtokban, gigabájtokban mérhető az a jelentéstartalom, amit önök megtesznek, de azért lenne itt még tennivaló, és nem biztos, hogy azok az ellenőrzési irányok, amelyeket önök meghatároznak évről évre, pontosak. Önöknek a legfontosabb feladata, ahogy azt elnök úr is elmondta, a közpénzek felhasználásának ellenőrzése, viszont nem látjuk, hogy ez megfelelően történne. Ugyanis nem mennek el azokra a helyekre, hogy csak egyet emeljek ki, például, amikor közpénzmilliárdok mennek el például balatoni fejlesztésekre olyan helyekre, ahol láthatóan a Fideszhez közeli oligarchák szereznek többmilliárdos támogatást, vagy nézzük akár azokat a látványcsapatsport-beruházásokat, amelyeknél szintén milliárdokat kapnak kormányközeli csapatok. Tudjuk nagyon jól, és én egyetértek azzal, hogy a sport nagyon fontos, de azért nézzük meg, hogy mire költik el a pénzt. És amikor egy ellenzéki képviselő odamegy, és szeretné megtudni, hogy ugyan már, mire költötték el ezt a sok-sok milliárd forintot a taoforrásból, akkor ne legyen az, hogy bírósági papírokkal sem adják ki az adatokat. Én is eljuttottam odáig Tamási településen, amikor szerettem volna megtudni, nem tudtam meg. És az Állami Számvevőszék láthatóan ebben a témában kevésbé mozog.

Tehát vannak, amiket szeretnek ellenőrizni, és vannak, amiket kevésbé szeretnek ellenőrizni. És ez az, ami az elmúlt években leginkább kérdéseket vetett

fel bennem, hiszen ha ez úgy történne, ahogy történnie kellene, hogy valóban azonos mintavételi eljárással választanak ki az ellenőrzendő szervezeteket... - tehát én már előre rettegek a 2020-as ellenőrzésektől, hogy majd melyik önkormányzatoknál fognak találni óriási hiányosságokat. Borítékolni merem, hogy melyiknél, és abban szerintem Budapest főváros is benne lesz. Úgyhogy ellenzéki képviselőtársaimra nézek, ott majd biztos, hogy sokkal mélyebbre kell menni.

Én egyetértek azzal, hogy a legfontosabb, hogy szabályszerű működése legyen az önkormányzatoknak, de tisztelettel kérem önöket, hogy ne válogassanak, mindenkit egyformán ellenőrizzenek, és minden területen egyforma szabályrendszer szerint tegyék meg az ellenőrzést, ugyanis a függetlenség minimum megkérdőjelezhető. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Elnök Úr! Örülök annak, hogy ismét vitát tudunk folytatni erről. A Gazdasági bizottság keretében egyszer már találkoztunk ez ügyben, akkor a pozitív élményünket megteremtettük azzal, hogy a jeles évforduló alkalmával mindannyian örültünk annak, hogy az Állami Számvevőszék végzi a munkáját.

A 2019. évi beszámoló... - ugye, itt most tulajdonképpen kétféle dokumentumot vitathatunk, egyrésztől van egy tájékoztató, amelyről kialakíthatunk véleményt, másik oldalról pedig van egy országgyűlési határozat, amelynek az elfogadására készülnek. Gyakorlatilag az elhangzottak alapján, amit kormánypárti képviselőtársaink is megerősítettek, lényegében minden rendben van, mindennel meg vagyunk elégedve, mehetünk tovább, nincsen semmi probléma. Ráadásul abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a menedzserszótár összes kedvenc és divatos szava elhangzott az előterjesztő részéről, és így az integritás megkérdőjelezhetetlen akár az Állami Számvevőszék szervezetében is.

No hát, én e vonatkozásban szeretném néhány dolgra ráirányítani a figyelmüket, mert azért én ezt megkérdőjelezem, és éppen ezért mondom előre, hogy a határozat tervezete elfogadhatatlan számomra. Már csak azért is, mert ha abból indulunk ki, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrzést végezhet minden területen, ahol közpénzfelhasználásra sor kerül, törvényi szabályozás hiányában az Állami Számvevőszék elnöke egyébként, mondjuk úgy, hogy észrevehet olyan dolgokat, amit érdemes lenne vizsgálni, hogyha ezt megtenné, akkor tulajdonképpen ilyen területekre hívnám fel a figyelmet, és itt folytatnám a képviselő asszony által elmondottakat, és nyomatékosítani szeretném néhány területnek az ellenőrzési feladatait, ahol mintha

úgy tűnne, hogy az Állami Számvevőszék távol tartja magát ezen területektől, akkor is, ha alapfeladatként az van, hogy szabályszerűségi ellenőrzéseket végeznek, ahogy itt az elnök úr a végén el is mondta, hogy a teljesítményellenőrzések és vizsgálata ebből a szempontból fontos. Ha a pártokra ezt érvényesítjük, akkor minden párt akkor végzi a legjobban a munkáját, ha még több képviselő van itt a parlamentben. Ha ezt összevetjük majd a költségek felhasználásával, akkor majd ilyen szempontból is lehet majd az átfogó ellenőrzéseket tekinteni, és akkor lehet majd az eredményességet vizsgálni.

De a folytatás nem ez, hanem a tegnapi előtti véleményem. Újpesten egy sporttelep ellenőrzésére, illetve látogatására tettem kísérletet. Ebben az évben egy hatmilliárd forintos munkát kellene ott befejezni. Láthatóan itt még a felénél sem tartanak, ellenben a szerződést módosították, hogy decemberre az egyetlen kapavágás nélkül elvégzett munkában a csarnok megépülni nem fog. Decemberre módosították a szerződést, hogy úgy tűnjön, mintha egyébként ebben történhetne valami. Tisztelettel jelzem, hogy állami pénz van benne, egy egymilliárdos tervezett beruházásból lett hatmilliárd forint, ami befejezésének nyoma sincs. Egészen biztos, hogy be sem következhet, sőt ismereteim szerint a minisztérium is, amely egyébként ebben közreműködik, tulajdonképpen lassan tudomásul veszi, hogy a munkaterületről levonultak érdemben, és nem tudják folytatni.

Én azt gondolom, ha az ilyen szituációkra, és ilyet elég sokat láthatunk a sajtóból, az elnök úr figyelmet fordítana, és élne azzal a lehetőséggel, amit egyébként az Állami Számvevőszék honlapján való kutatás sem tesz eredményesen alátámasztottá, hogy önöket érdemben foglalkoztatná az a 800 milliárd forint, amely az elmúlt évek alatt a társasági adóból biztosított kedvezményeként a sportegyesületekhez elkerült. *(Sic!)*

(17.50)

Volt olyan pillanat, amikor egyébként hirtelen ez fontos lett, a kulturális tao felhasználására vonatkozóan találtam legalább egy olyan cikket vagy egy olyan bejegyzést, hogy önök azt a vizsgálatot elvégezték, miközben az ennek sokszorosát kitevő sportcélú felhasználásnál önök mintha távolságtartóak lennének. Végül is, ha jól értettem, elnök úr azt mondta a bizottsági ülésen, hogy ettől távol tartják magukat, nincs felhatalmazásuk rá, miközben én azt mondom, hogy igenis a jogszabály alapján az Állami Számvevőszék elnökének feltűnhetne az a visszaélés-sorozatnak nyugodtan gondolható, értelmezhető helyzet, ami egyébként kialakult.

Mondom itt egyébként a tegnapi példaként megint: az egyesület által taotámogatásként felhasznált közpénzekből megvásárolt eszközöket értékesítik, illetve kifizettetik még egyszer a szülőkkel - ebből már feljelentés is lett. Elfogadhatatlan az, amit egyébként végignéznek ebből a szempontból. Itt kétféle állami

támogatás és külön a társasági adóból járó visszatérítés, illetve támogatás az, ami felmerül. Azt gondolom, az Állami Számvevőszék részéről ez a példa csak egyetlenegy a sokból. Szívesen idecitolom, azt gondolom, közkeletű A Felcsúti Utánpótlás Neveléséért Alapítványnál folytatott küzdelmünk, ahol négy éve lehetetlen hozzájutni egy papírcsomaghoz. 15 milliárd forint körüli szerződések és számlák kiadásáról jogerős bírósági végzés van, döntés van róla, végrehajtást rendeltek el, és ennek ellenére ennek a közpénznek a felhasználására mintha nem lenne kíváncsi senki sem.

Tisztelt Elnök Úr! Az önök felelőssége az, hogy mi történik. Országgyűlési képviselőként láthatjuk, hogy magának a parlamentnek a döntéshozatali mechanizmusában ezt nem támogatni kívánja a többség, hanem inkább akadályozni, tudomásul veszi, hogy olyan jogszabályok születnek, amelyek egyébként ezt a folyamatot érdemben akadályozzák.

Most nem sorolom tovább a példákat, de éppen ezért mondom azt, hogy márpedig az Állami Számvevőszék elnökének, az Állami Számvevőszék szervezetének feltűnhetne az, hogy ezen a helyzeten változtatni kellene, de erre a változtatásra természetesen akkor van lehetőség, ha kellő függetlenséggel rendelkezik. Ha ez nincs meg, akkor önmagában az, amit törvénybe foglaltak az Állami Számvevőszékről szóló törvényben, bizony nem tud megvalósulni, éppen ezért magát a jelentés egész tartalmát teszi hiteltelenné.

Ebben a formában az önök által elvégzett munka szakmában megjelenő, százával készített jelentések, mert annak ellenére, ami nyilvánvalóan itt van az emberek orra előtt, és számos figyelemfelhívás történt, önök egyébként érdemben azt nem veszik figyelembe. Így azt mondani, hogy jól irányított államnak gondolja és mondja azt, ami egy állami költségvetésen keresztül megjelenik, ahol engedélyt adnak arra, illetve felhatalmazást kapnak arra szervezetek - ahogy említettem, itt több mint 800 milliárd forint felhasználásra került ebben a keretben, és ez egyébként igazából nem érdekel senkit sem, a NAV sem végez ilyen ellenőrzést. Egyedül a minisztérium volt az, amely öt szervezetnél tulajdonképpen utóellenőrzés címen bekapcsolódott ebbe, és az én ismereteim szerint más e vonatkozásban nem történt. Az ön által említett, 2019-ben meglévő fontos folyamatok öt lehetőségére, öt területére, azt gondolom, ez bőven ráért volna.

Nem tudom megállni, hogy az önkormányzati területről ne említsek egy szót se, mert ön szóba hozta az önkormányzatok eladósodásának kérdéskörét. Jelenleg államtitkár úrral itt vitában vagyunk, de az önkormányzatok az én ismereteim szerint pontosan ugyanolyan eladósodott állapotban vannak, mint egyébként a Fidesz-kormány által elvégzett konszolidáció időszakában. Gyakorlatilag 1200 milliárd forint a számlatartozás, és ami egyébként az önkormányzati vállalatoknál felhalmozódott.

Mondok csak egyetlen példát. Ma volt Kecskeméten testületi ülés, ahol kibővítették a hitelkeretet, amire azért volt szükség, mert egyébként a működésre - ők egyébként a határozatot úgy hozzák, hogy

fejlesztésre vonatkozó, de egyébként működésre - átcsoportosítandó részhez már nem volt meg a hitel, nem volt meg a saját erő, így lényegében a működésben az állami szolidaritási elvárásoknak való megfelelést hitelből fogják finanszírozni. Nem hiszem, hogy önök ezt akarták, de azt látom, hogy nem egy olyan város van, ahol egyébként hitelt kell felvenni azért, mert azoknak az elvonásoknak, amelyek most megjelennek majd az állami költségvetési törvény következtében, ez a következménye.

Ilyen módon megint csak azt kell mondjam, hogy hiteltelen az önkormányzatokért való aggodalom, mert csak tessék visszaemlékezni, a jelenlévők közül hármunknak-négyünknek biztosan van emléke arról, hogy ebben a Házban, önkormányzati bizottsági ülésen 2006 után komoly vita volt arról, hogy az önkormányzatok eladósodását meg kell akadályozni, mert olyan ütemben indultak el, jelentős részben fideszes vezetésű önkormányzatokkal az élen. Ha visszaemlékszik rá, akkor Kehi-vizsgálat is volt ebben az ügyben. És mi történt? Az önkormányzati törvényhez szükséges kétharmados többséghez annak a kormánynak nem volt meg a támogatottsága, és éppen a Fidesz volt az, aki megakadályozta azt, hogy egyébként az önkormányzatok eladósodásának gátat lehessen szabni. Önök voltak azok, akik kifejezetten támogatták, politikailag szorgalmazták, például elnök úr, amikor még a Békés megyei közgyűlés elnöke volt, hogy külön hitelfelvételre is sor kerüljön, és akkor most még sorolhatnám.

Tehát ha ezt az elmúlt tizen-egynéhány évet, mivel önök rendre csak tíz évben tudnak gondolkodni, egy kicsit kintebbről tekintenénk, és ezt független szemmel tudnák nézni, akkor ez a történet, azt gondolom, más megjelenítésre adna lehetőséget.

Most, hogy így az idő előrehaladt, végezetül még egy dolgot szeretnék mindenképpen megemlíteni. Mivel elnök úr említette nemzetközi kitekintésben is a GRECO által ajánlottakat és annak elismerését, akkor esetleg nézhetünk mást is, mert az Open Budget Survey elemzésében, ahol 100 pontot lehetne elérni, Magyarországnak a ranglista 45. helyét sikerült abszolválni.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Előttünk, a 45. hely előtt olyanok vannak, mint Szenegál, El Salvador, Paraguay, Kolumbia, Malajzia, Srí Lanka, Zimbabwe, Benin. Ők vannak fölöttünk, akik egyébként ezt a munkát, mondjuk úgy, átláthatóbban végzik. Az európai államok tőlünk fényévnnyire vannak előre.

Tehát amikor önök azt mondják, hogy minden rendben van, és mindennel meg vannak elégedve, azt gondolom, több és szélesebb körű áttekintéssel szükség volna arra, hogy akár a kiemelt területeken valóban biztosítsák azt, de ehhez a politikai függetlenségre szükség lenne, hogy igen, az Állami Számvevő-

szék olyan ellenőrzéseket is elvégezzen, ahol egyébként nyilvánvaló az, hogy arra a területre nagyobb figyelmet kell fordítani, mert jelenleg a törvényi szabályozás e vonatkozásban kevésbé alkalmazható. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő úr. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. Képviselőtársaim igen kimerítően szóltak hozzá ehhez a valóban fontos napirendhez. Egyébként megjegyzem, kicsit meglep, hogy ilyen gyér az érdeklődés. Úgy látom, hogy három frakció sem kíván hozzászólni ehhez a kérdéshez. Sebj, azt gondolom, hogy nyilván ők úgy készülnek, hogy majd elolvassák a parlamenti vita jegyzőkönyvét, és abból utólag konstatálják, hogy mi hangzott el itt.

Töreksem arra, hogy ne ismételjem meg képviselőtársaimat, és inkább abból próbálok kiindulni, amit itt hallhattunk a bevezetőben. Én magam, nem mondom, hogy az utolsó betűig elolvastam, de átnéztem az anyagot, igen veretes, hosszú anyag. Megmondom őszintén, hogy kicsit soknak tartom benne a - mondjuk úgy - kicsit ilyen politikai felhangú szép beszédet. Sokkal rövidebben is meg lehetett volna ezt tenni. A külleme valóban tetszetős, nyilván nem erről fogunk vitatkozni.

Itt képviselőtársaim többször említették a Gazdasági bizottság ülését, nagyon hangulatos lehetett, sajnálom, hogy nem voltam ott. Remélem, hogy nem fogok olyan felvetéseket ismételni, amik esetleg ott elhangzottak. Még egy visszautalás itt a 150 éves évforduló kapcsán. Megmondom őszintén, hogy a 2020-as évről nekem nem ez jutna először eszembe, hogy 150 éve alakult az első független Számvevőszék, de nyilván lehet gratulálni, ez egy nagyon fontos évforduló, azért fontos erről is megemlékezni.

És akkor itt vannak azok a fontos gondolatok és azok a hívó szavak, amiket a jelentésben és az expozéban is hallhattunk, hogy a korrupció elleni küzdelem, az átláthatóság. Nekem nagyon-nagyon szimpatikus az a bizonyos teljesítményfokozás, hogy a közpénzekkel való hatékonyabb gazdálkodás. Azt hiszem, hogy elmondhatjuk azt, hogy most egy olyan időszakban vagyunk, amikor ennek különösen nagy súlya, jelentősége lesz. Látjuk azt, hogy ez a mindenki számára, mondhatjuk, hogy egy váratlan eseményként előforduló koronavírus-válság egy gazdasági válságot indított el, aminek a kifutását még nem igazán érzékelhetjük, de az egészen biztos, hogy nagyon mély és tragikus társadalmi és gazdasági hatásai lesznek. Ez különösen aláhúzza azt, hogy mind a korrupció elleni fel-

lépés, a korrupció minimális szintre szorítása, visszaszorítása, illetve kormányzati, önkormányzati szinten és minden egyéb szférában a rendelkezésre bocsátott közpénzeknek a hatékony felhasználása óriási jelentőséggel bír, ha az olyan fontos kérdésekre is szeretnénk, hogy jusson, mint ahogy a nagyon nehéz helyzetbe került magyar családok támogatására nyilván nincs elegendő összeg, és erre viszont fordítani kell.

Ha ezeket így egy rendszerben tekintjük, hogy a korrupcióellenes fellépés, az átláthatóság, a közpénzek felhasználásának, átláthatóságának a növelése, s az állam működésének, a kormányzati munka hatékonyságának a növelése megfelelően teljesült-e, akkor azt tudom mondani, hogy sajnos ebben nagyon-nagyon nem értünk egyet, és ilyenformán nem csoda, hogy ellenzéki képviselőként nem is fogjuk ezt a jelentést sem elfogadni, mert nem értünk egyet annak a megállapításaival.

Itt több képviselőtársam, illetve mindkét előttem szóló képviselőtársam a „jól irányított állam működésének elősegítése” mint hívó szó, ezt említette, ez nagyon fontos, és már a múlt évi jelentésben is megjelenő hívó szó volt. És akkor itt, ugye, hogy a vállalt küldetés és fontos feladat, hogy szilárd szakmai alapon álló értékteremtő ellenőrzéssel előmozdítsa a közpénzek átláthatóságát, rendezettségét, és hogy hozzájáruljon a jól irányított államhoz... - és igen, akkor ide vegyük hozzá ismét a teljesítmény növelését. Ezzel kapcsolatban lennének inkább kérdéseim, mint hogy konkrét példákat említsek.

Olvashatjuk, hogy véleményt formált az ÁSZ a 2020. évi központi költségvetésről, és ezt úgy summázhatjuk, hogy áttekintette a 2020. évi költségvetés-törvény-javaslatot, és a törvényjavaslat hozzájárul a magyar gazdaság fenntartható kifehérítéséhez, a kiszámítható, stabil gazdasági folyamatokhoz, valamint megfelelő keretet biztosít a társadalompolitikai célkitűzések megvalósításához. Na, én ezt állítanám szembe azokkal a bizonyos hívó szavakkal, hogy átláthatóság, teljesítményértékelés, hatékonyság.

Én csak egy példát említenék - nem tudom, mennyire tudta már az ÁSZ figyelembe venni a legutóbbi költségvetési módosításokat. Vesszőparipám a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésének projektje, ami az idei költségvetésben 80 milliárd forinttal szerepel. Egészen elképesztő módon a kormánypárti többség tíz évre titkosította a szerződést, a megalapozó dokumentumokat és mindent, ami szükséges lenne ahhoz, hogy megítéljük, megítélje az Állami Számvevőszék, megítéljék a magyar adófizetők, hogy ez a 80 milliárd forint, ami az idei évben 80 milliárd, a következőben 120 milliárd, összességében majd 1000 milliárd, az jól hasznosul-e. Különösen egy ilyen krízishelyzetben, egy gazdasági válság esetén, amikor tudjuk, hogy 80 milliárd forintból 70 ezer új munkahelyet lehet teremteni, akkor ezt akár országgyűlési képviselőként vagy adófizetőként egyáltalán össze tudjuk-e vetni ezzel az idei évre betervezett 80 milliárd forinttal, hogy ez miképpen hasznosul. Azt gondolom, hogy ha csak ezt az egy rendkívül fontos, óriási

költségvetési tételt nézzük, akkor azt tudom mondani, hogy már rossz irányban indultunk el. Tehát az a bizonyos jól irányított állam, ennek az eszménye már megcsorbult vagy rosszabb irányba ment, még ha nem is értünk azzal egyet, hogy alapvetően jól irányított lenne az állam.

Engem nagyon érdekelne, hogy mi a véleménye elnök úrnak ezzel kapcsolatban, hogy hogy léphet meg a kormány egy ilyen lépést, főleg egy ilyen gazdasági krízishelyzetben, úgy egyébként, hogy itt a hétfői azonnali kérdések órájában kiderült, hogy miniszterelnök urat még meg is döbbsentette, hogy itt tíz évre titkosítottak minden dokumentumot. Nagyon érdekelne elnök úr véleménye erről.

Még egy-két ilyen, nagy rendszereket érintő példát hoznék. Itt kizárólag közpénzekkel működő szervezetekről van szó. Szintén sokat vitatkoztunk itt a különböző közműszolgáltató cégek helyzetéről, hogy ezek gyakorlatilag a csőd szélére kerülnek, nincs kellő forrás a megelőző karbantartási és pótlási tevékenységekhez. Ez teljesen világos, pontos számokkal nem rendelkezünk; hogyha elmaradnak, mondjuk, a vízi közművek esetében a forráshiány miatt a karbantartási munkák, az a későbbiekben, mondjuk, egy szükséges csőcsere vagy egy egész szakasz cseréje esetén sokkal több közpénz felhasználását teszi majd szükségessé. Ez a probléma például évek óta jól ismert egyébként a szakma jelzései alapján a kormány számára, mégsem tesznek lépéseket.

Vagy éppen egy legutóbbi intézkedés, hogy 34 vasúti mellékvonal kapcsán leállították szinte nullára a személyi közlekedést, mellette pótlóbuszok közlekednek, és a MÁV elnök-vezérigazgatója elmondta, hogy az olyan jól sikerült gazdasági döntés volt, hogy plusz kétmilliárdba kerül a pótlóbuszozás. Tehát egyébként még a veszély csökkentésének se felelt meg, a szakmai céloknak sem felelt meg, másrészt pedig még drágább is lett.

De hasonlóképpen itt a napokban került beadásra a paksi bővítés teljes tervezési dokumentációja, és azt megelőzően a kormány hozott egy olyan döntést, hogy megkönnyíti az előzetes munkavégzés lehetőségét, és ezzel a szakemberek szerint is egy komoly gazdasági kockázatot okozott, még föl se tudjuk mérni. Megéppül egy hatalmas alap, majd néhány hónap múlva, fél év múlva kiderül, hogy ez nem felel meg a teljes erőmű felépítésének, akkor annak a kockázatát az állami cég viseli, és ki tudja, hogy az hány milliárd forintba fog kerülni.

Tehát néhány nagy rendszerproblémát említettem, ami meggyőződésünk szerint tökéletes ellentmondásban van azokkal az elvekkkel, amiket itt hallhattunk meg olvashattunk a tájékoztatóban, és aminek az érvényesüléséért az Állami Számvevőszéknek küzdeni kellene. Hozzáteszem, hogy ilyen szempontból egyébként rokon feladatot látunk el, ellenzéki képviselőkként feladatunk, hogy a kormányt ellenőrizzük, és ezekre a problémákra felhívjuk a figyelmet. A mi eszköztárunk, úgy érezzük, hogy erőteljesen csökkent.

Tehát például, hogy egy vitában nekünk konkrétan egy ilyen kérdésre valamiféle értelmezhető szakpolitikai, szakmai választ adjon egy államtitkár, arra már nagyon régen volt lehetőség. Alapvetően politikai pufogatásokat látunk, hasonlóképpen járunk az írásbeli kérdésekkel, már semmiféle választ nem kapunk, tehát el tudom mondani, elnök úr, hogy ellenzéki képviselőként sajnos az eszköztárunk csökken. De vajon az Állami Számvevőszéknek van-e lehetősége, hogy ilyen óriási rendszerproblémáknál, ahol nem csak százmilliárd, akár ezermilliárd forintok is előtérbe kerülhetnek - csak a víziközmű-rendszert érintően ilyen 1500-3000 milliárd köré becsülik 15 éves távlatban a most hiányzó forrásokat -, megpróbálja valóban érvényesíteni ezt a bizonyos jól irányított állam elvét, mert azt nem igazán látom.

Hasonlóképpen muszáj nekem is utalnom az önkormányzati működésre. Nagyon sok példát mondhatunk, ahol konkrétan olyan ügyeket sikerült feltárni, ahol nyilván a följelentés az alap, hogy azokat megteszszük, amikor ilyen jelekre bukkanunk, de jó néhány esetben már konkrétan vádemelések is történtek, tehát, hogy úgy mondjam, nemcsak túlreagáltuk ezeket a dolgokat, hanem már a vádhatóság is elismerte, hogy megalapozott volt. Én Pécsen voltam sokáig önkormányzati képviselő, ott nem oly régen, június hónapban szintén egy, az ellenőrzésen rendszeresen átesett önkormányzatnál június hónapban az ügyészség vádat emelt különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó gazdasági csalás büntette miatt. Ott egy hatalmas nagy autóbusz-beszerezés ügye indokolta ezt.

(18.10)

Én ez ügyben 2017-ben tettem feljelentést. Lassan örölnék az igazságszolgáltatás malmái, eljutottunk odáig 2020-ban, hogy megtörtént a vádemelés. Ennek nagyon örülök, de azért csak átcusszannak a rendszeren ezek az ügyek, és milliót lehetne itt sorolni, például órákat lehetne eltölteni azzal, hogy ilyen ügyeket soroljunk. Hogyan és miképpen lehetne valóban érdemi és eredményes lépéseket tenni, hogy ne csak darabszámokat láthassunk a különböző évi beszámolókból, hogy mennyivel több ellenőrzés történt, hanem hogy az ilyen döbbenetes korrupciós ügyeket el lehessen felejteni, és jobban lehessen örködni a közpénzek felett?

Még egy dolgot említenék csak nagyon röviden. A kampányfinanszírozás kérdése megjelent. Nagyon érdekeltne egyébként a kampányfinanszírozás rendszeréről elnök úr véleménye, főleg a kamu pártok kapcsán, erről rengeteget vitatkoztunk, és jól láthatóan itt tűnnek el a pénzek. Mi úgy érezzük, hogy itt is azért valószínű, szükség lenne jogszabály-módosításra, a rendszerbe bele kéne nyúlni, hogy több eszköze legyen mindenkinek, a hatóságoknak ellenőrizni ezeket a különböző kamu pártokat és ilyen módon a közpénzek elköltését.

Hasonlóan, említette egy képviselőtársam a különböző propagandakiadások összecsúsztatását, hogy

mikor és hogyan határozható meg pontosan a határ, mondjuk, egy úgynevezett kormányzati tájékoztatás és egy pártpolitikai propaganda között. Elég hatékony-e most a jogszabályi környezet, hogy ennek utána lehessen menni, hogy nem közpénz-e, kormányzati kommunikációra felhasználható közpénzekből folytat-e, mondjuk, politikai propagandát bárki? Erre van-e lehetőség, hogy ezeket hatékonyabban lehessen végezni?

Nos, azt gondolom, hogy rengeteg rendszerproblémát említettem, és nagyon érdekeltne elnök úr véleménye. Én azt gondolom, hogy óriási lépések vannak még, óriási feladat van még előttünk, hogy vissza lehessen szorítani a korrupció jelenlegi szintjét, és hogy valóban el tudjuk mondani azt, hogy hatékonyan használják fel a magyar adófizetők pénzét. Ez most, egy olyan időszakban, amikor egyrészt a járványügyi helyzet által kialakított gazdasági válságba éppen még csak megyünk bele, egy ilyen helyzetben különösen fontos, figyelembe véve azt, hogy amúgy is olyan kihívásokkal szembesülünk, amikre korábban nem volt példa - akár az éghajlatváltozás vagy egyéb hatások -, és egyébként a más, valószínű, majd minket elérő, az eddighez hasonló járványügyi helyzetek miatt is egy egész más jellegű gazdaságpolitikát és társadalompolitikát kell folytatni ahhoz, hogy ezek a bizonyos fontos társadalompolitikai célok valóban érvényesülhessenek.

Köszönöm előre is elnök úr válaszait. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. 15 perces időkeretben megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče! Poštovana Skupštino! Narodnosni odbor Mađarskog Parlamenta je na sednici 29. juna 2020. godine na osnovu Pravilnika doma 10/2014. 32 paragrafa razmotrio predlog odluke o izveštaju Državne Kontrole za 2019. godinu.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2020. június 29-én tartott ülésén az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. OGY határozat 32. § (2) bekezdése alapján 12 igen szavazattal döntött arról, hogy a B/10466. számú, „Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2019. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére” című beszámoló során az Országgyűlés Gazdasági bizottságának H/10624. számú határozati javaslata egésze tekintetében kíván részletes vitát lefolytatni, és ugyanezen az ülésen a beszámolót meg is vitatta.

Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény rendelkezései értelmében az Állami Számvevőszék elnöke benyújtotta az Országgyűlésnek a 2019. évi ellenőrzési tevékenységéről, működéséről és gazdálkodásáról szóló, továbbá az ellenőrzési megállapításai alapján megtett intézkedéseiről szóló beszámolót. A közpénzből gazdálkodó szervezetek működésének, az általuk ellátott közfeladatok célszerűségének és hatékonyságának vizsgálata azon felül, hogy kötelezően ellátandó feladat, iránymutatást ad az eredményesség növeléséhez, mely nagyban elősegíti a közszolgáltatást végzők és a közszolgáltatást igénybe vevők biztonságérzetét is. Egy lefolytatott ellenőrzés során feltárt hiányosság pótlása vagy javítása a szabályszerű működést fogja eredményezni, mely mindannyiunk közös érdeke.

Az is igaz, hogy követendővé kell tenni, hogy a közpénzekből gazdálkodó szervezetek a vállalt feladatok teljesítése mellett a teljesítményüket folyamatosan értékeljék, vezetői, irányítói tevékenységüket fejlesszék, megfelelően a gazdálkodás és a belső kontrollrendszer valamennyi előírásának. Itt azonban megjegyezném, hogy a nemzetiségi önkormányzatok feladatellátását közel sem lehet olyan szempontrendszer szerint értékelni, mint ami a települési vagy területi önkormányzatok tevékenységére irányadó. A teljesítményalapú gazdálkodást, teljesen más megvilágításban kellene vizsgálni egy nemzetiségi önkormányzat esetében, hiszen a szervezeti célok merőben eltérnek a települési önkormányzatoktól.

A magyarországi nemzetiségeket képviselő önkormányzatok vezetői, munkatársai, valamint mi, szószólók is komolyan vesszük ezt a feladatot, hiszen a közösségünk által elvárt színvonalú feladatellátás csak a hatékony gazdálkodás mentén kialakított útvonalon érhető el. Intézményeink fenntartására és szakszerű üzemeltetésére fokozatosan ügyelünk, mert így tudjuk biztosítani szervezeteink, a jövő nemzedék nemzetiségi identitásának megmaradását.

Nem vitatva az Állami Számvevőszék ellenőrzéseinek alapvető fontosságát, valamint a hibák feltárása során tett megállapításainak a súlyát, a magyarországi nemzetiségek életét érintően a beszámolóval kapcsolatban a következőket osztom meg önökkel. Több szószólótársam is szóvá tette a bizottsági ülésen, hogy a beszámolóban sommásan került megfogalmazásra, idézem: „Az országos nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában levő intézmények pénzügyi és vagyongazdálkodása együttesen nem volt szabályszerű. Ezért ezeknél az intézményeknél a számviteli nyilvántartások és az éves költségvetési beszámolók nem voltak megbízhatóak, a leltár hiánya miatt nem volt biztosított a nemzeti vagyon védelme, a nemzeti vagyonnal való átlátható, hatékony és felelős gazdálkodás” - idézet vége.

Különösen hátrányos megfogalmazás ez a nemzetiségeket érintően, hiszen az Állami Számvevőszéknek az országos nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában levő intézmények ellenőrzési tapasztalatairól 2019-ben készített elemzése a 2014-2016. év 13

intézményének ellenőrzési tapasztalatait és megállapításait tartalmazza, és mégis egy olyan általános elmarasztalást tartalmaz, melyet a nemzetiségi vezetők joggal kifogásolnak, hisz ez az időszak éppen egybeesik a nagy intézményátvételek időszakával is.

Az előbb idézett és a beszámolóban szereplő két mondatból azt a következtetést lehet levonni, hogy 2019-ben az országos nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában levő intézmények működése nem volt szabályszerű, nem volt megbízható, valamint felelőtlen gazdálkodás folyik ezeken a területeken. Ezzel a rövidnek mondható elmarasztaló megállapítással nem tudunk egyetérteni. Az emberek többsége az Állami Számvevőszék 2019. évi beszámolójának tartalmát ismeri meg, és nem fordít további gondot arra, hogy megismerje a 2014-2016. év ellenőrzési tapasztalatait összefoglaló elemzést. Itt kell megemlítenem, hogy a települési nemzetiségi önkormányzatok nem rendelkeznek önálló hivatallal, munkájuk szabályszerűsége függ a jegyző és az apparátus munkájának jogszerűségétől is. Az is olvasható a beszámolóban, hogy az Állami Számvevőszék által elérhetővé tett, a nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó öntesztet 119 nemzetiségi önkormányzat töltötte le.

(18.20)

A letöltött önteszttek nagy száma is arra enged következtetni, hogy a nemzetiségi önkormányzatok az integritásalapú, átlátható és elszámoltatható közpénzfelhasználásnak eleget akartak és akarnak tenni, hiszen elemi érdekük, hogy jogszerű és átlátható gazdálkodás mentén működjenek.

Az ÁSZ-ellenőrzések célja az volt, hogy megállapítsák, hogy a fenntartók szabályszerűen gyakorolják-e az intézményeikkel kapcsolatos feladataikat, az intézmények működése és gazdálkodása szabályszerű-e, valamint az, hogy a belső kontrollrendszerük megvédte-e az intézmény erőforrásait a veszteségektől és a nem rendeltetésszerű használatától. Az ellenőrzések során feltárt hiányosságokkal szemben azonban nincs feltüntetve, hogy a hibákból adódóan vagyonszűrésre, hanyag gazdálkodásra vagy törvénytelen működésre okot adó körülmény nem állt fenn. Az öt-hat évvel ezelőtti időszakról lefolytatott ellenőrzések tapasztalataiból összeállított elemzés véleményem szerint nem tükrözheti a nemzetiségi önkormányzatok jelenlegi gazdálkodásának a megítélését.

Az elemzés célja az, hogy az Állami Számvevőszék a nemzetiségi önkormányzatok intézményeire vonatkozó ellenőrzési tapasztalatok feldolgozásával felhívja a fenntartó országos nemzetiségi önkormányzatok és az intézmények vezetésének figyelmét a feladatellátásban rejlő kockázatokra, és nem az, hogy ebből az elemzésből minden nemzetiségi önkormányzat vonatkozásában egy rövid összegző, jelen esetben negatív véleményt alakítsanak ki. A tapasztalatok összegzésével nyílik meg a lehetőség arra, hogy a szervezetek feladatellátása szabályszerűbbé és eredményesebbé,

az intézmények közpénzfelhasználása átláthatóbbá és rendezettebbé váljon.

Az általános ellenőrzési megállapítások tartalmazzák a kontrolltevékenységek, azaz az információs és kommunikációs rendszer, valamint a monitoringrendszer működésének területén feltárt hiányosságokat, a pénzügyi kihatással bíró, jogszabályban nem szabályozott kérdések belső szabályzatban történő megállapításának részleges hiányát, valamint az integrált kockázatkezelési rendszerekhez kapcsolódó belső előírások részleges hiányát is. Ezen belső előírások némelyikének hiánya az elemzés szerint kockázatot jelent az intézmények szabályszerű működésére és gazdálkodására, a célszerű közpénzfelhasználásra. A kontrolltevékenységek működtetése, valamint az információs és kommunikációs rendszer kialakítása a nemzetiségi önkormányzatok tekintetében ugyancsak speciális kérdéskör, hiszen kisszámú apparátussal rendelkeznek, és ebből eredően a vezetői utasítások végrehajtásának ellenőrzése és felügyelete napi szinten is megvalósul. Ennek értelmében az életszerű napi munkavégzéshez igazodik a feladatellátás.

Az ellenőrzések általános megállapításai sokszor azt tükrözik, hogy a belső szabályzatok hiányának kidomborítása és az ebből eredő szabálytalanság megállapítása mellett szinte eltörpül azon lényeges tény, hogy a nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodása és intézményeik működtetése célszerű, hatékony és eredményes. Úgy érzem, hogy egy-két szabálytalanul működő nemzetiségi önkormányzat miatt általános negatív képet alkottak a nemzetiségek gazdálkodó tevékenységével kapcsolatosan, és ennek a bélyegét valamennyi, felelősen és meghatározott cél szerint működő önkormányzatnak viselnie kell.

Mi azért dolgozunk, hogy a gyermekeink kezébe tegyük azon nemzetiségi értékeket, melyeket érdemes továbbvinni, hiszen ezáltal lesz biztosítva kultúránk és nyelvünk megmaradása. Ehhez felelősen és előre-mutatón gondolkodunk, tervezünk és cselekszünk. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen a nemzetiségi szószóló felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést, hogy ismét szót kértem, csak egy kérdést elfelejtettem föltenni. Említette elnök úr, hogy folyamatos módszertani megújulásban van az Állami Számvevőszék, illetve hogy az ellenőrzések célja az, hogy pozitív irányba tereljék a működést. A kérdésem ezzel kapcsolatban az lenne, hogy hogyan értékeli elnök úr a jelenlegi rendszert. Egyrészt például azt - ezt nagyon sokan kifogásolták már -, hogy nincs érdemi jogorvoslati lehetőség az eredmények közzététele után. Illetve a különböző eljárási kérdéseket hogyan ítéli meg elnök úr? Nem kellene-e ezeket felülvizsgálni? Például a nagyon-nagyon rövid határidőket.

A különböző dokumentumok feltöltésére adott nagyon rövid határidőket szinte mindenki kifogásolja, és azt, hogy nincs lehetőség hiánypótlásra, nincs lehetőség dokumentumok pótlólagos leadására, felhívni a figyelmet arra, hogy ilyen-olyan-amolyan dokumentumok még az adott ellenőrzés tárgyában rendelkezésre állhatnak, hogy nem lehet közzétenni az ellenőrzött különvéleményét vagy saját reakcióját a véleményre, illetve hogy sok esetben nagyon-nagyon általánosak az Állami Számvevőszék megállapításai. Tehát nem lehet konkrét problémákra rátalálni, hanem nagyon általánosak, és kevésbé lehet ezeket visszacsatolni a megfelelő működés tekintetében. Tehát érdekelne elnök úr véleménye arról is, hogy az ilyen eljárási kérdésekről mi a véleménye, és hogy szükség van-e ezek tekintetében, konkrétan az eljárások tekintetében módszertani megújulásra, és hogy a jogszabályi környezetet nem lenne-e érdemes úgy módosítani, hogy legyen ezzel kapcsolatban jogorvoslati lehetőség is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, aki láthatóan készül és válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, elnök úr.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő! Tisztelt Szószóló Úr! Először is köszönöm, hogy láthatóan elolvasták a beszámolót, a tájékoztatót. 87 oldal. Lehet sok, lehet kevés. Megpróbáltuk sok ábrával elkészíteni - amit volt, aki kifogásolt -, hogy lazítsuk és áttekinthetőbbé tegyük a munkát. Egy rendkívül összetett munkáról van szó, ennyit talán mindannyian elismertek, és nyilván érzékelik, hogy egy hatalmas területről beszélünk.

Mondok néhány számot. Egy évben 45 000 milliárd forint bevételi, illetve kiadási főösszeg adódik össze, amit évente közpénznek hívunk és közpénzlenőrzés alá vonunk. De ennél sokkal szélesebb a kör, hiszen Magyarországon több mint 2 ezer gazdasági társaság van, de ez nyilván nincs az államháztartáson belül, az ezenkívüli összegekről van szó. Megpróbáltam érzékeltetni, hogy néha egy-két millió forint ellenőrzése is indokolt, és néha fájdalmas eredményekre jutunk. Néha 800 milliárd is soknak tűnik, mégsem ellenőrizzük, mondják önök, vagy nem most ellenőrizzük, hanem majd valamikor esetleg később; én ezt feltételezem, hogy nem azt feltételezik, hogy nem.

Bár láthatóan többen sokat fejlődtek a tavalyi évhez képest, mert most már csak az ÁSZ elnökének tíz évvel ezelőtti képviselői mivoltára próbálták az ellenőrzési megállapítások tartalmát visszavetíteni. Akkor is elmondtam, most is elmondom, hogy nem az ÁSZ

elnöke teszi a megállapításokat, hanem az ellenőrzés-vezetőink teszik ezt, szakemberek, valamint a számvevők.

És itt válaszolnék Keresztes Lórántnak arra a kérdésére, hogy miért kell azonnal dokumentumot adni. Nem most, harminc éve, még a pártállami időben, 1989-ben szavazták meg, majdnem egyhangúlag, ha jól tudom, azt a törvényt, amely az ÁSZ-nak ilyen mérhetetlenül szigorú feltételeket szabott. Egyébként akkor is egy nagyon nehéz gazdasági környezet volt, ha visszaemlékszünk. Akkor derült ki, hogy Magyarországnak 20 milliárd dollár külső adóssága van, s volt egy coming out itt a parlamentben, ami már az akkori képviselőknek is megoldásért kiáltott, és akkor visszanyúltak egy nyolcvanéves hagyománynak örvendő Számvevőszék '48 előtti rendszeréhez, nyilvánvalóan modernizált keretek között.

(18.30)

Miért kell azonnal a dokumentum? Azért, mert az ÁSZ bizonyítékok alapján teszi, az ÁSZ, illetve a számvevőink, ellenőrzés-vezetőink, a számvevőink a bizonyítékokat vizsgálják meg, az akkori jelen idejű bizonyítékokat, hiszen az ÁSZ-nak nem nyomozati jogköre van, hanem az ÁSZ egy hivatali típusú számvevőszék, tehát amit önök mint pártvezetők vagy mint nemzetiségiintézmény-vezetők vagy bármilyen gazdasági társaság vezetői átadnak, annak a bizonyítéknak a tényből kiindulva következtetnek vissza a kollégáink, hogy mi történt két, három, négy, öt évvel azelőtt az adott folyamatban, annak tehát kész kell lennie, meg kell lennie annak a dokumentumnak akkor, amikor az ÁSZ kéri. Valóban, korábban ez egy... Megvizsgáltam ezt a kérdést, ez több éve már többször előkerült. Világossá próbáltuk tenni azt, hogy a programjaink alapján ellenőrzi, ezért a programok tételesen nevezzék meg a jogszabályhelyet, meg azt, hogy milyen dokumentumra van szükség. Tehát korábban valóban voltak ilyen nagyon általános dolgok, szinte bármilyen dokumentumot be lehetett küldeni, és akkor tényleg nem volt világos esetlegesen, hogy mit akar a Számvevőszék; én úgy gondolom, nagyon sokat fejlődött abban, hogy tételesen megmondja, hogy milyen dokumentumra van szüksége. Tehát törvény által is beazonosítottan, a jogalkalmazónak az önök által megalkotott törvények alapján egyértelmű, hogy mi az a bizonyíték, amely alapján értékelést kell végeznünk, el kell végeznünk a közpénzzel való bánás szabályosságának, bizonyos esetekben pedig akár a teljesítményével kapcsolatos értékelését. A bizonyítékalapúság tehát a válaszuk. Egyébként a jogalkotó akkor is „azonnal”-t mondott, de legkésőbb öt napot biztosított, mert hiszen elképzelhető, hogy mondjuk, éppen akkor szabadságon vannak a kollégák, tehát be kell rendelni őket. Ezt meg is teszik, és ezt mi köszönjük, hiszen ez teremti meg a feltételeket.

Még egy dolgot tettem az önök vagy az elődeik felvetésére korábban: ma már előre kiértékelést kül-

dünk, hogy mikor hova fogunk menni, és akkor először azt kérjük, hogy jelöljék ki az együttműködő partnert. Önök tehát már nem váratlanul kapják azt, hogy az ÁSZ ellenőrizni fog, hanem konkrétan várják, ha úgy tetszik, legalábbis jobbik esetben, többnyire, 99 százalékban várják a Számvevőszék ellenőrzésének azt a levelét, amelyben értesíti önöket, hogy egészen konkrétan mire van szüksége. És erre van azonnal... Ha elektronikusan adják, miután a törvény ezt nem teszi kötelezővé, de több mint 90 százalékban egyébként már elektronikusan kapjuk az adatokat, akkor jelezheti számunkra az ellenőrzött, hogy ő vállalja, hogy elektronikusan küldi, és akkor a törvény adta öt napon belül tesszük. Nyilván most, amikor a víruskérdés volt, akkor polgármesterek kimondottan jelezték, hogy ez nekik gondot okoz, és akkor volt mód - nyilván az indoklás mellett, amikor ő ezt konkrétan kérte - egy más időpontra való adatközlésre.

Miért nem lehet pótolni a dokumentumokat? - ez is kérdés volt. Mert ha pótolta, akkor nem az adott helyzetnek a rekonstruálására ad lehetőséget az ÁSZ számára az ellenőrzés, hanem egy későbbi javító tevékenységre - de egyébként erre most, az elmúlt két évben egyre több lehetőséget adunk, szintén meghallgatva az önök kérését. Azt tesszük most, hogy akiről tényleg azt látjuk, hogy ki akarja javítani, annak megpróbáljuk biztosítani azt, hogy már az ellenőrzés közben végezzék el a jelenre és a jövőre vonatkozóan a helyes, törvény szerinti működést bizonyító szabályzatok vagy beszámoló vagy leltár végrehajtását. Ugye, visszafelé ennek nincs sok értelme, hiszen az már megtörtént, és önök azért hozták létre a Számvevőszéket, hogy a múltbeli folyamatokat értékeljük.

Az egy félrevezető értékelés lenne, ha mi a jelenbeli javításokkal eltüntetnénk a múlt időszaknak a hibáit, amit aztán sorra kifogásolnának, hogy miért nem állapítjuk meg. Mi most tehát azt a megoldást keressük, hogy megmaradnak a számvevőink tényleírásai, a megállapítások, és erről tájékoztatjuk egy figyelemfelhívó levél vagy egyéb levél keretében, hogy az ellenőrzés közben, ha módosítanak, meg is mondjuk, hogy mit, illetve mit javítanak ki, nem módosítanak, mit javítanak ki, akkor azt külön értékeljük és feltüntetjük. Ezzel csak az az egy baj van, hogy lassul az ellenőrzés folyamata, tehát az aktualitása nyilvánvalóan csúszik, hiszen ez további munkát és időt igényel, de jelenleg azt kell mondani, és ezt majd látni fogják, az az évi jelentéseinkben egyre több olyan lesz, ahol elmondjuk, hogy mi minden hiba volt, de tájékoztatjuk önöket a jelentéseinkben, hogy melyek azok a tevékenységek, amelyekkel enyhítették a kockázatot vagy javították a szabályosságot vagy javították a közpénzügyi helyzetet valamilyen megfogalmazásban, ahogy az ellenőrzés-vezetőink ezt értékelik, annak megfelelően teszik.

Miért nem tételes a hibák felsorolása? Éppen a képviselő úr mondta, hogy ezt is nehéz elolvasni. Voltak 200-300 oldalas anyagok, sőt a zárszámadás 1200 oldalas volt még az első éveimben, amikor én voltam

elnök, akkor is, azt megelőzően is bőven, hát, azt tényleg nehéz volt elolvasni, én mint volt képviselő is mondhatom ezt. Sokat kellett küzdenem, tennem azért, hogy a Számvevőszék próbálja meg tömöríteni, lényegíteni a mondanivalóját. Azok a hibák, amelyek alapján a megállapításaink vannak, azokat, a tételes jogsértést többnyire a részletes vagy mellékletfüggelékben megnevezzük, tehát visszakereshető. Az tény, hogy az egyes tranzakciók szintjén nincs leírva a hibák sokasága, mert azt akkor valóban nem lehet tömöríteni, de azt, hogy mi a hiba, hogy melyik jogszabály melyik pontjának a megsértéséről van szó, azt bemutatja a Számvevőszék.

Több képviselő is felvetette a témákat, több bünyügi témát vagy bünyüggyanus témát is felvetettek. Szeretném leszögezni: az ÁSZ nem bírói típusú számvevőszék, tehát nem a román, francia, spanyol, olasz, s a többi, számvevőszékek mintájára működik, hanem a hivatali típusú számvevőszékek mintájára, tehát a holland, angol, skandináv, osztrák, lengyel, szlovák, s a többi, számvevőszékeknek a mintájára alakult meg; a konstrukcióját, hogy ilyen legyen, szintén harminc évvel ezelőtt, itt, ebben, illetve a másik teremben döntötték el. Ennek megfelelően nem a közigazgatási eljárás keretei közé helyezték, tehát mi nem tartozunk az adóeljárás alá vagy a közigazgatási eljárás szabályai alá, ez magyarázza, hogy nem az én dolgom magyarázni, hanem harminc évvel ezelőtt az a döntés született, hogy az ÁSZ megállapításai egy harmadik hatalmi ágként a törvényhozáshoz tartoznak. Tehát nem a végrehajtó hatalomhoz tartozik, mert annak a határozatait lehet támadni, azokat a határozatokat meg lehet támadni bírósági úton.

Ugye, itt egyetlen olyan ügy van, amely a pártokat láthatóan érzékenyen érinti, ez a tiltott támogatás kérdése. Amíg a GRECO-jelentés - erről volt szó - nem nagyon forszírozta, vagy a parlament nem reagált rá, ez a fogalom egyébként akkor is létezett, '11 vagy '10 előtt is, csak utána elkezdte az Országgyűlés kiterjeszteni a média és a kommunikáció, illetve aztán a végén már mindenféle szolgáltatás tekintetében, hogy jogi szervtől nem kaphat támogatást egy párt, így nem kaphat egy tanácsadó cégtől ingyenes szolgáltatást. Sajnos, azt kell mondanom, hogy a gazdasági irataik ismerete hiánya miatt soha nem végzik el ezeknek az értékelését, bár ezt a törvény írja elő, és ehelyett kell az ÁSZ-nak elvégeznie ezeknek a támogatásoknak az értékelését. A törvény nem adott fogódzkodót, nehéz helyzetet teremtett. Mi kértük, hogy valamilyen szabályozás legyen, nem történt meg, tehát nyilván számunkra, a számvevők számára meg kellett teremteni az értékelés feltételeit.

(18.40)

Most az a helyzet, amit az Alkotmánybíróság mondott, tehát én nem tudok ehhez többet tenni. Én nem hiszem, hogy nekem feladatom ettől eltérni. Ez egy koherens rendszer, én ezt tudom mondani, logi-

kája van. Magyarországon van egy egységes bűnüldöző rendszer, ez az igazságszolgáltatás hatalmi ágához tartozik, nem az ÁSZ és a törvényhozás ilyen értelmű hatalmi ágához. Tehát akinek akár bünyügi bejelentése van visszaélésről, ahogy a képviselő úr meg is teszi, az rendőrségi, ügyészségi téma, illetve panasszal a bírósághoz lehet fordulni. A Számvevőszéknek tulajdonképpen egy közpénzügyi alkotmánybírói vagy közpénzügyi ór szerepe van, tehát nincsen olyan jellegű hatása, amelyben ezt a közigazgatási eljárást lehetne a pártok tekintetében elvégezni.

És egyébként elolvastam az akkori jegyzőkönyvet meg az indoklást, mert én is kíváncsi voltam, hogy mi volt mögötte, kimondottan az volt a szándék, hogy elválasszák a végrehajtó hatalomtól, tehát a hatósági jogköröktől, majd pedig ezáltal a bírói úttól ezt a dolgot. Hiszen abból indul ki, hogy a pártok vagy például fognak mutatni, önmaguktól jogkövető magatartást fognak folytatni, és amennyiben ők maguk vagy az ÁSZ megállapít ilyen kihágást, akkor rendeli el tételesen, hogy mennyit kell fizetni és hova. Most nem mondom el a szabályt pontosan, hiszen önök is ismerik. Nem az ÁSZ dönti el, hogy mi a következménye, hanem magát a tényt állapítja meg; a tényt viszont megállapíthatná a párt maga is, de ezt nem teszi meg. És ekkor, erre az esetre rendeli, hogy helyette a Számvevőszék tegye ezt meg. Tehát én azt tudom mondani, hogy ha ehhez hozzányúl a rendszer, akkor a koherenciában megborul az egész számvevői munka; egy bírói típusú számvevőszéket vagy annak egy részét legalábbis létre kellene hozni, megfelelő bírói fokokkal. Én nem tudom, hogy ebben van-e ilyen alkotmányos elképzelés. Tudtommal érdemileg ezt a magyar szakmai, politikai szféra soha nem vetette föl, én ennyit tudok ehhez hozzátenni.

A képviselők észrevételei közül a szószóló észrevételére azt tudom mondani, hogy igen, érzékelem, hogy egy jogkövető magatartást szeretnének. Én ezt tudom felajánlani, hogy ebben támogatjuk önöket. Tehát ahogy alelnök úr korábban a bizottsági ülésen vagy most a főtitkár asszony mondta, én innen is azt tudom mondani, hogy nem kivételek a nemzetiségi intézmények vagy a nemzetiségi önkormányzatok sem. Önteszteket továbbra is fogunk számukra biztosítani, konzultációt fogunk folytatni, a jó gyakorlatokat be fogjuk mutatni, vagy egyéb más egyeztetett módon, oktatás vagy más programokat lehet csinálni.

Itt nagyon sokan azt vetik fel, hogy miért nem menet közben adunk tanácsot. Ugyanazt tudom mondani, mennyire lenne objektív az ÁSZ-nak az értékelése, mennyire lenne egyforma az értékelése, ha van, aki kérne tanácsot, van, aki nem kérne tanácsot, aki kér, annak az ÁSZ ad tanácsot, utána majd visszaellenőrzi, hogy jól hajtották-e végre a saját tanácsunkat. Ez összeférhetlenség, ez a függetlenség problémáját vetné fel, hiszen akkor saját maga tanácsait ellenőrizné az ÁSZ. Vannak ilyen szervezetek, jelzem, hiszen ma a magyar ellenőrzési rendszerben három védelmi vonal van; a belső ellenőrzés klasszikusan ez.

Tehát azt tudom mondani, hogy minden szervezetben kell egy vezető, támogató kontrollmechanizmus, erről szól a belső kontrollrendszerrel szóló kormányhatározat, amire Hadházy Sándor képviselő úr is utalt, és mi ezt valóban nagyra értékeljük, hogy a kormányzat a jelentős vállalatok felé is megteremtette egy erősebb integritási és teljesítményértékelési szisztema jogszabályi hátterét, az úgynevezett COSO-modell alapján, ami az Európai Unióban egyébként egy elfogadott, ajánlott integritási és menedzsmenttámogató eszköz. Nyugati országok közül sem mind-egyik csinálja ezt, a csatlakozó 12 országnak viszont ezt kötelezően vállalnia kellett. Ez szakmailag egy eléggé idegen - múltkor is elmondtam -, sok vezető számára ismeretlen terület, hogy milyen módon kell az öt pillérrre épülve - vagy most már van, ahol hat pillérről beszélnek - irányítani és kontrollálni egy szervezetet.

2008 óta a Számvevőszék az integritás kultúrájában az önkö elödeitől kapott felhatalmazást, hogy terjesszük, segítsük ezt elő. Ezért kaptunk országgyűlési határozatokat, hogy az etikusvezető-képzést támogassuk, felméréseket biztosítsunk, és ellenőrizzük is ezeket. Tehát én úgy gondolom, hogy jelentős előrelépés történt. Természetesen egy teljes ország vezetésének, már a közpénzköltő vezetésének és gazdasági vezetésének a kiképzése, átalakítása nem sikerült tökéletesen 2004-et követően.

Viszont megvizsgáltam, hogy az egyetemi oktatásban például ez létezik-e, hát, azt kell mondanom, hogy szerényen. Tehát a mai fiatalságból is úgy kerülnek ki a jövő vezetői, egy orvosi, egy pedagógiai, egy mérnöki vagy bármely közgazdasági területen, jogi területen, hogy igazából ezt az integritási rendszert csak szakosított módon tanulhatták, nincs benne az általános műveltségben. Ha belegendolnak, hogy mekkora összegről van szó, 16 ezer körüli az a szervezet Magyarországon, amelyik közpénzt költ, és az ÁSZ-nak kellene ellenőriznie. Ehhez képest, elmondta a képviselő asszony, 800-at tudtunk '18-ban ellenőrizni, korábban meg 300-400-at éveken, évtizedeken át. Most ott tartunk, hogy 1300 volt tavaly, azt meghaladó, most pedig elérhetjük a 3-4 ezret. Most ezen dolgozunk, amellett, hogy vírushelyzet van; amellett, hogy gondot okoz az adatszolgáltatás; amellett, hogy azonnal kell az adatot szolgáltatni.

Tehát gondolják el, hogy van olyan szervezet, amelyiknek tényleg komoly kihívás adatot szolgáltatni, ami itt el is hangzott. A másik oldalon meg joggal igény van arra, hogy legyenek leellenőrizve, és nemcsak az ÁSZ által, hanem nyilván a napi munkát el kell végezniük, még mellette a szervezetet jól karban kell tartaniuk, célszerűen működtetni és a többi. Tehát nem csak a szabályszerűség a feladat. És bizony itt bejön a méretgazdaságosság kérdése, ezt is többször elmondtam. Nagyon kevés olyan ország van, ahol egy ekkora méretű országban 16 ezer ilyen intézmény, pénzköltő hely van, vagy 3200 önkormányzat, sorolhatnám. Én nem kifogásolom, hogy ez sok vagy kevés,

ez tényszerű. Ugyanazokat a szabályokat kell betartaniuk. Ez önkön múlik, mi ezt többször jeleztük.

El is mondtam, hogy megfontolandó lenne a méretekkel valamit kezdeni, hogy vagy a szabályokat kellene differenciálttá tenni, ha az európai jogalkotásba és a magyar alkotmányos keretek közé ez belefér, vagy pedig kevesebb legyen, amelyek ténylegesen el kell hogy számoljanak, amelyeknek beszámolót kell összeállítani. Valamit csinálni kell, mert láthatóan az a szakmai tudástömeg nem oszlik el arányosan a szervezetekben, hogy finoman fogalmazzak. Tehát bizony, amikor most egyszerre folyik a 3200 önkormányzatnak csak a szabályzatait, a 16 alapdokumentumát bekérni, már előzetesen tudom mondani, hogy háromszáznak... - és akkor nem mondom tovább, mert még nem fejeztük be az értékelést, harminc éve létezik, de nem egy, egy sem, tehát így értsék.

Nyilvánvaló, hogy itt megpróbálunk tanácsadó funkciót adni, de meg fogjuk mondani, hogy mennyi az, amelyiknek nincs, vagy nem adott adatot, ami nem tudom, hogy van vagy nincs neki, nekünk nem árulta el, de megpróbáljuk majd pótolgatni velük, már úgy pótolgatni, hogy akkor a mostani dátummal pótolják, de ne visszafelé, hiszen az okirat-hamisítás. Erről próbálunk lebeszélni mindenkit, hogy ne ezzel operáljanak, hiszen megtévesztik akkor önöket, hiszen a mi megállapításaink hibás dokumentumokon alapulnak, nem valós dokumentumokon. Tehát én megértem, hogy ez egyrészt jó lenne, ha nem lenne teher, másrészt meg de jó lenne, ha elszámoltatható lenne.

És a Gazdasági bizottságnak a határozatáról még mindenféleképpen szólni akarok. Nagyon fontos, hogy teljesítménykövetelmény is legyen mellette. Tehát rendkívül fontosnak tartom - válaszolva a bizottsági felvetésre is, meg Keresztes Lóránt képviselő úr felvetésére is -, hogy van tartalék még a teljesítmény növelésében, a hatékonyság növelésében, a gazdaságosságban.

(18.50)

Hogy szabad-e és akkor most a nemzetiségi szószólónak mondom -, hogy lehet-e elvárni, hogy hatékonyabb legyen, méretgazdaságosabb legyen, ez már az önkö dolga, ebben ne kérjenek tőlem tanácsot. Csak a tényt akartam elmondani, hogy mi van. Látom én, hogy önöknök is ugyanúgy kompromisszumot kell kötni a saját háttérükkel, a saját felfogásukkal, mert az életben nagyon sokféle szempont van.

Több olyan képviselői észrevételt kaptam - ahogy tavaly is, és ezt megköszönöm -, hogy mit ellenőrizzünk. A taóra ki akarok térni, mert az láthatóan olyan kérdés, amely ügyben többen is megszólítottak. Az ÁSZ harmadik védelmi vonal, de nem árt tudni, hogy előtte két védelmi vonalnak kell lennie, tehát meg kell történnie dolgoknak, mielőtt az ÁSZ odamegy, mert ez a rendje a világnak. Tehát először aki felel érte, annak kell kialakítani a megfelelő kontrollt, hogy őt ne csapják be. Utána van egy - többnyire - kormányzati

ellenőrzés, a kulturális taónál kimondottan egy kormányhivatal volt kijelölve. A sporttao tekintetében nem tudom pontosan, hogy ki, de ott is van egy kormányzati szint, amelynek le kell ellenőriznie. Tulajdonképpen a kulturális taónál azért tudtuk végrehajtani az ellenőrzést, mert befejeződött. Megnéztük, és az volt a kollégáink tapasztalata alapján az én saját következtetésem is, amivel az ÁSZ is egyetértett, hogy helyes volt, hogy megszüntették. Ez a kulturális taóra vonatkozik. Nyilván a sportügyekben látszik, hogy egy más logikája van, merthogy ott beruházásokhoz kötődik, ott folyamatokhoz kötődik. Még nem vizsgáltuk ezt, hiszen nem fejeződtek be. Ahogy többen is elmondták, hogy van Újpesten, és nem tudom, még hol, meg még számtalan helyen, több száz van, ha jól tudom, az országban, ahol nem fejeződtek be. Na most, azt leellenőrizni nem tudja, nem az ÁSZ kompetenciája. Egyrészt rendkívül komplikált dolog, másrészt Magyarországon ennek van védelmi vonala.

Ugyanezt tudom mondani akár Pakssal kapcsolatban: minden, ami európai uniós összefüggésű, ott az európaiak sokkal inkább ellenőrzik ezeket, mint mi. A paksi beruházást tizenvalahány hónapig ellenőrizték a különböző európai - nálunknál, Magyarországon lévőknél felkészültebb - szakemberek, akik már láttak sok atomerőmű-beruházást. Nyilvánvalóan érezzük, mint ahogy a másik, a Belgrád-Budapest esetében - az is egy nagyon nagy beruházás -, hogy foglalkozni kell vele. Ezért csinált az ÁSZ egy beruházási lebonyolítási támogató öntesztet, elemzést, illetve elkezdtünk néhány ilyen projektet ellenőrizni már az előkészítés stádiumában. Ez egy új típusú, úgymond jelen idejű ellenőrzés. Nyilván néhány jelentős beruházásnál ez indokolt lehet. Tehát elvileg az eszközrendszerünk kezd kiépülni arra, hogy ilyen típusú ellenőrzésekben, amelyeket önök itt felvetettek, meg tudunk nézni nagy értékű folyó beruházásokat. Bár hozzátartozik, lesz, aki majd ennek örülni fog, aki meg benne van, az nem fog örülni. Nem hiszem, hogy ezzel feltétlenül sikereket lehet itt a parlamentben rövid távon biztosítani az ÁSZ-nak. De érzékeljük ezt, tehát köszönöm az észrevételeket, meg fogjuk fontolni.

Az államháztartáson kívüli szektorról is volt szó. Felvetették az alapítványok, egyesületek kérdését, és a többi. Ez egy korábban kieső, nagyon részleges terület volt. Az ÁSZ az elmúlt években számtalan ilyen csinált, sőt ebben az évben már több száz ilyen alapítványnak, egyesületnek, nonprofit kft.-nek kezdtük el az ellenőrzését, vagy épp folytatjuk. A vírus időszakában a szociális ellátóintézmények tekintetében egy picit felfüggesztettük, de valójában ott is folynak az ellenőrzések, hiszen látjuk, hogy az egy kritikus terület. Több száz ilyen van Magyarországon. Érzékeljük, hogy az ő elszámoltathatóságuk szabálya az egyik leglazább ma Magyarországon. Ez törvényhozói kérdés. Fel is vetjük egyébként. A kamarákkal, az érdekvédelmi szervezetekkel kapcsolatban is felvetjük, ott van a jelentésben. Nem tértem ki rá szóban, de olvasható a jelentésben. Tehát ott meg kell fontolni, hogy a

szabályokat jobban számonkérhető módon kell megfogalmazni az elszámoltathatóság érdekében. Azt tudom mondani, hogy amennyiben erre szándékuk van, az alapítványról szóló elemzésünk kimondottan alapot teremt egy ilyen jogszabály-módosításra vagy be-nyújtásra.

Az önkormányzatok eladósodása. Örömmel látom, hogy a Jobbiknak már nem kevés, amit ellenőrzünk. Tíz éven át hallgattam, hogy így van. Igaz, hogy az ő soraikban ült a volt alelnök, aki szakszervezetisből ÁSZ-os, majd ÁSZ-osból párttag lett és pártember, de kioktatott bennünket, hogy kellene ezt megoldani. Húsz évig előttem ezt senki nem tudta megoldani. Nem is volt egyszerű. Kellott hozzá a digitalizáció, meg sok minden más, kollégák hozzá. Talán az idén el tudunk jutni oda - ahogy mondtam -, hogy egy év alatt minden önkormányzatot tudunk ellenőrizni. Erre egyszerűen nem volt fizikálisan képes a szervezet. De itt azért fontos valamit helyre tennem. Önök, illetve a parlament úgy döntött, hogy az önkormányzatok auditját nem a Számvevőszék végzi el, hanem a Kincstár. Három vagy négy éve hozták ezt a jogszabályt, valamikor 2015-ben talán. Tehát jelenleg az önkormányzati rendszer auditja nem a Számvevőszék feladata. Ezt egyébként minden évben elmondtam a válaszomban, de ettől még minden évben számonkérték rajtam. Ennek ellenére nemcsak az önkormányzatokat, hanem a gazdasági társaságaik százait ellenőriztük le az elmúlt években. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen. Tehát azt tudom mondani, hogy érzékeljük az önkormányzatok kitettséget, fogjuk ellenőrizni a jövőben is, tehát ebben egyet tudunk érteni.

Az Open Budget Survey-re csak egy megjegyzésem van Varju Lászlónak. Az ÁSZ messze átlag feletti teljesítményt nyújtott akár a korábbi, akár a mostani értékelésében az országnak, valóban, ezen felmérés szerint *(Az elnök ismét csenget.)*, bár egyetlenegy szervezet csinálta, amit érdemes megnézni, mégis csak elvégezte az értékelést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Elnézést, ha nem tudtam minden kérdésre kitérni, de rendkívül összetettek voltak a felvetéseik. Köszönöm, hogy közreműködtek, felhívták a figyelmet. Igyekszünk a jövőben ezeket megfontolva végezni a munkánkat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem a másik előterjesztőt, Hadházy Sándort, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok be-nyújtására jövő héten hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként megadom a szót napirend utáni felszólalásra Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselő úrnak: „Meddig még?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem először kerül szó a magyar parlamentben a lakhatási kataklizmáról, arról az óriási problémahelyzetről, hogy teljes társadalmi csoportok, jelesül és példánk esetében a magyar fiatalok egyszerűen kimaradnak a kormányzat számításából. Látjuk azt is, hogy ha a 2010 óta eltelt időszakot vizsgáljuk, a statisztika szerint a 2011 óta feladott albérlethirdetések adatai szerint országosan és jellemzően a megyeszékhelyeken folytatott vizsgálatok alapján kicsit több mint 8 év alatt majdnem 90 százalékkal nőttek a lakbérek, Budapesten ugyanez az emelkedés 130 százalékosnak megfelelő volt, miközben a nettó jövedelmek mindösszesen 40 százalékkal emelkedtek. Tehát van olyan városunk Magyarországon, ahol háromszor akkora mértékben nőttek a bérleti díjak, mint ami a keresetek emelkedése tekintetében kimutatható. A bérleti díjakról szóló statisztika viszonylag pontos, bár ezt torzítathatja nyilván a szerződés nélküli lakáskiadás és azok az esetek, amikor nincsen konkrét papír erről a tranzakcióról vagy erről a folyamatos viszonyról. Ugyanakkor a béreket illető statisztika legalábbis torzít. Egyrészt, mert nem méri a nagyon alacsony keresetűek egy részét. Jellemzően az öt főnél kevesebbet foglalkoztató cégek és a mikrovállalkozások nagyon széles köre kimarad a jövedelemre vonatkozó statisztikából.

(19.00)

Így pedig, ha ezzel súlyoznánk az átlagot, piaci becslések szerint fejenként 20-30 ezer forinttal alacsonyabb átlagbér jönne ki, még egyszer mondom, abban az esetben, ha mindenkit beleszámolnának ebbe. De látható, hogy elképesztően nyílik az olló, és az amúgy is megalázóan alacsony bázisról induló keresetek emelkedése nem tud lépést tartani a bérleti díjak emelkedésével. Azzal is szembesülnünk kell most már, hogy egy elképesztő kínálati szűkösség uralkodik az albérlet- és a lakhatási piacon. Nemcsak nagyon kevés új építésű ingatlant adnak át, de nagyon kevés számát tekintve a kivehető ingatlan is. Ez egy elképesztő árnövekedéshez vezet, és ezt a rendszert kell súlyoznunk azzal, hogy a 19 és 25 közöttiek körében több mint 500 ezren, a 31 és 35 közöttiek körében pedig több mint 130 ezren élnek még mindig a szüleikkel, mert lényegében esélyük nincs anyagiak és erőforrások híján önálló életet kezdeni.

Nem azt mondjuk, hogy ez a rengeteg, több mint 600 ezer ember azonnal leválna és elköltözne, de azt mondjuk, hogy közülük egy százezres nagyságrend került abba a helyzetbe, hogy elkezdené önálló életét, családot alapítana, gyermekvállalási céljai vannak, ugyanakkor tér hiányában nem tudja egyelőre ezeket a célokat beteljesíteni. Ha azt vizsgáljuk ezen fiatalok esetében - jellemzően fiatalokról van szó, de nem csak

róluk természetesen -, hogy hogyan képesek ezeket a céljaikat realizálni, akkor azt látjuk, hogy ha az átlagfizetésből havonta csak 50-100 ezer forintot félretesznek, és ez egy óriási nagy szó egy átlagfizetésből, akkor is 6-12 évig kell spórolniuk csak egy bankhitel önrészeire, és erre rakódik még az az elképesztő teher, amit egy lakáshitel adott esetben két évtizedes távlatban jelent.

Nem túlzás tehát kijelenteni, hogy ha valaki segítségre szorulna Magyarországon, akkor ez a társadalmi csoport az. Viszont elképedve látjuk, hogy az ő tipikus problémájuk, élethelyzetük egyszerűen kimaradt a költségvetési tervezésből, hiszen ők azok, akik CSOK-igénylőként jellemzően nem jelennek meg, vagy ha megjelenének és az önrészt valahogy összeszedik a lakhatási célú állami támogatás nélkül, akkor is a folyósító kereskedelmi bankok a megfelelő szintű jövedelem hiányában sokszor egész egyszerűen elhajtják, elhajtják őket.

Egy másik fontos módosítás lenne az, ha a családtámogatási rendszer ilyen vagy olyan adományait - ne nevezzük ezt adománynak, hiszen adófizetők adják össze, de a közvetített pénzüsségeit - nem a pénzintézetek kénye-kedvétől függően tennék elérhetővé fiatalok és magyar családok számára, hanem ezek bizony alanyi jogon járnának. Ez egy nagyon fontos módosítás lenne, amelynek részleteiről érzésem szerint komoly vitákat kell folytatnunk a Házban. Az viszont egészen biztos, hogy nem fogadható el, hogy ez a kormány 2010 óta folytatólagosan mond le a magyar jövőről és mond le nemcsak komplett társadalmi csoportokról, de azokról is, akik közülük kényszerből külföldön találják meg a számításait, hiszen egyáltalán nem biztos, hogy megfelelő és ideális körülmények esetében ők mindannyian hazajönnek vagy haza tudnak jönni külföldről. Nyilvánvaló módon egy ottani bebetonozás sokkal nehezebben mobilizálható helyzetet idéz elő.

A mi célunk viszont az, hogy mindenki a szülőföldjén boldogulhasson, éljen akár itt a Csonka-Magyarországon vagy éljen jelenlegi határainkon túl, mindenkinek egyenlő életlehetőségeket szeretnénk biztosítani a Kárpát-medencében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kálló Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mehetünk-e nyugodt lelkiismerettel a nyári szünetre?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Parlament! Az elmúlt hetekben történt egy számomra érthetetlen dolog itt, az Országgyűlés épületében. Életem első vitájára késztültem, ugyanis a Fidesz betérjesztett egy törvényjavaslatot, amely a pirotechnikai eszközök szigorításával az állatvédelmet szolgálta volna. Készültem is, hiszen ez egy olyan dolog, amely nekem szívügyem, számomra egy szent ügy. Készültünk is Z. Kárpát Dániel

képviselőtársammal is többek között, de mire elérkeztünk a várva várt vita kezdetéig, öt perccel a napirend előtt levették ezt a témát. Nagyon szomorúak voltunk, hiszen úgy megyünk most nyári szünetre, úgy hagyják itt a képviselők az Országgyűlés épületét, hogy megint nem tettünk semmit az állatok védelmében.

Hadd mondjak két, a napokban történt brutális történetet - nincs más szó! Az egyik a verese gyházi Medveotthon, amelyről ma olvastam. Ott a gyanú szerint nem jó, sőt, egyedül kritikán aluli körülmények között tartják a vadállatokat, a medvéket, oroszlanokat, ezáltal ők ki tudnak menni a nézőközönség soraiba. Volt arra is példa, hogy egy oroszlan az állatkeret látogatók közé sétált, a gyanú szerint italozva vadgondozók, állatkereti dolgozók piszkálják az oroszlanokat, ezáltal is balesetet okozva, illetve gyanús körülmények között nagy medvék tűntek el, haltak meg. Ebben folyik már a nyomozás, ha jól tudom. De nem kell Verese gyházig menni.

Márciusban megindult egy nyomozás egy pár ellen. Akkor csak megindult a nyomozás, a pár ingatlanjából 108 darab kutyát foglaltak le és vittek el a különböző állatvédő szervezetek; 108 kutya, tehát gyanú szerint szaporítókkal van dolgunk. Mondanám nagyon szívesen, hogy szaporítók, csak sajnos a magyar Btk., illetve a magyar törvények ezt a fogalmat nem ismerik, ezért általában az ilyen emberek ellen állatkínzás vádjával kezdődik meg a nyomozás. Megkezdődött a nyomozás, de nem lettek letartóztatva ezek a személyek, annak ellenére, hogy méltatlan körülmények között tartották az állatot. Elérkezünk Nyírbogátra, ahol ugyanez a két személy folytatta a gaztetteit, folytatta a szaporítást. Most 58 darab kutyát foglaltak le, ezek közül a legtöbb tacsó volt, 7 darab kecské és 5 darab macskát. Tudják, hogy miért van 7 kecske? Mert az anyakutyák annyira le voltak már fárasztva, úgy ki voltak merülve, olyan fizikai állapotban voltak, hogy már tejet sem tudtak termelni. Mindezt miért csinálják az emberek? Azért, hogy külföldre minél több kutyát el tudjanak adni. Ezek a kutyák halálra vannak ítélve mind genetikailag, mind testileg. Végre eljutottunk odáig az után, hogy másodszorra is lebukott az a pár, hogy legalább a letartóztatásukat kezdeményezték.

Tehát ebből is látszik, hogy óriási hiány van abban, hogy az állatokat alkotmányos, illetve törvényi védelemben részesítsük. De szerencsére nemcsak rossz példát hoztam, hanem jó példát is tudtam hozni. A választókerületem központja Dunaújváros, ahol az új városvezetés is és jómagam is egy állatbarát politikát szeretnék folytatni. Ennek köszönhetően tudunk egy adományt biztosítani az önkormányzat számára, ahol 0-24-es portaszolgálat van egy kutyacsipolvasó formájában, ezáltal is segítve az elveszett állatok hazajutását.

De itt mondtam el egy állatvédelmi minimumot is négy pontban, amit szerintem azonnal tartanunk kell. Az egyik az, hogy szigorú törvényeket hozunk, legyenek elrettentőek ezek a törvények. Nem állapot,

hogy a balotaszállási rém, az a nő, aki egy kutyát kötött az utánfutó után, csak két év felfüggesztettet kapott. Ez nem állapot. Egyetértünk a pirotechnika szigorításával. Az utcáról üzzük ki a petárdákat, viszont engedjük a szurkolóknak normális körülmények között a stadionokban használni. Tegyük ezt azért is, mert a szurkolók tették az elmúlt években a legtöbbet az állatok védelméért. Meg kell ismertetnünk harmadik pontként végre a magyar törvényekkel a zoofília fogalmát, amit szintén nem ismer ma a magyar büntető törvénykönyv, és meg kell ismertetnünk a szaporítók fogalmát, és ezekre, akik ma az állattartásnak a legtöbb kárt okozzák, a lehető legnagyobb szigorral kell lecsapnunk. Negyedik pontként megköszönve a civilek munkáját, amit az állatokért végeznek, végre alkotmányos védelmet kell nyújtani az állatoknak vagy egy állatrendőrség formájában, vagy pedig egy állatvédelmi ombudsman formájában.

Nagyon hosszasan tudnám még sorolni a dolgot, de sajnos letelt az időm. Én annyit mondom, hogy így semmiféleképpen nem mehetünk nyugodt lelkiismerettel nyárra, mert a rémhírek terjedni fognak, újabb botrányos esetekről fogunk hírt kapni, és ez, ameddig nem teszünk semmit, a mi lelkünkön szárad. Köszönöm a szót. Maradok a körzetem szolgálya. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita jobbikos képviselő asszony: „A vidék hangja” címmel. Öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „A vidék hangja”, ezt a címet adtam mai napirend utáni felszólalásomnak, és tettem ezt azért, mert a koronavírus-járvány után végre lehetőség van ismételt ellátogatni vidékre, beszélgetni az emberekkel, hogy hogy érzik magukat, hogyan vészték át a járványhelyzetet, a karantént, miben lehet nekik segíteni, hogy tudják még jobban élhetőbbé tenni azt a környezetet, ahol laknak, és ebben én milyen segítséget tudok nyújtani.

(19.10)

Tettem ezt a Facebook-bejegyzésemben is, amikor azt írtam, hogy természetesen mint országos listán mandátumot szerzett képviselő a magyar nemzetet szolgálom, de a szívem hazahúz a Somogy 4. számú választókerületbe, amelynek Siófok a központja, és egyébként 71 település található ebben a választókerületben.

Ezen az országjáráson, vidékjáráson igyekszem minél több települést felkeresni, és ott azokat a problémákat majd ide, a Ház elé hozni az őszi ülésszakban, amiben majd bízom benne, hogy kormánypárti képviselőtársaim is partnerek lesznek, és minél előbb meg tudjuk oldani ezeket a problémákat.

Azt gondolom, hogy nemcsak ott, Somogy megyében, hanem egyébként az ország sok részén problémát okoz az az úthelyzet, az az infrastrukturális helyzet, amelyre nem elég pénzt biztosítani. Hiába mondja azt a kormányzat, hogy a „Magyar falu” program keretében külön útfelújítási alapot is képeznek, még mindig kevés. Olyan ramaty útállapotok uralkodnak, ami, ha egy-egy településen bemegyünk, és elképzeljük azt, hogy egy buszon ül egy kismama, ő nagyon-nagyon rosszul érezheti magát, amikor mondjuk, haza kell neki menni az orvostól, tehát látszik, hogy ezen nagyon-nagyon sok a tennivaló.

A másik ilyen terület, ami egészen elképesztő, ami uralkodik különösen kisebb településeken, hogy még mindig van olyan hely, ahol nem biztosított a térerő a telefonáláshoz, vagy pedig az internetelés szakszolgáltatónál nem elérhető. Tehát a XXI. században eljutni idáig, hogy ezek az alapvető, a digitális - és tegyük zárójelbe, hogy digitális oktatásban tanult most az ország több hónapon keresztül -, tehát ez olyan probléma, amit nagyon-nagyon sürgősen meg kell oldani.

S amit így szintén a vidékjárás során tapasztaltam, az az, hogy több településen, különösen a kicsiken a boltok bezártak, vagy ha még esetleg nyitva is vannak, horrorisztikus árak vannak. És ha hozzáteszünk azt, hogy 2,8 százalékos nyugdíjemelést volt, ennyi az infláció - tudjuk, mert azt hallgattuk már itt a Házban nagyon sokszor; ez aztán annyira kevés, hogy tényleg abszolút fedezi ez a nyugdíjemelést, hiszen az inflációkövető -, csak éppen ezt az inflációs kosarat úgy állítják össze, hogy abba belekerül az új autó ára, meg olyan tartós használati cikkek, amelyet az ember nemhogy öt évente, de még tíz évente sem tud megvenni. Igen ám, csak amikor elmegyünk a boltba, és a zöldség-gyümölcsöket nézzük vagy a hús árát, ami nem egy esetben 30 százalékkal emelkedett, ezek a kistelepüléseken még sokkal, de sokkal drágábbak lettek. És ha már boltok, akkor meg kell említeni a mozgóbolt-hálózat problematikáját, hogy sok településen ez az egyetlen lehetőség van az ott élőknek a napi bevásárlást elintézni. Na, ott meg aztán már ne is beszéljünk arról, hogy milyen árakkal találkoznak az ott élők.

Képviselőtársam az előbb beszélt egy nagyon-nagyon fontos témáról, ez pedig az állatvédelem. És ezek kapcsán leginkább a kedvtelésből tartott állatokat érintette. Én viszont most, a napokban jártam Szakály településen Tolna megyében, ahol is egy olyan problémával találkoztunk, hogy egy sertéstelep van konkrétan a település közepén, és ott olyan legyek vannak, és olyan bűzhatás van, ami egész egyszerűen elviselhetetlen. A hatóságok kint voltak, de nem történik semmi.

És hogy hogyan kapcsolódom Kálló Gergely képviselőtársaimhoz? Sajnos az történt, hogy ott kettő mopsz kutyát a legyek beköptek gyakorlatilag - ezt ki kell mondani -, és elpusztult két kutya. Amikor állatvédelemről beszélünk, akkor igenis fontos a haszonállatokkal való együttélés, az, hogy a haszonállatok

tartása is olyan körülmények között zajljék, amely az embereknek is segítséget tud nyújtani, és nagyon ki kell emelnem azt a tényt, hogy az önkormányzatoktól elvették azt a jogot, hogy ők helyben szabályozzák az ottani állattartást, tehát ad absurdum előfordulhat, hogy Siófok üdülőközpontjában is sertések vagy akár birkák tenyésztése folyjon. Tehát fontos törvényi szabályozásokra van szükség az állatvédelem területén, és egyetértek azzal, hogy ki kell egészíteni, hogy a haszonállattartásnál is vannak megoldandó feladatok.

Én a nyáron folytatom tovább a vidékjárást, országjárást, és bízom benne, hogy az őszi ülésszakban még több problémát tudunk majd ide (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a Ház elé hozni, amelyek majd itt megoldásra lenek. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet is.

ELNÖK: Köszönöm szépen Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP frakcióvezetőjének: „A mi városunk, Pécs 20.” címmel jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, ismét otthonomról, Pécsről fogok beszélni, és sajnos egy döbbenetes politikai döntésről kell beszámolnom, ami óriási károkat okozott Pécs városának. Tudjuk azt, hogy a jövő évi költségvetéshez az ellenzéki pártok, így az LMP-frakció is rengeteg módosító javaslatot nyújtott be, én magam számtalan olyan javaslatot terjesztettem az Országgyűlés elé, ami Baranya megye, illetve Pécs helyzetét javította volna.

Az egyik fontos intézkedés, fontos javaslat volt az, ami jelentős forrást biztosított volna Pécs városa számára, hogy a lassan elöregedő és rossz állapotban lévő közösségi közlekedési járműparkot ki lehessen cserélni. Ez egy nagyon-nagyon sürgető, fontos feladat Pécs számára.

Sajnos a kormánypárti frakciók, a Fidesz és a KDNP képviselői ezt lehetetlenné tették, elvették ezt az összeget Pécstől, és megdöbbenő számomra, hogy így szavaztak a Baranya megyei fideszes, KDNP-s képviselők is, és Hoppál Péter, aki Pécs város egyik megválasztott országgyűlési képviselője, nemet mondott erre, megfosztotta Pécsset ettől a jelentős fejlesztési forrástól.

És tudjuk azt, hogy Pécsen óriási problémák és most már mondhatjuk, hogy évtizedes problémák sújtják a tömegközlekedés helyzetét. Még az MSZP-SZDSZ balliberális időszakban egy gyalázatos, korrupciógyanus buszkiszervezési botrány volt, aminek azóta sem ismerjük a felelőseit. Hogy úgy mondjam, ismét a portás volt a bűnös, folynak a különböző jogi eljárások, de a politikus bűnözők nevét, a valódi felelősöket, a döntéshozókat azóta sem ismertük meg. Látszik, hogy a Fidesz elszámoltatást ígért Pécsen, de ezt nem sikerült megvalósítani.

Majd elkövetkezett az ő időszakuk, amikor is 2015-ben egy korrupciógyanus beszerzéssel ők maguk

vásároltak egy buszflottát. Én magam hosszú-hosszú vizsgálatok után 2017-ben tettem az ügyben feljelentést. Lassan működnek az igazságszolgáltatás rendszerei, de eljutottunk odáig, hogy most idén júniusban a Baranya megyei ügyészség bejelentette azt, hogy különösen nagy vagyoni kárt okozó gazdasági csalás bűntette miatt vádat emeltek, illetve pénzmosás miatt szintén vádat emeltek. Tehát megalapozott volt a gyanú az ügyészség szerint is. Itt a Fidesz időszakában egy korrupció, gyalázatos beszerzés történt meg.

Elmondhatjuk azt is, hogy így gyakorlatilag 2015-ben egy használt, Hollandiából szerzett buszflottát vettek meg. Az elmúlt öt évben ez a flotta is előregedett. Úgy néz ki most a város helyzete, hogy egy előre-gedő, rossz és környezetpusztító közlekedési járműparkja van, mellette a város viszont el van adósodva, és ilyen súlyos korrupciós ügyek sújtják, amik ugyanúgy megjelentek a fideszes időszakban, mint az azt megelőző balliberális időszakban.

Ezt a helyzetet nehezíti a nem oly rég megismert kormányzati döntés, illetve országgyűlési döntés, amit ismét a Fidesznek köszönhet valamennyi önkormányzat, hogy az állam kivonult a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából, tehát ezt követően a városoknak önállóan kell ezt a rendkívül fontos feladatot megoldani. Egyértelmű, hogy ez milyen következményekkel fog járni. Szinte az ország minden városában csökkenni fog a közösségi közlekedés színvonala. Ez az egészségügyi kockázatok, a környezetpusztítás, a balesetveszély fokozásával, mindennel együtt

fog járni, ez egy súlyosan hibás politika a jelenlegi kormány részéről.

Teljesen világos, hogy az ilyen gyalázatos döntés ellen csak közösen lehet fellépni, és egyébként az elmúlt időszakban már beszámoltam arról, hogy a helyi fideszes és KDNP-s kormánypárti képviselők már rájöttek erre, és már tudnak együtt szavazni a Pécsért dolgozó helyi politikusokkal. Sajnos idáig még nem jutottak el az országgyűlési képviselők. Hoppál Péter továbbra is elárulja Pécsét. Elfelejtette azt, hogy ő nem Orbán Viktortól, nem a Fidesztől kapta a mandátumát, hanem a pécsi emberektől, és ő rendszeresen eljárulja a pécsi embereket. Ez megbocsáthatatlan bűn, hiszen ezekről a korrupciós botrányokról, amelyek a különböző rezsimiek idején Pécsen megtörténtek, nem a pécsi emberek tehetnek, nem őket kell büntetni.

Közösen mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ezeket a forrásokat biztosítsuk, és Pécsnek egy egészséges, jól működő közösségi közlekedési rendszere lehessen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés holnap 11 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó estét, jó éjszakát kívánok! Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 19 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)